

การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน
ของจังหวัดตรัง

สารนิพนธ์
ของ
จุฑามาศ เชาวน์พัฒนา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
มีนาคม 2549

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

338.47ด'

จ 628ก

๖3

การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน
ของจังหวัดตรัง

บทคัดย่อ

ของ

จุฑามาศ เชาวน์พิพัฒนะ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
มีนาคม 2549

h 26500'1

จุฑามาศ เชาวน์พิพัฒน์. (2549). *การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดตรัง*. สารนิพนธ์ วทม. (วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : ดร.สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์

การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดตรัง ผู้วิจัยกำหนดจุดมุ่งหมาย เพื่อสร้างแผนยุทธศาสตร์แบบบูรณาการเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของจังหวัดตรัง

วิธีการวิจัย ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเป็นแบบวิจัยเชิงพัฒนา (Research and Development) เครื่องมือในการวิจัยได้แก่แบบสอบถามแบบมีคำตอบให้ 5 ระดับ สถิติและวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย (Means) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของ ครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

สรุปผลการวิจัย

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดตรัง

1. วิสัยทัศน์ของจังหวัดตรัง คือ จังหวัดตรังจะเป็นเมืองแม่แบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง เพิ่มรายได้จากผลิตภัณฑ์ OTOP และพัฒนาเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมของฝั่งอันดามัน

2. เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของการพัฒนากการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง คือ เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว เพิ่มรายได้จากผลิตภัณฑ์ OTOP เมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็งพัฒนาเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมของฝั่งอันดามันในด้านการท่องเที่ยว

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนากการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน ได้แก่

3.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนากการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืน

3.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมให้มีคุณภาพ

3.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดตรังเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมของฝั่งอันดามันด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

3.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนากการผลิตภาคการเกษตรเพื่อการท่องเที่ยว และ OTOP

STRATEGIC PLANNING FOR SUSTAINABLE ECOTOURISM DEVELOPMENT OF
TRANG PROVINCE

AN ABSTRACT
BY
MISS JUTAMAS CHAOPIPATTANA

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Science Degree in Ecotourism Planning and Management
at Srinakharinwirot University
March 2006

Jutamas Chaopipattana. (2006). *Strategic planning on sustainable eco-tourism development of Trang province*. Master's project : M.Sc. (Master of Science Degree in Ecotourism Planning and Management). Bangkok. School of Graduate. Srinakharinwirot University. Advisor: Dr. Somsak Ketukaenchan

The objective of the study on development strategy planning on sustainable ecotourism of Trang province is to develop integrated strategic plans for sustainable ecotourism development of Trang province.

Research formation based on Research and Development. The research instrument includes questionnaire with 5 levels of reply. Statistical design and information analysis are percentage, means, standard deviation and finding value of significance of the questionnaire using Cronbach's Alpha coefficient.

Summary Research Results :

Strategic plan on sustainable ecotourism development of Trang province comprises of :

1. Vision of Trang province is that the province will be model for ecotourism to be lovely livable city, strong community, increasing income from OTOP products and develop to be education centre on Andaman Sea.

2. The major objectives of strategy on tourism development of Trang province are to increase income from tourism, from OTOP products and to develop the city to be lovely livable city , strong communities and to be tourism education centre for Andaman Sea.

3. Sustainable integrated tourism development strategies include

3.1 ecotourism and cultural tourism development strategy in combination with sustainable natural resources management,

3.2 human resource and social development strategy,

3.3 development strategy to develop Trang province to be ecotourism education centre for Andaman Sea, and

3.4 productive development strategy to develop the agricultural products for tourism and for OTOP products.

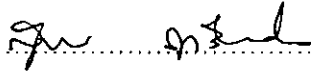
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์ ของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

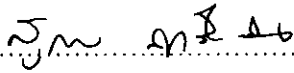
.....
(อาจารย์ ดร.สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

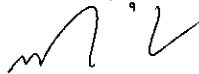
.....
(รองศาสตราจารย์สุภาพร สุกสีเหลือง)

คณะกรรมการสอบ

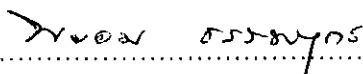
.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์สุภาพร สุกสีเหลือง)

.....กรรมการสอบสารนิพนธ์

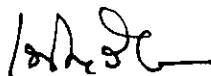
(อาจารย์ ดร.สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์)

.....กรรมการสอบสารนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ดร.พยอม ชรรมบุตร)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

วันที่ 10 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2549

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ โดยได้รับคำแนะนำและคำปรึกษาเป็นอย่างดีจาก รองศาสตราจารย์สุภาพร สุกสีเหลือง ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ดร.สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.พยอม ชรรมบุตร กรรมการสอบสารนิพนธ์ รวมทั้งคณาจารย์สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทุกท่านที่ได้ประสาทความรู้ต่างๆ ให้ตลอดเวลาที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา ณ มหาวิทยาลัยแห่งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. พยอม ชรรมบุตร ดร.อรรณพ โพธิสุข และ ดร. ปัญญา ซีระวิทย์เลิศ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพของเครื่องมือ และให้คำแนะนำในการทำสารนิพนธ์ในครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ นายเกษมสันต์ จินฉนวนโส รองอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา นุตาลัย ประธานอนุกรรมการการประเมินสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ ดร.ปิยนุช วุฒิสอน สำนักพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ คุณชูเกียรติ บุศยรัตน์ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 8ว สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด (สบจ.) สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย กระทรวงมหาดไทย นายเอกชัย ภาระนันท์ นักวิชาการสิ่งแวดล้อม 8ว สำนักนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อมกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คุณภาณี สุวรรณถาวรกุล เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งบประมาณ 6ว สำนักงบประมาณ นายเชิดพันธ์ ณ สงขลา ผู้ว่าราชการจังหวัดตรัง นายประเทือง ชนะภัย ผู้อำนวยการการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดตรัง ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเนื้อหาในภาพรวมของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดตรัง และให้คำแนะนำในการทำสารนิพนธ์ในครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณนายมณี อีสโร หัวหน้ากองโดยสารถไฟ ประชาชน ภาคเอกชน ภาครัฐ ในจังหวัดตรัง และนักท่องเที่ยวที่ท่องเที่ยวจังหวัดตรัง ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ขอขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ คุณสมยศ กิจคำ คุณนภาพรรณ กิจคำ และทุกๆ คนในครอบครัว ที่คอยเป็นกำลังใจและให้ความรัก ความห่วงใยเสมอมาและเพื่อนๆ ร่วมรุ่นสาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ รุ่น 1 ที่คอยให้คำปรึกษาด้วยดีมาตลอด

สุดท้ายนี้คุณประโยชน์ที่พึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาแต่คุณบิดา มารดา ผู้ให้ทุกสิ่งทุกอย่างแก่ผู้วิจัย และคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสาทความรู้ต่างๆ ให้กับผู้วิจัย

จุฑามาศ เชาวน์พิพัฒนะ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
แนวความคิดการท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	8
แนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืน.....	15
แนวคิดทฤษฎีการตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยว	18
แนวความคิดการวางแผนยุทธศาสตร์แบบบูรณาการ (Strategic Integrated Planning).....	22
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	41
บริบทพื้นที่ที่ศึกษา	51
3 วิธีดำเนินการวิจัย	72
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	72
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	75
การเก็บรวบรวมข้อมูล	89
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	89
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	92
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	92
ผลการศึกษาความคิดเห็นของภาคประชาชน เกี่ยวกับแนวทางใน การพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดตรังอย่างยั่งยืนข้อมูล.....	93
ผลการศึกษาความคิดเห็นของภาครัฐเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนา การท่องเที่ยวของจังหวัดตรังอย่างยั่งยืน.....	104

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4(ต่อ) ผลการศึกษาความคิดเห็นของภาคเอกชนเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนา การท่องเที่ยวของจังหวัดตรังอย่างยั่งยืน.....	116
ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนา การท่องเที่ยวของจังหวัดตรังอย่างยั่งยืน.....	128
ผลการศึกษาความคิดเห็นในภาพรวมของ ภาคประชาชน ภาครัฐ ภาคเอกชน และนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยว ของจังหวัดตรังอย่างยั่งยืน.....	152
แผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดตรัง	186
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	203
ความมุ่งหมาย สมมุติฐานและวิธีดำเนินการวิจัย.....	203
สรุปผลการวิจัย.....	206
อภิปรายผล.....	212
ข้อเสนอแนะ.....	222
บรรณานุกรม	224
ภาคผนวก	229
ภาคผนวก ก หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ.....	230
ภาคผนวก ข รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม.....	232
ภาคผนวก ค หนังสือขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย.....	236
ภาคผนวก ง เครื่องมือในการวิจัย.....	260
ภาคผนวก จ แบบสอบถาม.....	262
ภาคผนวก ฉ เอกสารการประเมินสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์.....	280
ภาคผนวก ช รายนามผู้เชี่ยวชาญและคำแนะนำในการตรวจสอบภาพรวมของ แผนยุทธศาสตร์และการประเมินเป็นสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์.....	309
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	313

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมศักยภาพจังหวัดตรัง (SWOT Analysis).....	21
2 ยุทธศาสตร์จังหวัดตรัง.....	22
3 จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของภาคประชาชน	93
4 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง	95
5 แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง.....	96
6 แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง	96
7 กิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง	97
8 ความเหมาะสมของการบริการทางการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง	97
9 จุดเด่นของการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง.....	98
10 จุดอ่อนของการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง.....	98
11 โอกาสของการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง	99
12 อุปสรรคของการท่องเที่ยว	99
13 วิสัยทัศน์ของการท่องเที่ยวจังหวัดตรังในอนาคต	100
14 เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง	100
15 ความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ของจังหวัดตรัง	101
16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด เป้าหมาย.....	102
17 ทิศนคติในการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง	103
18 จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของภาครัฐ	105
19 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง	107
20 แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง.....	107
21 แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง	108
22 กิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง	108
23 ความเหมาะสมของการบริการทางการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง	109
24 จุดเด่นของการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง.....	109
25 จุดอ่อนของการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง.....	110
26 โอกาสของการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง	110
27 อุปสรรคของการท่องเที่ยว	111
28 วิสัยทัศน์ของการท่องเที่ยวจังหวัดตรังในอนาคต	112
39 เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง	112
30 ความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ของจังหวัดตรัง	113

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
31 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของเป่าประสงค์ ตัวชี้วัด เป้าหมาย	114
32 ทศนคติในการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง	114
33 จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของภาคเอกชน	117
34 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง	119
35 แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง.....	119
36 แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง.....	120
37 กิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง	120
38 ความเหมาะสมของการบริการทางการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง	121
39 จุดเด่นของการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง.....	121
40 จุดอ่อนของการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง.....	122
41 โอกาสของการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง	122
42 อุปสรรคของการท่องเที่ยว	123
43 วิสัยทัศน์ของการท่องเที่ยวจังหวัดตรังในอนาคต	123
44 เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง	124
45 ความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ของจังหวัดตรัง	124
46 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของเป่าประสงค์ ตัวชี้วัด เป้าหมาย.....	125
47 ทศนคติในการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง	126
48 จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว.....	128
49 การเดินทางไปที่จังหวัดตรัง	130
50 ลักษณะการเดินทางไปที่จังหวัดตรัง	131
51 ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง	131
52 จำนวนนักท่องเที่ยวที่พักค้างคืนในจังหวัดตรัง	132
53 ประเภทของสถานที่พักค้างคืน.....	132
54 ระยะเวลาในการพักค้างคืน.....	133
55 วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางของนักท่องเที่ยว	133
56 ที่มาของแหล่งข่าวสถานที่ท่องเที่ยวจังหวัดตรัง	134
57 ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง	134
58 ระดับความต้องการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง	135
59 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัดตรังที่นักท่องเที่ยว	136
60 แหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ของจังหวัดตรังที่นักท่องเที่ยว.....	137

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
61 แหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมของจังหวัดตั้งที่นำท่องเที่ยว	137
62 กิจกรรมที่นำท่องเที่ยวของจังหวัดตั้ง	138
63 การบริการทางการท่องเที่ยวของจังหวัดตั้ง.....	139
64 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัดตั้ง	139
65 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนของจังหวัดตั้ง.....	140
66 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสของจังหวัดตั้ง.....	141
67 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคของจังหวัดตั้ง	142
68 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัดตั้ง.....	143
69 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ ของจังหวัดตั้ง.....	144
70 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ ของจังหวัดตั้ง.....	145
71 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย ของจังหวัดตั้ง.....	146
72 ระดับความคิดเห็นด้านการท่องเที่ยวจังหวัดตั้ง.....	148
73 ความต้องการกลับมาท่องเที่ยวจังหวัดตั้ง	150
74 เหตุจูงใจที่ทำให้เกิดความต้องการกลับมาท่องเที่ยวจังหวัดตั้งอีกครั้ง	150
75 ผลรวมแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดตั้ง	152
76 ผลรวมแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ซึ่งเป็นสถานที่นำท่องเที่ยว ของจังหวัดตั้ง.....	154
77 ผลรวมแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมซึ่งเป็นสถานที่นำท่องเที่ยวของจังหวัดตั้ง ...	156
78 ผลรวมกิจกรรมที่นำท่องเที่ยวของจังหวัดตั้ง.....	158
79 ผลรวมความเหมาะสมการบริการทางการท่องเที่ยวของจังหวัดตั้ง.....	160
80 ผลรวมจุดเด่นของการท่องเที่ยวจังหวัดตั้ง.....	162
81 ผลรวมจุดอ่อนของการท่องเที่ยวจังหวัดตั้ง	164
82 ผลรวมโอกาสของการท่องเที่ยวจังหวัดตั้ง	166
83 ผลรวมอุปสรรคของการท่องเที่ยวจังหวัดตั้ง	168
84 ผลรวมวิสัยทัศน์การท่องเที่ยวจังหวัดตั้ง.....	170
85 ผลรวมเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของการท่องเที่ยวจังหวัดตั้ง	172
86 ผลรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ของจังหวัดตั้ง.....	174

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
87 ผลรวมค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด เป้าหมาย	177
88 ผลรวมทัศนคติในการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง	180
89 จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค (SWOT Analysis) ของการวางแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดตรัง	192
90 แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดตรัง.....	199

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แผนที่สังเขปแสดงที่ตั้งและอาณาเขตจังหวัดตรัง	48
2 แผนที่แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง	55
3 เกาะมุก	56
4 ถ้ำมรกต	56
5 เกาะกระดาน	57
6 เกาะม้า	57
7 ปะการังบริเวณเกาะแหวน	58
8 หาดเจ้าไหม	58
9 หาดหยงหลิง	59
10 หาดปากเมง	60
11 หาดราชมงคล	60
12 ถ้ำเจ้าไหม ถ้ำเจ้าคุณ	61
13 อนุสาวรีย์พระยารัษฎานุประดิษฐ์	62
14 พิพิธภัณฑ์พระยารัษฎานุประดิษฐ์	62
15 ศาลเจ้ากิวอ่องเอี้ย	63
16 ดันยงพาราตันแรกของประเทศไทย	64
17 เทศกาลกินเจ	65
18 เทศกาลวิวาห์ได้สมุท	66
19 เทศกาลหมูย่าง	67
20 งานเทศกาลขนมเค้ก	68
21 เทศกาลเก็บหอยตะเกา	68
22 กิจกรรมการท่องเที่ยวด้านน้ำดูปะการัง	69
23 กิจกรรมเดินป่าศึกษาธรรมชาติ	70
24 กิจกรรมพายคายัค แคนู	70
25 กิจกรรมประมงพื้นบ้าน	71
26 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติซึ่งเป็นสถานที่นำท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง	153
27 แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ซึ่งเป็นสถานที่นำท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง	155
28 แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมซึ่งเป็นสถานที่นำท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง	157
29 กิจกรรมที่นำท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง	159
30 ความเหมาะสมของการบริการทางการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง	161

บัญชีภาพประกอบ(ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
31 จุดเด่นของการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง.....	163
32 จุดอ่อนของการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง.....	165
33 โอกาส (ส่งเสริม / สนับสนุน) ของการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง.....	167
34 อุปสรรค (ที่เป็นปัญหา) ของการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง.....	169
35 วิสัยทัศน์ต่อการท่องเที่ยวจังหวัดตรังในอนาคต.....	171
36 เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง.....	173
37 ความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ของจังหวัดตรัง.....	176
38 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด เป้าหมาย.....	179
39 ทิศนคติในการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง.....	184
40 Resource Map (ทรัพยากรการท่องเที่ยว).....	188
41 Resource Map (ทรัพยากรท่องเที่ยวที่ระบุตามแบบสอบถาม).....	189
42 Resource Map (ทรัพยากรท่องเที่ยวที่เป็นเกาะ).....	190
43 แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดตรัง โดยใช้ SEA.....	202

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ มีบทบาทสำคัญที่สามารถสร้างรายได้หลักกับประเทศเป็นจำนวนมาก/แต่ก็เป็นอุตสาหกรรมที่มีความอ่อนไหวต่อผลกระทบจากเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอกประเทศ ซึ่งหากเป็นเกิดวิกฤตการณ์ เช่น กรณีการเกิดไข้หวัดนก สถานการณ์ภาคใต้ เหตุการณ์โรค SARS เหตุการณ์ก่อการร้าย และเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัยใน 6 จังหวัดชายฝั่งอันดามัน เพื่อเตรียมการรองรับให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทยสามารถปรับตัวและเผชิญกับปัญหาที่มี ผลกระทบต่อการท่องเที่ยวของประเทศได้ในระยะยาว จึงจะต้องมีการวางยุทธศาสตร์ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. 2547 : 1)

สืบเนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (2545-2549) ที่มีการวางแผนไว้ 5 ปี ที่มุ่งเน้นการพัฒนาคนเป็นศูนย์กลาง ยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง และให้ความสำคัญกับการพัฒนาทุกด้านที่มุ่งสู่คุณภาพ จากนั้นได้มีการปรับแผนระยะ 2 ปี คือ พ.ศ. 2548-2549 ได้กำหนดตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดให้รัฐบาลแถลงนโยบายต่อรัฐสภา ซึ่งรัฐบาลชุดพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตรได้แถลงนโยบายเมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2544 โดยนโยบายรัฐบาลข้อที่ 15.2 ระบุว่า รัฐบาลปรับเปลี่ยนกระบวนการจัดทำและจัดสรรงบประมาณให้สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศ ดังนั้นรัฐบาลจึงได้ดำเนินการ (เอกสารประกอบการสอนวิชานโยบายและการปฏิบัติงานการท่องเที่ยว. 2547: 3) ดังนี้คือ

1. กำหนดยุทธศาสตร์ชาติ
2. จัดทำงบประมาณแผ่นดินที่สะท้อนถึงลักษณะปัญหา และระยะเวลาในการดำเนินงาน
3. กำหนดวิสัยทัศน์และพันธกิจ (Mission) ตลอดจนการตกลงกับหน่วยราชการที่รับผิดชอบ

ให้ดำเนินงานอย่างได้ผล ทั้งนี้ รัฐบาลกำหนดวาระแห่งชาติ 4 วาระ คือ

1. การแก้ไขปัญหาความยากจนและการกระจายรายได้
2. การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
3. การพัฒนาทุนทางสังคม (Social capital)
4. การพัฒนาที่ยั่งยืน

วาระแห่งชาติ (National Agenda) ถูกกำหนดโดยกระบวนการวิเคราะห์เศรษฐกิจ สังคม เป็น 5 ยุทธศาสตร์ คือ

1. ยุทธศาสตร์ความมั่นคงชาติ การต่างประเทศ และการอำนวยความสะดวก
2. ยุทธศาสตร์การเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศ
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคมและยกระดับคุณภาพชีวิต
4. ยุทธศาสตร์เสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ

5. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการประเทศ

ต่อเมื่อรัฐบาลได้มีการปรับเปลี่ยนแผนการบริหารราชการแผ่นดิน (พ.ศ.2548-2551) มีประเด็นยุทธศาสตร์หลักมีสาระสำคัญดังนี้

1. การขจัดความยากจน
2. การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ
3. การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและแข่งขันได้
4. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
5. การต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ
6. การพัฒนากฎหมายและส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
7. การส่งเสริมประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสังคม
8. การรักษาความมั่นคงของรัฐ
9. การรองรับการเปลี่ยนแปลงและพลวัตโลก

การวางแผนยุทธศาสตร์เป็นการวางแผนที่จำเป็นอย่างยิ่งในโลกยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งมีความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในสังคมอยู่ตลอดเวลา การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมทุก 5 ปี ที่เคยปฏิบัติกันมานั้นเป็นการวางแผนที่ขาดการนำสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกเข้ามาร่วมพิจารณาในการวางแผน ไม่มีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และแนวยุทธศาสตร์เพื่อปฏิบัติการให้บรรลุเป้าประสงค์ที่ตั้งไว้ รัฐบาลทุกประเทศจึงเปลี่ยนมาเป็นการวางแผนยุทธศาสตร์ เพื่อพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน หน่วยงานและองค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชน จึงจำเป็นต้องวางแผนยุทธศาสตร์ เพราะแผนดังกล่าวสามารถนำมาปรับเปลี่ยน ให้เข้ากับสถานการณ์สภาพแวดล้อม สามารถนำมาปฏิบัติการด้วยความยืดหยุ่น เพื่อให้เกิดผลดีที่สุดแก่ประเทศและองค์กร

อนึ่งการแผนยุทธศาสตร์มีความเกี่ยวข้องกับการวางแผนยุทธศาสตร์ การท่องเที่ยวแห่งชาติอย่างยิ่ง เพราะคณะรัฐมนตรีได้มีมติกำหนดแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของประเทศไทย พ.ศ.2547-2551 โดยมีวิสัยทัศน์ให้ประเทศไทย เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวแห่งเอเชียภายในปี 2551 และมียุทธศาสตร์หลัก 3 ยุทธศาสตร์ได้แก่ ยุทธศาสตร์การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์การพัฒนาสินค้าและบริการ ด้านการท่องเที่ยวและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบบริการจัดการแบบบูรณาการเพื่อความยั่งยืน (เอกสารประกอบการสอน วิชา นโยบายและการปฏิบัติงานการท่องเที่ยว. 2547: 3)

ดังนั้นในการจัดการการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดตรัง จึงต้องเชื่อมโยงไปถึงยุทธศาสตร์การบริหารราชการแผ่นดิน (2548-2551)

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกพื้นที่จังหวัดตรัง ซึ่งเป็นจังหวัดกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบนกลุ่มที่ 16 เน้นความสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เป็นพื้นที่ที่ทำการศึกษามีความสำคัญในการท่องเที่ยวในกลุ่มมรดกเมืองใต้ของอันดามัน ที่มากมายไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญและหายากควรแก่การอนุรักษ์ หากได้รับผลกระทบจากการท่องเที่ยวโดยไม่มีการดูแลและมี การจัดการที่ดี ยิ่งไปกว่านั้นเมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2547 จังหวัดตรังได้รับ

ผลกระทบ จากกรณีพิบัติ จากคลื่นยักษ์สึนามิในชายฝั่งทะเล แม้ไม่มากเท่าจังหวัดอื่นในกลุ่ม 6 จังหวัด ชายฝั่งทะเลอันดามัน แต่ผลกระทบครั้งนั้นก็มิผลให้การท่องเที่ยวของจังหวัดตรังได้รับผลกระทบในด้านภาพลักษณ์ที่จะต้องเพิ่มมาตรการรักษาความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวให้มากขึ้น เพราะแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดตรังที่สำคัญล้วนเป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทเกาะแก่งชายทะเล ชายหาด ส่วนมากจึงต้องเน้นหนักในด้านการรักษาความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวเป็นสำคัญ ไม่น้อยไปกว่าเรื่องสิ่งแวดล้อมที่ชุมชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการร่วมกับภาครัฐและภาคเอกชนต่างๆ ในการจัดการวางแผนการพัฒนาแบบบูรณาการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของจังหวัดตรัง

ปัจจุบันทางจังหวัดตรังได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาจังหวัดตรัง โดยทางจังหวัดตรังได้ตั้งวิสัยทัศน์ไว้ดังนี้ "สวรรค์แห่งการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ พัฒนาการเกษตรสู่สากล" แต่ในแผนนั้นยังมีปัญหาสำคัญคือ ยังขาดการบูรณาการของแผน ที่ยังไม่ครอบคลุมการบริหารจัดการโดยเฉพาะสิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยว ยังมีการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและยังขาดบุคลากรที่จัดทำแผนบริหารการจัดการแผนยุทธศาสตร์ (สำนักงานยุทธศาสตร์จังหวัดตรัง. 2547: 1)

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัย จึงสนใจที่จะศึกษาขั้นตอนและกระบวนการวางแผนยุทธศาสตร์แบบบูรณาการการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดตรัง เพื่อเสนอแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมทุกด้านและมีความยั่งยืน

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อสร้างแผนยุทธศาสตร์แบบบูรณาการ เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของจังหวัด โดยบูรณาการจากหลักการทฤษฎีด้านการวางแผนยุทธศาสตร์ และข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิของจังหวัด

ความสำคัญของการวิจัย

ได้แผนยุทธศาสตร์แบบบูรณาการที่กำหนดขึ้นจากข้อมูลที่เป็นปัจจุบันที่สุด ซึ่งจะเป็นประโยชน์กับผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการวางแผนด้านวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดตรัง

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ทำการศึกษาในพื้นที่จังหวัดตรัง 3 อำเภอ (อำเภอเมืองตรัง อำเภอสิเกา และอำเภอกันตัง) โดยเฉพาะบริเวณพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญภายในอำเภอดังต่อไปนี้

อำเภอเมือง - ศาลเจ้ากิวอ่องเอี้ย ศาลเจ้าพ่อหมื่นราม อนุสาวรีย์พระยารัษฎานุประดิษฐ์

อำเภอสิเกา - หาดปากเมง หาดราชมงคล หาดฉางกลาง

อำเภอกันตัง - อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม หาดเจ้าไหม หาดหยงหลิง หาดสั้น
หาดยาว เกาะมุก ถ้ำมรกต เกาะกระดาน ถ้ำเจ้าไหม พิพิธภัณฑ์พระยา
รัษฎานุประดิษฐ์ ดันยงพาราดันแรก

นักท่องเที่ยว ที่มาท่องเที่ยวเฉพาะชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในช่วงระยะเวลานั้นใน
จังหวัดตรัง

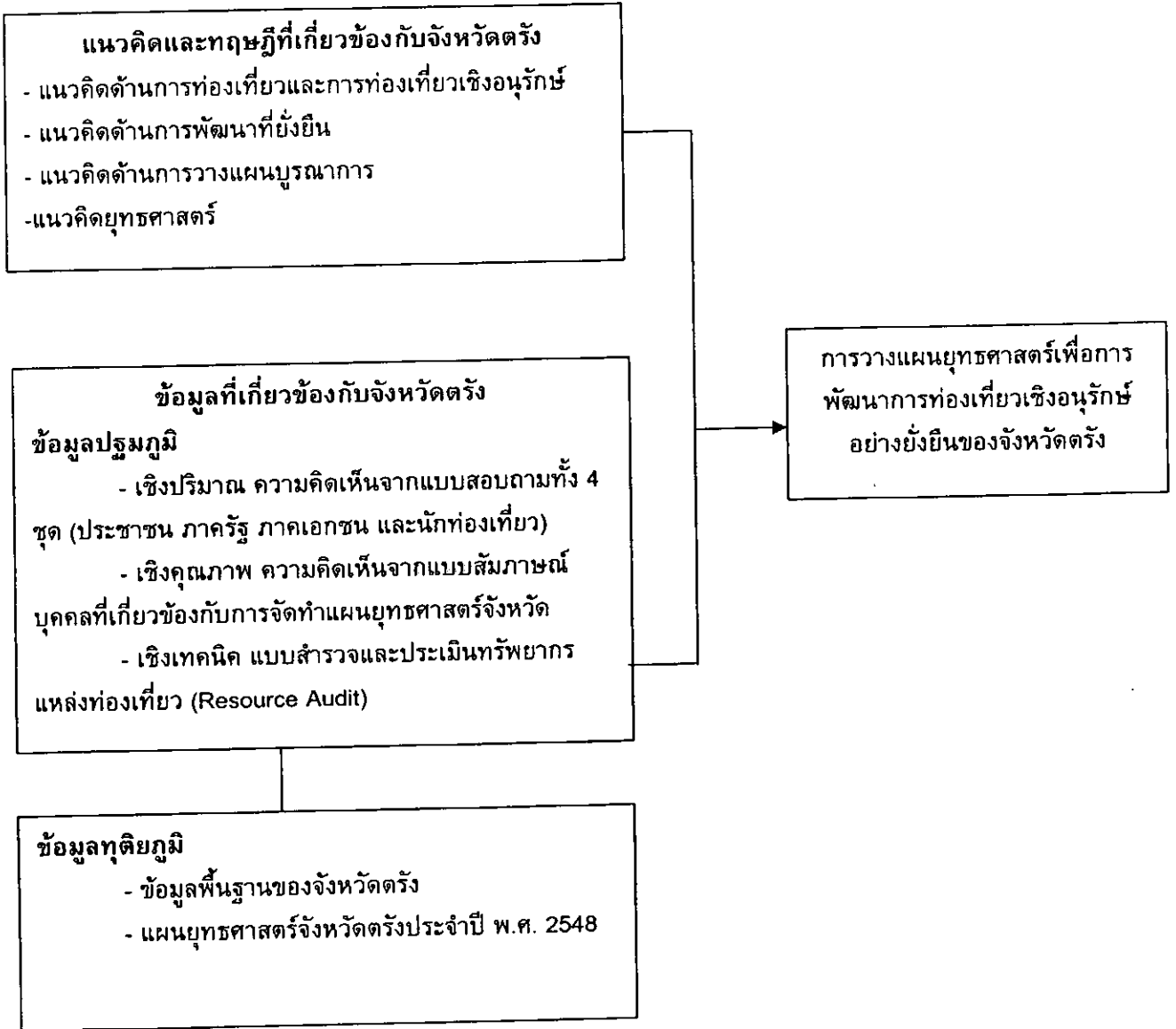
ภาคเอกชน ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ประธานชมรมการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง
หอการค้าตรัง

ภาคราชการ ผู้ว่าราชการจังหวัดตรัง หรือหัวหน้าราชการส่วนราชการ หัวหน้ากลุ่มงาน
ยุทธศาสตร์จังหวัด หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว องค์การบริหารส่วนจังหวัดตรัง
(อบจ.) องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะลิบงและองค์การบริหารส่วนตำบลไม้ฝาด (อบต.) เทศบาล
นครเมืองตรัง

ภาคประชาชน ได้แก่ ตัวแทนประชาชนในสาขาอาชีพต่างๆ เช่น ตัวแทนเกษตรกร
ตัวแทนพ่อค้า

กรอบแนวคิดของการวิจัย

จากทฤษฎีแนวคิด และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ ที่ได้ศึกษาค้นคว้า รวมทั้งเก็บข้อมูลภาคสนามจากประชากรเป้าหมาย และการสำรวจภาคสนาม ผู้วิจัยจึงกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยของเรื่องนี้ดังต่อไปนี้

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยและพัฒนาเรื่องนี้มีศัพท์ที่เห็นควรนำมาให้คำจำกัดความเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ซึ่งมีดังต่อไปนี้

การท่องเที่ยว (Tourism) หมายถึง การเดินทางที่สนองความต้องการของมนุษย์ เพื่อความสนุกสนาน พักผ่อนหย่อนใจ ศึกษาหาคำถามความรู้ใหม่ การศาสนา การติดต่อประชุมสัมมนาต่างๆ การติดต่อสื่อสารเพื่อธุรกิจและเทคโนโลยี ตลอดจนการเยี่ยมญาติและการรักษาสุขภาพ

การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Ecotourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งธรรมชาติและวัฒนธรรม โดยนักท่องเที่ยวและชุมชนท้องถิ่นมีการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และนักท่องเที่ยวจะต้องได้รับความรู้จากการท่องเที่ยวอย่างแท้จริง โดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมทั้งทางธรรมชาติและวัฒนธรรม เพื่อเกิดการกระจายรายได้ รวมทั้งท้องถิ่นควรมีส่วนร่วมในการพัฒนา อันจะนำไปสู่การจัดการอย่างยั่งยืน (Sustainable tourism) ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อตอบสนองความจำเป็นทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และมีจิตวิญญาณ โดยใช้ทรัพยากรอันทรงคุณค่าอย่างชาญฉลาด สามารถรักษาเอกลักษณ์ความเป็นธรรมชาติและวัฒนธรรมไว้นานที่สุด เกิดผลกระทบน้อยที่สุด และใช้ประโยชน์ได้ตลอดกาลยาวนานที่สุด ซึ่งหลังจากราชบัณฑิตได้บัญญัติศัพท์คำนี้ให้ใช้คำว่า การท่องเที่ยวเชิงนิเวศแล้วก็ตาม แต่ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยขอใช้คำว่า การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประกอบการทำวิจัยในครั้งนี้

นักท่องเที่ยว (Tourist) หมายถึง นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยที่เข้ามาท่องเที่ยวยังจังหวัดตรัง

การอนุรักษ์ (Conservation) หมายถึง การนำทรัพยากรมาใช้อย่างเกิดประโยชน์สูงสุด โดยต้องกระจายการใช้ทรัพยากรให้ทั่วถึงกันโดยถูกและป้องกันเผื่อระวังให้มีการสูญเสียทรัพยากรเหล่านั้นน้อยที่สุด เพื่อรักษาไว้ให้อนุชนรุ่นหลังสืบทอดต่อไป

การพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable development) หมายถึง เป็นการดำเนินการที่จะทำให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน ทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึงความสมดุลอย่างยั่งยืนระหว่างการผลิต การบริโภค ประชากร และขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่นั้นๆ ภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อมที่ถูกต้องเหมาะสมและข้อจำกัดทางนิเวศวิทยา สามารถรักษาเอกลักษณ์ความเป็นธรรมชาติและวัฒนธรรมไว้นานที่สุด เกิดผลกระทบน้อยที่สุด และใช้ประโยชน์ได้ตลอดกาลยาวนานที่สุด

บูรณาการ (Integration) หมายถึง การประสานกลมกลืนของแผนพัฒนาประเทศ ที่นำเอาการมีส่วนร่วมของทรัพยากรมนุษย์ สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม เพื่อการพัฒนาไปพร้อมกับการดำเนินการที่เชื่อมต่อกัน ให้เป็นแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดตรัง

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด (Strategic Plan for Provincial Development) หมายถึง แผนพัฒนาจังหวัดตรังที่แสดงทิศทางหรือแนวทางการพัฒนาจังหวัดในอนาคตด้วยงานนโยบายหรือยุทธศาสตร์ ที่ครอบคลุมทุกด้าน โดยองค์ประกอบคือการแสดงวิสัยทัศน์ พันธกิจ

วัตถุประสงค์ เป้าหมาย กลยุทธ์ และแนวทางหรือมาตรการการพัฒนา ให้สอดคล้องในทิศทางเดียวกับนโยบายการพัฒนาประเทศ เพื่อความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของประชาชนและรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

ยุทธศาสตร์ (Strategy) หมายถึง กระบวนการการวางแผนที่ให้ความสำคัญกับการมองไปในอนาคต ภายใต้การพิจารณาถึงความเป็นไปได้ในการใช้ความสามารถของจังหวัด เพื่อระดมทรัพยากรมาใช้และการพิจารณาถึงทางเลือกต่าง ๆ อย่างรอบคอบและชัดเจนว่าจะสามารถนำจังหวัดไปสู่ภารกิจและเป้าหมายที่วางไว้

กลยุทธ์ (Tactic) หมายถึง กระบวนการบริหารงานสำหรับการนำแผนไปปฏิบัติโดยเฉพาะ มีกิจกรรมและโครงการ ที่เกี่ยวเนื่องกับยุทธศาสตร์ แต่ละยุทธศาสตร์อย่างชัดเจน มีเป้าประสงค์เชิงปริมาณพร้อมกรอบเวลา และผู้รับผิดชอบของแต่ละโครงการ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการใช้เพื่อช่วยให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับสถานการณ์ทางยุทธศาสตร์ ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ซึ่งจะสามารถช่วยให้องค์การสามารถดำเนินงานได้บรรลุผลตามเป้าหมายต่าง ๆ ที่ได้กำหนดไว้

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. แผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดตรังสามารถนำไปใช้ให้เกิดกระบวนการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่เหมาะสมขึ้นจริง
2. แผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดตรังสามารถนำเสนอให้กับจังหวัดในการพิจารณาเพื่อจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดตรังในโอกาสต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เพื่อนำมาใช้เป็นกรอบแนวคิด ยุทธวิธี และแผนงาน รวมทั้งวิธีการในการดำเนินงานวิจัย ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. แนวคิดการท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
2. แนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืน
3. แนวคิดทฤษฎีการตรวจสอบทรัพยากร
4. แนวคิดการวางแผนยุทธศาสตร์แบบบูรณาการ
5. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
6. บริบทพื้นที่ที่ศึกษา

1. แนวความคิดการท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

การท่องเที่ยวนับเป็นอุตสาหกรรมที่สำคัญของหลาย ๆ ประเทศและมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยการพัฒนาและสร้างความสำคัญให้กับเศรษฐกิจได้รวดเร็วกว่าอุตสาหกรรมอื่น อันเป็นผลจากความก้าวหน้าทางวิทยาการ เทคโนโลยีด้านการคมนาคมและโทรคมนาคม ซึ่งรวมถึงการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ความสะดวกและรวดเร็วในการเดินทาง นอกจากนี้สถานการณ์และแนวโน้มการท่องเที่ยวมีทิศทางขยายตัวมากขึ้น ก่อให้เกิดรายได้แก่ประเทศชาติได้อย่างมหาศาล เพราะไม่เพียงแต่นักท่องเที่ยวภายในประเทศเท่านั้น แต่รวมถึงนักท่องเที่ยวต่างชาติซึ่งจะนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ เป็นค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าสินค้าที่ระลึก ใช้บริการต่าง ๆ มากมาย ซึ่งเป็นผล ให้เศรษฐกิจของท้องถิ่นและประเทศโดยรวมมีความเจริญก้าวหน้าขึ้นอย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตามเมื่อมนุษย์มีการเดินทางจากที่หนึ่งที่เป็นที่อยู่อาศัยไปยังอีกที่หนึ่งทีถือถือว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศ แม้ว่าจะไม่ใช่สิ่งจำเป็นพื้นฐานหรือปัจจัยสี่ของมนุษย์ ย่อมก่อให้เกิด พฤติกรรมความรู้สึกต่าง ๆ ระหว่างการเดินทางที่สำคัญ ก่อให้เกิดความเข้าใจเพื่อนมนุษย์ต่างถิ่นต่างภาษา นอกจากนั้นการเดินทางท่องเที่ยวไปในถิ่นที่ไม่เคยรู้จักไม่เคยเห็น ความประทับใจ ในสิ่งต่าง ๆ จะสะท้อนให้เกิดความรักและห่วงแหนทรัพยากรและมรดกทางวัฒนธรรมในท้องถิ่นของตน ซึ่งมีผู้เสนอแนวคิดการท่องเที่ยว ดังนี้

แมคอินทอช และโกลด์เนอร์ (McIntosh and Goeldner 1984 :132-135) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเป็นผลรวมของปรากฏการณ์ต่าง ๆ และความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยวกับธุรกิจและบริการต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับกิจกรรมหรือการสร้างความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวหรือผู้มาเยือน

จีและชอย (Gee and Choy 1989 : 98-101) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเป็นการเดินทางที่ทำให้ให้นักท่องเที่ยวมีความเพลิดเพลินสนุกสนาน โดยที่นักเดินทางนั้นคือนักท่องเที่ยวนั่นเอง

ด้อย ชุมสาย (2527: 38-42) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเป็นการเดินทางที่ขึ้นอยู่กับจิตใจและความรู้สึกของผู้เดินทาง

จากแนวความคิดสรุปได้ว่า ความหมายของการท่องเที่ยว คือ การท่องเที่ยวนำมาซึ่งการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และประชาชนของประเทศ รวมถึงการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของสถานที่ที่น่าสนใจภายในประเทศให้กับชาวต่างประเทศได้เข้าใจถึงวัฒนธรรมประเพณี และนอกเหนือจากนั้นทำให้ผู้เดินทางท่องเที่ยวได้พักผ่อน มีประสบการณ์ และสร้างสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อนมนุษย์ ความหมายของการท่องเที่ยวควรมีลักษณะ

1. เป็นการเดินทางไปที่อื่นอย่างชั่วคราวและ
2. ไปด้วยความสมัครใจและเดินทางไปโดยมิได้ไปประกอบอาชีพให้เกิดรายได้

ส่วนแนวความคิดและความหมายของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์นั้น ผู้วิจัยได้สรุปออกมา

ดังนี้

ความหมายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

สุวิทย์ ยอดมณี (2535 : 78-80) ให้คำนิยามว่า นิเวศทัศน์ หมายความว่า การพานักท่องเที่ยวไปที่ใดที่หนึ่งที่มีสภาพธรรมชาติสมบูรณ์ และผู้ที่พานักท่องเที่ยวเข้าไปต้องมีความสามารถที่อธิบายทางวิชาการให้นักท่องเที่ยวได้เข้าใจสิ่งต่างๆ ว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร

เสรี วงษ์ไพจิตร (2534 : 429-439) ให้ความหมายว่า เป็นรูปแบบของการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เจริญเติบโตไปในทิศทางที่เหมาะสม โดยรักษาสภาพแวดล้อมที่ดั้งเดิมดั้งเดิมให้คงอยู่ควบคู่ไปกับการพัฒนาที่มุ่งอนุรักษ์คุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติ เป็นการพัฒนาโดยถือว่าการท่องเที่ยวเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งแวดล้อมในระบบนิเวศ สามารถใช้ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อมของระบบนิเวศโดยไม่ให้เป็นการเปลี่ยนแปลงหรือทำลาย

ภราเดช พยัฆวิเชียร (2540 : 3-10) กล่าวว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืนต้องมีการบูรณาการใน 3 องค์ประกอบหลักคือ แหล่งท่องเที่ยว การบริการทางการท่องเที่ยว และการตลาดแต่ละองค์ประกอบจะต้องมีแนวทางการพัฒนาที่ชัดเจน เช่นไปในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกัน เอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน

องค์ประกอบสำคัญที่ยังมิได้กล่าวถึงแต่มีความสำคัญมากคือ นักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวจะเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญอย่างมากที่จะทำให้การท่องเที่ยวพัฒนาไปอย่างยั่งยืน กล่าวคือ ในการท่องเที่ยวนั้น จะต้องพยายามให้เกิด ความรู้ และรับผิดชอบ วิธีการที่จะก่อให้เกิดทั้งความรู้และรับผิดชอบต่อจะต้องดำเนินการผ่านระบบการศึกษา ผ่านเยาวชน โดยมุ่งให้เกิดการปรับทัศนคติ ชั้นพื้นฐานของมนุษย์ที่มีต่อสิ่งแวดล้อม การเพิ่มจริยธรรมทางสิ่งแวดล้อม การปรับแบบแผนการดำเนินชีวิต และการจัดระเบียบสังคมให้สอดคล้องกับธรรมชาติ เป็นต้น

กันน์ (Gunn 2002 : 389) ได้กล่าวว่า เป็นรูปแบบหนึ่งของการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนสามารถทำให้มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติควบคู่ไปกับการพัฒนาการท่องเที่ยวได้ โดยให้ความสำคัญต่อการท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ และวัฒนธรรมชุมชนท้องถิ่น ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจด้วย

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (2542 : 51-54) อ้างถึงราชบัณฑิตสถานเรื่องการบัญญัติคำศัพท์ (Ecotourism) เป็นภาษาไทยให้ความหมายว่า “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” คือ การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อแหล่งธรรมชาติมีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับระบบนิเวศสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้เกี่ยวข้อง ภายใต้การจัดการอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษา ระบบนิเวศอย่างยั่งยืน ได้กำหนดขอบเขตการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ครอบคลุมลักษณะพื้นฐานขององค์ประกอบหลัก คือ

การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อแหล่งธรรมชาติ ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะกิจ และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับระบบระบบนิเวศที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นเป็นสำคัญ โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน ในหมู่ผู้เกี่ยวข้องสิ่งแวดล้อมการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น อย่างเป็นประชาธิปไตย ในการพึ่งตนเองของชุมชนอีกด้วย เพื่อมุ่งให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

ความสำคัญของการท่องเที่ยว

กระบวนการท่องเที่ยวที่มีองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่ ทรัพยากรการท่องเที่ยว ตลาดการท่องเที่ยว และบริการท่องเที่ยวที่มีการเดินทางเข้ามาเกี่ยวข้อง การท่องเที่ยวจึงเป็นกระบวนการที่ตอบสนองความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว โดยมีเป้าหมายทางสังคมและเศรษฐกิจในกิจกรรมนี้เป็นการขยายกระบวนการท่องเที่ยวที่ครอบคลุมถึง รูปแบบการท่องเที่ยวและพฤติกรรมที่มีความรับผิดชอบต่อการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและสังคมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งที่เป็นผู้รับผิดชอบในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว บริการการท่องเที่ยว การตลาด นักท่องเที่ยว รวมทั้งผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ ซึ่งก็คือ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมาย (Destination) ของการท่องเที่ยวแหล่งธรรมชาตินี้อาจมีองค์ประกอบเฉพาะที่เป็นธรรมชาติ หรือ องค์ประกอบอื่น ๆ ด้วย จุดเน้นของการท่องเที่ยวคือทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในแหล่งธรรมชาติ ที่สำคัญ คือความหลากหลายทางชีวภาพ (Biodiversity) ที่อยู่ในความสนใจของนักท่องเที่ยว แหล่งธรรมชาตินี้อาจไม่จำกัด หรือจำเป็นต้องเป็นแหล่งท่องเที่ยวตามที่กำหนดไว้ก็ได้ หากมีการท่องเที่ยวขึ้นในพื้นที่ใด ๆ สามารถจะทำให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้ ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะกิจ คือ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันขององค์ประกอบของแหล่งที่เป็นจุดหมายการท่องเที่ยวเอกลักษณ์ที่มีความหมายกว้าง ๆ ที่เป็น (Identity) หรือเฉพาะเจาะจงที่เป็นลักษณะจริงแท้ ณ ที่นั้น (Authentic) หรือเกิดขึ้นเฉพาะถิ่น (Endemic) หรือไม่เหมือนใคร (Unique) ทั้งนี้มุ่งเน้นที่ระบบนิเวศ (Ecosystem) ของพื้นที่นั้น ๆ เอกลักษณ์เฉพาะถิ่นนี้ นอกจากเป็นสิ่งดึงดูดใจการท่องเที่ยวแล้ว ยังเป็นสิ่งที่ต้องรักษาไว้ไม่ให้ถูก

ทำลาย หรือเปลี่ยนแปลงไป อันเนื่องมาจากการท่องเที่ยว หากมีการเปลี่ยนแปลง ต้องเป็นไปตามธรรมชาติ ส่วนแหล่งวัฒนธรรมนั้นเป็นการมุ่งเน้นจุดหมาย ของการท่องเที่ยว (Destination) ที่เป็นแหล่งธรรมชาติ รวมวัฒนธรรมที่เกิดขึ้น หรือเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน วัฒนธรรมในที่นี้ให้หมายรวมถึงผลิตผลของมนุษย์อื่น ๆ เช่น โบราณสถาน โบราณวัตถุและแหล่งโบราณคดี ในสถานที่นั้น ๆ

แหล่งวัฒนธรรมโดยทั่วไปเป็นผลิตผลของความเจริญของมนุษย์ เป็นวิถีชีวิตที่พัฒนาจากลักษณะส่วนบุคคลจนเป็นสังคมดัดแปลง เปลี่ยนแปลงธรรมชาติ เป็นกระบวนการพัฒนาของพัฒนาของมนุษย์ที่ยากจะหยุดยั้งได้ ความแตกต่างของแต่ละวัฒนธรรมเป็นสิ่งดึงดูดความสนใจนักท่องเที่ยว ที่มีความสัมพันธ์กับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้จำกัดแหล่งวัฒนธรรมเฉพาะที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้อง หรือมีวิถีตามธรรมชาติเป็นวัฒนธรรมที่ยังคงอยู่ภายใต้หรือเป็นส่วนหนึ่งของระบบนิเวศ และมีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นเป็นสำคัญ ซึ่งได้แก่ แหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นกับแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับระบบนิเวศจึงกล่าวได้ว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีรากฐานอยู่กับธรรมชาติ (Nature-based) โดยมีกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ขาดไม่ได้ ของการท่องเที่ยวประเภทนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและสังคม กระบวนการเรียนรู้ (Learning Process) จะเกิดขึ้นในทุกขณะทุกขั้นตอนของการจัดการการท่องเที่ยวเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการพัฒนา การท่องเที่ยวแบบยั่งยืนซึ่งจะทำให้มีการส่งเสริมประสบการณ์ที่ดีและมากขึ้นตามลำดับ โดยร่วมกันในหมู่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ ไม่ได้มุ่งเน้นเฉพาะนักท่องเที่ยวเท่านั้น แต่รวมถึงผู้เกี่ยวข้องทั้งผู้บริหารแหล่งท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยว และประชาชนท้องถิ่น ภายใต้การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จะต้องมีการจัดการที่ดี ถูกต้องตามหลักวิชาการ ต้องมีการจัดการที่ดี ถูกต้องตามหลักวิชาการ ต้องมีการเตรียมการวางแผนพัฒนาและปฏิบัติการอย่างถูกต้อง

ทั้งนี้มีส่วนเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว จะต้องได้รับการจัดการเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบทั้งต่อสิ่งแวดล้อมในพื้นที่และสิ่งแวดล้อมโดยรวม สิ่งแวดล้อมในที่นี้ หมายถึงสิ่งแวดล้อมที่เป็นทรัพยากรของแหล่งทางธรรมชาติ และ/หรือ วัฒนธรรมที่มีอยู่ โดยการท่องเที่ยวในที่นี้หมายถึงการจัดการการท่องเที่ยว ที่ครอบคลุมทั้งด้านการจัดการทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว การบริการและด้านการตลาดที่ถูกต้องเหมาะสม โดยมีส่วนร่วมของท้องถิ่นเข้ามาจัดการแบบลักษณะของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ ท้องถิ่นต้องมีส่วนร่วม (Involvement, Participation, Partnership) ท้องถิ่นในที่นี้อาจหมายถึงชุมชน (Community) หรือประชาชน (People, Local People) หรือรัฐบาล ท้องถิ่นองค์กรปกครองท้องถิ่น (Local Government) ก็ได้ ทั้งนี้ควรเป็นท้องถิ่นที่เป็นของประชาชนอย่างแท้จริง ประชาชนส่วนใหญ่เป็นผู้กำกับองค์กร อย่างเป็นทางการเข้ามามีส่วนร่วม ซึ่งหมายถึง การมีสิทธิในการควบคุม ดูแลกระบวนการท่องเที่ยว โดยมีส่วนร่วมตั้งแต่ขั้นการสำรวจวางแผน จัดการ ดำเนินการซึ่งนอกจากจะก่อให้เกิดรายได้หรือผลประโยชน์ต่อท้องถิ่นแล้ว ยังชี้ถึงความสำคัญของท้องถิ่น และเป็นกระบวนการเรียนรู้สู่การพัฒนาความ สามารถพึ่งตนเองได้ด้วยชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาเชิงนิเวศ จะให้ความสำคัญและเน้นประชาชนในพื้นที่ (Ecosystem People) เป็นหลัก ส่วนประชาชนที่อยู่โดยรวม (Biosphere) มีความสำคัญและควรได้รับการจัดให้มีส่วนร่วม

เช่นกัน เพื่อให้เกิดจิตสำนึกเป็นสำคัญของวัตถุประสงค์หลักของการท่องเที่ยว หรือกระบวนการเรียนรู้ วิธีการจัดการที่ต้องมุ่งให้ผู้เกี่ยวข้องเกิดจิตสำนึก อย่างแท้จริง ไม่เพียงแต่มีความเข้าใจเท่านั้น แต่สามารถปฏิบัติได้อย่างเป็นธรรมชาติโดยอัตโนมัติ ต่อการรักษาระบบนิเวศโดยมีจิตสำนึกได้นั้น จะเป็นไปได้เพื่อให้เกิดการรักษาระบบนิเวศของแหล่งไว้ไม่ให้ถูกทำลายหรือเปลี่ยนแปลงไป โดยให้คงสภาพการปฏิสัมพันธ์อย่างสมดุล ไว้ให้นานที่สุด และยั่งยืน โดยจะส่งผลต่อเนื่องถึงการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ซึ่งจะเกิดขึ้นในความยั่งยืนของทุกองค์ประกอบ อันอยู่ในกระบวนการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development) ตาม Agenda 21, UNCED, 14 June 1992 ที่ Rio de Janeiro, Brazil

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2544 :2) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จากช่วงกระแสของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมแพร่ขยายไปทั่วโลก และ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จัดทำแผนพัฒนาและอนุรักษ์การท่องเที่ยว จึงได้จัดตั้งคณะทำงานเพื่อศึกษา เรื่อง Ecotourism ระยะแรกคณะทำงานมีมติใช้คำจำกัดความ Ecotourism ในความหมายภาษาไทยว่า "การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์" โดยมีความประสงค์ที่จะสื่อความหมายให้กับชาวไทยทุกระดับเข้าใจว่า รูปแบบการท่องเที่ยว Ecotourism นับเป็นรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อม ในการรับรู้ของชาวไทย คือ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ต่อมา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้มอบหมายให้สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วท.) ทำการศึกษาเพื่อกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวเพื่อรักษาระบบนิเวศ และขอให้ราชบัณฑิตยสถานกำหนดความหมาย ในที่สุดได้ความหมายของคำว่า Ecotourism คือ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบในแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับระบบนิเวศ สิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้อง ภายใต้การจัดการอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

ลักษณะเฉพาะประการหนึ่งของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ การมุ่งเน้นในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ เพื่อประสานการท่องเที่ยวกับความพอใจในการเรียนรู้และสัมผัสกับระบบนิเวศ (Ecosystem) มีความแตกต่างอย่างชัดเจนกับความสนใจประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และการพัฒนาอารยธรรมของมนุษย์ในการเอาชนะธรรมชาติ (ที่รวมเอาลักษณะวัฒนธรรมที่มีวิถีชีวิตแบบธรรมชาติ หรือเป็นส่วนหนึ่งในระบบนิเวศของแหล่งท่องเที่ยว นั้น ๆ ไว้) ลักษณะเฉพาะนี้จึงทำให้การท่องเที่ยวเชิงนิเวศไม่ใช้การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม (Cultural tourism และ Historical tourism) แม้ว่าจะมีความคาบเกี่ยวกันในพื้นที่ก็ตาม ในทำนองเดียวกันการท่องเที่ยวธรรมชาติ (Natural tourism) จึงไม่ใช่การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทั้งหมด ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการจัดการการท่องเที่ยว นั้น ๆ ด้วย ดังนั้น แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ จึงมีบางส่วนจัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้หรือแหล่งท่องเที่ยวหนึ่ง ๆ อาจมีการท่องเที่ยวเชิงนิเวศควบคู่ไปกับการท่องเที่ยวแบบอื่น ๆ ได้

สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (2545 : 1) กล่าวถึง การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์หรือการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ การท่องเที่ยวโดยไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมประเพณี

จึงเป็นการท่องเที่ยวที่สามารถอยู่ได้ระยะยาวคือ เป็นการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน แหล่งท่องเที่ยวไม่ถูกทำลายสามารถเก็บรักษาไว้ถึงชั่วลูกชั่วหลาน

โดยการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จำเป็นต้องเคารพหลักการต่อไปนี้

1. การจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ต้องให้ความสำคัญกับธรรมชาติ ไม่ทำลายธรรมชาติ
2. การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ต้องให้ความสำคัญกับวัฒนธรรม ไม่ทำลายวัฒนธรรม
3. การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ต้องมีระบบการจัดการที่ทำให้เราสามารถเก็บรักษามรดกทางธรรมชาติและมรดกด้านวัฒนธรรมไทย ไว้ให้ลูกหลาน คือมีการจัดการด้วยวิธีการที่ทำให้มรดกเหล่านั้นยั่งยืนไปชั่วลูกชั่วหลาน

4. การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ต้องให้ความรู้และบอกความหมายของสิ่งที่นักท่องเที่ยวมาชม เพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดความเข้าใจและรู้ถึงคุณค่าของธรรมชาติและวัฒนธรรมที่เขาเดินทางมาชื่นชม เมื่อเขาซาบซึ้งถึงคุณค่าเหล่านั้น ก็จะมีความคิดที่จะร่วมดูแลรักษา

5. การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ต้องมีการจัดการในรูปแบบที่ให้ชุมชนเจ้าของบ้านมีส่วนร่วม ในการวางแผนและการจัดการ ทำให้เกิดการกระจายรายได้ ในชุมชนเจ้าของบ้าน

6. การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ต้องเป็นการจัดการที่ก่อให้เกิดความพอใจแก่นักท่องเที่ยวผู้มาเยือนหมู่บ้าน

สรุป การจัดการทั้ง 6 ข้อนี้จำเป็นต้องเป็นการจัดการไปพร้อม ๆ กันทั้งหมด โดยไม่ให้แยกทำทีละเรื่อง จึงจะเป็นการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ถูกต้องตามหลักการและจะทำให้เกิดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2544 : 4) จากลักษณะดังกล่าว จึงมีสิ่งที่จะต้องทำความเข้าใจเพิ่มเติม ดังนี้

1. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นการท่องเที่ยวแนวใหม่ที่แตกต่างจากการท่องเที่ยวแบบปกติหรือแบบประเพณีนิยม ซึ่งเป็นการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเป็นหลัก และเน้นการส่งเสริมเพื่อเพิ่มรายได้ทางเศรษฐกิจเป็นสำคัญ

2. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ไม่ใช่สิ่งตรงข้ามกับการท่องเที่ยวแบบคณะใหญ่ (Mass tourism) เพราะการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไม่ได้ถูกจำกัดที่ขนาดของการท่องเที่ยว แต่จำกัดที่รูปแบบกิจกรรมและขนาดที่เหมาะสมกับพื้นที่ นักท่องเที่ยวกลุ่มเล็ก ๆ สามารถทำลายสิ่งแวดล้อมได้เช่นเดียวกันหรือมากกว่านักท่องเที่ยวคณะใหญ่หากปราศจากการจัดการที่ดี การจัดการกับการท่องเที่ยวคณะใหญ่ในทิศทางและภายใต้รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้ จัดเป็น Mass Ecotourism

3. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ไม่จำเป็นต้องเป็นการจัดการที่ง่าย ๆ ราคาถูก มีรูปแบบการท่องเที่ยวที่ยากลำบาก มีรายได้จากการท่องเที่ยวน้อย เพียงแต่มีการจัดการที่ดี มีการรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ มีการประสานความเข้าใจกับนักท่องเที่ยวและให้ประโยชน์ที่เหมาะสมตามความคาดหวังของนักท่องเที่ยวแล้ว การท่องเที่ยวเชิงนิเวศอาจตอบสนองนักท่องเที่ยวได้ทุกกลุ่ม ทุกระดับและมีรายได้สูงได้เช่นกัน

4. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จึงให้ความสำคัญในการให้การศึกษาและสร้างจิตสำนึกมากกว่าการให้ความพึงพอใจอย่างไม่มีขอบเขตของนักท่องเที่ยว ดังนั้นจึงเป็นการท่องเที่ยวที่ต้องการประสานความเข้าใจกันอย่างเหมาะสมตลอดกระบวนการ

จากการศึกษากำหนดความหมายและนโยบายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแล้ว ทำให้ทราบว่า การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นส่วนหนึ่งของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Conservation tourism) ที่หมายถึง รูปแบบของการท่องเที่ยวเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อม เป็นการจัดการการท่องเที่ยวที่รักษาคุณภาพทั้งการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ (Natural - based tourism) และแหล่งวัฒนธรรม (Cultural-based tourism) อันจะนำไปสู่การจัดการอย่างยั่งยืน (Sustainable tourism) ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อตอบสนองความจำเป็นทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสุนทรียภาพ โดยใช้ทรัพยากรอันทรงคุณค่าอย่างชาญฉลาด สามารถรักษาเอกลักษณ์ความเป็นธรรมชาติและวัฒนธรรมไว้นานที่สุด เกิดผลกระทบน้อยที่สุด และใช้ประโยชน์ได้ตลอดกาลยาวนานที่สุด

ผู้วิจัยได้สรุปแนวความคิดและความหมายของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ดังนี้ การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่เติบโตและทำให้เกิดรายได้จำนวนมาก แต่ไม่มีผลกระทบทางด้านลบก็คือทำให้แหล่งท่องเที่ยวที่ไม่มีการพัฒนาหรือจัดการที่ดีเสื่อมโทรมลง ดังนั้นผู้วิจัยมีความเห็นว่แนวความคิดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นสิ่งที่ดี ทำให้การใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยวได้อย่างชาญฉลาดมีประสิทธิภาพมากที่สุด ประชาชนมีความรับผิดชอบร่วมกันในการรักษาสภาพแวดล้อมไม่ใช่เฉพาะเพียงแต่แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติเท่านั้นแต่แหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ก็ต้องช่วยกันรักษาและอนุรักษ์ เพื่อมุ่งให้เกิดจิตสำนึกที่ดีต่อระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

2. แนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืน

ความหมายของการพัฒนา พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ให้ความหมาย ของคำว่า การพัฒนา หมายถึง การทำให้เจริญ

มีผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนและการมีส่วนร่วมหลายท่านได้ให้คำนิยามที่แตกต่าง กันมากมาย โดยมี ไพรัช เดชะรินทร์ (2516 : 36-42) ได้กล่าวถึงทฤษฎีและแนวทางการพัฒนาไว้ ดังนี้

1. ทฤษฎีภาวะทันสมัย (Modernization Theory) เป็นการพัฒนาอุตสาหกรรมและการ สรรสร้างสังคมประชาธิปไตยแบบตะวันตก เน้นการสร้างความสำเร็จเติบโตทางเศรษฐกิจ และมุ่งหวัง ที่ จะให้การเจริญเติบโตนั้นแพร่กระจายไปสู่ส่วนต่างๆ ของสังคม

2. ทฤษฎีพึ่งพา (Dependency Theory) ภาวะเศรษฐกิจของสังคมด้อยพัฒนาจะอยู่ภายใต้ เงื่อนไขการพึ่งพากับประเทศที่พัฒนาแล้ว ดังนั้นจุดมุ่งหมายของการพัฒนาแนวนี้ คือ การปลดปล่อย พ้นจากการพึ่งพา

3. ทฤษฎีความจำเป็นพื้นฐาน คนเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนา โดยมุ่งตอบสนองต่อ ความจำเป็นพื้นฐานของประชาชนเป็นสำคัญ โดยเฉพาะการมีคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมที่ดี

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2544 : 5) การพัฒนาแบบยั่งยืน มีลักษณะเป็นการพัฒนาในรูปแบบดังนี้

1. แบบบูรณาการ คือ การทำให้เกิดองค์รวม (holistic) หมายความว่า องค์ประกอบทั้งหลายที่เกี่ยวข้องจะต้องมาประสานกันอย่างครบองค์อย่างมีดุลยภาพ

2. แบบพึ่งพาตนเอง คือ คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาต้องช่วยกลุ่มคนที่ยากจนสุดให้พึ่งพาตนเองได้ มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม ภายใต้พื้นฐานความพอเพียง (Self-Sufficient Economy) และไม่ทำให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม

3. แบบธรรมรัฐ (Good Governance) คือ การมีรัฐที่ดี มีประสิทธิภาพโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ มีประชาชนที่เข้มแข็ง รู้สำนึกในการรับผิดชอบเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ และการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยส่งเสริมประชาคม (Civil Society)

การวิจัยแบบมีส่วนร่วม (PAR) ทุกคนในสังคมต้องมีส่วนร่วมในกระบวนการวิจัยนั้นใน ทุกขั้นตอนอย่างมีเสรีและประชาธิปไตย โดยคำนึงประโยชน์สูงสุดจากการวิจัยด้วยการทำให้วิจัยนั้นเป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาซึ่งมีผู้ให้ความหมายการวิจัยแบบมีส่วนร่วมไว้ดังนี้

สมอาจ วงษ์ชมทอง (2546 : 42-46) มีแนวคิดเกี่ยวกับ PAR ว่าเป็นการพัฒนาที่อยู่บนพื้นฐานของการแสวงหาข้อมูลอย่างเป็นระบบ และมีนักวิจัยเป็นผู้จุดไฟให้เกิดกระบวนการต่างๆขึ้น ผลที่เกิดขึ้นจะได้กับชุมชน และสรุปองค์ประกอบของกระบวนการ PAR ไว้คือ

1. มีผู้กระตุ้น (นักวิจัย)
2. มีกลุ่มชุมชนเป็นผู้ร่วมวิจัย
3. มีกิจกรรมที่ดำเนินในชุมชนนั้นๆ
4. มีการรวมกลุ่มทำงาน ซึ่งเป็นกรณีพัฒนาคน/หน่วยงาน
5. มีการแสวงหาข้อเท็จจริง ที่เรียกว่า investigative research
6. มีกิจกรรมสำหรับแก้ปัญหาที่ดำเนินอย่างต่อเนื่องในชุมชนนั้น

การมีส่วนร่วมของชุมชน มีผู้มีความรู้จำนวนมากทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ได้นิยามความหมายไว้หลากหลายดังนี้

ยุวัฒน์ วุฒิเมธี (2542 : 23-26) ให้ความหมายการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้ว่า หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม การพิจารณาตัดสินใจการร่วมปฏิบัติและร่วมรับผิดชอบ ในเรื่องต่างๆ อันมีผลกระทบถึงตัวประชาชนเอง การที่สามารถทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาชนบท เพื่อแก้ปัญหาและนำมาซึ่งสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้นได้นั้น ผู้นำการเปลี่ยนแปลงต้องยอมรับปรัชญาการพัฒนาชุมชนที่ว่า มนุษย์ทุกคนต่างมีความปรารถนาที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรม และเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น พร้อมทั้งจะอุทิศตนเพื่อกิจกรรมของชุมชน ขณะเดียวกันต้องยอมรับความจริงที่ว่ามนุษย์นั้นสามารถพัฒนาได้ ถ้ามีโอกาสและได้รับการชี้แนะอย่างถูกต้อง

ไพรัช เดชะรินทร์ (2516 : 91) ให้ความหมายและหลักการสำคัญเรื่องนโยบาย การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาว่า หมายถึงกระบวนการที่รัฐบาลส่งเสริมการนำและสร้างโอกาสให้ประชาชนในชุมชน ทั้งรูปแบบต่างๆ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน

สมพร แสงชัย (2534 : 73-74) กล่าวว่า แนวทางใหม่ของการพัฒนาชนบทประการหนึ่งคือ ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนา ปกป้องรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อใช้ทรัพยากรธรรมชาติ อย่างเหมาะสมและประหยัด และพัฒนาให้ตรงความต้องการของประชาชนและให้ประชาชนมีความรู้สึกว่าเป็นเจ้าของคนหนึ่ง

จตุรงค์ บุณรัตน์สุนทร (2543 : 71-77) อธิบายว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นหลักการพื้นฐานของการพัฒนาที่ดี เพราะประชาชนเท่านั้นที่รู้ว่าเขามีความต้องการอะไร มีขีดความสามารถแค่ไหน ประชาชนมีความรู้สึกว่าเป็นเจ้าของคนหนึ่ง

หลักการและแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วม

ไพรัช เดชะรินทร์ (2516 : 91-95) ได้สรุปหลักการและแนวทางการพัฒนาให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมไว้ว่า

1. ต้องยึดหลักความต้องการและปัญหาของประชาชน เป็นจุดเริ่มต้นของกิจกรรม
2. กิจกรรมต้องดำเนินการในรูปกลุ่ม เพื่อสร้างพลังกลุ่มในการรับผิดชอบร่วมกัน
3. ให้คำนึงถึงขีดความสามารถของประชาชน ปลูกฝังให้เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของ
4. กิจกรรมที่ต้องสอดคล้องกับสภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากร วัฒนธรรมของชุมชน
5. การเริ่มต้นควรอาศัยผู้นำชุมชนที่ชาวบ้านเคารพนับถือ
6. ขั้นตอนการดำเนินงานต่างๆ ควรให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมตั้งแต่เริ่มต้น

ลักษณะและขั้นตอนการมีส่วนร่วม สามารถแบ่งได้ดังนี้

ปกรณ ปรียากร (2527 : 49-64) ได้ให้แนวคิดว่าลักษณะการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา คือ การที่ประชาชนจะเข้ามามีบทบาทในการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ไข และร่วมมีผลประโยชน์ซึ่งกระทำได้ 4 ลักษณะ ดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการกำหนดว่าอะไรคือความจำเป็นพื้นฐานของชุมชน
 2. เป็นผู้ระดมทรัพยากรต่างๆ เพื่อตอบสนองความจำเป็นพื้นฐาน
 3. เป็นผู้ที่มีบทบาทในการปรับปรุงวิธีการกระจายสินค้า และบริการให้สมบูรณ์ขึ้น
 4. เป็นผู้ได้รับความพึงพอใจและเกิดแรงจูงใจที่จะสร้างกระบวนการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
- การมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นแนวทางและจุดหมายปลายทางโดยตัวของมันเอง ในแง่ที่ว่าประชาชนทุกคนต่างมีจิตปรารถนา และเกิดความรู้สึกพึงพอใจอย่างลึลึกในการที่ได้เข้าไปมีบทบาทในการตัดสินใจและร่วมปฏิบัติงานที่เกี่ยวพันต่อการตอบสนองความจำเป็นขั้นพื้นฐานของตน

ขั้นตอนการมีส่วนร่วม

เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (2534 : 326) ได้สรุปการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาไว้ 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหา และสาเหตุของปัญหา การมีส่วนร่วมในการวางแผน ดำเนินกิจการการมีส่วนร่วมในการลงทุน และปฏิบัติงาน การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล

สำหรับขั้นตอนของการมีส่วนร่วม สมศักดิ์ สุขวงศ์ (2532 : 45) ได้กล่าวถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป่าชุมชน ซึ่งจะต้องมีทุกขั้นตอน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการลงมือทำเอง การมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ การมีส่วนร่วมในการประเมินผล

สรุปจากแนวคิดทั้งหมดจะได้ประมวลความรู้เกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ อย่างยั่งยืน แต่ที่สำคัญนั้นจะต้องนำมาทำการตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยวโดยใช้ทฤษฎีการตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยว เพื่อนำไปสู่การจัดการสร้างการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน

3. แนวคิดทฤษฎีการตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยว

สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (2545 : 68-72) ได้ให้แบบการตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยว ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

1. ทำความเข้าใจทรัพยากรท่องเที่ยว

1. ประเภทของทรัพยากร

1.1 ทรัพยากรหลัก เป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยว

1.2 ทรัพยากรสนับสนุน เพื่อสนับสนุนทรัพยากรหลักในการดึงดูดนักท่องเที่ยว

2. ชนิดของทรัพยากร

2.1 ทรัพยากรธรรมชาติ : พืช สัตว์ ภูมิทัศน์ ภูมิอากาศ น้ำ

2.2 ทรัพยากรวัฒนธรรม : ศาสนา มรดกวัฒนธรรม ชาติพันธุ์

2.3 ทรัพยากร เหตุการณ์สำคัญ : งานมหกรรม การแข่งขัน ธุรกิจ โชว์ต่าง ๆ

2.4 ทรัพยากรกิจกรรม : นันทนาการ สิ่งอำนวยความสะดวก

2.5 ทรัพยากรบริการ : การขนส่ง ที่พัก การต้อนรับ อาหาร บริการ

2. การตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยว

การเขียนรายงานทรัพยากรที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว

1. รายการทรัพยากรที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว ได้แก่ มีอะไรน่าสนใจที่จะดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้าไปชมพื้นที่ รูปแบบต่าง ๆ อะไรบ้างที่นักท่องเที่ยวจะเข้าไปชม นักท่องเที่ยวจะต้องการบริการใดบ้าง มีกิจกรรมอะไรให้เขาทำบ้างระหว่างที่เขาพักอยู่ในพื้นที่นั้น ถ้าต้องค้างคืน มีที่พักแรมอะไรให้นักท่องเที่ยวบ้าง

2. รายการทรัพยากรธรรมชาติ ได้แก่ ทรัพยากรอะไรที่ทำให้ทรัพยากรนี้โดดเด่นบนพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว สิ่งนั้นเป็นของที่มีทั่วไปในแหล่งท่องเที่ยวอื่นไหม สิ่งนั้นมีความสำคัญเพียงพอเพื่อดึงดูดในปัจจุบันหรือในอนาคตไหม

3. การเก็บข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติ ได้แก่ ชื่อ ที่ตั้ง ห่างจากศูนย์กลางหรือศูนย์ข้อมูลเท่าไร ฤดูกาลและเวลาที่ใช้ การเข้าถึง ใครเป็นเจ้าของ/ ใครจัดการ / ติดต่อใคร มีระดับการใช้มาก น้อย ในปัจจุบัน ใครมาเที่ยว มาจากไหน มาทำอะไร มีลักษณะประชากรอย่างไร มีค่าผ่านประตูไหม เท่าไร ต้องเป็นสมาชิกไหม

4. รายการทรัพยากรวัฒนธรรม ได้แก่ มีอะไรทำให้สิ่งนี้โดดเด่น มีความรู้สึกดึงดูดเกี่ยวกับวัฒนธรรมสังคมไหม มีน้ำหนักมากพอที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวไหม

5. การเก็บข้อมูลทรัพยากรวัฒนธรรม ได้แก่ ชื่อ ที่ตั้งจากศูนย์ ศูนย์ข้อมูล การเข้าถึง ทางเข้า ทางคนพิการ เจ้าของบ้านเป็นใคร ใครจัดการ ติดต่อใคร ระดับการใช้มาก น้อย เพียงใด ช่วงเวลาที่ใช้ ค่าผ่านประตู นักท่องเที่ยวเป็นใคร มาจากไหน มีกิจกรรมและลักษณะประชากรอย่างไร

6. รายการทรัพยากรเหตุการณ์สำคัญ ได้แก่ อะไรทำให้เหตุการณ์นั้นโดดเด่น สามารถดึงดูดผู้ที่ไม่ใช่คนท้องถิ่นที่มีร่วมไหม เหตุการณ์นั้นเสริมหรือเป็นคู่แข่งกับเหตุการณ์คล้ายๆ กันในท้องถิ่นอื่นๆ หรือไม่ ความถี่ของการเกิดขึ้นเป็นอย่างไร

7. การเก็บข้อมูลเหตุการณ์สำคัญ ได้แก่ ชื่อและที่ตั้งของ Event จากศูนย์ / ศูนย์ข้อมูล ช่วงเวลา ฤดูกาล และระยะเวลายาวนานของ Events การจัดระบบ และการจัดการ ติดต่อใคร จำนวนคนที่เข้าร่วม / ผู้ดูชมท้องถิ่น / ผู้ดูชมต่างถิ่น นักท่องเที่ยว มีลักษณะอย่างไร เป็นใคร มีกิจกรรมอะไร ให้ผู้เข้าร่วม มีกิจกรรมอะไรให้ผู้ดูชม ค่าผ่านประตูเท่าไร

8. รายการทรัพยากรกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมนั้นโดดเด่นอย่างไร ในแหล่งท่องเที่ยว นั้น สามารถดึงดูดผู้ใช้ซึ่งไม่ใช่คนท้องถิ่นไหม

9. การเก็บข้อมูลทรัพยากรกิจกรรม ได้แก่ ชื่อ ที่ตั้ง จากศูนย์หรือศูนย์ข้อมูล เวลาหรือฤดูกาลที่ใช้ การเข้าถึง เจ้าของหรือผู้จัดการ และติดต่อใคร ระดับกิจกรรม ควรมีมากมายเพียงใด สำหรับนักท่องเที่ยว นั้น เป็นใคร มาจากไหน ค่าผ่านประตู ค่าสมาชิก

10. การเก็บข้อมูลด้านบริการการต้อนรับ ได้แก่ ชื่อ ที่ตั้งของบริการข้อมูล เวลาที่เปิดทำการ บริการที่เสนอให้ (ภาษา นำเที่ยว ของที่ระลึก) ข้อมูลที่มีให้ (แผ่นพับแผนที่) ติดต่อใคร ระดับการใช้ปัจจุบัน นักท่องเที่ยวเป็นใคร มาจากไหน ทำอะไร

11. ประโยชน์ของการเก็บข้อมูลได้แก่ เพื่อทำแผนที่ทรัพยากรท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อแสดงที่ตั้งทางกายภาพของทรัพยากร ทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรวัฒนธรรม เพื่อชี้จุดที่จะพบทรัพยากรกิจกรรม เมื่อกิจกรรมนั้นต้องใช้ทรัพยากร ธรรมชาติและวัฒนธรรม เพื่อชี้จุดที่ตั้งกายภาพของบริการต่าง ๆ เช่น ที่พักแรม โรงอาหาร และบริการที่สำคัญ ตลอดจนบริการให้แก่ นักท่องเที่ยว

12. โดยการตั้งคำถามดังนี้ ใครใช้ทรัพยากร ใช้เวลาใด มีคนใช้กี่คน เพื่อจุดประสงค์อะไร

13. รายการทรัพยากรบริการ ได้แก่ ชื่อและที่อยู่ของผู้ให้บริการ ติดต่อใคร บริการทั่วไปมีลักษณะอย่างไร

14. บริการด้านที่พักแรม ได้แก่ ชื่อและที่ตั้งของสิ่งอำนวยความสะดวกจากศูนย์ประเภทและอันดับของสิ่งนั้น บริการที่ให้คืออะไร ช่วงเวลาที่ให้คืออะไร การเข้าถึง ใครคือคนใช้ ใครเป็นเจ้าของ ที่พักมีกี่เตียง ปริมาณขั้นพื้นฐาน ระดับการใช้และอัตราค่าบริการเท่าไร

15. รายการทรัพยากรด้านอาหาร ได้แก่ ชื่อและที่ตั้งจากศูนย์ ประเภทและอันดับของสิ่งนั้น ใครเป็นเจ้าของ และติดต่อใคร มีกี่ที่นั่ง และเปิดกี่โมงถึงกี่โมง ระดับการใช้และประเภทผู้ใช้ ถ้วยเฉลี่ยมื้อละเท่าไร เมนูละเท่าไร

ขั้นตอนที่ 2 การประเมินทรัพยากร

1. คุณภาพทรัพยากร คือ อะไรทำให้ทรัพยากรนี้ดีกว่า / เลวกว่าทรัพยากรอื่นในที่อื่น ๆ อะไรเป็นจุดอ่อน ตรงไหนเสียหาย ได้รับการดูแลรักษาดีหรือไม่ บริการมีคุณภาพสม่ำเสมอตลอดอย่างไร จะปรับปรุงทรัพยากรนี้ได้อย่างไร อะไรเป็นข้อเสียของการพัฒนาต่อไป

2. ความโดดเด่นของทรัพยากร ได้แก่ ในฉากนี้ อะไรทำให้ทรัพยากรมีความพิเศษโดดเด่น อะไรทำให้แตกต่างกับที่อื่น ๆ ทรัพยากรดังกล่าวสะท้อนให้คิดถึงคุณภาพภูมิใจในสถานที่นั้น ๆ

3. อำนาจในการดึงดูดนักท่องเที่ยว มีดังนี้ สิ่งนี้มีบทบาทอะไรในกิจกรรมปัจจุบันของนักท่องเที่ยว มีการวัดระดับการใช้ ประเมินการใช้อย่างไร จะทำให้แหล่งท่องเที่ยวนี้มีเสน่ห์ดึงดูดมากขึ้นอย่างไร

4. ฐานข้อมูลของทรัพยากรท่องเที่ยว ได้แก่ อะไรทำให้ทรัพยากรนั้นเป็นคุณค่าต่อแหล่งท่องเที่ยว ในปัจจุบันการท่องเที่ยวประเภทใดเหมาะสมและน่าพึงพอใจ และถ้าจะให้มีความสำคัญยิ่งขึ้นในอนาคตจะต้องเพิ่มความดึงดูดอย่างไร ทรัพยากรนี้มีลักษณะอะไรซึ่งเป็นปัญหาอุปสรรคต่อการพัฒนาท่องเที่ยวในอนาคต เช่น มีการตัดไม้ทำลายป่าเพิ่มขึ้นและอาจมีน้ำท่วมหรือแผ่นดินเลื่อนบนพื้นที่ท่องเที่ยว

4. แนวคิดการวางแผนยุทธศาสตร์แบบบูรณาการ (Strategic Integrated Planning)

พวงรัตน์ เกษรแพทย์ (2543 : 235-243) กล่าวว่า การวางแผนกลยุทธ์ (Strategic Planning) ได้ถูกพัฒนาจนกระทั่งเกิดเป็นกระบวนการบริหารงานสำหรับการนำแผนกลยุทธ์ไปปฏิบัติโดยเฉพาะ ซึ่งเรียกว่ากระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์ (Strategic Management) ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการใช้เพื่อช่วยให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับสถานการณ์ทางกลยุทธ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ซึ่งจะสามารถช่วยให้องค์กรสามารถ

ดำเนินงานได้บรรลุผลตามเป้าหมายต่าง ๆ ที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งตรงกันข้ามกับการวางแผนกลยุทธ์ที่ถูกนำมาใช้เพื่อกำหนดแผนการทำงานในด้านต่าง ๆ ที่ดีที่สุดสำหรับระยะเวลายาวอย่างสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ รวมทั้งช่วยให้การบริหารงานเป็นไปอย่างราบรื่นและบรรลุเป้าหมาย

ผู้วิจัยสรุปได้ว่าการวางแผนกลยุทธ์ได้ถูกพัฒนาจนเกิดเป็นกระบวนการที่จะทำให้ได้วิธีการที่ดีที่สุดสำหรับองค์กร ส่วนการบริหารเชิงกลยุทธ์จะเป็นกระบวนการในการปฏิบัติงานเพื่อที่จะให้การทำงานขององค์กรดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด การวางแผนกลยุทธ์ และการบริหารเชิงกลยุทธ์จะมีขอบเขตของเรื่องที่เกี่ยวข้องในทางบริหารเหมือนกัน จะแตกต่างกันตรงที่การวางแผนกลยุทธ์จะเป็นกระบวนการคิดวิเคราะห์จากข้อมูลที่ถูกรวบรวมอย่างสมบูรณ์ที่สุดจากทุกส่วนที่เกี่ยวข้อง และใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เพื่อการวางแผนการทำงาน แต่การบริหารเชิงกลยุทธ์จะเป็นขั้นตอนของการใช้เทคนิควิธีต่าง ๆ เพื่อการบริหารและควบคุมการปฏิบัติตามแผนกลยุทธ์ดังกล่าวให้สำเร็จผลด้วยดี

ในขณะที่ ชงชัย สันติวงษ์ (2533 : 78) ได้กล่าวเสริมว่า ขอบเขตของเรื่องที่เกี่ยวข้องในทางบริหารในที่นี้จะมีขอบเขตเกี่ยวกับเรื่องวางแผนงาน การจัดโครงสร้างองค์กร และการปฏิบัติ คือการจัดคน การสั่งการ และการควบคุม

นิยาม ได้มีผู้ให้ความหมายของคำว่า การวางแผนกลยุทธ์ (Strategic Planning) ไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้

แมคฟาร์แลนด์ (McFarland. 1979: 56) ได้ให้คำจำกัดความของการวางแผนกลยุทธ์ หมายถึง การเริ่มพิจารณาจากวิสัยทัศน์องค์กร (Corporate Vision) ที่ต้องการให้เป็นไปอย่างใดอย่างหนึ่งในอนาคต จึงต้องมีการเสาะแสวงหาโอกาสและวิธีการที่จะให้บรรลุถึงความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ รวมไปถึงการเลือกวัตถุประสงค์ การคาดการณ์เหตุการณ์ที่ไม่แน่นอนและไม่สามารถทำนายได้ และความจำเป็นในการปรับกลยุทธ์การดำเนินงานให้สอดคล้องกับผู้อื่น

บุญเลิศ เย็นคงคา และคณะ (2546 : 22-24) กล่าวว่า การวางแผนกลยุทธ์เป็นการพัฒนาแผนระยะยาวขององค์กรบนรากฐานของโอกาสและอุปสรรคจากการประเมินสภาวะแวดล้อมในกลุ่มบริษัท การวางแผนกลยุทธ์จะประกอบด้วย การตัดสินใจกำหนดวัตถุประสงค์ การระบุทิศทางหรือภารกิจหลัก การกำหนดเป้าหมาย การพัฒนากลยุทธ์ และการกำหนดนโยบายขององค์กร

ชงชัย สันติวงษ์ (2533 : 13) ให้คำจำกัดความไว้ว่า การวางแผนทั้งระบบที่เป็นการวางแผนเชิงรวม และมีขอบเขตครอบคลุมไปถึงทุกส่วนขององค์กร และเป็นการวางแผนที่เกี่ยวข้องและจัดทำโดยฝ่ายบริหารระดับสูง ที่จะเข้ามาพิจารณาตัดสินใจเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย เป้าหมาย กลยุทธ์ และแผนงานหลักต่าง ๆ ซึ่งจะมีผลทำให้เกิดการจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ ใหม่ เพื่อให้องค์กรสามารถเผชิญกับอุปสรรค และสามารถก้าวเข้าไปทำธุรกิจที่กำลังมีโอกาสและที่จะเป็นผลดีต่อองค์กรได้

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยพอสรุปเป็นแนวคิดได้ว่า “การวางแผนกลยุทธ์” หรือการวางแผนยุทธศาสตร์ (Strategic Planning) หมายถึง การวางแผนที่ให้ความสำคัญกับการมองไปในอนาคต ภายใต้การพิจารณาถึงความเป็นไปได้ในการใช้ความสามารถขององค์กร เพื่อระดมทรัพยากรมาใช้และการพิจารณาถึงทางเลือกต่าง ๆ อย่างรอบคอบและชัดเจนว่าจะสามารถนำองค์กรไปสู่ภารกิจและเป้าหมายที่วางไว้ นอกจากนี้ การวางแผนกลยุทธ์ยังเกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ทุกปัจจัยที่คาดว่าจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในอนาคตและที่จะมีผลกระทบต่อองค์กรทั้งในแง่โอกาสและอุปสรรค เพื่อจะบอกถึงทิศทางที่องค์กรกำหนดขึ้นอย่างชัดเจนเพื่อการปฏิบัติในอนาคต

ต่อเมื่อรัฐบาลได้มีการปรับเปลี่ยนแผนการบริหารราชการแผ่นดิน (พ.ศ. 2548-2551) มีประเด็นยุทธศาสตร์หลักมีสาระดังได้กล่าวไว้แล้วในบทที่ 1

ดังนั้นในการจัดการการวางแผนยุทธศาสตร์แบบบูรณาการเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดตรัง จึงต้องเชื่อมโยงไปถึงยุทธศาสตร์การบริหารราชการแผ่นดิน (2548-2551) ส่วนแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัดตรังได้กำหนดไว้ดังนี้ (สำนักงานยุทธศาสตร์จังหวัดตรัง: เอกสารเสนอสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (กพร.). 2548 : 5-10 และ 45)

แผนยุทธศาสตร์จังหวัดตรัง

ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมศักยภาพจังหวัดตรัง (SWOT Analysis)

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมศักยภาพจังหวัดตรัง (SWOT Analysis)

<p>จุดแข็ง (Strengths)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทรัพยากรธรรมชาติ/ท่องเที่ยว - การเกษตรและแปรรูป - ศูนย์กลางการศึกษาฝั่งอันดามัน - ผสมกลมกลืนวัฒนธรรม 	<p>จุดอ่อน (Weaknesses)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ขาดการบูรณาการ การบริหารจัดการและสิ่งอำนวยความสะดวก - รายได้ประชาชนต่ำ มีช่องว่างคนจนและ คนรวย - มีการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ - ขาดความรู้ความเข้าใจ ในการบริหารจัดการ
<p>โอกาส (Opportunities)</p> <ul style="list-style-type: none"> - นโยบายรัฐบาลส่งเสริมการค้า การ ท่องเที่ยว การศึกษา - การส่งเสริม OTOP - ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี - กระแสโลกาภิวัตน์ สิทธิมนุษยชน 	<p>ภัยคุกคาม (Threats)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปัญหาคอร์ปชั่นในสังคมไทย - การจัดกลุ่มจังหวัดไม่สอดคล้องการพัฒนา (ท่องเที่ยว) - กฎหมายไม่เอื้อต่อการพัฒนา - การกีดกันทางการค้า /กฎหมายระหว่างประเทศ

ที่มา: สำนักงานยุทธศาสตร์จังหวัดตรัง. (2547). เอกสารเสนอสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (กพร.). หน้า 5.

วิสัยทัศน์จังหวัด (Vision)

“สวรรค์แห่งการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ พัฒนาภาคเกษตรสู่สากล”

ตาราง 2 ยุทธศาสตร์จังหวัดจริง

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย ปี 48	กลยุทธ์	โครงการ
1. การพัฒนาการผลิตภาคเกษตร และ OTOP	1. เพิ่มผลผลิตทางการเกษตร	1.1 จำนวนพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันเพิ่มขึ้น (ปลูกใหม่) 1.2 จำนวนพื้นที่อนุมัติให้ปลูก แทนสวนยางพาราเก่าที่ให้ผลผลิตต่ำด้วยยางพันธุ์ดี 1.3 จำนวนสัตว์น้ำที่ผลิต/ปล่อยในแหล่งน้ำ (แหล่งน้ำจัดน้ำเดิม)	จำนวน 3,000 ไร่ จำนวน 3,000 ไร่ จำนวน 50 ล้านตัว	1.1 การเพิ่มผลิตภาพการผลิต (Productivity) 1.2 การเพิ่มผลิตภาพการผลิต (Productivity) 1.3 การเพิ่มผลิตภาพการผลิต (Productivity)	1.1.1 โครงการส่งเสริมการปลูกปาล์มน้ำมันในพื้นที่ร้างและนาไม่เหมาะสม 1.1.2 โครงการให้การสงเคราะห์ปลูกปาล์มพันธุ์ดี 1.2.1 โครงการให้การสงเคราะห์การปลูกยางพาราพันธุ์ดี 1.2.2 โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการปลูกยางพารา 1.3.1 งานพัฒนาการประมง - เพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำ 1.3.2 โครงการพัฒนาด้านการผลิตประมง - จัดสร้างแหล่งที่อยู่อาศัยสัตว์ทะเล - ธนาคารสัตว์น้ำ
	2. สร้างโอกาสให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งทุน	2.1 จำนวนเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเข้าร่วมโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน	จำนวน 5,000 ราย	1.1 การเพิ่มผลิตภาพการผลิต (Productivity)	2.1.1 โครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

ตาราง 2 ยุทธศาสตร์จังหวัดตรัง

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายปี 48	กลยุทธ์	โครงการ
2. การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการจัดการทรัพยากรที่ยั่งยืน	3. เพิ่มรายได้จาก OTOP	3.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP	จำนวน 416 ล้านบาท	1.2 การสร้างมูลค่าเพิ่มจากโซ่อุปทานการผลิต	3.1.1 โครงการให้พัฒนาตลาดและศักยภาพผลิตภัณฑ์ OTOP
	2. เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว	2.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว 2.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวในจังหวัดตรัง	15% 15%	2.1 การพัฒนาระบบบริหารจัดการเพิ่มศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมแบบบูรณาการ 2.2 การพัฒนาศักยภาพระบบบริหารเครือข่ายและการตลาดการท่องเที่ยว	2.1.1 โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่เกาะสุกร 2.1.2 โครงการจัดตั้งสถานีขนส่งผู้โดยสารจังหวัดตรัง 2.1.3 โครงการพัฒนาสวนวัฒนธรรมทุ่งแจ้ง 2.1.4 โครงการ Andaman Underseaworld และศูนย์ศึกษาธรรมชาติบริเวณชายฝั่งอันดามัน 2.1.5 โครงการอนุรักษ์ป่าชายเลนชุมชนบ้านทุ่ง ตะเข้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ และการท่องเที่ยว เชิงนิเวศน์ หมู่ที่ 9 ตำบลทุ่งกระบือ อ.ย่านตาขาว 2.1.6 โครงการปรับปรุงถนนสาย ดง 1021 แยกทางหลวงหมายเลข 4 บ้านพรุหนัง ตำบลนาหมื่นศรี อำเภอนาโยง 2.1.7 โครงการปรับปรุงถนนสายบ้านสามแยกปะเหลียน - น้ำตกโตนเต๊ะ อ.ปะเหลียน 2.1.8 โครงการปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวชายหาด 2.1.9 โครงการศูนย์ศึกษาธรรมชาติป่าชายเลน โรงเรียนบ้านบางค้ำควา หมู่ที่ 4 บลเขาไม้แก้ว อ.สิเกา

ตาราง 2 (ต่อ)

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย ปี 48	กลยุทธ์	โครงการ
					<p>2.1.10 โครงการก่อสร้างปรับปรุงระบบเคเบิลทีวีและปรับปรุงภูมิทัศน์ถนนสายหลัก</p> <p>2.1.11 โครงการปรับปรุงทางหลวงหมายเลข 4046 ตอน ต่ง - สีเกา</p> <p>2.1.12 โครงการปรับปรุงทางหลวงหมายเลข 404 ตอน ต่ง - ด้านสุทธการทรวงสตรี</p> <p>2.1.13 โครงการก่อสร้างถนนลาดยางสายสามแยกทางรถไฟ - บ้านวังสมบูรณ์ ต.เขาปูน อ.ห้วยยอด</p> <p>2.1.14 โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์เข้าข้างชุม</p> <p>2.1.15 โครงการอบรมนักเรียน</p> <p>2.1.16 โครงการเชื่อมป้องกันตลิ่ง ม.1 ต. ตะเซะ กิ่งอ.หาดสำราญ</p> <p>2.1.17 โครงการจัดทำผังเมืองรวม อ.สีเกา</p> <p>2.1.18 โครงการศูนย์การจัดการป่าชายเลนชุมชน</p> <p>2.1.19 โครงการจัดการทรัพยากรธรรมชาติบ้านแหลม ม.3 ต.วังวน อ.กันตัง</p> <p>2.1.20 โครงการเติมฝั้นสวรรค์โดยป้าหนั้น</p> <p>2.1.21 โครงการอุทยานเขาเขียว น้ำใส ทราบขา</p>

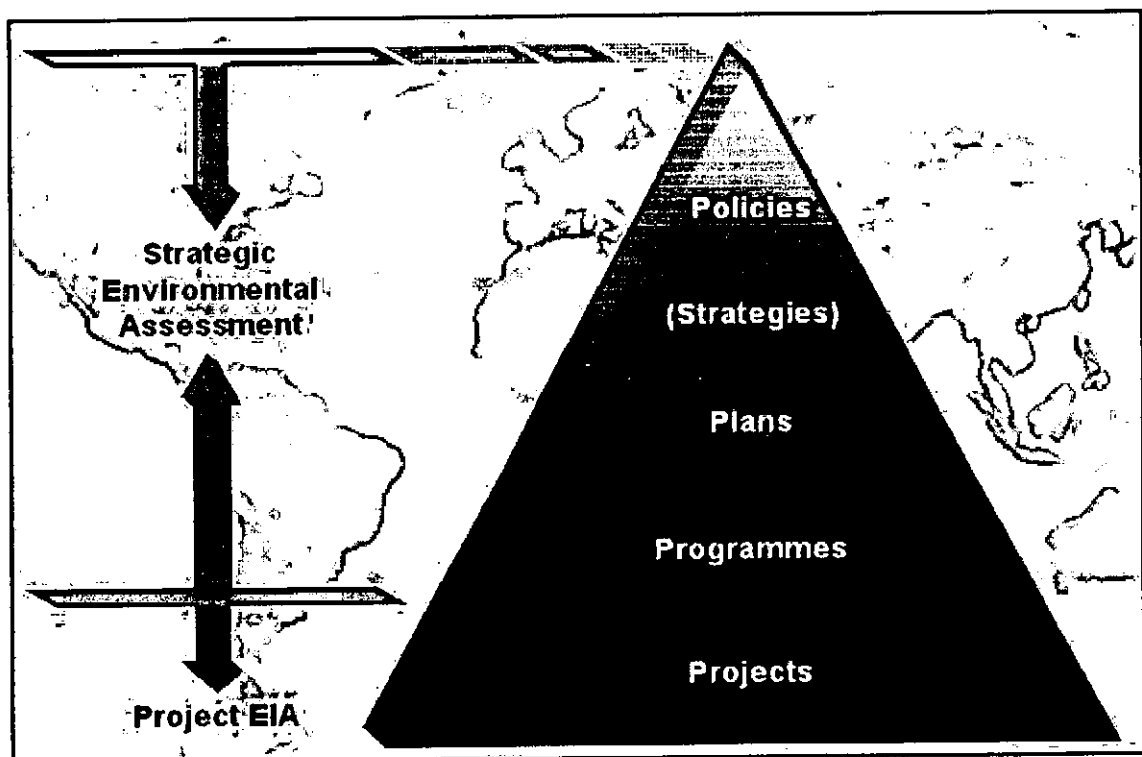
ตาราง 2 (ต่อ)

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายปี 48	กลยุทธ์	โครงการ
3. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมให้มีคุณภาพ	3. เมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง	3.1 ร้อยละของชุมชนเข้มแข็ง ตามมาตรฐานชุมชน	30%	3.1 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น 3.2 การพัฒนาสังคมให้น่าอยู่	3.1.1 โครงการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้การเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ 3.1.2 โครงการเข้าค่ายอบรมคุณธรรมจริยธรรม นักเรียนนักศึกษา 3.1.3 งานพัฒนาการประมง 3.1.4 งานพัฒนาปศุสัตว์ 3.1.5 งานส่งเสริมสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร 3.1.6 งานตรวจสอบบัญชีสหกรณ์ และเกษตรกร 3.1.7 โครงการบรรเทาอุทกภัย อ.ย่านตาขาว

ที่มา : สำนักงานยุทธศาสตร์จังหวัดตรัง. (2547). เอกสารเสนอสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (กพร.). หน้า 9

การประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ (SEA : Strategic Environment Assessment)

แอลวิส อู (2001). (ELVIS AU จากการประชุม INTERNATIONAL ASSOCIATION FOR IMPACT ASSESSMENT) ได้ให้ความหมายและรูปแบบในการนำเครื่องมือที่อาจนำมาประยุกต์ใช้กับการวางแผนแม่บทเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวและพัฒนาสังคมโดยรวมอย่างยั่งยืนคือ SEA (Strategic Environment Assessment) คือ การประเมินด้านสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ SEA เป็นยุทธศาสตร์ของการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมหรือ EIA (Environmental Impact Assessment) แต่ SEA จะสามารถประเมินด้านสิ่งแวดล้อมได้ใน 4 ระดับ คือตั้งแต่ระดับนโยบาย ระดับแผน ระดับโปรแกรม และระดับโครงการ ดังนี้

แหล่งที่มา : ELVIS AU (2001). : WORLD TRENDS OF STRATEGIC ENVIRONMENTAL ASSESSMENT.

นโยบาย (Policy) ได้แก่ ความคิดริเริ่มแรงบันดาลใจ ความคิดใหม่ในอันที่จะวางแผน และกำหนดแนวทางทำกิจการให้ประสบความสำเร็จยิ่งขึ้น

แผน (Plan) ได้แก่ แผนงานหลัก ๆ ของจุดประสงค์ที่ต้องดำเนินไปอย่างสอดคล้องกัน และในช่วงเวลาที่กำหนด เพื่อนำนโยบายมาสู่การลงมือปฏิบัติการ

โปรแกรม (Program) ได้แก่ การร่วมโครงการเฉพาะด้าน หลาย ๆ โครงการเข้าด้วยกัน

โครงการ (Project) ได้แก่ โครงการเฉพาะเรื่อง

ดังนั้นนโยบายจะเป็นตัวกำหนดกรอบเพื่อสร้างแผน แผนจะเป็นตัวกำหนดกรอบของโปรแกรม และโปรแกรมจะเป็นตัวกำหนดกลุ่มโครงการอีกทอดหนึ่ง ตัวอย่าง เช่น รัฐบาลของสหราชอาณาจักรได้กำหนดนโยบายด้านการสร้างถนนและทางหลวงระดับประเทศขึ้น นโยบายดังกล่าวจะถูกส่งต่อลงมาเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดแผนหลักของการสร้างถนนและทางหลวงทั่วประเทศ แผนดังกล่าวจะเป็นแนวทางกำหนดโปรแกรมการสร้างถนนและทางหลวงแห่งชาติ และโปรแกรมเหล่านี้จะถูกใช้พื้นฐานในการเสนอขอสร้างถนนและทางหลวงเฉพาะแห่ง ซึ่งในแต่ละโครงการจะต้องทำการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม (EIA)

เราอาจปรับใช้ SEA เพื่อวางแผนแม่บทของการพัฒนาอย่างยั่งยืนในระดับนานาชาติ ระดับภูมิภาค ระดับประเทศ ระดับท้องถิ่น ระดับจังหวัด ระดับเทศบาล ระดับ อบต. และระดับหมู่บ้าน ซึ่งเป็นการวางแผนแม่บทบนพื้นที่ การวางแผนแม่บทเฉพาะ SECTOR เช่น การขนส่งคมนาคม การเกษตร การอุตสาหกรรม หรือการวางแผนแม่บทเฉพาะเรื่อง เช่น การศึกษา สุขภาพอนามัย ฯลฯ

สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม(เอกสารสรุปประกอบการเรียนการสอน วิชา ECT 513 กลยุทธ์การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว 2542 : 2-6) ดังนี้

โดยเริ่มจาก EIA สู่ SEA ตั้งแต่ประมาณ 1992 เป็นต้นมา ได้มีแนวทางในการกำหนดยุทธศาสตร์ของการประเมินผลกระทบขึ้นในมิติใหม่ด้วยเหตุผลดังนี้

โครงการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเป็นการโต้ตอบกับโครงการพัฒนามากกว่าจะเป็นการคาดการณ์ล่วงหน้าหรือเป็นการทำการพัฒนาไปล่วงหน้าไปก่อนในจินตนาการว่าจะเกิดอะไรขึ้นบ้าง ถ้าทำการพัฒนาตามโครงการ การใช้ EIA ประเมินผลกระทบจึงขาดการชี้แนะ การย้ายที่โครงการไปในที่ๆ ก่อให้เกิดผลกระทบน้อยที่สุด หรือการย้ายโครงการไปจากสถานที่ๆ เปราะบางที่สุดในด้านสิ่งแวดล้อม

การทำประเมินโครงการ EIA จะไม่พิจารณาถึงผลกระทบที่สะสมและผลกระทบในภาพรวมของการพัฒนาทั้งหมด ตลอดจนผลกระทบต่างๆ ซึ่งโครงการพัฒนาอาจก่อให้เกิดขึ้นได้เช่น การศึกษาโครงการ EIA ของสถานีผลิตไฟฟ้า และการส่งท่อแก๊สไปในพื้นที่ป่า อาจไม่มีการทำ EIA ของบริเวณกว้างขวางที่เกี่ยวกับการส่งกระแสไฟฟ้าไปยังผู้ใช้ หรือการประเมินผลกระทบของโรงแรมที่อยู่ริมฝั่งทะเล แต่ละโรงแรมก็จะแยกทำ EIA ของระบบน้ำเสียของตนเอง แต่บนหาดเดียวกัน ไม่มีการรวบรวมผลกระทบในภาพรวมทั้งหาดของทุกโรงแรม

การประเมินโครงการ EIA ไม่สามารถเสนอทางเลือกหรือมาตรฐานการป้องกันผลกระทบที่สมบูรณ์ เพราะหลายๆ ทางเลือกที่เสนอนั้นอาจมีข้อจำกัดและไม่สามารถเลือกได้ สืบเนื่องมาจากการที่โครงการ การพัฒนามักจะมีความเฉพาะด้านและมีการตัดสินใจที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้ไปแล้ว ตั้งแต่เริ่มโครงการ EIA

ส่วนการประเมินโครงการโดยใช้ EIA ประเมินไม่สามารถพิจารณาถึงผลกระทบของการลงมือปฏิบัติการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหาย และการปฏิบัติการนั้นอาจไม่ปรากฏอยู่ในโครงการที่ได้รับความเห็นชอบเช่น โครงการ EIA ของการโอนธุรกิจของรัฐไปเป็นของเอกชน หรือ การนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้

ทั้งนี้การประเมินโครงการโดยใช้ EIA มักจะทำในระยะสั้นๆ และทำกันอย่างรวดเร็ว เพราะข้อจำกัดด้านการเงินและเวลาของการวางแผน ซึ่งทำให้ได้ข้อมูลพื้นฐานที่ไม่สมบูรณ์ ตลอดจนการมีเวลาจำกัดในการวิเคราะห์เช่นการเก็บข้อมูลด้านพื้นที่อนุรักษ์ในฤดูหนาวซึ่งอาจได้ข้อมูลด้านความหลากหลายทางชีวภาพที่ไม่สมบูรณ์

และการประเมินโครงการโดยใช้ EIA ขาดการปรึกษาหารือกับชุมชนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องและจริงจัง ด้วยข้อจำกัดด้านเวลาตลอดจนความจริงจังในการให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในกระบวนการของการประเมินผลกระทบ

ดังนั้นนักประเมินผลกระทบจึงเชื่อว่า ควรมียุทธศาสตร์ใหม่ในการประเมินผลกระทบคือ SEA ซึ่งจะเป็นการประเมินผลกระทบที่ต้องลงมือทำกันตั้งแต่ในช่วงที่จะมีการตัดสินใจว่าจะทำหรือไม่ทำโครงการ เป็นการรวบรวมประเมินผลกระทบของทุกๆ โครงการในของทุกๆ บริเวณที่จะเกี่ยวข้องกับโครงการพัฒนา การใช้ยุทธศาสตร์ประเมินผลกระทบในลักษณะดังกล่าวสามารถทำให้มีการประเมินทางเลือกที่หลากหลายได้อย่างเต็มที่ ผลกระทบสะสมและในภาพรวมจะถูกประมวลได้โดยรอบและโดยรวม ประชาชนท้องถิ่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องจะได้มีโอกาสร่วมรับรู้และแสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวางและจริงจัง การตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการต่างๆ แต่ละโครงการจะเป็นไปในลักษณะป้องกันผลกระทบไม่ให้เกิดขึ้น ดังนั้น นักประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมจึงมีความคิดว่า SEA ควรที่จะเป็นก้าวย่างที่สำคัญในการเดินไปสู่ทิศทางของการพัฒนาที่ยั่งยืนในอนาคต

Strategic Environmental Assessment (SEA) การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ เป็นอย่างไร

SEA เป็นในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ เป็นกระบวนการที่มีระบบแบบแผนที่สมบูรณ์แบบในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมของนโยบาย แผนงาน โปรแกรมงานของ โครงการพัฒนาโดยแสวงหาทางเลือกที่หลากหลายของโครงการดังกล่าว รวมถึงการเตรียมรายงานเกี่ยวกับสิ่งที่ค้นพบในระหว่างประเมินผล และนำข้อค้นพบดังกล่าวมารวมพิจารณาในการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการอย่างเปิดเผย

เราอาจสรุปได้ว่า SEA ก็คือการทำ EIA ของระดับนโยบาย ระดับแผนงาน และระดับโปรแกรม ของโครงการพัฒนาโครงการใดโครงการหนึ่ง แต่เราต้องตระหนักอยู่เสมอว่า กระบวนการประเมินผลกระทบในระดับยุทธศาสตร์ดังกล่าวไม่จำเป็นต้องมีลักษณะเช่นเดียวกับการประเมินผล

กระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการพัฒนาเดียวกันนั้นในระดับโครงการ ถึงแม้ว่าทั้งนโยบาย แผนงาน และโปรแกรมมักจะถูกจัดเป็นยุทธศาสตร์ของการประเมินผลกระทบ แต่ันโยบาย แผนงาน และโปรแกรมต่างก็มีความแตกต่างกัน และจะต้องมีแนวทางประเมินผลกระทบใน 3 ระดับดังกล่าวที่ไม่เหมือนกัน

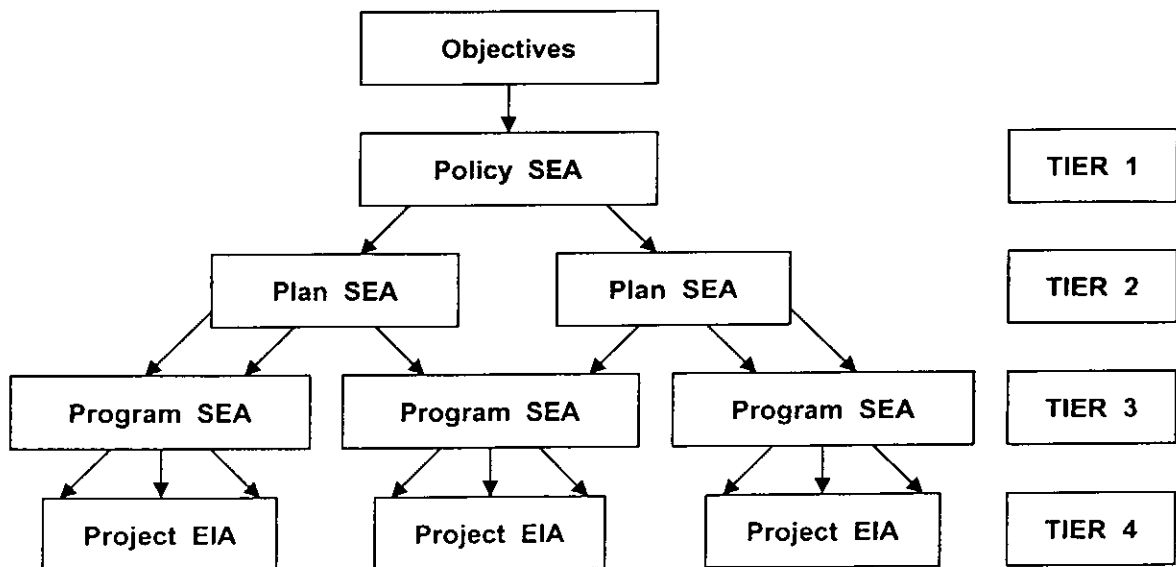
SEA เป็นยุทธศาสตร์ในการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่ซ้อนกันเป็นเชิงชั้นรวม 4 ระดับ

การประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่ระดับฐาน คือ ระดับโครงการ ได้แก่การทำ EIA ของโครงการ (Project)

การประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่ระดับที่รองลงมา คือ ระดับกลุ่มโครงการหรือระดับโปรแกรม ได้แก่การกำหนดยุทธศาสตร์ในการประเมินผลกระทบสะสมในภาพรวมของกลุ่มโครงการ คือ การทำ SEA ของ Programme

การประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่ระดับที่สาม คือระดับแผนงาน ได้แก่ แผนงานสำคัญที่จำเป็นต้องดำเนินงานอย่างสอดคล้องกันและภายในช่วงเวลาที่กำหนด เพื่อนำนโยบายลงสู่การปฏิบัติการ คือระดับแผนงาน จำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ในการประเมินผลกระทบของทุกโปรแกรมที่อยู่ภายใต้แผนงานหลักเดียวกันคือการทำ SEA ของ Plan นั้นเอง

การประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่ระดับที่สี่ คือ ระดับนโยบาย ได้แก่ การประเมินผลกระทบในระดับความคิด แรงบันดาลใจและการชี้แนะแนวทางลงสู่การปฏิบัติของโครงการพัฒนา คือการทำ การประเมินสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ ของ Policy

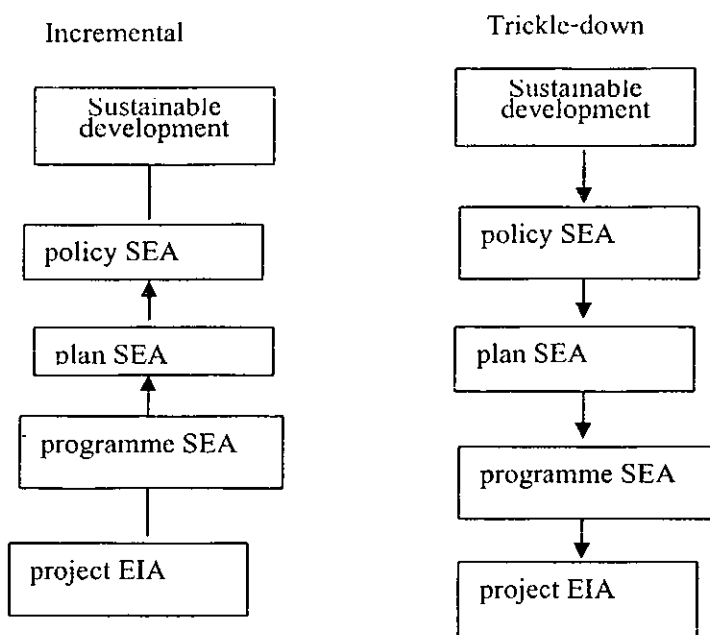
ที่มา : John Glasson Riki Therivel Andrew Chadwick. (1994). Introduction to Environment Impact Assessment 2nd edition.

ในการนำการประเมินสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ และการพัฒนาที่ยั่งยืน

SEA หรือในการประเมินผลกระทบเชิงยุทธศาสตร์ในระดับที่สูงกว่า EIA ถึง 3 ระดับนั้น ได้แก่ปัญหาหลายปัญหาของการทำโครงการ EIA เป็นอย่างดี ในปัจจุบันได้มีการปรับการทำ EIA ของระดับโครงการขยายสู่การใช้ยุทธศาสตร์ SEA เพื่อทำให้มีการปฏิบัติที่เหมาะสมและมียุทธศาสตร์ที่ยั่งยืน มีการรวบรวมปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่หลากหลายเข้าด้วยกันเพื่อนำมาพิจารณาในระดับการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการพัฒนา การป้องกันผลกระทบสิ่งแวดล้อมทางด้านลบ การมีส่วนร่วมของประชาชนตลอดจน ความโปร่งใสของการประเมินที่เพิ่มขึ้น ยุทธศาสตร์ในการประเมินทุกระดับโดยเน้นให้มีขั้นตอนที่ชัดเจนของการอนุญาต ความพยายามดังกล่าวทั้งหมด เพื่อที่จะนำไปสู่การประเมินผลกระทบที่ก่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน

การประเมินสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์ในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน อาจนำมาประยุกต์เพื่อสร้างแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาอย่างยั่งยืน

Incremental vs. trickle-down SEA system.

ที่มา : John Glasson Riki Therivel Andrew Chadwick. (1994). Introduction to Environment Impact Assessment 2nd edition.

แนวทางการใช้การประเมินสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ เพื่อวางแผนยุทธศาสตร์ที่จะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน รูปแบบ "Trickle down" โดยเป็นการวางแผนยุทธศาสตร์ที่เริ่มจากเป้าหมายระดับบน คือ การพัฒนาที่ยั่งยืน ลงสู่การศึกษาขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่โครงการตลอดจนการ

กำหนดนโยบาย แผนงาน โปรแกรม ตามลำดับชั้นลงมาจนถึงระดับโครงการ ซึ่งเป็นระดับฐานล่างสุด แนวทางรูปแบบนี้ จะเกี่ยวข้องกับหลักสำคัญ คือ

การให้คำมั่นสัญญาเกี่ยวกับจุดประสงค์ด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยการกำหนดตัวแปรและปัจจัยที่จะทำให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน ดังนี้ พื้นที่ ทรัพยากร งบประมาณ การกำหนดความสามารถในการรองรับของพื้นที่โดยเคาเพัจจัยหลาย ๆ ด้านที่ก่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน และการกำหนดยุทธศาสตร์การประเมินผลกระทบ ที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย แผนงาน โปรแกรม และโครงการ โดยใช้โครงการและแผนการพัฒนาทางเลือกซึ่งเคาเพัจจัยความสามารถในการรองรับ ซึ่งการเลือกทางเลือกที่ก่อให้เกิดผล ด้านเศรษฐกิจ และสังคมที่ดีที่สุด ต่อการทำการประเมินผลกระทบของโครงการย่อย แต่ละโครงการภายใต้ขอบเขตข้อกำหนดที่ตั้งไว้โดยการประเมินสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ ทั้งนี้ การกำหนดโปรแกรมการประเมินผล ซึ่งจะให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อปรับปรุงเปลี่ยนแปลงขั้นตอนที่กล่าวมาข้างต้น

แนวทางการใช้การประเมินสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ เพื่อการวางแผนยุทธศาสตร์ที่จะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนรูปแบบ "Incremental" ซึ่งจะเป็นการวางแผนยุทธศาสตร์ที่มีการตั้งเป้าหมายสูงสุดไว้ข้างบน คือ การพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งนับเป็นการเปลี่ยนจุดยืนที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง คือ เปลี่ยนหน้าที่ของเครื่องมือ จากเครื่องมือเพื่อประเมินผลกระทบ เครื่องมือเพื่อลดผลกระทบให้น้อยที่สุด มาเป็นการประเมินสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ เพื่อสร้างความมั่นใจว่าจะมีการพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นจุดมุ่งหมายปลายทาง โดยมีการเสนอแนวทางที่จะมองไปข้างหน้าในอนาคตโดยมุ่งเน้นความสำคัญกับการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมที่ยั่งยืนตั้งแต่ระดับฐาน คือระดับโครงการ สิ่งที่เป็น สิ่งที่สามารถทำได้ โดยผ่านหลักการที่มีมาตรการป้องกันสองหน้า มีนโยบาย ซึ่งจะไม่มีการเสียใจในภายหลังและการประยุกต์ใช้แบบทดสอบเรียงง่ายที่บ่งบอกถึงการพัฒนาที่ยั่งยืน อย่างไรก็ตาม แนวความคิดที่จะนำ การประเมินสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์มาทำแผนแม่บทเพื่อแสวงยุทธศาสตร์สู่ความยั่งยืน ก็อาจมีอุปสรรคเช่นกัน เพราะหลายประเทศมีเป้าประสงค์ของการพัฒนาระยะสั้น ซึ่งเป็นเพียงปฏิภณของเหตุการณ์และปัญหาเฉพาะด้านมากกว่าการให้ความสำคัญกับเป้าประสงค์ด้านการป้องกันระยะยาว เช่น การพัฒนาที่ยั่งยืนการกำหนดปัจจัย เกี่ยวกับการพัฒนาที่ยั่งยืนก็เป็นสิ่งที่ทำได้ยาก ในระดับนานาชาติ การกำหนดความสามารถในการรองรับ ภายใต้ปัจจัยด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นสิ่งที่ซับซ้อนยิ่งขึ้น ถึงแม้จะมีอุปสรรคดังกล่าวนี้ การประเมินสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ ก็ดูจะเป็นยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมกับการวางแผนแม่บทเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนมากที่สุด และหลาย ๆ ประเทศสามารถขยายวงการวิจัย เกี่ยวกับการทำการประเมินสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ และการกำหนดความสามารถในการรองรับ ไปสู่การตั้งระบบการพัฒนาที่ยั่งยืนแบบบูรณาการ โดยใช้ระบบของการประเมินสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์

ปัจจุบันประเทศไทยได้นำการประเมินสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ มาใช้โดยสำนักนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นหน่วยงานหลักที่ทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ (เอกสารสรุปผลการประชุมสัมมนาทางวิชาการระดมความคิดเห็นเรื่อง การจัดทำแนวทางการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ เมื่อวันที่ 9

กุมภาพันธ์ 2549 ณ ห้องประชุมกิ่งเพชร โรงแรมเอเชีย กรุงเทพฯ 2549 : 1-3) ซึ่งได้มีการสรุปประเด็นสำคัญดังนี้

ชื่อและนิยามของ การประเมินสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ ได้มีการสรุปจากการประชุมสัมมนาเพื่อให้มีความเข้าใจที่ตรงกัน คือ

การประเมินสิ่งแวดล้อมในระดับยุทธศาสตร์ การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมระดับพื้นที่ และการประเมินทางเลือกในระดับยุทธศาสตร์และมีข้อเสนอเรื่องนิยามจากข้อตกลงในการประชุมครั้งนั้นได้ รวม 3 นิยาม ได้ดังนี้

ประการที่หนึ่งเป็นการศึกษาประเมินสิ่งแวดล้อมจากการดำเนินงานนโยบาย ตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาประเทศในแต่ละด้าน เพื่อให้ได้แผนงาน/โครงการ ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ การพัฒนาประเทศสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกับระดับเศรษฐกิจและงบประมาณของประเทศ เพื่อให้เกิดผลกระทบจากการพัฒนาต่อกิจกรรมด้านต่างๆ น้อยที่สุด และเกิดผลประโยชน์จากการพัฒนาที่ยั่งยืนที่สุด ประการที่สองเป็นการประเมินศักยภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อยุทธศาสตร์การพัฒนา และประการที่สามคือ SEA is a systematic, on-going process for evaluating, at the earliest appropriate stage of publicly accountable decision making, the environment quality, and consequences, of alternative, ensuring full integration of relevant biophysical, economic, social and political consideration (Partidario, 1999)

ส่วนขนาดของโครงการและชนิดของโครงการ ได้สรุปถึงการจัดการประเมินควรจะมีการพัฒนาที่มีผลกระทบสิ่งแวดล้อมสูง (Major Impact) ให้จัดทำรายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ โดยพิจารณาในหลายมิติที่เกี่ยวข้อง เช่น เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ทรัพยากร สุขภาพ และความมั่นคง ซึ่งภาครัฐจะนำไปให้หน่วยงานทุกส่วน ตั้งแต่ระดับล่าง เช่น องค์การบริหารส่วนตำบล ได้จัดทำก่อนจะนำไปสร้างแผนระดับนโยบายที่จะใช้กับท้องถิ่น

ทั้งนี้ระดับของการนำการประเมินสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ ไปใช้ในการทำการประเมินสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ ก็คือ ระดับของการนำการประเมินสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ ไปใช้เป็นการกำหนดทิศทางในการพัฒนาในภาพรวมสามารถ พิจารณาได้ตั้งแต่ 3 ระดับ ได้แก่ ระดับ Policy เป็นการกำหนดนโยบายของประเทศ ระดับ Sector เป็นการกำหนดนโยบายรายสาขา เช่น ด้านพลังงาน คมนาคม เกษตรกรรม และระดับพื้นที่ของแต่ละที่ เช่น ระดับจังหวัด กลุ่มจังหวัด เขต เศรษฐกิจ ระดับภูมิภาค ระดับลุ่มน้ำ โดยเน้นกระบวนการการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการพิจารณาการประเมินก่อนการทำทุกครั้ง

ในรูปแบบการประเมินโดยใช้การประเมินสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ ในประเทศไทย นั้น ส่วนใหญ่เสนอให้มีการบังคับโดยกฎหมายให้หน่วยงานพัฒนาจัดทำรายงานการประเมินสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ โดยระยะแรกอาจกำหนดเป็นมติคณะรัฐมนตรี และต่อไปจะกำหนดออกเป็นพระราชบัญญัติ (พ.ร.บ)

โดยมีหน่วยงานที่รับผิดชอบ ดังนี้ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กรมโยธาธิการและผังเมือง สำนักงานนโยบายและแผนของทุกกระทรวง อาจจะมีการนำไปใช้กับสำนักงานนโยบายและแผนของทุกกรม หรือหน่วยงานทุกหน่วยงานไปปรับใช้ที่มีการจัดทำแผนระดับนโยบาย

โดยกระบวนการนำการประเมินสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ ที่จะนำไปใช้ในประเทศไทย เพื่อจัดการประเมิน ควรเร่งสนับสนุนให้มีการจัดทำฐานข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ทันสมัยและถูกต้อง มีการกำหนดศักยภาพและข้อจำกัดของพื้นที่ มีทางเลือกในการพัฒนา โดยพิจารณาทั้งมิติ สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคมและด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ความพร้อมของประเทศไทย ที่จะนำการประเมินสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ มาใช้ในประเทศไทยควรดำเนินการ เป็น 2 ระยะ ได้แก่ ระยะสั้น นำการประเมินสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ มาใช้เลยโดยใช้เป็นเครื่องมือในการจัดทำแผนแม่บทเชิงพื้นที่/แผนยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด หรือรายจังหวัด ระยะยาว จะต้องผลักดันให้มีการนำการประเมินสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ ไปใช้ในการจัดทำนโยบายและยุทธศาสตร์ของชาติผ่าน สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานงบประมาณ และพรรคการเมือง

ส่วนในการประชุมได้มีผู้ให้ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ไว้หลายประการผู้วิจัยพอจะสรุปได้ดังนี้คือ ในกรณีที่ใช้การประเมินสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ เป็นตัวเชื่อมระหว่าง นโยบายกับโครงการ หากรัฐมีการกำหนดนโยบายมาแล้วและนำไปทำรายงาน การประเมินสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ หากพบว่า มีผลกระทบค่อนข้างสูง มีความเป็นไปได้มากน้อยแค่ไหนที่จะใช้ผลจากการศึกษา การประเมินสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ นั้น ไปยับยั้งไม่ให้นโยบายดังกล่าวดำเนินการต่อไปในระดับโครงการ ปัญหาการพัฒนาและการจัดทำนโยบายอยู่ที่การตัดสินใจของภาครัฐ ดังนั้น หากคิดจะนำ การประเมินสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ มาใช้ได้ผล เห็นควรพิจารณากำหนดกลไกให้ผู้ตัดสินใจนำ การประเมินสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ มาประกอบการจัดทำนโยบายด้วย เรื่อง การประเมินสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ ไม่ใช่เรื่องใหม่ ในอดีตได้ดำเนินการมามากแล้ว แต่มิได้เรียกว่า การประเมินสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ จึงควรนำกรณี ที่ผ่านมามาวิเคราะห์ว่าทำไมไม่ได้ผล เพราะอะไร เพื่อเป็นแนวทางในการทำ การประเมินสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ และการกำหนดกรอบ การทำ การประเมินสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ ควรเริ่มจากการทำแผนชุมชนของแต่ละท้องถิ่น และนำสู่ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ระดับภาค/หรือระดับลุ่มน้ำ และระดับประเทศต่อไป เพื่อเป็นฐานการจัดทำนโยบายชาติ การประเมินสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ เป็นกระบวนการเชื่อมโยงระหว่างนโยบายกับแผนงาน/โครงการ สำหรับประเทศไทย ส่วนใหญ่จะมีแผนงาน/โครงการแล้ว การทำ การประเมินสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ ก่อนจะเป็นกรอบช่วยให้การพัฒนาโครงการ เชื่อมโยงกับนโยบายและแผนได้ ควรกำหนดแผนการดำเนินงาน การประเมินสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ ในแต่ละระยะโดยมีตารางเวลาและกิจกรรมที่เป็นขั้นตอนและชัดเจน เพื่อนำไปสู่การพัฒนา การประเมินสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ ที่สมบูรณ์ต่อไป การอนุมัติโครงการของสำนักงานงบประมาณ ควรจะกำหนดให้มีข้อมูลประเมิน การประเมินสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย การประเมินสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ ควรใช้ในระดับของการกำหนดนโยบายของรัฐบาลกลาง และรัฐบาล

ท้องถิ่น หรือการกำหนดนโยบายในระดับยุทธศาสตร์ชาติ และระดับท้องถิ่น การทำการประเมินสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ เป็นเครื่องมือช่วยให้ผู้บริหารสามารถมีข้อมูลในการตัดสินใจในระดับนโยบายได้ครบทุกมิติมากขึ้นและเป็นสิ่งที่ต้องเร่งดำเนินการ

สรุปผู้วิจัยคิดว่าหากเราจะทำแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนเราควรจะมีการทำการประเมินสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ ประกอบด้วยเสมอเพื่อให้เราได้ถึงการบูรณาการของแผนพัฒนาทั้งหมดทุกด้าน

Balanced Scorecard (BSC)

อัจฉรา จันทร์ฉาย (2546 : 85-105) กล่าวถึง Balanced Scorecard (BSC) คือ ระบบการควบคุมทางการบริหารจัดการแบบองค์รวม (Comprehensive Management Control System) ซึ่งประกอบไปด้วย การทำให้เกิดความสมดุลของการประเมินผลหรือการวัดผลทางการเงินด้วยการประเมินผลและการวัดผล หรือเป็นเครื่องมือในการวัดผลการปฏิบัติงาน โดยพิจารณาของเขตทั้ง 4 ด้าน คือ 1. ด้านการเงิน (Financial) 2. ด้านลูกค้า (Customer) 3. ด้านกระบวนการบริหารภายใน (Internal Processes) 4. ด้านบุคลากร (People) /นวัตกรรม (Innovation) การเติบโต (Growth) หรือเป็นเครื่องมือทางการบริหารจัดการที่ช่วยในการนำกลุ่มกลยุทธ์ไปปฏิบัติโดยอาศัยการวัดผลหรือประเมินผล ซึ่งจะช่วยให้องค์กรเกิดความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และมุ่งเน้นในสิ่งที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จขององค์กร

1. วัดดูประสงค์ที่สำคัญของแต่ละมุมมอง โดยที่วัดดูประสงค์ตามแนวคิดของ Balanced scorecard คือสิ่งที่องค์กรมุ่งหวังหรือต้องการที่จะบรรลุในด้านต่างๆ เช่น

1.1 วัดดูประสงค์ที่สำคัญภายใต้มุมมองด้านการเงิน ได้แก่ การเพิ่มขึ้นของรายได้ การลดลงของต้นทุน

1.2 วัดดูประสงค์ที่สำคัญภายใต้มุมมองของลูกค้า ได้แก่ ส่วนแบ่งการตลาดที่เพิ่มขึ้น การรักษาลูกค้าการสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้า

1.3 วัดดูประสงค์ที่สำคัญภายใต้มุมมองด้านกระบวนการธุรกิจภายใน ได้แก่ การดำเนินงานที่รวดเร็วขึ้น กระบวนการบริหารที่มีประสิทธิภาพ

1.4 วัดดูประสงค์ที่สำคัญภายใต้มุมมองด้านการเรียนรู้และการเติบโต ได้แก่ การรักษาพนักงานที่มีคุณภาพการเพิ่มทักษะของพนักงาน การมีโครงการพื้นฐานทางเทคโนโลยี

2. การวัดผล (Measures หรือ Key Performance Indicators KPIs) ได้แก่ ตัวชี้วัดของวัดดูประสงค์ในแต่ละด้าน ซึ่งถือเป็นเครื่องมือที่จะบอกได้ว่าองค์กรบรรลุวัดดูประสงค์ในแต่ละด้านหรือไม่ เช่น

2.1 วัดดูประสงค์ในการเพิ่มขึ้นของรายได้ของมุมมองด้านการเงินตัวชี้วัดที่นิยมใช้ ได้แก่ รายได้ที่เพิ่มขึ้นเทียบกับปีที่ผ่านมา

2.2 วัตถุประสงค์ในการรักษาลูกค้าของมุมมองด้านลูกค้า ตัวชี้วัดที่นิยมใช้ ได้แก่ จำนวนลูกค้าทั้งหมดจำนวนลูกค้าที่หายไป (Defection Rate) ดัชนีวัดความจงรักภักดีของลูกค้า (Customer loyalty index)

2.3 วัตถุประสงค์ในการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพของมุมมองด้านกระบวนการภายใน ตัวชี้วัดที่นิยมใช้ ได้แก่ จำนวนของเสียที่เกิดขึ้นจากการผลิต หรือร้อยละของสินค้าที่ผ่านการตรวจคุณภาพ

2.4 วัตถุประสงค์ในการพัฒนาทักษะพนักงานของมุมมองด้านการเรียนรู้และการเติบโต ตัวชี้วัดที่นิยมใช้ ได้แก่ ระดับความสามารถของพนักงานที่เพิ่มขึ้น (Competencies Level) จำนวนวันในการฝึกอบรมต่อปี

3. เป้าหมาย (Target) ได้แก่ เป้าหมายหรือตัวเลขที่องค์กรต้องการจะบรรลุของ ตัวชี้วัดแต่ละประการ เช่น

3.1 เป้าหมายของการเพิ่มขึ้นของรายได้ เท่ากับร้อยละ 30 ต่อปี

3.2 เป้าหมายของจำนวนลูกค้าเก่าที่ลดลง ต้องไม่เกินร้อยละ 7 ต่อปี

3.3 เป้าหมายของจำนวนของเสียที่เกิดขึ้นจากกระบวนการผลิต ต้องไม่เกินร้อยละ 4 ต่อปี

3.4 เป้าหมายของจำนวนวันในการฝึกอบรมเท่ากับ 15 วัน ต่อคนต่อปี

4. การริเริ่ม (Initiatives) ได้แก่ แผนงาน โครงการหรือกิจกรรมที่องค์กรจะจัดทำเพื่อ ช่วยให้บรรลุเป้าหมายโดยในขั้นนี้ยังไม่ใช่แผนปฏิบัติการที่จะทำเป็นเพียงแผนงานโครงการหรือ กิจกรรมเบื้องต้นที่ต้องทำเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ เช่น สิ่งที่จะทำเพื่อให้ลูกค้าอย่างน้อยร้อยละ 70 มีความพึงพอใจ ตัวอย่างเช่น การเพิ่มช่องในการให้บริการให้มากขึ้น

นอกจากมุมมองทั้ง 4 ด้านแล้ว ลักษณะที่สำคัญประการหนึ่งของ Balanced Scorecard คือ ความสัมพันธ์ระหว่างมุมมองทั้ง 4 ด้าน โดยมุมมองทั้ง 4 ด้าน ได้ถูกกำหนดขึ้นมาโดยอาศัย ปรัชญา ในการดำเนินธุรกิจทั่ว ๆ ไป ซึ่งมีความสัมพันธ์ต่อกันในเชิงเหตุผล (Cause and Effect) ใน ลักษณะที่องค์กรจะมีกำไรได้ต้องมาจากลูกค้า ซึ่งการจะหาลูกค้าได้นั้นองค์กรต้องมีกระบวนการใน การดำเนินงานภายในที่ดี พนักงานจะต้องมีทักษะและความสามารถ มีขวัญและกำลังใจในการทำงาน ที่ดีตลอดจนมีเทคโนโลยีที่ทันสมัย จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่า ความสัมพันธ์ในเชิงเหตุและผล (Cause and Effect Relationship) และลักษณะที่สำคัญทำให้ Balanced Scorecard มีความแตกต่าง จากเครื่องมือในการประเมินผลทั่วไป

Balanced scorecard ในฐานะเครื่องมือในการประเมินผลองค์กร ปัจจุบันนี้การ ประเมินผลองค์กรกำลังได้รับความนิยมอย่างมากในองค์กรต่างๆ ทั้งหน่วยงานภาครัฐบาล รัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชน เนื่องจากสภาวะการแข่งขันที่รุนแรงและมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำ ให้องค์กรธุรกิจ จะต้องมึเครื่องมือที่ช่วยในการตรวจสอบและติดตามการดำเนินงานของตนเองอยู่ ตลอดเวลา

ปัจจุบันการประเมินผลเป็นสิ่งที่ผู้บริหารต้องคำนึงถึงตลอดเวลา และสามารถนำมาใช้ได้ ทุกขณะสำหรับความสำคัญของการประเมินผล มีดังต่อไปนี้

1. การประเมินผลทำให้องค์กรสามารถรู้ถึงสถานะของตนเอง ว่าอยู่ ณ จุดไหน หรือ สถานการณ์ในขณะนั้นเป็นอย่างไร ดังนั้นถ้าองค์กรไม่สามารถประเมินผลการดำเนินงานของตนเองได้ จะทำให้ไม่สามารถบริหารตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ การที่จะบริหารตนเองได้นั้นจะต้องรู้ สถานการณ์ของตนเอง คู่แข่งขัน และสภาพแวดล้อม

2. การพัฒนาองค์กร (Organization Development) หรือการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ภายใน องค์กรจะต้องเริ่มจากการประเมินผลก่อน เนื่องจากการที่องค์กรจะมีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลง จะต้องรู้จุดเริ่มต้นหรือสถานะปัจจุบัน รวมทั้งรู้ว่าองค์กรมีการพัฒนาหรือมีการเปลี่ยนแปลงเพียงใด การที่จะรู้คำตอบได้ องค์กรต้องมีการประเมินผล

3. ตามธรรมชาติมนุษย์ ถ้าสิ่งใดที่สนใจหรือมีการประเมินผล ผู้ที่รับผิดชอบหรือผู้ ดำเนินกิจกรรมนั้นจะมีความรับผิดชอบและมีความมุ่งมั่นที่จะทำกิจกรรมนั้นมากขึ้น นอกจาก ความรู้สึกว่าได้รับความสนใจแล้ว ยังมีเป้าหมาย และตัวชี้วัดที่ชัดเจน

ข้อจำกัดของตัวชี้วัดด้านการเงิน (Financial Indicators) ในอดีตการประเมินผล องค์กรมักจะใช้เครื่องมือทางด้านบัญชีและการเงินเป็นหลัก เช่น อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratios) ต้นทุน รายได้ เป็นต้นแต่ปัจจุบันผู้บริหารพบว่า การใช้ตัวชี้วัดด้านการเงินเป็นหลักไม่ เพียงพอต่อการแข่งขันในยุคปัจจุบัน เพราะว่าตัวชี้วัดด้านการเงินมีข้อจำกัดหลายประการ ดังนี้

1. ปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดความได้เปรียบทางการแข่งขัน สำหรับองค์กรต่างๆ ใน ปัจจุบันส่วนใหญ่จะเป็นทรัพยากร หรือความสามารถที่ไม่สามารถจับต้องได้ (Intangible Resources and Capabilities) เช่น ภาพพจน์ (Image) ขององค์กร ความรู้ (Knowledge) ความพึงพอใจของ ลูกค้า เป็นต้น ปัจจัยที่ไม่สามารถจับต้องได้ เหล่านี้ไม่สามารถใช้ตัวชี้วัดด้านการเงินหรือบัญชีมา ประเมินได้

2. ตัวชี้วัดด้านการเงินที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบัน ให้ความสำคัญกับมุมมองภายในองค์กร เช่น ความสามารถในการทำกำไร ความสามารถในการบริหารสินค้าคงคลัง แต่ตัวชี้วัดเหล่านี้ไม่ สามารถที่จะวัดหรือประเมินปัจจัยภายนอกองค์กรที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงาน และกลยุทธ์ในระยะยาวขององค์กร เช่น ความพึงพอใจของลูกค้า ความสัมพันธ์กับคู่ค้าปัจจัยการผลิต เป็นต้น

3. การมุ่งเน้นตัวชี้วัดด้านการเงินเพียงอย่างเดียว ทำให้ผู้บริหารและองค์กรมุ่งเน้น ที่ผลการดำเนินงานในระยะสั้นมากกว่าการเสริมสร้างความสามารถทางการแข่งขันในระยะยาว

4. ตัวชี้วัดด้านการเงิน เป็นตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นผู้บริหารทราบเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต (Lagging Indicators) แต่ตัวชี้วัดด้านการบริหารอื่นๆ เป็นตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นถึงโอกาสหรือ ปัญหาในอนาคต (Leading indicators)

สรุปความสำเร็จในการจัดทำ BSC มีดังนี้

1. เมื่อองค์กรมีการกำหนดวิสัยทัศน์ กลยุทธ์แล้วจำเป็นต้องแปลงกลยุทธ์ไปสู่ภาคปฏิบัติ โดยการจัดทำ Strategy Map และ BSC โดยใช้ตัวชี้วัดกรอบกลุ่ม 4 มิติ ได้แก่ มุมมองด้านการเงิน

ด้านลูกค้า ด้านกระบวนการบริหารภายใน และด้านการเรียนรู้และเติบโต (และมีมิติด้านสิ่งแวดล้อมและความรับผิดชอบต่อสังคม)

2. เชื่อมโยงการวัดผลระดับองค์กรกับหน่วยงาน ซึ่งในองค์กรอาจแบ่งตามหน่วยธุรกิจที่มีหน่วยกิจกรรมหลัก และหน่วยสนับสนุน บัญชี จัดซื้อ ต้องมีการทำความเข้าใจในการให้บริการ และเชื่อมโยงฝ่ายต่าง ๆ ขององค์กรเพื่อให้เกิดพลังร่วม (Synergy)

3. ต้องให้กลยุทธ์ และ BSC เป็นหน้าที่ของทุกคน และทุกๆหน้าทำงาน ต้องมีการสื่อสารให้ความรู้ และมีระบบการให้รางวัลตามผลงาน

4. ทำให้กลยุทธ์และการวัดเป็นงานที่ต่อเนื่อง โดยองค์กรมีการกำหนดกลยุทธ์ ตัวชี้วัด และงบประมาณ เมื่อดำเนินการก็มีการรายงานผล เพื่อวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความเป็นเหตุและผลจากกลยุทธ์ที่วางไว้

5. การเปลี่ยนแปลงพัฒนาองค์กรโดยผ่านความเป็นผู้นำ โดยสร้างทัศนคติ และบรรยากาศในการเปลี่ยนแปลง โดยเข้าสู่ระบบบริหารเชิงกลยุทธ์ การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติและการติดตามประเมินกลยุทธ์ โดยมีระบบธรรมาภิบาลที่ดีในองค์กร

จากเนื้อหาที่ได้กล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่าในปัจจุบันการประเมินผลองค์กรไม่สามารถใช้แต่ตัวชี้วัดด้านการเงินเพียงอย่างเดียว ผู้บริหารจะต้องใช้มุมมองด้านอื่นๆ ด้วย ซึ่งมุมมองทั้ง 4 ด้านภายใต้ Balanced scorecard

สำหรับตัวอย่างขององค์กรที่มีการนำหลักการและแนวคิดของ Balanced Scorecard ไปปฏิบัติจนได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายไปทั่วโลก ทำให้ Balanced scorecard กลายเป็นระบบการบริหารหลักที่สำคัญ (Core Management System) สำหรับองค์กรในยุคปัจจุบันและอนาคต เช่น Tenneco, Allstate, KPMG, Peat Marwick, Nationwide Financial Service เป็นต้น ส่วนในประเทศไทยก็เริ่มมีการจัดทำ Balanced Scorecard ขึ้นหลายแห่งทั้งในองค์กรเอกชนและองค์กรของรัฐ เช่น บริษัทในเครือเจริญโภคภัณฑ์ บริษัทในเครือชินวัตร ธนาคารกสิกรไทย สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) เป็นต้น

จากหลักการและแนวคิดของ Balanced Scorecard ที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนี้ สามารถสรุปว่า Balanced Scorecard มีความสมดุล (Balanced) ในด้านต่อไปนี้

1. มีความสมดุลในด้านตัวชี้วัดด้านการเงิน (Financial Indicators) และตัวชี้วัดไม่ใช่ด้านการเงิน (Nonfinancial indicators) ทำให้องค์กรไม่มุ่งเน้นในด้านใดด้านหนึ่งมากเกินไป

2. มีความสมดุลในด้านวัตถุประสงค์และตัวชี้วัดที่แสดงถึงปัจจัยทั้งภายในองค์กร (มุมมองด้านการเงินกระบวนการภายใน และการเรียนรู้และการเติบโต) และภายนอกองค์กร (มุมมองด้านลูกค้า)

3. มีความสมดุลในด้านตัวชี้วัดที่มุ่งเน้นทั้งในระยะสั้น (ภายใต้มุมมองด้านการเงิน) และในระยะยาว (ภายใต้มุมมองด้านการเรียนรู้และการเติบโต)

4. มีความสมดุลในด้านตัวชี้วัดที่เป็นเหตุ (Leading Indicators) และตัวชี้วัดที่เป็นผล (Lagging indicators)

นอกจากนี้ Balanced scorecard ยังเป็นแนวคิดที่ยืดหยุ่น ไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามแนวคิดที่ Kaplan and Norton นำเสนอไว้ในตอนแรกก็ได้ เช่น การมีมุมมองต่างๆ ไม่จำเป็นต้องมี 4 มุมมองตามแนวคิดดั้งเดิม การจะมีกี่มุมมองหรือการจัดการเรียงลำดับของมุมมองต่างๆ ไม่จำเป็นต้องเริ่มจากการเงิน ลูกค้า กระบวนการภายใน และการเรียนรู้ก็ได้ขึ้นอยู่กับปรัชญาและพื้นฐานขององค์การธุรกิจ

สรุปได้ว่าเมื่อเราได้ทำโครงการใดๆ แล้วการนำ Balanced scorecard มาวัดผลเราจะได้ทราบถึงงบประมาณที่ใช้และเป็นตัววัดผลตัวชี้วัดของผลงานทั้งหมด

5. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องและปรากฏว่ามีผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จังหวัดตรัง รูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อศึกษาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ดังนี้

สถาพร ศรีสังข์ (2533 : 121) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การประสมประสานทางสังคม-วัฒนธรรมไทยพุทธและไทยมุสลิมที่ปรากฏ ในการเล่นหม้อหั้งของอำเภอกันตัง จังหวัดตรัง” พบว่าประชาชนได้รู้ถึงรากเหง้าความเป็นมาอันยาวนานของชุมชน และการพัฒนาทางวัฒนธรรมในการประสมประสานทางสังคม-วัฒนธรรมไทยพุทธและไทยมุสลิมที่สามารถเชื่อมความสัมพันธ์ความเป็นอยู่ของชุมชนด้วยกันได้อย่างสันติมายาวนาน

พุทธมนต์ ชัมมบริสุทธ์ (2536 : 78) ศึกษาวิจัยเรื่อง “เจตคติของประชาชนรอบอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหมต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่ง” พบว่าประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ศึกษานั้นต้องการให้มีการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งไว้ ส่วนการได้รับข่าวสารในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติมากกว่าครึ่งหนึ่งที่เคยได้รับความรู้ทางด้านนี้ จากเจ้าหน้าที่องค์กรพัฒนาเอกชน ความรู้ที่เคยได้รับเป็นความรู้ด้านทรัพยากรป่าไม้ และวิธีการเผยแพร่ที่คิดว่าได้ผลมากที่สุดคือ การประชุมชี้แจงจากเจ้าหน้าที่ ประชาชนส่วนยังไม่มีความรู้ดีพอในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่ง เช่น หญ้าทะเล ดังนั้นในการวิจัยได้มีการเสนอแนะให้มีการส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่ทำการประมงพื้นบ้าน และการท่องเที่ยวประเภท Eco-tourism ให้กับชาวบ้าน

สำนักวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (2539 : 2-3) ศึกษารายงานหลักเรื่อง “การศึกษากำหนดแนวทางการควบคุมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวประเภทเกาะ จังหวัดตรัง” ได้ศึกษาแล้วพบว่ามีแนวทางและกลยุทธ์ในการควบคุมพัฒนาการท่องเที่ยว ซึ่งแนวทางในการจัดการท่องเที่ยวคือการจัดการเพื่อรักษาระดับความสามารถในการรองรับของพื้นที่และนักท่องเที่ยว พร้อมทั้งแก้ไขปัญหาและส่งเสริมการท่องเที่ยว ในด้านโครงสร้างพื้นฐาน อาทิ ปรับปรุงถนน ส่วนกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนของหมู่เกาะในจังหวัดตรังนั้น มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้การท่องเที่ยวเป็นแบบอนุรักษ์ธรรมชาติแบบยั่งยืน

1. การพัฒนาจิตสำนึกของประชาชน นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ
2. การควบคุมให้เป็นไปตามกฎหมาย

3. การพัฒนาระบบการควบคุมทางอ้อมเพื่ออนุรักษ์สภาพแวดล้อมและคุณค่าของสถานที่ท่องเที่ยว

4. การพัฒนาองค์กรหลักที่มีหน้าที่ดูแลสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ

เกิดถวา บุญปรกาการ (2541: 172-182) ศึกษาวิจัยเรื่อง "การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขององค์กรพัฒนาเอกชน : กรณีศึกษาสมาคมหยาดฝน จังหวัดตรัง" พบว่าการทำงานขององค์กรพัฒนาเอกชนนั้นเน้นไปที่กลุ่มชุมชนชาวประมงขนาดเล็กที่ด้อยโอกาสมากที่สุด ส่วนกระบวนการทำงานแบบการพัฒนาแบบประชาชนมีส่วนร่วม โดยเป็นกิจกรรมด้านสังคมและเศรษฐกิจ ต่อมาได้ปรับเปลี่ยนมาเน้นด้านกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่ง สร้างความรู้ ความเข้าใจ และมีจิตสำนึกที่ดีมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม มีการทำงานที่เป็นเครือข่ายและสร้างความสามารถในการพึ่งตนเองของชุมชนด้านเศรษฐกิจ ด้านอำนาจในการตัดสินใจ และด้านมิติทางวัฒนธรรมค่อนข้างสูง

มณฑล จันทร์แจ่มใส (2541 : 87-88) ศึกษาวิจัยเรื่อง "การศึกษาทัศนคติของชุมชนท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวกรณีศึกษา : เกาะมุก จังหวัดตรัง" จากการศึกษาพบว่า ทัศนคติของชุมชนท้องถิ่นที่มีต่อกิจกรรมทางการท่องเที่ยว มีความคิดเห็นให้นักท่องเที่ยวแต่งกายตามความพอใจในบริเวณชายหาดแหล่งท่องเที่ยว และให้แต่งกายสุภาพเรียบร้อยในบริเวณย่านพักอาศัยชุมชนท้องถิ่น เนื่องจากชุมชนในเกาะมุก จังหวัดตรังนั้นส่วนใหญ่เป็นชุมชนอิสลามจึงเน้นในเรื่องการแต่งกาย ที่จะต้องให้ความเคารพต่อท้องถิ่นในชุมชนอิสลามมาก ลักษณะของประชากรที่มีความสัมพันธ์ต่อการแต่งกายของนักท่องเที่ยวบริเวณย่านพักอาศัยของชุมชนท้องถิ่น ส่วนกิจกรรมของนักท่องเที่ยวให้มีได้ทุกประเภททั้งทางบกและทางน้ำ กิจกรรมการสัญจรของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้มีเฉพาะที่ไม่ใช่เครื่องยนต์ ส่วนใหญ่ให้มีการบริโภคอาหารและเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ และให้มีการแสดงพื้นบ้านและสากลที่ไม่เน้นกามารมณ์ ไม่ต้องการให้มีกิจกรรมการพนันเพื่อบริการนักท่องเที่ยว ส่วนกิจกรรมการมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยว กับกิจกรรมด้านที่เกี่ยวกับอาชีพของชุมชนนั้นนักท่องเที่ยวสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้อาติการออกทะเลจับปลาแบบการประมงพื้นบ้านแต่ที่สำคัญไม่อนุญาตให้นักท่องเที่ยวร่วมประกอบกิจกรรมฮารีรายอ ส่วนพิธีละหมาดและพิธีสühนัตให้นักท่องเที่ยวร่วมชมได้

ทัศนคติของชุมชนท้องถิ่นที่มีต่อระเบียบในการควบคุมการพัฒนาการท่องเที่ยว ในเรื่องกิจกรรมทางการท่องเที่ยว และสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นต้องมีโดยต้องการให้กำหนดจากชุมชนท้องถิ่นร่วมกับหน่วยงานราชการ

คณะกรรมการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (2544 : 3-9) ศึกษารายงานฉบับสมบูรณ์เรื่อง "ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่ยั่งยืน จังหวัดตรัง พ.ศ. 2545-2564 (20 ปี)" เพื่อจะนำไปใช้ประโยชน์และเป็นกลไกในการผสมผสานและสนับสนุนการจัดทำแผนงานหรือโครงการ การจัดสรรงบประมาณ และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในจังหวัดตรังอย่างยั่งยืน และผสมผสานนโยบายของรัฐ ความต้องการของประชาชน ศักยภาพของทรัพยากร

เพื่อผลักดันไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป โดยกำหนดวิสัยทัศน์ไว้คือ “ปลอดภัยชีวิต เศรษฐกิจมั่นคง ดำรงวัฒนธรรม เลิศล้ำทรัพยากร”

“ปลอดภัยชีวิต” เป็นเมืองน่าอยู่ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตดี ชาวตรังทุกคนและผู้มาเยือนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ไม่มีคดีอุกฉกรรจ์ ทุกชีวิตได้รับการคุ้มครองอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน บ้านเมืองมีความร่มเย็น ไม่มีความรุนแรงในสังคม ปลอดภัยเสถียร ผู้ขับขี่รถยนต์ ปฏิบัติตามกฎหมายจราจรอย่างเคร่งครัด ไม่มีอุบัติเหตุจราจรและอุบัติเหตุ ผู้บริโภคได้รับการคุ้มครองเด็กและผู้สูงอายุได้รับการดูแลจากสังคมประชาชนมีสุขภาพดีถ้วนหน้า มีลานกีฬาทั่วมืองมีสิ่งแวดล้อมดีปลอดภัย

“เศรษฐกิจมั่นคง” ประชาชนประกอบอาชีพสุจริต ในแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ธุรกิจ การค้า มีความยุติธรรม ระหว่างผู้ผลิต ผู้ค้าและผู้บริโภค ราคาพืชผลของเกษตรกรมีความมั่นคง เกษตรกรมีความรู้ความชำนาญในการผลิต สร้างสรรค์สินค้าที่มีคุณภาพและเพิ่มมูลค่าของผลผลิต

“ดำรงวัฒนธรรม” วัฒนธรรมประเพณีสิ่งที่ดีในสังคมได้รับการสืบสาน ประชาชนมีคุณภาพรักการศึกษา มีจิตสำนึกและภาคภูมิใจในความเป็นไทย ใฝ่แสวงหาความรู้ตลอดชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการฟื้นฟูพัฒนา มีสถานศึกษาหลากหลายสาขาวิชา เยาวชนได้รับการอบรมด้านศีลธรรมจริยธรรม คนดีศรีสังคม ได้รับการยกย่อง

“เลิศล้ำทรัพยากร” ทรัพยากรมีความสมบูรณ์หลากหลาย การใช้ทรัพยากรตั้งอยู่บนความยั่งยืน การพิจารณาโครงการต้องมีมิติด้านสิ่งแวดล้อมประกอบการพิจารณา ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ อนุรักษ์ทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของชุมชน ประชาชนได้รับความรู้ข่าวสารข้อมูลอย่างทั่วถึง ทรัพยากรที่เหลืออยู่น้อยได้รับการคุ้มครอง

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (2545 : 60-62) ศึกษาการจัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์เรื่อง “โครงการศึกษาเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ตรัง สตูล และพัทลุง” พบว่าจังหวัดมีศักยภาพและโอกาสในการพัฒนาการท่องเที่ยวดังนี้

(1) มีคมนาคมขนส่งสะดวกทั้งทางบก น้ำ อากาศ โดยทางบกมีทั้งรถไฟ รถยนต์ ทางอากาศมีเที่ยวบินเข้าสู่กรุงเทพฯทุกวัน ทางน้ำมีท่าเรือติดต่อกับต่างประเทศ

(2) ลักษณะภูมิประเทศที่เอื้ออำนวยต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลยาว 119 กิโลเมตร มีชายหาดสวย น้ำทะเลใส แหล่งปะการัง ต่าง ๆ

(3) มีประเพณีวัฒนธรรมที่มีความเป็นเอกลักษณ์ ได้แก่ ประเพณีงานศพ เทศกาลเดือนสิบ เทศกาลหมุย่าง ขนมหักตรัง วัฒนธรรมอื่นๆ เช่น หนังตะลุง ลิเกป่า

ส่วนสภาพปัญหาและความต้องการนั้นคือ

(1) สิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่ท่องเที่ยวยังมีน้อยและไม่เพียงพอ

(2) มัคคุเทศก์ขาดประสิทธิภาพ

(3) การรักษาความปลอดภัยทางน้ำมีข้อจำกัดเนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวเป็นเกาะ

(4) ของที่ระลึกของจังหวัดมีไม่เพียงพอ ขาดการประชาสัมพันธ์ และการพัฒนาคุณภาพ

และรูปแบบให้ตรงตามความต้องการของตลาด

- (5) ขาดการลงทุนด้านการท่องเที่ยวแบบครบวงจร
- (6) การทำงานขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวไม่เป็นเอกภาพ
- (7) ค่าบริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวยังไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน
- (8) หน่วยงานส่วนท้องถิ่น (อบต.) ยังไม่ได้ให้ความร่วมมือในการส่งเสริมการท่องเที่ยว

อย่างจริงจัง

ได้มีการจัดทำยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว ตามแผนพัฒนาจังหวัด 5 ปี (2545-2549) ดังนี้

- (1) ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวให้มีความสะดวกสบาย
 - (2) เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัด ให้กระจายไปอย่างกว้างขวาง
 - (3) ส่งเสริมการลงทุนเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
 - (4) สนับสนุน และส่งเสริมกิจกรรมตามเทศกาลที่สำคัญของจังหวัด
 - (5) เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว
 - (6) ดูแล บำรุงรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยในแหล่งท่องเที่ยว
 - (7) ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมสู่แหล่งท่องเที่ยวและถนนในแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน
- ศูนย์การศึกษาออกสถาบันศูนย์ตั้งสถาบันราชภัฏสวนดุสิต (2546 : 71-72) ศึกษาเรื่อง "ศักยภาพด้านการบริการแก่นักท่องเที่ยวในการจัดการการท่องเที่ยวภาคใต้ตอนล่างฝั่งตะวันตก : กรณีศึกษาพื้นที่จังหวัดตรัง" พบว่าในภาพรวมของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ต่างพอใจศักยภาพการบริการแก่นักท่องเที่ยวของประชาชนในพื้นที่ โดยด้านความมีไมตรีจิต ทักจนจิตที่ดีต่อการท่องเที่ยว การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ส่วนด้านการจัดการจากผู้ประกอบการ และหน่วยงานภาครัฐยังมีน้อยมาก ที่เข้ามาให้ความรู้แก่ชุมชนด้านการท่องเที่ยว

ทั้งนี้การวิจัยยังสามารถนำมาผลไปประยุกต์ใช้ในการกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาแผนพัฒนาจังหวัดตรัง ในด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เป็นรูปธรรมได้

อารอบ เรื่องสังข์ และคณะ (2546 : 123-125) ศึกษาวิจัยเรื่อง "โครงการแนวทางการอนุรักษ์และฟื้นฟูภูมิปัญญาลายผ้านาหมื่นศรี" พบว่าผ้าทอนาหมื่นศรี อ.นาโยง จ.ตรัง เป็นผ้าทอที่มีลักษณะเฉพาะซึ่งสืบทอดต่อเนื่องมาเป็นเวลายาวนาน ทั้งด้านสี โครงสร้างของผืนผ้า และลายผ้า ซึ่งที่วิจัยถือว่าลักษณะที่ปรากฏนี้เป็นเอกลักษณ์ของผ้าทอนาหมื่นศรี และได้รวบรวมองค์ความรู้ด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับผ้าทอนาหมื่นศรีรวมทั้งประวัติวัฒนธรรมชุมชน คนทอผ้า และศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวกับการทอผ้าองค์ความรู้ที่ได้นี้สรุปเป็นเอกสาร และแปรเป็นสื่อนิทรรศการ เพื่อให้กลุ่มผ้าได้ใช้ประโยชน์ต่อไปในการศึกษาทำความเข้าใจ และเผยแพร่ต่อผู้อื่นได้ รวมทั้งสามารถนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาผลิตภัณฑ์ โดยนำส่วนที่เป็นเอกลักษณ์ของผ้าทอลายมรดกไปใส่ไว้ในผ้าทอรุ่นใหม่ เพื่อแสดงเอกลักษณ์ของผ้าทอนาหมื่นศรี

อิสมาแอน เบ็ญสะอาด (2547 : 76) ศึกษาวิจัยเรื่อง "โครงการการมีส่วนร่วมของชุมชนในการสืบสานตำนาน ตะลิงบิง" พบว่าสามารถกระตุ้นความนึกคิดของคนในชุมชนให้หันมาพูดคุยเรื่องราวของตนเองตั้งแต่อดีตที่บรรพบุรุษได้บอกเล่าไว้ ได้ทราบเรื่องราวทางประวัติศาสตร์เกาะลิงบิง

จากเอกสารไทยและมลายู เกี่ยวกับการเมืองการปกครองและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ในศีกถลามลายูส่งกองทัพอมาช่วยกลางโดยเกาะลิบงเป็นที่ชุมชนทัพเรือของหัวเมืองต่างๆ เกาะลิบงเป็นศูนย์กลางการนัดหมายและการค้าระหว่างประเทศ เป็นที่ตั้งด่านภาษี และเคยเป็นที่ตั้งของเมืองตรงมีดาโต๊ะบังกาหมาเป็นเจ้าเมืองตรง จนถึงเรื่องราวที่คนเฒ่าคนแก่ได้สัมผัสตั้งแต่สร้างชุมชนจนถึงปัจจุบัน สามารถนำข้อมูลและเรื่องราวที่เกิดขึ้นระหว่างทาง มาวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางในการจัดการกับปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับชุมชนได้ กระตุ้นให้เกิดจิตสำนึกรักบ้านเกิด และได้แนวทางในการสร้างชุมชนให้เข้มแข็งต่อไป

ทิพย์อุษา จันทกุล (2548 : 1-2) ศึกษาวิจัยเรื่อง “โครงการการจัดการท่องเที่ยวชุมชนที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของชาวเกาะลิบง อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง” เพื่อศึกษาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ ทรัพยากร และวิถีชีวิตของชุมชนเกาะลิบงในการจัดการการท่องเที่ยว การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเกาะลิบง เพื่อให้เกิดความห่วงแหน และเห็นคุณค่าในทรัพยากร ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสามารถเล่าเรื่องราวของชุมชนได้ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดรูปแบบการท่องเที่ยวที่เหมาะสมของชุมชนเกาะลิบง ที่คนในชุมชนสามารถบริหารจัดการได้อย่างเป็นรูปธรรม และเป็นการสร้างทางเลือกในการประกอบอาชีพแก่คนหนุ่มสาวในชุมชนเกาะลิบง

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2548 : 264-276) ศึกษาวิจัยและจัดทำเรื่อง “ยุทธศาสตร์และแผนแม่บทการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดตรังแบบยั่งยืน” เพื่อให้การส่งเสริมและพัฒนาระบบการท่องเที่ยวของจังหวัดมีกรอบทิศทาง เป้าหมาย และแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจน สะท้อนถึงวิสัยทัศน์และความต้องการของประชาคมจังหวัด อันตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริงทุกด้านที่เกี่ยวข้อง และเป็นไปตามหลักการของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน (Sustainable Tourism) จึงได้มีการศึกษากำหนดยุทธศาสตร์และแผนแม่บทการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดตรังขึ้น เพื่อใช้เป็นเอกสารอ้างอิงตัวหลักสำหรับการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

จากผลการศึกษาความเป็นมาและสถานภาพปัจจุบันของการท่องเที่ยวในจังหวัดตรัง สามารถสรุปภาพรวมของสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง แยกเป็นประเด็นจุดแข็ง-จุดอ่อน สำหรับปัจจัยภายใน และ โอกาส-ข้อจำกัด จากปัจจัยภายนอกในแต่ละองค์ประกอบของระบบการท่องเที่ยวดังนี้

ทรัพยากรท่องเที่ยว

จุดแข็ง

1. มีทรัพยากรที่หลากหลายทั้งทรัพยากรทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณีและกิจกรรม เช่น เทศกาลกินเจ
2. ศักยภาพของทรัพยากรสัตว์ป่าในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอยู่ในระดับสูง สามารถดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจเฉพาะทาง และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ได้เป็นอย่างดี

3. นิเวศของป่ามีความเป็นเอกลักษณ์สูง เช่น พืชหายาก สัตว์ป่าหายาก และพบแห่งเดียวของประเทศ เป็นต้น
4. ทรัพยากรที่มีอยู่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้หลายรูปแบบ สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวหลายกลุ่มเป้าหมายสู่จังหวัดตรัง
5. ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวยังมีไม่มากนัก ทำให้ทรัพยากรยังมีความอุดมสมบูรณ์ และสวยงาม ไม่เสื่อมโทรม
6. แหล่งท่องเที่ยวมีความเชื่อมโยงกัน ไม่ไกลจากตัวอำเภอเมืองของจังหวัดตรัง

จุดอ่อน

1. แหล่งท่องเที่ยวมีลักษณะคล้ายคลึงกับแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดใกล้เคียงที่มีชื่อเสียงมากกว่า เช่น จังหวัดกระบี่
2. แหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่อนุรักษ์ ซึ่งยังมีข้อจำกัดในการพัฒนาเพื่อให้เกิดการกระจายรายได้แก่ประชาชนท้องถิ่น
3. แหล่งท่องเที่ยวประเภท ป่า-เขา บางแห่งยังเข้าถึงไม่สะดวก
4. กฎีทัศน์และสิ่งแวดล้อมของชุมชนในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวยังต้องปรับปรุง

โอกาส

1. มีนโยบายในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน
2. ภาคเอกชนให้ความสนใจและร่วมมือในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
3. มีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง โดยสื่อที่หลากหลาย ทำให้ทรัพยากรท่องเที่ยวของจังหวัดตรังเป็นที่รู้จักมาก

อุปสรรค

1. ยังมีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่ไม่เหมาะสม ทำให้เกิดผลกระทบต่อทรัพยากรท่องเที่ยว

สิ่งอำนวยความสะดวก สาธารณูปโภค สาธารณูปการ และการบริการ

จุดแข็ง

1. มีบริการพื้นฐานรองรับผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว ครบทุกด้าน คือ ที่พัก ร้านอาหาร ร้านค้า การสื่อสาร โทรคมนาคม การบริการยานพาหนะ และบริษัทนำเที่ยว
2. มีอาหารที่แปลกและขึ้นชื่อของจังหวัดตรัง เช่น หมูย่าง ขนมเค้ก เป็นต้น
3. การเข้าถึงจังหวัดตรังมีความสะดวกทั้งระบบถนน สนามบิน รถไฟ และทางทะเล

4. โครงการขายนนสูแหล่งท่องเที่ยวทางบกและชายฝั่ง มีความเชื่อมโยงและใช้เวลาเดินทางไม่นานนักจากตัวเมือง

จุดอ่อน

1. ขาดศูนย์ข้อมูลที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว
2. การรวมตัวของผู้ประกอบการยังเป็นแบบหลวมๆ
3. มีจำนวนเที่ยวต่อวันในการเดินทางโดยพาหนะทุกชนิดน้อย
4. การบริการบางชนิดยังไม่ได้มาตรฐาน เช่น การนำเที่ยว เรือ และความสะอาดของร้านอาหารบางแห่ง
5. การบริการที่มาจากชุมชนใกล้เคียงแหล่งท่องเที่ยวยังมีน้อย
6. ยังขาดระบบการจัดเก็บและคัดแยกขยะที่เหมาะสมในแหล่งท่องเที่ยวบางแห่ง
7. การบริการที่เอาเปรียบนักท่องเที่ยว เช่น เรื่องราคา ในฤดูกาลท่องเที่ยว
8. สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวไม่มีการพัฒนาให้เกิดมูลค่าเพิ่ม เพื่อสร้างจุดขายแก่ตลาดที่มีกำลังซื้อสูง
9. ขาดการวางแผนการใช้ที่ดินและการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่กลมกลืนกับวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เกิดภูมิทัศน์ที่มีคุณภาพ

โอกาส

1. นโยบายของรัฐสนับสนุนการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานเพื่อรองรับการท่องเที่ยวในบริเวณที่มีศักยภาพ
2. รัฐสนับสนุนธุรกิจ SME ซึ่งรวมด้านการท่องเที่ยวสำหรับเอกชนรายย่อยในการสร้างผลิตภัณฑ์และบริการสนับสนุนการท่องเที่ยว

อุปสรรค

1. ข้อจำกัดในการประกอบอาชีพภาคเกษตรกึ่งท่องเที่ยว (สำหรับคนท้องถิ่นที่ต้องการเป็นภาคเกษตรต้องผ่านการอบรมจากสถาบันที่ได้รับการรับรองจาก ททท. ก่อน)
2. การเมืองทำให้เกิดความไม่ชัดเจนในการพัฒนาจังหวัดจริง

ตลาดและนักท่องเที่ยว

จุดแข็ง

1. เป็นนักท่องเที่ยวที่กลับมาเยือนซ้ำจังหวัดจริงอีกหลายครั้ง
2. มีการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง
3. ขนาดกลุ่มนักท่องเที่ยวหลากหลาย ทั้งแบบมวล และแบบกลุ่มเล็ก มีความสนใจเฉพาะด้าน

4. นักท่องเที่ยวที่มาเยือนจังหวัดตรังมีจุดมุ่งหมายในการมาเที่ยวจังหวัดตรัง ไม่ใช่แวะผ่าน (จังหวัดตรังเป็นจุดหมายปลายทางหลัก)
5. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวจังหวัดตรังค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับจังหวัดอื่นใกล้เคียง
6. นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความพึงพอใจสูง และประทับใจกับทรัพยากรท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง

จุดอ่อน

1. มีการกระจุกตัวของนักท่องเที่ยวเฉพาะในจุดพื้นที่เปราะบาง และในแหล่งที่มีชื่อเสียง
2. จังหวัดตรังไม่ได้เป็นศูนย์กลางของการบริหารราชการในส่วนภูมิภาค เมื่อเทียบกับจังหวัดอื่น ดังนั้นนักท่องเที่ยวที่เข้ามาประชุม สัมมนาจากส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจมีน้อย
3. การร่วมมือหรือประสานความร่วมมือด้านการตลาดกับพื้นที่ใกล้เคียงมีน้อย
4. ข้อจำกัดในการรับนักท่องเที่ยวทางทะเลในช่วงฤดูมรสุม
5. ยังไม่ได้ตลาดท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ (อยู่นาน, ใช้จ่ายสูง, นักท่องเที่ยวมีคุณภาพจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อม)

โอกาส

1. มีการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง เช่น ททท. และการบินไทยได้ประชาสัมพันธ์ท่องเที่ยวเมืองตรังในเทศกาลต่างๆ เช่น วิวาห์ใต้สมุทร หรือเทศกาลกินเจ
2. มีการเริ่มต้นรวมกลุ่มของผู้ให้บริการ ด้านต่างๆ
3. มีการวางแผนจัดกลุ่มพื้นที่การท่องเที่ยวที่มีความเชื่อมโยงกันให้เป็นวงจรการท่องเที่ยว
4. มีโอกาสรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการหนีความเจริญและความพลุกพล่านจากแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดอื่นใกล้เคียง
5. กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจเฉพาะด้าน เช่น ผจญภัย การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวสัตว์ป่า การท่องเที่ยวชุมชน ของประเทศ มีแนวโน้มสูงขึ้น ทำให้จังหวัดตรังโอกาสมากขึ้นในการรับนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้

อุปสรรค

1. นักท่องเที่ยวยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่เหมาะสม
2. นักท่องเที่ยวยังไม่ค่อยรู้จักแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ของ จังหวัดตรัง นอกจากแหล่งท่องเที่ยวที่ได้ความนิยมอยู่แล้ว
3. ราคาน้ำมันที่สูงขึ้น มีผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว และราคาค่าเดินทาง โดยเฉพาะสำหรับนักท่องเที่ยวต่างถิ่น

วิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง
 "แหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพและเอกลักษณ์ไทย หลากหลายไปด้วยโอกาสทางเลือกด้านการท่องเที่ยว"

ยุทธศาสตร์ที่ 1: พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีโอกาสทางเลือกที่หลากหลายและมีคุณภาพ

กลยุทธ์

- 1) ส่งเสริมและสนับสนุนการฟื้นฟู บำรุงรักษาและการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม
- 2) พัฒนาให้การท่องเที่ยวจังหวัดตรังให้มีเอกลักษณ์และวัฒนธรรมไทยในมาตรฐานสากล
- 3) พัฒนาจุดขายทางการท่องเที่ยวของจังหวัดให้มีความหลากหลายและโดดเด่นเพื่อรองรับกลุ่มเป้าหมายที่แตกต่าง โดยเฉพาะ การท่องเที่ยวทางทะเล การท่องเที่ยวสุขภาพ การท่องเที่ยวสัตว์ป่า การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยวป่า-เขา-น้ำตก-ถ้ำ
- 4) สนับสนุนให้ท้องถิ่นพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของตนเอง โดยมีการคำนึงถึงการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การบำรุงรักษาสภาพทรัพยากรและการคืนทุน

ยุทธศาสตร์ที่ 2: ประชาสัมพันธ์กลุ่มเป้าหมายเฉพาะ และสร้าง "image" การท่องเที่ยวบนฐานทรัพยากรอันเป็นเอกลักษณ์ที่จังหวัดอื่น ๆ ไม่มี

กลยุทธ์การพัฒนาด้านการตลาด

- 1) สร้างภาพลักษณ์ทางการตลาด (Brand Image) และแสวงหาดตลาดเฉพาะ (Niche Markets)
- 2) ส่งเสริมการเสาะหาและขยายตลาดด้านการท่องเที่ยวและธุรกิจเกี่ยวเนื่อง โดยเน้นประชาสัมพันธ์ตรงไปยังกลุ่มท่องเที่ยวที่ต้องการประสบการณ์เฉพาะ ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวทางทะเล กลุ่มท่องเที่ยวสุขภาพ กลุ่มท่องเที่ยวสัตว์ป่า-นก กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กลุ่มท่องเที่ยวป่า-น้ำตก-ถ้ำ
- 3) เพิ่มจำนวนวันพักค้างและการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว โดยสร้างจุดขายที่หลากหลายและแตกต่างจากจังหวัดกระบี่และจังหวัดภูเก็ต
- 4) พัฒนาลิขสิทธิ์การท่องเที่ยวเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

ยุทธศาสตร์ที่ 3: สร้างมาตรฐานและเอกลักษณ์การให้บริการที่แตกต่างจากจังหวัดใกล้เคียง

กลยุทธ์การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและการบริการ

- 1) สร้างมาตรฐานของกิจการท่องเที่ยวที่เน้นการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม

- 2) ส่งเสริมและสร้างมาตรฐานคุณภาพการให้บริการด้านต่าง ๆ
- 3) ส่งเสริมการพัฒนาาระบบข้อมูลข่าวสารแก่นักท่องเที่ยวทั้งนอกและในแหล่งท่องเที่ยว
- 4) เพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวก ในบริเวณท่าเรือหลัก เช่น ห้องสุขา ศูนย์บริการข้อมูล และศูนย์อำนวยความสะดวกด้านการรักษาความปลอดภัย
- 5) กวดขันมาตรฐานความปลอดภัย โดยเฉพาะการท่องเที่ยวทางน้ำ
- 6) ส่งเสริมให้มัคคุเทศก์ท้องถิ่นมีความรู้ในการสื่อความหมายให้แก่นักท่องเที่ยว
- 7) รณรงค์การขึ้นทะเบียนบริษัทนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ และกวดขันเรื่องจรรยาบรรณของผู้ประกอบการ

**ยุทธศาสตร์ที่ 4: บูรณาการระบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้เกิดเอกภาพและ
พันธมิตร**

กลยุทธ์การพัฒนาาระบบบริหารจัดการ

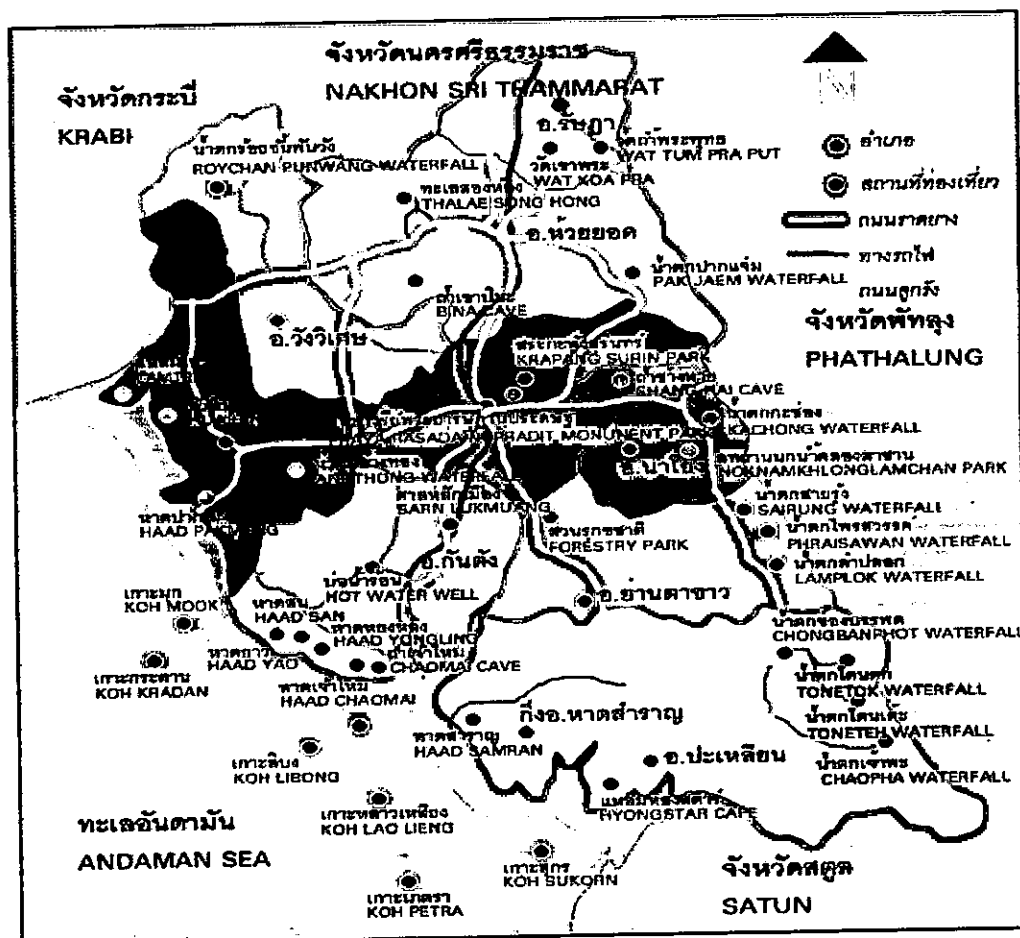
- 1) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนท้องถิ่นเพื่อสร้างและสนับสนุนให้การท่องเที่ยว
นำไปสู่การพัฒนาสังคมท้องถิ่นที่เข้มแข็งและมีคุณภาพ
- 2) ส่งเสริมการลงทุนด้านการท่องเที่ยวและธุรกิจเกี่ยวเนื่องที่สร้างงานและรายได้และไม่
ทำลายสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ของรัฐ
- 3) บังคับใช้กฎหมายในการควบคุมสิ่งก่อสร้าง อาคารต่าง ๆ ริมชายทะเล ระบบบำบัดน้ำ
เสีย อย่างเคร่งครัด
- 4) พัฒนาขีดความสามารถและจิตสำนึกของบุคลากรทุกภาคส่วน
- 5) บูรณาการระบบการจัดการทรัพยากรท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมร่วมกับพันธมิตรเพื่อ
เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีการศึกษาถึงเรื่องการวางแผนยุทธศาสตร์แบบบูรณาการเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดตรังตั้งที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยควรทำการศึกษาเพิ่มเติมในครั้งนี้เป็นลักษณะการเชื่อมโยงของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดตรัง ทุกภาคส่วนตั้งแต่เรื่องสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม และมิติจิตวิญญาณ เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมและยั่งยืน

6. ปริมาณของพื้นที่ที่ศึกษาซึ่งอธิบายสภาพการณ์ของจังหวัดตรัง และสถานการณ์การท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง

จังหวัดตรัง ตั้งอยู่ภาคใต้ของประเทศไทย ห่างจากกรุงเทพฯ 828 กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ 4,941.439 ตารางกิโลเมตรหรือประมาณ 3,088,399.375 ไร่ เป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ที่เลียบชายฝั่งทะเลอันดามัน ยาวตลอดแนวเขต 119 กิโลเมตร (สำนักงานจังหวัดตรัง 2548 : 1-7)

- ทิศเหนือ ติดต่อกับ อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช และอำเภอคลองท่อม จังหวัดกระบี่
- ทิศใต้ ติดต่อกับ อำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล และทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับ อำเภอควนขนุน อำเภอกงหรา และอำเภอตะโหมด จังหวัดพัทลุง
- ทิศตะวันตก ติดต่อกับ อำเภอคลองท่อม เกาะลันตา จังหวัดกระบี่ และทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย

ภาพประกอบ 1 แผนที่สังเขปแสดงที่ตั้งและอาณาเขตจังหวัดตรัง
แหล่งที่มา : จากข้อมูลทางออนไลน์ <http://www.trang.go.th>

ตราประจำจังหวัดตรัง

<u>เมืองพระยารัษฎา</u>	<i>The city of Phraya Rasda;</i>
<u>ชาวประชาใจกว้าง</u>	<i>broad-hearted citizen;</i>
<u>หมูย่างรสเลิศ</u>	<i>delicious roast pork;</i>
<u>ถิ่นกำเนิดยางพารา</u>	<i>origin place of para rubber;</i>
<u>เด่นสง่าดอกศรีตรัง</u>	<i>lovely Sri Trang flower;</i>
<u>ปะการังใต้ทะเล</u>	<i>beautiful coral reef;</i>
<u>เสน่ห์หาดทรายงาม</u>	<i>charming sandy beach;</i>
<u>น้ำตกสวยตระการตา</u>	<i>and wonderful waterfalls.</i>

คำขวัญประจำจังหวัดตรัง

แหล่งที่มา : จากข้อมูลทางออนไลน์ <http://www.trang.go.th>

ลักษณะและสภาพโดยทั่วไป

การปกครอง จังหวัดตรังแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 9 อำเภอ กับ 1 กิ่งอำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอกันตัง อำเภอห้วยยอด อำเภอย่านตาขาว อำเภอปะเหลียน อำเภอสิเกา อำเภอวังวิเศษ อำเภอนาโยง อำเภอรัษฎา และ กิ่งอำเภอหาดสำราญ รวมพื้นที่ 4,917 ตารางกิโลเมตร

ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่เป็นเนินสูงๆ ต่ำๆ สลับด้วยเขาเล็ก ๆ กระจายกระจายอยู่ทั่วไป พื้นที่ค่อนข้างราบเรียบมีจำนวนน้อยซึ่งใช้เพาะปลูกข้าว ทางทิศตะวันออกมีเทือกเขาบรรทัดยาวจากเหนือจดตอนใต้ และเป็นเส้นแบ่งเขตแดนจังหวัดตรังกับจังหวัดพัทลุง มีเนื้อที่ป่าเกือบร้อยละ 20 ของเนื้อที่จังหวัด ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่แถบเทือกเขาบรรทัด ลักษณะดินส่วนใหญ่เป็นดินร่วนปนทราย สภาพป่าเป็นป่าดิบชื้น มีป่าชายเลนสำหรับท้องที่ที่อยู่ติดชายทะเล และมีลำน้ำสำคัญ ๆ 3 สาย อันได้แก่ แม่น้ำตรัง ซึ่งมีต้นกำเนิดจากเขาวังหีบ เทือกเขาหลวง จังหวัดนครศรีธรรมราช แม่น้ำปะเหลียน เกิดจาก

เทือกเขาบรรทัด เขตอำเภอปะเหลียน คลองกะลาแสดและต้นน้ำ ที่เกิดจากควนปลวกร้อน ควนชะโน และควนน้ำแดง ชายแดนตรัง กระบี่ นอกจากนี้ยังมีลำห้วยบริวารที่คอยส่งน้ำให้อีกกว่า 100 สาย ทั้งยังมีชายฝั่งด้านตะวันตก ติดทะเลอันดามันที่ยาวถึง 119 กม. กับเกาะต่างๆ กระจัดกระจาย อยู่กว่า 46 เกาะ และป่าชายเลนที่ยังคงอยู่ในสภาพที่อุดมสมบูรณ์

สภาพภูมิอากาศ

จังหวัดตรังได้รับมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือช่วงเดือนตุลาคม-มกราคม และลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ช่วง เดือนพฤษภาคม-กันยายนทำให้มีฝนตกตลอดปี อุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ที่ 27.4 องศาเซลเซียส ส่วนช่วงเวลาที่อากาศเย็นสบาย จะอยู่ประมาณปลาย เดือนพฤศจิกายนจนถึงเดือน ธันวาคม

ทรัพยากรธรรมชาติ

ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญของจังหวัดตรัง แร่ธาตุที่สำคัญ ได้แก่ ดีบุก ฟลูออไรท์ และ ถ่านหินลิกไนท์ สำหรับทรัพยากรป่าไม้ที่สำคัญๆ เช่น เต็ง ยาง ตะเคียน หลุดพอ สามพอน ตำดง ตำเสา และตาเสือ เป็นต้น ทางด้านป่าชายเลนมีไม้โกงกาง ตะบูน ดาดุ่ม ปะสัก หลุดพอทะเล ฯลฯ นอกจากนี้ทางด้านชายฝั่งทะเลยังอุดมไปด้วยสัตว์ทะเลนานาชนิด และยังมีแหล่งรังนกนางแอ่นใน ท้องที่อำเภอ สิเกา ซึ่งได้มีเอกชนขอสัมปทานเก็บในแต่ละปี

การประกอบอาชีพ

ชาวตรังส่วนใหญ่มีอาชีพในการเกษตร การเกษตรที่สำคัญของชาวจังหวัดตรังคือการทำ สวนยางพารา ส่วนอาชีพในการเพาะปลูกอื่นๆ รองลงไปคือการทำนา ทำสวนมะพร้าว สวนผลไม้ เช่น เงาะ ทุเรียน กาแฟ และในบางท้องที่ทำสวนพริกไทย สำหรับประชาชนที่อยู่แถบชายฝั่งทะเล อันดามัน มหาสมุทรอินเดียมีอาชีพการประมง

การอพยพของประชากร

จากสภาพภูมิประเทศที่เอื้ออำนวยและทรัพยากรอันสมบูรณ์ของจังหวัด ทำให้ชาวจังหวัด ตรังโดยทั่วๆ ไปมีฐานะความเป็นอยู่ดี ฉะนั้นปัญหาอพยพของประชากรในจังหวัดเพื่อไปหางานทำ ในท้องถิ่นอื่นจึงไม่มี แต่ในทางตรงข้าม ปรากฏว่าประชาชนจากท้องถิ่นอื่น เช่น จากจังหวัดใกล้เคียง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนจากจังหวัดทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อพยพเข้ามาหางานทำมี จำนวนมาก โดยการเป็นลูกจ้างในสวนยาง ลูกเรือประมง ลูกจ้างในโรงงานอุตสาหกรรม และอาชีพ รับจ้างบริการทั่วไป ดังนั้นจังหวัดตรังจึงมีประชากรย้ายเข้ามามากกว่าการย้ายออก

ด้านเศรษฐกิจ

จังหวัดตรังมีทรัพยากรที่สำคัญ คือ ยางพารา สัตว์น้ำ แร่ ป่าลมน้ำมัน รั้งนก ภาวะเศรษฐกิจ และการค้าของจังหวัดตรัง ขึ้นอยู่กับพืชเศรษฐกิจ คือ ยางพารา ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพทำสวนยางพารา ถ้าปีใดยางพารามีราคาสูง เศรษฐกิจจังหวัดตรังโดยรวมก็จะดี แต่ถ้าปีใดราคายางพาราดกต่ำ เศรษฐกิจโดยรวมก็จะซบเซาตามไปด้วย จากข้อมูลจังหวัดตรัง มีพื้นที่ทำการเกษตร จำนวน 1,721,445 ไร่ เป็นพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งสิ้น 1,336,853 ไร่ ผลผลิตรวม 298,165 ตัน มูลค่ารวม 6,857 ล้านบาท อาชีพการปศุสัตว์ ได้แก่ ไก่ เป็ด โคพื้นเมือง ด้านพื้นเมืองด้านอุตสาหกรรม มีโรงงานอุตสาหกรรม 646 โรงงาน สามารถจ้างแรงงานได้ 18,001 คน ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมเกี่ยวกับยางพารา น้ำมันปาล์ม ไม้ยางพารา อาหารทะเล ฯลฯ

จำนวนประชากร 611,436 คน แบ่งเขตการปกครองเป็น 9 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ 87 ตำบล 720 หมู่บ้าน 14 เทศบาล 1 อบจ. และ 85 อบต. มีจำนวนครัวเรือน 162,677 ครัวเรือน มีสมาชิกวุฒิสภาจำนวน 2 คน มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง 4 คน และแบบบัญชีรายชื่อ 2 คน

ภาพโครงสร้างพื้นฐาน

จังหวัดตรัง มีการคมนาคมขนส่งที่สะดวก ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ โดยมีรายละเอียดดังนี้

การคมนาคมทางบก

(1) ทางรถยนต์ โดนใช้เส้นทางหลวงแผ่นดินสายหลักที่สำคัญ ได้แก่

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 เป็นทางหลวงแผ่นดินสายประธาน เชื่อมระหว่างภาคเริ่มจากกรุงเทพฯ ผ่านจังหวัดต่างๆ ในภาคกลาง เข้าสู่ภาคใต้ที่ จังหวัดชุมพร ผ่านจังหวัดทางด่านตะวันตกของภาคใต้ เข้าสู่จังหวัดตรัง – พัทลุง สิ้นสุดที่บ้านคลองพรวน อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา และเชื่อมต่อกับ North-South Highway ของมาเลเซีย ที่บูกิต กายูฮิตัม

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 403 แยกจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 ที่อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ผ่านอำเภอทุ่งสง อำเภออ่อนพิบูลย์ บรรจบ-ทางหลวงหมายเลข 408 ที่บ้านศาลามีชัย อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช

(2) ทางรถไฟ เป็นจังหวัดที่มีทางรถไฟแห่งเดียวทางฝั่งทะเลตะวันตก วิ่งวันละ 2 ขบวน คือ รถเร็ว และรถด่วน สายกรุงเทพฯ - ตรัง - กันตัง

การคมนาคมทางอากาศ

มีสนามบินพาณิชย์ จำนวน 1 แห่ง ได้แก่

ท่าอากาศยานจังหวัดตรัง มีทางวิ่ง ความยาว 2,100 เมตร ความกว้าง 15 เมตร พื้นที่ลานจอดอากาศยาน 15,600 ตารางเมตร จอดอากาศยานได้ 3 ลำ ขนาดของอาคารผู้โดยสาร

2,740 ตารางกิโลเมตร สามารถรองรับผู้โดยสารภายในประเทศขาเข้าได้ จำนวน 150 คน / ชั่วโมง และ
ขาออกได้ จำนวน 150 คน / ชั่วโมง

การคมนาคมทางน้ำที่จังหวัดตรัง มีท่าเรือกันตัง สามารถรองรับเรือขนาด 6,000 ตัน

การคมนาคม มีเส้นทางคมนาคมขนส่งทางเลือก ถึง 4 ทาง คือ

1. ทางรถยนต์ จาก ตรัง – กรุงเทพฯ 828 กิโลเมตร
2. ทางรถไฟ แห่งเดียวทางฝั่งทะเลตะวันตก วันละ 2 ขบวน รถเร็ว และรถด่วน
3. ทางอากาศ ท่าอากาศยานตรัง ห่างจากตัวจังหวัด 7 กิโลเมตร
4. ทางน้ำ ท่าเรือกันตัง

สภาพเศรษฐกิจ

รายได้เฉลี่ย (ปี 2546) 52,934 บาท /คน / ปี เป็นอันดับที่ 9 ของภาคใต้ และอันดับที่ 35
ของประเทศผลิตภัณฑ์มวลรวม 31,767 ล้านบาท รายได้ภาคเกษตรกรรม 11,588,143 ล้านบาท พืช
ที่สำคัญ คือ ยางพารา และปาล์มน้ำมัน

ยางพารา มีพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งสิ้น 1,348,016 ไร่ พื้นที่ไม้ผล จำนวน 1,209,538 ไร่
ผลผลิตรวม 304,521.32 ตัน มูลค่าผลผลิต 11,317.10 ล้านบาท

ปาล์มน้ำมัน มีพื้นที่ปลูกทั้งสิ้น 83,037 ไร่ พื้นที่ให้ผล 66,279 ไร่ ผลผลิตรวม 159,029.95
ตัน มูลค่าผลผลิต 1,372.99 ล้านบาท

กัญทะเล (กัญกุลาดำ และกัญขาว) เกษตรกร จำนวน 877 ราย พื้นที่เลี้ยง 7,789 ไร่ ผลผลิต
7,775.50 ตัน มูลค่า 1,166.33 ล้านบาท

ปศุสัตว์ ได้แก่ โคเนื้อ โคนม จำนวน 48,008 ตัว สุกร จำนวน 39,362 ตัว ไก่ 906,601 ตัว
ภาษีอากร ปี 2547 จัดเก็บได้ 718.192 ล้านบาท

การชลประทาน ช่วยพื้นที่เกษตรกรรมได้ประมาณ 48,800 ไร่

การประมงชายฝั่ง มีธุรกิจประมง และแปรรูปสัตว์น้ำ 117 แห่ง เป็นโรงงานปลากระป๋อง
1 โรง โรงงานแช่แข็ง 5 โรง โรงน้ำปลา 1 โรง โรงกะปิ (คริวเรื้อน) 23 โรง โรงทำกุ้งแห้ง 36 โรง
โรงงานปลาป่น 7 โรง แผลปลา 20 แห่ง โรงน้ำแข็ง 7 โรง ต่อเรือ 1 โรง โรงซ่อมเรือ 3 โรง และ บั๊มน้ำมัน
13 แห่ง จำนวนเรือประมง 3,352 ลำ

อุตสาหกรรม มีโรงงาน 628 โรงงาน ขนาดใหญ่ 12 โรง ขนาดกลาง 76 โรง และขนาด
เล็ก 540 โรง

ทรัพยากรป่าไม้ ในปี 2544 จังหวัดตรัง มีพื้นที่ป่ามากเป็นอันดับ 2 ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้
ดอนบน กลุ่มที่ 2 โดยมี 0.73 ล้านไร่

การท่องเที่ยววัดวังมีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งด้านธรรมชาติและวัฒนธรรม ดังนี้

ท่องเที่ยวทางทะเล ระหว่างเดือน พฤศจิกายน-เมษายน เดินเลียบบหาดทองคลอง ล่องแคนู ลงทะเล ตามหาพะยูน ตกปลา ดำน้ำชมปะการัง ลอดถ้ำมรกต ถ้ำน้ำในหินผา ที่มีไม่กี่แห่งในโลก อาบน้ำตกน้ำเค็มแห่งเดียวของประเทศไทย

ท่องเที่ยวบนบก เดินป่าภูเขาเมฆ เขาเจ็ดยอด และเขาสูงอีกหลายแห่งสัมผัสความบริสุทธิ์ของไอหมอก ดั้นดากับพืชพรรณหายาก เล่นน้ำตก (โดนเต๊ะ กะช่อง ร้อยชั้นพันวัง สายรุ้ง ไพรสวรรค์) ล่องแก่ง พายเรือลอดถ้ำเล ทะเลสองห้อง

เที่ยวถ้ำ ศึกษาร่องรอยประวัติศาสตร์ ถ้ำเขาปิระ (ซึ่งพระมหากษัตริย์ และพระบรมวงศานุวงศ์ ได้เสด็จฯ มาทอดพระเนตร ปรากฏหลักฐานเป็นลายพระหัตถ์) ถ้ำคีรีวิหาร ถ้ำพระพุทธรูป ถ้ำเขาพระ ถ้ำเขาสามบาตร และภูเขาทอง ถ้ำช้างหาย ถ้ำไอโซ

สัมผัสวิถีวัฒนธรรมสินค้าชุมชน มีดพร้าวนาบือ ผ้าทอนาหมื่นศรี ไม้เทพทาโรแกะสลัก เข้าเมืองคนช่างกิน กินกาแฟกับหมูย่าง มีขนมเค้กเป็นของฝาก

งานเทศกาลสำคัญ คือ เทศกาลกินเจ งานวิวาทิได้สมุทร เทศกาลขนมเค้ก เทศกาลหมูย่าง งานวันเฉลิมพระชนมพรรษา และงานกาชาด งานเทศกาลไหว้พระจันทร์ ประเพณีลากพระ งานเทศกาลเปิดฟ้าเมืองตรัง ฯลฯ

สถานที่พัก มีโรงแรมทั้งสิ้น 65 โรงแรม จำนวน 2,739 ห้อง สถานพักแรมเพื่อการท่องเที่ยว 37 แห่ง 2,324 ห้อง

ผลิตภัณฑ์ OTOP จำนวน 114 ชนิด เป็นระดับ 5 ดาว 5 ชนิด มียอดการจำหน่าย ในปี 2547 จำนวน 323,260,193 บาท

- อาหาร เค้ก หมูย่าง ของทะเล
- เครื่องแต่งกาย ผ้าทอ ผ้าบาติก
- เครื่องใช้ไม้สอย มีดพร้าวนาบือ เตยปาหนัน เครื่องจักสาน เครื่องหนัง กระเบน

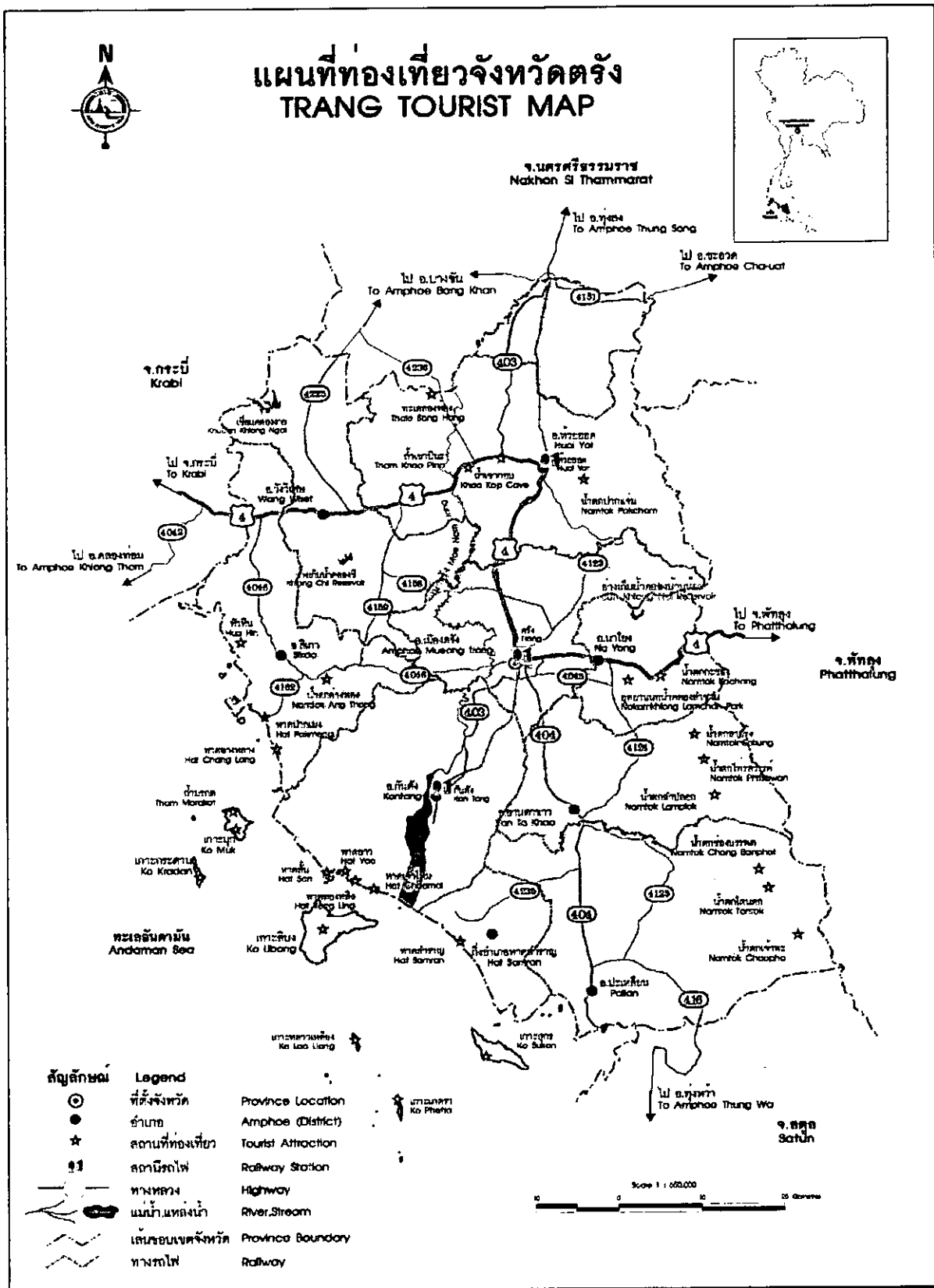
เครื่องไม้ยางพารา

- ผลิตภัณฑ์สมุนไพรของที่ระลึก ไม้แกะสลัก ดอกไม้บายาง ดอกไม้ประดิษฐ์ ดอกเกล็ดปลา หนังสติ๊ก ของเด็กเล่นจากไม้ยางพารา

สภาพสังคม

- การศึกษา แบ่งเขตพื้นที่ออกเป็น 2 เขตการศึกษา สถานศึกษา 390 แห่ง จำนวนนักเรียน 129,682 คน ครู 6,093 คน สถาบันอุดมศึกษา 9 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติฯ จังหวัดตรัง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต (กศ.บป. ศูนย์ตรัง) สถาบันชั้นสูงจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตศรีวิชัย วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดตรัง วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสตรัง และวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธรจังหวัดตรัง

- ศาสนา ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 78.98 รองลงมาคือ ศาสนาอิสลาม ร้อยละ 20 ศาสนาคริสต์ และอื่น ร้อยละ 1.02
- ด้านการสาธารณสุขมีโรงพยาบาลของรัฐ 9 แห่ง โรงพยาบาลเอกชน 5 แห่ง และสถานพยาบาลอื่นๆ อีก 197 แห่ง
- ด้านแรงงานผู้มีงานทำ 333,380 คน คิดเป็นร้อยละ 95.69 ของประชากรวัยแรงงาน ผู้ไม่มีงาน 4,781 คน คิดเป็นร้อยละ 0.74 ของประชากรทั้งจังหวัด และแรงงานต่างด้าว 1,017 คน นายจ้าง 173 คน
- ด้านอาชญากรรม ตั้งแต่มกราคม-กันยายน 2547 (ลดลงจากปี 2546 เกินร้อยละ 20) มีดังนี้
 - 1) คดีอุกฉกรรจ์ และสะเทือนขวัญ รับแจ้ง 158 ราย จับ 90 ราย คดีประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกายและเพศ รับแจ้ง 357 ราย จับ 184 ราย และคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน รับแจ้ง 414 ราย จับ 194 ราย
 - 2) จังหวัดตั้งมีคำขวัญด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย โดยจะทำให้เป็นเมืองแห่งสันติ เมืองแห่งความรัก หรือ “ Land of Peace & Land of Love” โดยจะดำเนินการกวาดล้างอาชญากรรมต่างๆ อย่างต่อเนื่อง รักษาความสงบในพื้นที่ทั้งชายหาด และทะเล สร้างความมั่นใจให้แก่ผู้มาท่องเที่ยว

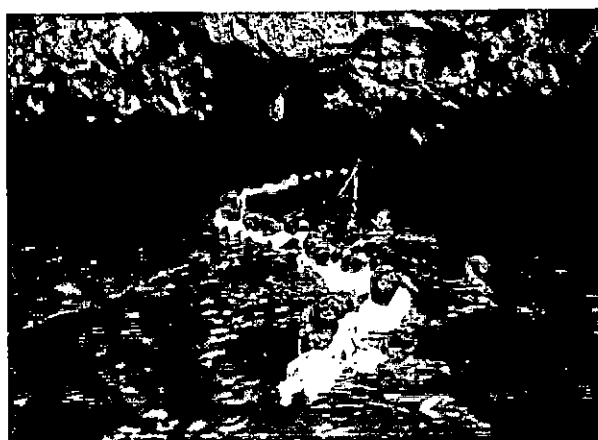
ภาพประกอบ 2 แผนที่ท่องเที่ยวจังหวัดตรัง แหล่งที่มาของข้อมูล ออนไลน์ www.tat.go.th

1. แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ได้แก่
 - 1.1 เกาะมุก ต้ามรกต เกาะกระดาน เกาะม้า เกาะแหวน

ภาพประกอบ 3 เกาะมุก
แหล่งที่มา ออนไลน์ <http://www.trangzone.com>

1.1.1 เกาะมุก อยู่ในเขตปกครองของตำบลเกาะลิบง ชุมชนหมู่บ้านของเกาะมุกอยู่ทางด้านทิศตะวันออก ระหว่างหาดหัวแหลมกับอ่าวพังงา ชายฝั่งของเกาะมุกรายรอบด้วยหญ้าทะเล และแนวปะการัง บริเวณแหลมหินด้านทิศเหนือของเกาะ เป็นแหล่งปะการังอ่อนที่หนาแน่นและสวยงาม

ภาพประกอบ 4 บริเวณปากต้ามรกตและภายในต้ามรกต

ด้านทิศตะวันตกของเกาะมุก ส่วนหนึ่งคือผิวดินเป็นแนวยาว ใต้ผิวดินแห่งนี้เป็นที่ตั้งของ ถ้ำมรกต ที่สวยงามเป็นเสมือนอัญมณีแห่งท้องทะเลอันดามัน ชาวบ้านเรียกว่า ถ้ำน้ำ ปากถ้ำเป็นโพรงเล็กๆ พอเรือลอดเข้าได้ในช่วงน้ำลง โพรงแคบๆ มีช่องยาวประมาณ 80 เมตร เมื่อถึงปากถ้ำจะเห็นน้ำทะเลสีใสมรกต มีหาดทรายขาวสะอาด โอบด้วยหน้าผาสูงชัน แลเห็นท้องฟ้าสีครามอยู่เบื้องบน ผืนผามีต้นไม้ใบเขียวแซมอยู่โดยตลอด

ภาพประกอบ 5 เกาะกระดาน

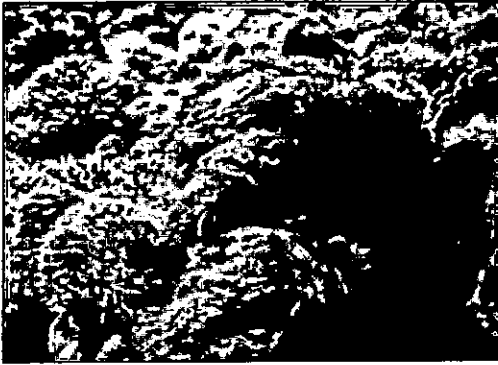
1.1.2 เกาะกระดาน อยู่ในเขตตำบลเกาะลิบง เมื่อมองจากฝั่งหาดยาว แลดูเหมือนภูเขาห้าลูกตั้งอยู่เป็นพีชติดต่อกัน ด้านหน้าเกาะเป็นหาดทรายขาวสะอาด ที่ปลายหาดด้านหนึ่ง มีแนวปะการังทอดยาวมาถึงชายฝั่งที่มีน้ำตื้นๆ เห็นปลาสีสวย ๆ แหวกว่ายไปมาในตงปะการัง เมื่อน้ำลดปะการังเหล่านี้จะโผล่พ้นน้ำ ปะการังส่วนใหญ่เป็นปะการังสมอง และปะการังเขากวาง

1.1.3 เกาะม้า เกาะแหวน

ภาพประกอบ 6 เกาะม้า

เกาะม้า เป็นแหล่งดำน้ำตื้นชมปะการังอ่อน บริเวณนี้จะงดงามไปด้วยปะการังอ่อนหลากสี และยังคงไม้ทะเลและปลาการ์ตูนนี้ไม่สัมผัสเหลือง เกาะม้าเป็นเกาะไม่มีชายหาด ดูเหมือนแท่งหินตั้งโดดอยู่กลางน้ำ เป็นหนึ่งในหลาย ๆ เกาะของทะเลตรัง อยู่ห่างฝั่งท่าเรือปากเมงประมาณ 12 กิโลเมตรเศษ จุดดำน้ำชมปะการังอยู่บริเวณด้านซ้ายของเกาะ

ภาพประกอบ 7 ปะการังบริเวณเกาะแหวน
แหล่งที่มา ออนไลน์ <http://www.trangzone.com>

เกาะแหวน อยู่ในท้องที่อำเภอกันตังที่อยู่ด้านตะวันตก มีความยาวของเกาะในแนวเหนือ - ใต้ ประมาณ 0.55 กิโลเมตร ความกว้างในแนวตะวันออก - ตะวันตก ประมาณ 0.43 กิโลเมตร พื้นที่รวม 0.16 ตารางกิโลเมตร เป็นเกาะโดยไม่มีพื้นที่ราบ มีจุดสูงสุด 220 เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง เป็นเกาะที่มี สัมปทานรังนก สภาพป่าเป็นป่าดิบชื้น มีทั้งดง ปะการังน้ำตื้นและน้ำลึก ดอกไม้ทะเล กัลปังหา สลัดกันตลอดแนวชายฝั่ง มีแนวปะการังค่อนข้างสมบูรณ์ เช่น ปะการังเขากวาง ปะการังแสทะเล ฟองน้ำแจกันดำ ฟองน้ำครก ดอกไม้ทะเล ดอกไม้ทะเลครก ปะการังช่องแผ่น ปะการังเห็ด อยู่ในระดับความลึกประมาณ 10-20 ฟุต ส่วนใหญ่จะอยู่ทางทิศตะวันออกของเกาะ ด้านทิศตะวันตกระดับความลึก 60 ฟุต จะไม่มีปะการังเลย

1.2 อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม หาดหยงหลิง หาดยาว หาดสั้น

ภาพประกอบ 8 หาดเจ้าไหม
แหล่งที่มา ออนไลน์ <http://www.trangzone.com>

1.2.1 หาดเจ้าไหม เป็นหาดทรายที่สวยงามของจังหวัดตรัง และทะเลอันดามัน มีเรื่องเล่าว่า เจ้าไหมเป็นคนจีนคุมเรือสำเภาเข้ามาค้าขายกับเกาะลิบง เกิดชอบทำเลที่ตั้ง จึงขอตั้งบ้านเรือนสำหรับเป็นท่าเรือค้าขาย ต่อมาเกิดอยากเป็นใหญ่จึงไปยุยงให้เจ้าเมืองลิบง กับเจ้าเมืองที่บ้านทุ่งค่ายรบกันไม่แพ้ชนะกัน เมื่อความทราบไปถึงโต๊ะละหม้ย ซึ่งเป็นที่เจ้าเมืองทั้งสองเคารพนับถือ ได้เดินทางมาให้ยุติสงครามเจ้าไหมไม่ยอมเล็ก โต๊ะละหม้ยโกรธจึงสาปให้เจ้าไหมกลายเป็นหินคือ เจ้าไหม ส่วนชื่อบ้านทุ่งค่ายมาจากที่ตั้งค่ายของพระยาออกเขี้ยว

ภาพประกอบ 9 หาดหยงหลิง

แหล่งที่มา ออนไลน์ <http://www.trangzone.com>

1.2.2 หาดหยงหลิง หาดยาว และหาดสั้น เป็นหาดทรายในหมู่บ้านเจ้าไหม ตำบลเกาะลิบง ส่วนที่อยู่บนแผ่นดินใหญ่

สัญลักษณ์ของเจ้าไหมคือ เจ้าเจ้าไหม ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นโขดเขารูปกระโดงฉลาม ที่โดดเด่น ทาบกับท้องฟ้าสีคราม

หาดหยงหลิง เป็นหาดรูปโค้งที่มีโขดเขาคั่นริมทะเล ตอนน้ำลงมีช่องให้ลอดออกไปหน้าผา และชายหาดระหว่างโขดเขา จากชายหาดด้านนี้ มีถ้ำเดินทะเลออกไปยังป่าโปร่งริมทาง และยังมีหาดตอนในชื่อ หาดสั้น จากหาดหยงหลิงมีหาดทรายยาวไปจดเขาเจ้าไหม มีความยาวประมาณ 5 กิโลเมตร จึงเรียกว่า หาดยาว ตรงมุมโค้งของโขดเขามีอ่าวเล็ก ๆ ชื่อ อ่าวปอ อีกก้านหนึ่งของปากเขาต่อจากปลายสุดของหาดยาวใกล้เชิงเขาเป็นหาดทรายอีกตอนหนึ่ง หันออกสู่เกาะลิบงชื่อ หาดเจ้าไหม

ต่อจากหมู่บ้านมีคลองเจ้าไหม ลึกเข้าไปมีเขาย่อมชื่อ เขาโต๊ะแนะ และเขาอื่น ๆ อีกหลายลูก ภายในมีถ้ำที่มีหินงอกหินย้อย ในถ้ำเขาโต๊ะแนะเคยมีผู้พบลูกบิดโบราณ เศษเครื่องกระเบื้องดินเผา และโครงกระดูกมนุษย์อีกเป็นจำนวนมาก

1.3 หาดปากเมง หาดราชมงคล หาดนางกลาง

ภาพประกอบ 10 หาดปากเมง
แหล่งที่มา ออนไลน์ <http://www.trangzone.com>

หาดปากเมง เป็นหาดทรายที่มีชื่อเสียงรู้จักกันมานาน เป็นหาดรูปโค้งจันทร์เสี้ยว มีเขาเม็งทอดตัวเป็นแนวยาวเหมือนปราการกำบังคลื่นลม อยู่ในเขตตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา

ตั้งอยู่ที่ตำบลไม้ฝาด เป็นหาดรูปพระจันทร์ครึ่งเสี้ยวยาวประมาณ 5 กิโลเมตร มีความสวยงามและสงบเงียบ ชายหาดมีป่าสนตามธรรมชาติขึ้น จากหาดมองไปกลางทะเลจะเห็นเกาะน้อยใหญ่สลับซับซ้อนกันมองดูลักษณะคล้ายคนนอนหงายอยู่ในทะเล บริเวณหาดปากเมงมีท่าเทียบเรือปากเมงสามารถเช่าเรือไปเกาะไหง เกาะเชือก เกาะม้า เกาะแหวน เกาะกระดาน เกาะมุกและถ้ำมรกต การเดินทาง ไปตามทางหลวงหมายเลข 4046-4162 (ตรัง-สิเกา-ปากเมง) ระยะทาง 38 กิโลเมตร เมื่อถึงหาดปากเมงเลี้ยวขวาประมาณ 1 กิโลเมตร นอกจากนั้นยังมีรถตู้ ตรัง-สิเกา-ปากเมง ให้บริการที่ถนนท่ากลาง ในอำเภอเมือง

ภาพประกอบ 11 หาดราชมงคล

หาดราชมงคล ตั้งอยู่ที่มหาวิทยาลัยราชมงคลศรีวิชัยวิทยาเขตตรัง การเข้าถึงสะดวกด้วยเส้นทางตรัง-สิเกา-ปากเมง ทางหลวงหมายเลข 4046-4162 ระยะทาง 30 กิโลเมตร เป็นชายหาดที่สวยงาม มีหาดทรายเป็นแนวยาวทรายสีขาว ไกลกันจะเป็นเขาเมงซึ่งจะมีนักท่องเที่ยวทำกิจกรรมพายเรือคายัค และบริเวณใกล้กันเป็นที่ตั้งของพิพิธภัณฑสถานสัตว์น้ำราชมงคล

หาดฉางกลาง อยู่ในเขตอำเภอสิเกา เป็นที่ทำการอุทยานแห่งชาติเจ้าไหม ตามแนวชายหาดยาวประมาณ 2 กิโลเมตร เต็มไปด้วยดงลำเจียก หรือป่านั่นที่ส่งกลิ่นหอมกรุ่นในยามเย็น และที่ปลายโค้งของชายหาดเป็นที่ตั้งของเขาลูกเล็ก ๆ ชื่อ เขาแบนะ มีภาพเขียนสีก่อนประวัติศาสตร์อยู่ในหน้าผา

1.4 ถ้ำเจ้าไหม หรือถ้ำเจ้าคุณ

ภาพประกอบ 12 ทางเข้าถ้ำเจ้าไหม หรือถ้ำเจ้าคุณ

ถ้ำเจ้าไหม ถ้ำเจ้าคุณ เป็นถ้ำหินงอกหินย้อยอยู่ที่เขาโต๊ะแนะ ใกล้บ้านเจ้าไหม นั่งเรือจากหาดยาวไปตามคลองเจ้าไหม ประมาณ 15 นาที ถ้ำเจ้าไหมใช้เรือเล็กหรือแคนูพายลอดทะเลสู่ถ้ำไปยังป่าชายเลนอันอุดมสมบูรณ์ ถ้ำเจ้าคุณอยู่เลยถัดไปเป็นถ้ำที่ต้องเดินขึ้นไปเที่ยวชมความงดงามของถ้ำ

2. ทรัพยากรท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ ได้แก่

ภาพประกอบ 13 อนุสาวรีย์พระยารัษฎานุประดิษฐ์

2.1 อนุสาวรีย์พระยารัษฎานุประดิษฐ์

อยู่บริเวณสวนสาธารณะเขตเทศบาลนครตรัง ห่างจากศาลากลางจังหวัดประมาณ 1 กิโลเมตร มีบริเวณกว้างขวาง เต็มไปด้วยพันธุ์ไม้ดอกและไม้ใบต่างๆ นับเป็นสวนสาธารณะที่สวยงาม เป็นแหล่งออกกำลังกายและพักผ่อนของประชาชน ซึ่งทางราชการได้ร่วมมือกับประชาชนชาวจังหวัดตรังสร้างขึ้นเพื่อเป็นอนุสรณ์สำหรับพระยารัษฎานุประดิษฐ์

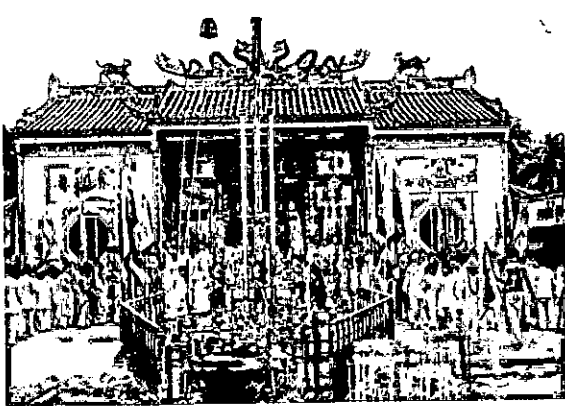
ภาพประกอบ 14 พิพิธภัณฑพระยารัษฎานุประดิษฐ์

2.1.1 พิพิธภัณฑพระยารัชฎานุประดิษฐ์

รับผิดชอบโดย เอกชนและลูกหลาน ตั้งอยู่ที่ บ้านเลขที่ 1 ถนนค่ายพิทักษ์ ตำบลกันตัง อำเภอกันตัง ห่างจากเทศบาลกันตังประมาณ 200 เมตร เข้าถึงได้สะดวกโดยรถทุกชนิด

เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ ประเภทพิพิธภัณฑ เป็นจวนเก่า เจ้าเมืองตรัง มีเนื้อที่ไม่มากนักประมาณ 2 ไร่ เป็นเรือนไม้ 2 ชั้นดั้งเดิมที่พระยารัชฎานุ เคยอาศัยอยู่ ภายในบ้านมีหุ่นขี้ผึ้ง ข้าวของเครื่องใช้ที่เป็นของโบราณดั้งเดิม รูปภาพต่าง ๆ พร้อม คำบรรยาย ประวัติ เปิดให้เข้าชมในวันอังคาร - วันอาทิตย์ เวลา 8.30 -16.30 พักเที่ยงเวลา 12.00-13.00 น. หยุดวันจันทร์

2.2 ศาลเจ้ากิวอ่องเอี้ย ศาลเจ้าพ่อหมื่นราม

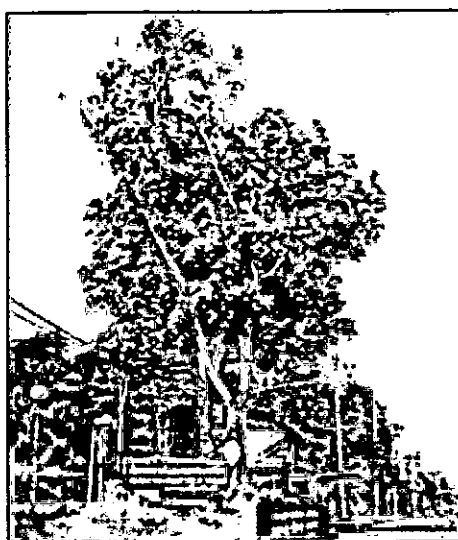
ภาพประกอบ 15 ศาลเจ้ากิวอ่องเอี้ย

ศาลเจ้ากิวอ่องเอี้ย รับผิดชอบโดย สมาคมจีน ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลนครตรัง การเข้าถึง สะดวกสบายด้วยถนนลาดยาง 2 เลน รถทุกชนิดสามารถเข้าถึงได้

เป็นศาลเจ้าที่มีสถาปัตยกรรมจีน มีการใช้ประโยชน์จากกลุ่มนักท่องเที่ยวในช่วงวันหยุด และแวะสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ระหว่างทางของนักท่องเที่ยว ทั้งนี้ยังใช้ประกอบพิธีในเทศกาลกินเจ การไหว้เจ้า

ศาลเจ้าพ่อหมื่นราม รับผิดชอบโดย สมาคมจีน ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลนครตรัง การเข้าถึง สะดวกสบายด้วยถนนลาดยาง 2 เลน รถทุกชนิดสามารถเข้าถึงได้ ห่างจากหมุดหลักฐานประมาณ 500 เมตร

เป็นศาลเจ้าที่มีสถาปัตยกรรมจีน มีการใช้ประโยชน์จากกลุ่มนักท่องเที่ยวในช่วงวันหยุด และแวะสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ระหว่างทางของนักท่องเที่ยว ทั้งนี้ยังใช้ประกอบพิธีในเทศกาลกินเจ การไหว้เจ้า

ภาพประกอบ 16 ต้นยางพาราต้นแรกของประเทศ
แหล่งที่มา ออนไลน์ <http://www.trangall.com/tr-attraction.htm>

2.3 ต้นยางพาราต้นแรกของประเทศ

ตั้งอยู่ริมถนนก่อนเข้าสู่ตัวเมืองอำเภอกันตังหลายคนอาจจะสงสัยว่าทำไมต้นยางไม้โตสักเท่าไรเลยเขาเล่าว่านี่คือหนึ่งในต้นยางชุดแรกที่ ท่านพระยารัษฎานุประดิษฐ์นำมาปลูก แต่เผอิญต้นนี้ปลูกอยู่บนชั้นหินทำให้ต้นไม้โตเท่าที่ควร

ยางพาราเป็นพืชที่มีประวัติความเป็นมาอันยาวนาน เริ่มจากการเดินทางไปพบทวีปอเมริกาของโคลัมบัส ในราวปี พ.ศ.2036 หรือเป็นเวลาประมาณ 510 ปีมาแล้ว ต่อมาได้มีการสำรวจหลายคณะเดินทางไปภายหลัง พบเห็นชาวอินเดียแดงซึ่งเป็นคนพื้นเมืองในอเมริกาใต้ นำลูกบอลล์ยางเล็กๆ มาเล่นเกมส์และเห็นเป็นของแปลกที่มีวัตถุกระดอนเด่นขึ้นลงได้ ชาวอินเดียแดงเรียกต้นยางว่า "คาอูท์ชุก" (Caoutchouc) แปลว่า "ต้นไม้ที่ร้องไห้" เพราะเมื่อต้นยางถูกของมีคมจะมีน้ำยางหยดไหลคล้ายหลังน้ำตา ชาวอินเดียแดงนำยางมาทำของใช้ต่างๆ เช่น ขวดหรือภาชนะที่ทำจากยาง และรองเท้ายางที่ทำงานๆ โดยใช้เท้าจุ่มลงในน้ำยางแล้วยกมาปล่อยให้แห้ง ทำหลายๆ ครั้งจะได้รองเท้ายางที่แนบสนิทเหมือนสวมถุงเท้า คณะนักสำรวจจากยุโรปเดินทางกลับได้มีผู้นำยางจากเมืองพารา (PARA) ซึ่งเป็นเมืองท่าแถบลุ่มน้ำอะเมซอนอเมริกาใต้ และเมื่อถึงยุโรปแล้วได้พบโดยบังเอิญว่า ถ้านำยางมาถูรอยดินสอจะลบรอยดินสอได้ (Rubber) ชื่อ "ยางพารา" หรือ PARA RUBBER จึงเป็นชื่อที่ติดปากคนทั่วโลกตั้งแต่นั้นมา

การค้นคว้าพัฒนาทางอุตสาหกรรมในยุโรปขยายตัวอย่างรวดเร็ว เริ่มจากนำน้ำยางสดไปเคลือบผ้าทำผ้ายางกันฝนได้ นำไปผลิตทำที่รองรับความยืดหยุ่นของเครื่องยนต์ ใช้ทางการแพทย์ ทำอุปกรณ์กีฬาและของเล่นต่างๆ แต่ที่สำคัญแล้วใช้เป็นปริมาณมากที่สุด คือ ใช้ในอุตสาหกรรมทำยางรถยนต์ และใช้เทคโนโลยีสูงสุด ได้แก่ การทำล้อเครื่องบิน นอกจากนี้ยังใช้ทำ

เฟอร์นิเจอร์ พวกโซฟา ที่นอนฟองน้ำ ทำให้เราได้นั่งได้นอนที่นุ่มๆ แสนสบาย ยางพาราจึงเป็นต้นไม้ที่สวรรค์ ประทานมา เพื่อความผาสุกของมวลมนุษยชาติ

ยางพาราเข้าสู่ไทย ประมาณปี พ.ศ.2442 พระยารัษฎานุประดิษฐ์ฯ ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งเจ้าเมืองตรัง ได้นำยางพาราจากมาเลเซียเข้ามาปลูกที่อำเภอกันตัง จังหวัดตรังเป็นแห่งแรก และต้นยางต้นดังกล่าวปัจจุบันก็ยังอยู่ ซึ่งตั้งอยู่ริมถนนก่อนเข้าสู่ตัวเมืองอำเภอกันตัง นับจากเริ่มปลูกครั้งแรกถึง พ.ศ. 2548 ยางพาราไทย อายุครบ 106 ปี

3. ทรัพยากรท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ได้แก่

ภาพประกอบ 17 เทศกาลกินเจ

แหล่งที่มา ออนไลน์ <http://www.trangall.com/tr-attraction.htm>

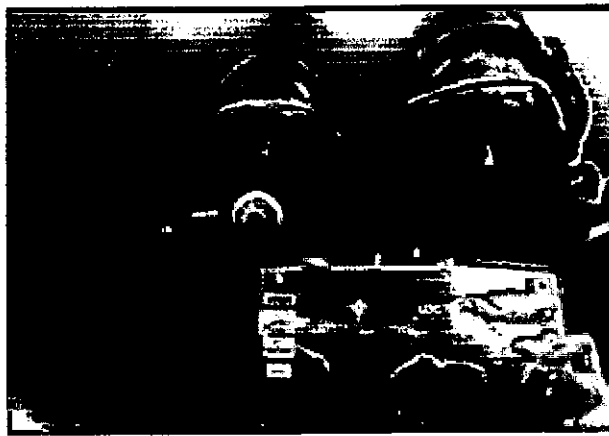
3.1 เทศกาลกินเจ

3.1.1 กินเจ การกินเจเป็นการบูชา เทพพเคราะห์ ป่าเพ็ญศีล สมาทาน ทำกายวาจา และใจให้บริสุทธิ์ งดเว้นอาหารประเภทเนื้อสัตว์ทุกชนิด เว้นจากการทำบาป สลัดตนให้พ้นจากกิเลส ทั้งปวงโดยการถือศีล ผู้ที่ปฏิบัติต่างมีจิตใจเบิกบาน นุ่งขาวห่มขาว อันเป็นปัจจัยเตือนตัวเองให้สำนึกว่าตนกำลังตนให้บริสุทธิ์

ชาวจีนเชื่อกันว่าเมื่อถึงวันขึ้นหนึ่งค่ำ ถึง เก้าค่ำ ตามจันทรคติของจีน เทพเจ้าประจำดาวนพเคราะห์ (กิ้วอ๋องไต่ไต่) จะผลัดเปลี่ยนกันลงมาตรวจโลกมนุษย์ ทั้งกลางวันและกลางคืน จึงได้จัดพิธีถือศีลกินเจในเดือนเก้า เริ่มตั้งแต่วันขึ้นค่ำ รวมเก้าวันเก้าคืน แต่ศาลเจ้าบางแห่งจะกำหนดวันจัดตามความเหมาะสม และพิธีสำคัญในวันกินเจคือพิธีลุยไฟ โดยเชื่อว่ากองไฟเป็นกองไฟศักดิ์สิทธิ์ แสดงถึงอิทธิฤทธิ์ที่บังคับไฟไม่ให้ร้อน หรืออีกนัยหนึ่งเชื่อว่าเป็นไฟทิพย์ ใช้ชำระความสกปรกของร่างกายให้บริสุทธิ์ การลุยไฟกระทำโดยการก่อกองไฟด้วยถ่านไม้ จนกระทั่งถ่านลุกแดงแล้วเกลี่ยให้กว้าง พระจะทำพิธีลุยไฟก่อน ต่อจากนั้นผู้กินเจและมั่นใจว่าตนเองสะอาดบริสุทธิ์ ก็จะ

ลุดไฟโดยไม่เป็นอันตรายแต่อย่างใด เด็กผู้หญิงและคนแก่เฒ่าห้ามลุดไฟ และผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ห้ามลุดไฟ เพราะอาจได้รับอันตราย

การลุดไฟส่วนหนึ่งมีการนำเอาสิ่งของต่าง ๆ ที่นำออกไปจากศาลเจ้านำกลับเข้าประจำที่เดิมในศาลเจ้าโดยต้องผ่านกองไฟ เพื่อให้บริสุทธิ์ปราศจากสิ่งเป็นภัยทั้งปวง และเป็นการประกอบพิธีส่งพระด้วย ไนวันเก่าค่า เมื่อทำพิธีส่งพระเสร็จสิ่งของต่างๆ ผ่านกองไฟกลับไปไว้ในศาลเจ้าแล้ว พอถึงวันสิบค่ำก็มีพิธีเซียมตะเกียงและเสาชงลง เป็นอันสิ้นสุดพิธีในเทศกาลกินเจ

ภาพประกอบ 18 เทศกาลวิวาห์ใต้สมุทร
แหล่งที่มา ออนไลน์ <http://www.trangzone.com>

3.2 เทศกาลวิวาห์ใต้สมุทร

เจ็ดปีที่ผ่านมาพิธีนี้สามารถสร้างชื่อเสียงให้กับจังหวัดตรังและประเทศไทย จนถึงกับมีการบันทึกเอาไว้ในสถิติของ Guinness World of Record ว่าเป็นสถานที่จัดการจดทะเบียนสมรสใต้ทะเลที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลกนานสองปีติดต่อกันคือปี 2543 ซึ่งมีคู่สมรสจาก 28 ประเทศมาร่วมดำเนินจดทะเบียนสมรส 30 คู่ และในปี 2544 ก็มีคู่สมรส 33 คู่จาก 31 ประเทศ

สำหรับกำหนดการก็คือวันวาเลนไทน์ของทุกปี และจะกินเวลาประมาณ 3 วัน โดยเริ่มตั้งแต่วันแรก ทางจังหวัดจะจัดขบวนกลองยาวไปต้อนรับถึงสนามบินเลยทีเดียว จากนั้นพาไปชมการแสดงที่ศาลากลางจังหวัดตรัง ก่อนจะไปพักที่โรงแรมธรรมรินทร์ ชนา และร่วมงานเลี้ยงต้อนรับภายในโรงแรมวันรุ่งขึ้นซึ่งเป็นวันประกอบพิธี ถึงได้ลงเรือที่ท่าเรือปากเมง (เจ็ดโมงเช้า) เพื่อไปเกาะกระดาน สถานที่ ประกอบพิธี เมื่อไปถึงก็ต้องเดินผ่านซุ้มประตูเงินประตูทอง เพื่อเข้ายังบริเวณที่จัดไว้สำหรับพิธีรดน้ำสังข์ โดยจะเชิญแขกผู้ใหญ่มาเป็นผู้รดน้ำสังข์ให้บ่าวสาวทุกคู่ แล้วจากนั้นจึงเปลี่ยนชุด เพื่อจะลงไปจดทะเบียนสมรสใต้ทะเลครั้งละ 12 คู่ โดยมีผู้ลงนามเป็นสักขีพยานในพิธีจดทะเบียนสมรสใต้ทะเลทั้งสิ้น 5 คน สำหรับพิธีใต้ทะเลนี้ แขกที่อยู่บนบกสามารถดูได้จากโทรทัศน์วงจรปิด พอดตกบ่ายถึงได้เคลื่อนขบวนกลับตัวจังหวัดเพื่อร่วมงานเลี้ยงแสดงความยินดี ที่หากวิวาห์

ใต้สมุทร และจะมีพิธีส่งตัวที่โรงแรมในคืนนั้นเอง วันรุ่งขึ้นบ่าวสาวร่วมกันปลูกต้นไม้แห่งความรัก เป็นที่ระลึก ที่สวนรวมพรรณไม้แห่งความรัก ในสวนพฤกษศาสตร์ภาคใต้ (ทุ่งค่าย) ก่อนจะกลับ กรุงเทพฯ

- คู่รักที่สมัครเข้าร่วมงาน ต้องมีใบอนุญาตดำน้ำแล้วเท่านั้น
- เอกสารประกอบการสมัคร ได้แก่ ใบสมัครเข้าร่วมพิธีวิวาห์ใต้สมุทร สำเนาบัตรประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาใบอนุญาตการดำน้ำ
- ค่าใช้จ่ายในการร่วมงาน คู่ละ 25,000 บาท (รวมค่าห้องพัก Deluxe 2 คืน ค่าอาหาร,ค่ารถ/เรือตามโปรแกรม ค่าใช้จ่ายพิธีการต่างๆ) ราคาไม่รวมค่าเดินทางไป-กลับจาก ภูมิลำเนาของท่านมายัง จ.ตรัง
- ผู้จัดงานจะเตรียมอุปกรณ์ให้ในการใช้ดำน้ำ
- สำหรับผู้ติดตามของคู่บ่าวสาว คิดค่าใช้จ่ายท่านละ 7,500 บาท ราคาเป็นค่าห้องพัก 2 คืน ค่าอาหาร ค่ารถ/เรือตามโปรแกรม ไม่รวมค่าเดินทางไป-กลับจากภูมิลำเนามายัง จังหวัดตรัง
- การชำระเงิน สามารถชำระโดยเช็คสั่งจ่าย “หอการค้าจังหวัดตรัง” หรือ โอนเงิน เข้าบัญชีออมทรัพย์ ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาตรัง ชื่อบัญชี “หอการค้าจังหวัดตรัง” หมายเลขบัญชี 512-2-34889 -7 และกรุณาส่งหลักฐานการโอนเงินไปยัง โทรสาร 0-7521-1380
- ใบทะเบียนสมรสได้ทะเล เป็นเพียงใบรับรองการเข้าร่วมงานเท่านั้น มิได้มีผลทางกฎหมายใดๆ ทั้งสิ้น

งานนี้เหมาะสำหรับนักดำน้ำ และผู้ที่ชื่นชอบทะเลเป็นชีวิตจิตใจ หรือถ้าคิดว่าอยากจะจดทะเบียนและฮันนีมูนไปพร้อมกันเลยทีเดียวก็ได้อีกน้าสน แต่ควรติดต่อล่วงหน้าสักนิด เพื่อจะได้ไม่ผิดหวัง

3.3 เทศกาลหมูย่าง ขนมหัก

ภาพประกอบ 19 เทศกาลหมูย่าง

แหล่งที่มา ออนไลน์ <http://www.trangall.com/tr-attraction.htm>

งานเทศกาลหมูย่าง เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้น เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยว ของจังหวัดตรัง โดยจะจัดขึ้นในช่วงประมาณเดือนกันยายนของทุกปี ภายในงานจะประกอบไปด้วย หมูย่างสูตร

พิเศษของเมืองตรังจากร้านต่างๆ ในจังหวัด มาร่วมออกร้าน ณ บริเวณสี่แยกธรรมรินทร์ บนถนน สถานี มีการจัดแข่งขันการกินหมุย่าง พร้อมทั้งมีการเดินพาเหรดในช่วงเช้า การจัดกระบวนแบบ แฟนตาซี ขบวนที่ร่วมได้มา จากโรงเรียนต่างๆ ในจังหวัด และมีการเชิญดารานักร้อง มาร่วมงาน ครั้งนี้ด้วย

ภาพประกอบ 20 งานเทศกาลขนมเค้ก
แหล่งที่มา ออนไลน์ <http://www.trangall.com/tr-attraction.htm>

งานเทศกาลขนมเค้ก เป็นงานเทศกาลที่ทางหอการค้าจังหวัดตรัง สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อเป็นการส่งเสริม และประชาสัมพันธ์ขนมเค้ก ซึ่งเป็นขนมเลื่องชื่อชนิดหนึ่งประจำจังหวัดตรัง กำหนดการจัดงานจะอยู่ในช่วงเดือนสิงหาคมของทุกปี โดยในงานจะรวบรวมผู้ผลิตเค้กในจังหวัดตรังทุกร้าน มาร่วมออกร้านจำหน่ายเค้กในราคาพิเศษ

ภาพประกอบ 21 เทศกาลเก็บหอยตะเภา
แหล่งที่มา ออนไลน์ <http://www.trangall.com/tr-attraction.htm>

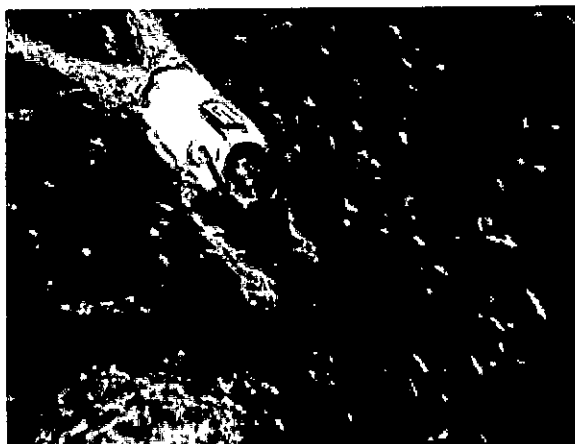
3.4 เทศกาลเก็บหอยตะเกา

งานเทศกาลหอยตะเกา เป็นเทศกาลที่มุ่งส่งเสริมการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยใช้แหล่งท่องเที่ยวคือชายหาดปากเมงเป็นสถานที่จัดงาน ซึ่งถือเป็นการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวดังกล่าวและแหล่งท่องเที่ยวบริเวณใกล้เคียงไปด้วยในตัว งานเทศกาลจะจัดขึ้นในช่วงเดือนพฤศจิกายนของทุกปี กิจกรรมในงานมีดังนี้

- ชาวบ้านร่วมแข่งขันเก็บหอยตะเกา
- มีการแข่งขันจักรยานบนหาดทราย
- ดารา นักร้อง ร่วมกันแสดงบนเวที
- มีการแสดงความสามารถของนักเรียนจากโรงเรียนต่างๆ
- จัดนิทรรศการอนุรักษ์หอยตะเกา

กิจกรรมท่องเที่ยว

1. กิจกรรมการท่องเที่ยวดำน้ำดูปะการัง

ภาพประกอบ 22 กิจกรรมดำน้ำดูปะการัง

ดำน้ำดูปะการัง (Skin Diving /Snorkeling)

การดำน้ำตื้นโดยการใช้หน้ากากพร้อมท่อหายใจที่เรียกว่า(Skin Diving /Snorkeling) และผู้ดำน้ำต้องสวมเสื้อชูชีพเพื่อให้ลอยตัวอยู่ในระดับผิวน้ำได้นานๆ เป็นการดำน้ำในจุดที่ระดับน้ำลึกประมาณ 1-3 เมตร การดำน้ำลักษณะนี้สามารถทำได้ทั่วไป อรรถรสอาจไม่มากเท่าการดำน้ำลึก แต่ผู้ดำไม่ต้องใช้เวลาฝึกนานและไม่มีอันตรายจากการดำน้ำ จุดดำน้ำตื้นที่เหมาะสมได้แก่เกาะแหวน เกาะม้า เกาะเชือก รอบเกาะไหง ตอนกลางของเกาะรอก เกาะหลาวเหลียง

2. กิจกรรมเดินป่าศึกษาธรรมชาติ

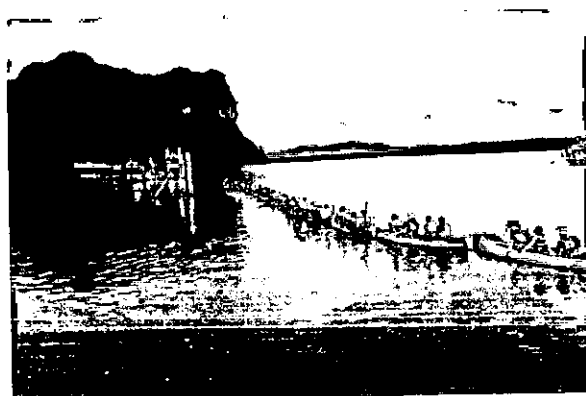
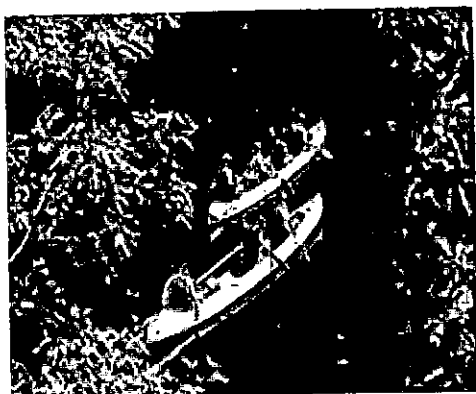

ภาพประกอบ 23 กิจกรรมเดินป่าศึกษาธรรมชาติ

กิจกรรมเดินป่าศึกษาธรรมชาติ บนเทือกเขาบรรทัดมีเส้นทางเดินป่าในรูปแบบผจญไพรศึกษาธรรมชาติ 7 เส้นทาง คือ เขาหลัก เขารูตู่ เขาล่อน เขานกร้า เขาเจ็ดยอด น้ำตกโตนตก-บ้านตระ คลองตง-น้ำตกโตนตก นักท่องเที่ยวที่สนใจสามารถติดต่อได้ที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาบรรทัด หรือใช้บริการนำเที่ยวจากลิมบงการท่องเที่ยว ตรังทัวร์ ตรังสมายด์ทัวร์ กรีนเทรล หรือล่าพลอกรีสปอร์ต

การเตรียมตัว นอกจากนักท่องเที่ยวต้องเตรียมอุปกรณ์ เส้นทาง ที่มงาน คนนำทาง ลูกหาบ แล้วยังต้องเตรียมฟิตร่างกายไว้ให้พร้อมด้วย การเดินป่าในช่วงที่มีฝนพรำ หรืออากาศชื้น ควรเตรียมรองเท้า ถุงเท้าไปประมาณ 2 คู่ รองเท้าที่ใช้ไม่ควรมีสภาพดีเกินไประยะเวลาในการเดินทาง ทริปหนึ่งควรใช้เวลา 2 คืน 3 วัน

3. กิจกรรมพายคายัค แคนู

ภาพประกอบ 24 กิจกรรมพายคายัค แคนู

กิจกรรมล่องเรือคายัค ปากเมง-หาดราชมงคล-หาดคลองสน

เป็นเส้นทางท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้นักท่องเที่ยวสัมผัสกับธรรมชาติของฝั่งทะเลสิเกา โดยเริ่มจาก ท่าเรือปากเมง สู่ท่าเกาะเมง ท่าตันไทร ท่าค้างคาว หาดเกาะเมง หาดราชมงคล หาดคลองสน กลับสู่คลองสิเกา การเดินทางมีสองรูปแบบคือ .ขเรือหางยาว หรือพายเรือคายัคเลาะป่าชายเลน นักท่องเที่ยวที่สนใจพายเรือคายัคในเส้นทางนี้ติดต่อได้ที่ กำนัน พรศักดิ์ เกลี้ยงช่วย ประธานชมรมมัจฉาเทศก์ เฉพาะพื้นที่ทางทะเลชายฝั่งทะเลรุ่นที่ 1 จังหวัดตรัง ที่ร้านเลตริงรีสอร์ทและเรสเทอรัรองท์ หาดปากเมง

กิจกรรมพาย แคนู ล่องลากูน ที่เขาโต๊ะแนะ บ้านเจ้าไหม

บ้านเจ้าไหม มีการบุกเบิกเส้นทางล่องแคนูโดย คุณประทีปแห่งลิบงการท่องเที่ยว เพื่อให้ นักท่องเที่ยวได้ศึกษาและสัมผัสธรรมชาติของป่าชายเลน ในรูปแบบล่องเรือในลากูนของเขาโต๊ะแนะ

เส้นทางแคนูเริ่มจากที่บ้านหาดยาว ออกสู่เส้นทางเลียบบป่าชายเลนเข้าสู่คลองลานจรเข้ ผ่านผาหิน และโพรงถ้ำแปลกตา น้ำเขียวใส และไม้โกงกางที่สมบูรณ์ บรรยากาศเงียบสงบ และเป็นธรรมชาติ ก่อนเข้าสู่ถ้ำจระเข้ยาวที่ยาวประมาณ 50 เมตร มีหินงอกหินย้อยให้ชม ถ้ำแห่งนี้สามารถล่องเรือได้ในช่วงน้ำลดเท่านั้น ออกจากถ้ำจระเข้ยาวสู่เวียงอ่าวลากูน ที่มีภูเขาหินเขาโต๊ะแนะโอบล้อมป่าและน้ำให้อยู่ด้วยกันอย่างสมบูรณ์ เข้าสู่ถ้ำเจ้าคุณ ชมความงามของถ้ำสองชั้นแล้วกลับลงเรือแคนู กลับสู่บ้านเจ้าไหม นักท่องเที่ยวที่ต้องการศึกษาธรรมชาติป่าชายเลนเป็นพิเศษติดต่อเช่าเรือได้ที่ ลิบงการท่องเที่ยว ข้อควรระวัง ระวังศีรษะเวลาลอดเข้าไปในถ้ำ เพราะภายในถ้ำมืดและมีหินย้อยระเกะระกะ

4. ชมงานศิลปะ และประมงพื้นบ้าน

ภาพประกอบ 25 กิจกรรมประมงพื้นบ้าน

โดยการที่นักท่องเที่ยวไปร่วมทำกิจกรรมกับชาวบ้านที่ทำการประมงพื้นบ้าน เพื่อศึกษาวิถีชีวิตของการทำประมง ณ ชุมชนเจ้าไหม ซึ่งการทำประมงพื้นบ้านโดยที่ชาวประมงพื้นบ้าน จะสามารถจับสัตว์น้ำได้จำเป็นต้องอาศัยความรู้ ความชำนาญและประสบการณ์ที่ซ้ำของค่อนข้างมาก โดยเฉพาะในส่วนของความรู้นั้นก็ถือว่ามีความสำคัญ มากทีเดียว นับตั้งแต่ความรู้ความเข้าใจ

โดยเฉพาะในส่วนของความรู้ที่ถือว่ามีความสำคัญ มากทีเดียว นับตั้งแต่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติของสัตว์น้ำ ทั้งความรู้เกี่ยวกับประเภทและชนิดของสัตว์น้ำ แหล่งที่อยู่อาศัย การแพร่พันธุ์ ลักษณะนิสัย อาหาร และลักษณะการหาอาหารของสัตว์น้ำนานาชนิด เนื่องจากความรู้อันนี้จะเป็นหลักประกันให้แก่ปริมาณสัตว์น้ำที่สามารถจับได้ เช่น น้ำทะเลที่นิ่งและเย็นเฉียบจะไม่มีปลา ดังนั้นหากต้องการวางอวนหรือตกเบ็ด ต้องทำในบริเวณที่น้ำค่อนข้างอุ่น ส่วนช่วงที่น้ำทะเลมีสีขุ่นจะมีปลาจำพวกปลากระบอกและปลาโคบมาก เพราะปลาเหล่านี้จะมากินโคลนและดีโคลนจนน้ำขุ่น ถ้าหากน้ำทะเลใสกุ้งปลาจะสามารถมองเห็นอวนได้ง่าย จึงจับสัตว์น้ำได้น้อย แต่น้ำทะเลใสจะส่งผลต่อการทำไซหมึก เพราะทำให้หมึกมองเห็นเหยื่อในไซจึงเข้าไปติดกับ ส่วนสัตว์น้ำบางชนิด อย่างเช่นกุ้งก็มีแหล่งที่อยู่แตกต่างกันระหว่างช่วงน้ำขึ้นและน้ำลง กล่าวคือช่วงน้ำขึ้นกุ้งจะอยู่กระจัดกระจายหลายที่ แต่เมื่อน้ำลงกุ้งจะลงไปอยู่รวมกันในร่องน้ำ ชาวบ้านที่วางอวนกุ้งจึงสามารถจับกุ้งได้มากในช่วงเวลาน้ำลง” เรื่องราวของวิถีชีวิต อันเป็นวิถีไทยในเรื่องการทำมาหากินนี้จะไปปรากฏในงาน “วิถีไทเพื่อการพึ่งตนเอง”

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดตรัง” ซึ่งมีรูปแบบของการวิจัยเป็น Research and Development (R&D) โดยอาศัยการวิจัยซึ่งนำข้อมูลทุติยภูมิ คือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีต่างๆ และข้อมูลปฐมภูมิ คือ การใช้แบบสอบถามและนำผลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ โดยผู้วิจัยได้วางแผนและการดำเนินงาน ในการทำวิจัยตามลำดับดังต่อไปนี้

- 3.1 การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งประชากรออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

1. นักท่องเที่ยวชาวไทย ที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวต่อไปนี้เป็น คือ อำเภอเมือง (อนุสาวรีย์พระยารัษฎาฯ สระกระพังสุรินทร์ ศาลเจ้ากิวฮองเฮีย) อำเภอสิเกา (หาดปากเมง หาดราชมงคล พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำ) อำเภอกันตัง (อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม หาดฉางกลาง หาดเจ้าไหม หาดหยงหลิง หาดสั้น หาดยาว เกาะกระดาน เกาะมุกด์ เกาะเชือก เกาะแหวน เกาะม้า ถ้ำมรกต ถ้ำเจ้าไหม) รวมทั้งสิ้นจำนวน 514,887 คน (ข้อมูลสถิตินักท่องเที่ยวจากสำนักงานประสานงานการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง ประจำปีเดือนเมษายน 2548)

2. ประชาชนท้องถิ่น ที่มีส่วนร่วมและประกอบอาชีพการบริการและกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยว คือ ประชาชนในอำเภอเมือง อำเภอสิเกา อำเภอกันตัง รวมทั้งสิ้น จำนวน 63,038 คน

3. หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง คือ ผู้ว่าราชการจังหวัดตรัง หรือผู้แทน สำนักงานจังหวัดตรัง หัวหน้ายุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานบริหารส่วนจังหวัดตรัง สำนักเทศบาลนครตรัง องค์การปกครองส่วนตำบล เจ้าหน้าที่และพนักงานในส่วนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสิ้น จำนวน 100 คน

4. ภาคเอกชน คือ ผู้ประกอบการธุรกิจด้านการบริการท่องเที่ยว ในเขตอำเภอเมืองตรัง อำเภอสิเกา อำเภอกันตัง ประชาชนชมรมการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง หอการค้าจังหวัดตรัง เจ้าหน้าที่และพนักงานในส่วนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสิ้น จำนวน 100 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้เลือกสุ่มตัวอย่างเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. นักท่องเที่ยวชาวไทย ผู้วิจัยได้เลือกสถานที่เก็บข้อมูล ณ บริเวณท่าเรือปากเมง ท่าเรือเจ้าไหม หาดปากเมง หาดเจ้าไหม หาดหยงหลิง หาดสั้น หาดยาว หาดราชมงคล เกาะกระดาน บนเรือท่องเที่ยว สถานีรถไฟ ท่าอากาศยาน สถานีขนส่ง เนื่องจากสถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง ส่วนใหญ่เป็นชายหาดและเกาะ ในการเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวจึงจำเป็นต้องเก็บข้อมูลตามแหล่งท่องเที่ยวดังกล่าว โดยผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ซึ่งมีจำนวน 514,887 คน

2. ประชาชนในท้องถิ่น ที่มีส่วนร่วมและประกอบอาชีพการบริการและกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยว คือ ประชาชนในเทศบาลนครตรัง อำเภอเมือง หมู่บ้านปากเมง และหมู่บ้านฉางหลวง อำเภอสิเกา หมู่บ้านเจ้าไหม อำเภอกันตัง รวมทั้งสิ้น จำนวน 63,038 คน

3. หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยทำการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) เฉพาะบุคคลที่สำคัญให้ข้อมูลได้ครบถ้วนและเป็นผู้ที่มีส่วนช่วยเหลือและผลักดันในการวางแผนกลยุทธ์แบบบูรณาการประสบผลสำเร็จ ผู้วิจัยได้เลือกหน่วยงานต่อไปนี้ คือ ผู้ว่าราชการจังหวัดตรัง สำนักงานจังหวัดตรัง กลุ่มงานยุทธศาสตร์ ศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เทศบาลนครตรัง องค์การบริหารส่วนจังหวัดตรัง อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตตรัง องค์การบริหารส่วนตำบล เนื่องจากบุคคลและหน่วยงานเหล่านี้มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์จังหวัดตรัง และพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ภายในจังหวัดตรัง จำนวน 100 คน

4. ภาคเอกชน ผู้วิจัยทำการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) คือ ผู้ประกอบการธุรกิจด้านการบริการท่องเที่ยวในเขตอำเภอเมืองตรัง ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา ตำบลเกาะลิบง อำเภอกันตัง ผู้วิจัยใช้วิธีคัดเลือกจากผู้ให้ข้อมูลหลักที่ประกอบอาชีพในเขตจังหวัดตรัง โดยจำแนกเป็น ธุรกิจบริการด้านที่พัก (โรงแรม รีสอร์ท เกสต์เฮาส์) ร้านอาหาร การคมนาคมขนส่ง (การบริการเช่าเรือ รถ) บริษัทนำเที่ยว ซึ่งมีจำนวน 100 คน

โดยคำนวณหา จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่สามารถเป็นตัวแทนประชากรทั้งหมดโดยใช้สูตรของ Taro Yamane (ปัญหา ชีวะวิทยเลิศ 2545 : 33) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = จำนวนตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

e = ความคลาดเคลื่อนที่กำหนดว่าจะให้มีระดับนัยสำคัญเป็น 0.05

เมื่อแทนค่าในสูตรข้างต้นจะได้ ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความคลาดเคลื่อน $\pm 10\%$ ของ ส่วนแบ่งเบเนมาตรฐาน กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน ซึ่งกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่กลุ่มละ 100 คน ตาม สูตรกลุ่มตัวอย่าง ที่ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างใช้ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการสำรวจครั้งนี้ แบบ สุ่มพื้นที่ (Sampling Area)

3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่สร้างขึ้นมาเพื่อสอบถามความคิดเห็นแนวทางการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดตรัง รวมถึงความต้องการและความคาดหวัง ด้านการท่องเที่ยวในอนาคตซึ่งสามารถแบ่งออกได้ดังต่อไปนี้

1. แบบสอบถาม ความคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนหรือผู้ประกอบการ ประชาชนเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาจังหวัดตรัง เพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัดและแนวทางในการพัฒนาจังหวัดตรัง ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นโดยอาศัย แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามปัญหาวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย และสมมติฐาน ของการวิจัย รวมทั้งขอบเขตของการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้แบบสถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) ด้านประชากรศาสตร์ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถานภาพทางสังคม ใช้หลักเกณฑ์การให้คะแนนเป็นร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมด 100 คนของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวในจังหวัดตรัง ทั้งด้านทรัพยากร การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมงานเทศกาลประเพณี กิจกรรม การบริการ ด้านการท่องเที่ยว ลักษณะคำถามให้ตอบแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งมีคำตอบ ให้เลือก 5 ระดับ

1. แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัดตรัง
 - 1.1 เกาะมุก ถ้ำมรกต เกาะกระดาน เกาะม้า เกาะแหวน
 - 1.2 อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม หาดหยงหลิง หาดยาว หาดสั้น
 - 1.3 หาดปากเมง หาดราชมงคล หาดฉางกลาง
 - 1.4 ถ้ำเจ้าไหม ถ้ำเจ้าคุณ
2. แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ของจังหวัดตรัง
 - 2.1 อนุสาวรีย์พระยารัษฎานุประดิษฐ์
 - 2.2 พิพิธภัณฑ์พระยารัษฎานุประดิษฐ์
 - 2.3 ศาลเจ้ากิวอ่องเอี้ย ศาลเจ้าพ่อหมื่นราม
 - 2.4 ดันยงพาราต้นแรกของประเทศไทย

3. แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและงานเทศกาลประเพณีของจังหวัดตรัง
 - 3.1 เทศกาลกินเจ
 - 3.2 เทศกาลวิวาหิต์สมุทร
 - 3.3 เทศกาลหมูย่าง ชนมเค้ก
 - 3.4 เทศกาลเก็บหอยตะเภา
4. กิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง
 - 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวดำน้ำดูปะการัง
 - 4.2 กิจกรรมเดินป่าศึกษาธรรมชาติ
 - 4.3 กิจกรรม พายคายัค แคนู
 - 4.4 ชมงานศิลปะ และประมงพื้นบ้าน
5. การบริการด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง
 - 5.1 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว
 - 5.2 ระบบสาธารณูปโภค
 - 5.3 ที่พักแรมรูปแบบต่างๆ
 - 5.4 ภัตตาคารและบริการอาหาร และเครื่องดื่ม การShopping ห้างสรรพสินค้า
 - 5.5 บริการข้อมูลและศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว
 - 5.6 ป้ายบอกทิศทาง ระบบสื่อความหมาย สถานที่ท่องเที่ยว

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT) ของจังหวัดตรัง ได้แก่ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ลักษณะคำถามให้ตอบแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ

- 3.1 จุดแข็ง (จุดเด่นที่มีชื่อเสียง) ของจังหวัดตรังในระดับ
 - 3.1.1 ทรัพยากรธรรมชาติ/ท่องเที่ยว
 - 3.1.2 การเกษตรและแปรรูป
 - 3.1.3 ศูนย์กลางการศึกษาฝั่งอันดามัน
 - 3.1.4 ผสมกลมกลืนวัฒนธรรม
- 3.2 จุดอ่อน (ข้อด้อย) ของจังหวัดตรังในระดับ
 - 3.2.1 ขาดการบูรณาการ การบริหารจัดการและสิ่งอำนวยความสะดวก
 - 3.2.2 รายได้ประชาชนต่ำ มีช่องว่างคนจนและคนรวย
 - 3.2.3 มีการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
 - 3.2.4 ขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการ
- 3.3 โอกาส (ส่งเสริม/สนับสนุน) ของจังหวัดตรังในระดับ
 - 3.3.1 นโยบายรัฐบาลส่งเสริมการค้า การท่องเที่ยว การศึกษา
 - 3.3.2 การส่งเสริม OTOP

3.3.3 ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี

3.3.4 กระแสโลกาภิวัตน์ สิทธิมนุษยชน

3.3.5 พัฒนาจังหวัดตรัง เป็นพื้นที่ในการพัฒนาเขตเศรษฐกิจ สามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (IMT-GT) ลังกาวิและ เมดาน

3.3.6 พัฒนาจังหวัดตรังให้เป็นการพัฒนาในรูปแบบทวิภาคีระหว่างภาครัฐและ เอกชน โดยการจัดตั้งสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยว

3.4 อุปสรรค (ที่เป็นปัญหา)ของจังหวัดตรังในระดับ

3.4.1 ปัญหาคอร์ปชั่นในสังคมไทย

3.4.2 การจัดกลุ่มจังหวัดไม่สอดคล้องกับการพัฒนา (ท่องเที่ยว)

3.4.3 กฎหมายไม่เอื้อต่อการพัฒนา

3.4.4 การกีดกันทางการค้า/กฎหมายระหว่างประเทศ

3.4.5 ขาดการพัฒนาจังหวัดตรังให้เป็น Center GATEWAY ไปสู่ลังกาวิ

และเมดาน

3.4.6 ขาดการพัฒนาจังหวัดตรังให้เป็นการพัฒนาในรูปแบบทวิภาคีระหว่าง ภาครัฐและเอกชน โดยการจัดตั้งสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยว

ตอนที่ 4 ทศนคติเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ และยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัดตรัง ความ ใฝ่ฝันที่จะเห็นจังหวัดพัฒนาไปในทิศทางใดในระยะเวลาอีก 5 ปี ในอนาคต ลักษณะคำถามให้ตอบ แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ

4.1 วิสัยทัศน์ ความใฝ่ฝัน ความปรารถนา (ความต้องการให้เป็น) ที่ให้จังหวัดตรัง พัฒนาไปในลักษณะใด ในระยะเวลาอีก 5 ปี ในอนาคต

4.1.1 พัฒนาการเกษตรสู่สากล

4.1.2 จังหวัดตรังจะเป็นเมืองแม่แบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

4.1.3 สร้างโอกาสให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งทุน

4.1.4 ตรังจะเพิ่มรายได้จากผลิตภัณฑ์ OTOP

4.1.5 จังหวัดตรังจะเป็นเมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง

4.1.6 จังหวัดตรังจะพัฒนาเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามัน

4.2 เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัดที่มีอยู่มีความเหมาะสมเพียงใด ท่านคิดว่าข้อต่อไปนี้เป็นเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัดในระดับ

4.2.1 เป้าประสงค์ที่ 1 เพิ่มผลผลิตทางการเกษตร

4.2.2 เป้าประสงค์ที่ 2 สร้างโอกาสให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งทุน

4.2.3 เป้าประสงค์ที่ 3 เพิ่มรายได้จาก OTOP

4.2.4 เป้าประสงค์ที่ 4 เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว

4.2.5 เป้าประสงค์ที่ 5 เมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง

4.2.6 เป้าประสงค์ที่ 6 พัฒนาเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามัน

4.3 ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ของจังหวัดท่านเห็นด้วย

ท่านคิดว่าเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัดในระดับมากน้อยเพียงใด

4.3.1 ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การพัฒนาการผลิตภาคการเกษตรเพื่อการท่องเที่ยว

และ OTOP

4.3.1.1 กลยุทธ์ที่ 1.1 การเพิ่มผลิตผลการเกษตรเพื่อการท่องเที่ยว

(Productivity)

4.3.1.2 กลยุทธ์ที่ 1.2 การสร้างมูลค่าเพิ่มจากใช้การผลิต

4.3.2 ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมควบคู่

ไปกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืน

4.3.2.1 กลยุทธ์ที่ 2.1 การพัฒนาระบบบริหารจัดการเพิ่มศักยภาพแหล่ง

ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมแบบบูรณาการ

4.3.2.2 กลยุทธ์ที่ 2.2 การพัฒนาศักยภาพระบบบริหารเครือข่ายและ

การตลาดการท่องเที่ยว

4.3.2.3 กลยุทธ์ที่ 2.3 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่

ยั่งยืน

4.3.3 ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมให้มีคุณภาพ

4.3.3.1 กลยุทธ์ที่ 3.1 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น

4.3.3.2 กลยุทธ์ที่ 3.2 การพัฒนาสังคมให้น่าอยู่

4.3.4 ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การพัฒนาจังหวัดตั้งเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของ

ฝั่งอันดามัน

4.3.4.1 กลยุทธ์ที่ 4.1 การวางแผนโครงการจัดตั้งมหาวิทยาลัยศรีตรัง ซึ่ง

เน้นการผลิตบัณฑิตด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ยั่งยืนและการศึกษาวิจัยด้านศึกษาชุมชนของฝั่งอันดามัน

4.3.4.2 กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างเครือข่ายและระดมทุนเพื่อจัดตั้ง

มหาวิทยาลัยศรีตรัง

4.2.4.3 กลยุทธ์ที่ 4.2 การวางแผนโครงการจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนา

ชุมชนฝั่งอันดามันซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยศรีตรัง

4.4 เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย

ท่านคิดว่าค่าเป้าหมายของตัวชี้วัดต่อไปนี้มีความเหมาะสมในระดับ

4.4.1 เพิ่มผลผลิตทางการเกษตร

1.1 จำนวนพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันเพิ่มขึ้น (ปลูกใหม่) สวนยางพาราจำนวน

3,000 ไร่

4.4.2 สร้างโอกาสให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งทุน

2.1 จำนวนเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเข้าร่วมโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

จำนวน 5,000 ราย

4.4.3 เพิ่มรายได้จาก OTOP

3.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP

จำนวน 416 ล้านบาท

4.4.4 เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว

4.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยว15%

4.4.5 เมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง

5.1 ร้อยละของชุมชนเข้มแข็งตามมาตรฐานชุมชน 30%

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นด้านทัศนคติเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดตั้งของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบเลือกตอบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ

ในฐานะที่ท่านเป็นส่วนหนึ่งของจังหวัดตั้ง ท่านคิดว่าท่านการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างไร

5.1 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวระบบคมนาคม การสื่อสาร และสาธารณูปโภค

5.1.1 จังหวัดตั้งมีความสะดวกในด้านการคมนาคมเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว การสื่อสาร และด้านสาธารณูปโภค

5.2 ที่พัก ร้านอาหาร

5.2.1 มีความหลากหลายด้านที่พักแรม ร้านอาหาร ราคา และมีความเพียงพอในการรองรับของพื้นที่พักแรม ร้านอาหาร

5.3 แหล่งท่องเที่ยว

5.3.1 ทุกหน่วยงานมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

5.3.2 มีการบริการที่มีคุณภาพและยั่งยืน

5.3.3 มีการพัฒนาด้านการศึกษาและสื่อความหมายในการท่องเที่ยว เพื่อปลูก

จิตสำนึก

5.4 กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

5.4.1 กิจกรรมด้านธรรมชาติ ผจญภัย เดินป่า ดำน้ำ ล่องแก่ง

5.4.2 กิจกรรมด้านประเพณีวัฒนธรรมวิถีชีวิต เช่น กินเจ ประมงพื้นบ้าน

5.5 บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

5.5.1 สถานที่ขายของที่ระลึกและที่แลกเปลี่ยน

5.5.2 สถานพยาบาล โรงพยาบาล อนามัย

5.5.3 ศูนย์ข้อมูลท่องเที่ยวของจังหวัดและเอกชน

5.5.4 บริการด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

5.6 บทบาทของ ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดตรังควรมีลักษณะต่อไปนี้ในระดับใด

5.6.1 ภาครัฐ

1. บทบาทในการลงทุนด้านพัฒนาสาธารณูปโภค
2. บทบาทในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
3. บทบาทในการพัฒนาการตลาดด้านการท่องเที่ยว

5.6.2 ภาคเอกชน

1. บทบาทในการร่วมลงทุนสาธารณูปโภค
2. บทบาทในการร่วมพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว
3. บทบาทในการร่วมทำการตลาดและสร้างมาตรฐานผลิตภัณฑ์และบริการ

บริการ

5.6.3 ภาคประชาชน

1. บทบาทในการดูแลรักษาทรัพยากรและแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่น
2. บทบาทในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการท่องเที่ยว
3. บทบาทในการเป็นผู้ร่วมตัดสินใจ วางแผน การปฏิบัติการและ

ประเมินผลการพัฒนา

4. บทบาทในการเป็นเจ้าของกิจการธุรกิจท่องเที่ยวและได้รับการ

กระจายรายได้

โดยใช้หลักเกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณเพื่อหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

ช่วงคะแนน (Means)	ระดับความคิดเห็น
4.21 – 5.00	มากที่สุด
3.41 – 4.20	มาก
2.61 – 3.40	ปานกลาง
1.81 – 2.60	น้อย
1.00 – 1.80	น้อยที่สุด

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จังหวัดตรัง (คำถามปลายเปิด)

แบบสอบถาม ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว เกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาจังหวัดตรัง เพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัดและแนวทางในการพัฒนาจังหวัดตรัง ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นโดยอาศัยแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามปัญหาวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย และสมมติฐานของการวิจัย รวมทั้งขอบเขตของการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 9 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ภูมิภาค ลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check list) จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 ลักษณะการเดินทาง ระยะเวลาการเดินทางและวัตถุประสงค์ของการเดินทาง ได้แก่ ท่านเคยเดินทางมาที่นี่หรือไม่ ลักษณะการเดินทาง พาหนะในการเดินทาง พักค้างคืนหรือไม่ ประเภทที่พัก ระยะเวลาในการพัก วัตถุประสงค์หลักของการเดินทาง แหล่งที่มีของข้อมูลค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check list) จำนวน 9 ข้อ

โดยใช้หลักเกณฑ์การวิเคราะห์เป็นแบบร้อยละของจำนวนกลุ่มประชากรกลุ่มตัวอย่าง นักท่องเที่ยว จำนวน 100 คน

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ลักษณะคำถามให้ตอบแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ และมีหัวข้อคำถามทั้งสิ้น 9 ข้อ

1. ต้องการหาความตื่นเต้นและเร้าใจในการท่องเที่ยวเพื่อหลีกเลี่ยงความจำเจ
2. ต้องการมาหาการพักผ่อนหย่อนใจ และความเพลิดเพลิน
3. ต้องการหาประสบการณ์แปลกใหม่ให้ชีวิต
4. ต้องการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
5. ต้องการหาเพื่อนใหม่ ๆ
6. ต้องการให้เป็นที่ยอมรับนับถือจากผู้อื่น
7. ต้องการพัฒนาตนเอง
8. ต้องการประสบการณ์ใหม่อย่างต่อเนื่อง
9. ต้องการได้แสดงออกในสิ่งที่ท่านต้องการ

โดยใช้หลักเกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณเพื่อหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

ช่วงคะแนน (Means)	ระดับความคิดเห็น
4.21 – 5.00	มากที่สุด
3.41 – 4.20	มาก
2.61 – 3.40	ปานกลาง
1.81 – 2.60	น้อย
1.00 – 1.80	น้อยที่สุด

ส่วนการค่าความต้องการโดยใช้หลักเกณฑ์การให้คะแนนระดับความต้องการเป็นดังนี้	
ปัจจัยที่ให้ความต้องการระดับมากที่สุด	5 คะแนน
ปัจจัยที่ให้ความต้องการระดับมาก	4 คะแนน
ปัจจัยที่ให้ความต้องการระดับปานกลาง	3 คะแนน
ปัจจัยที่ให้ความต้องการระดับน้อย	2 คะแนน
ปัจจัยที่ให้ความต้องการระดับน้อยที่สุด	1 คะแนน

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวในจังหวัดตรัง ทั้งด้านทรัพยากร การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมงานเทศกาลประเพณี กิจกรรม การบริการ ด้านการท่องเที่ยว ลักษณะคำถามให้ตอบแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ และมีหัวข้อคำถามทั้งสิ้น 4 ข้อ

1. แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัดตรัง
 - 1.1 เกาะมุก ถ้ำมรกต เกาะกระดาน เกาะม้า เกาะแหวน
 - 1.2 อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม หาดหยงหลิง หาดยาว หาดสั้น
 - 1.3 หาดปากเมง หาดราชมงคล หาดฉางหลวง
 - 1.4 ถ้ำเจ้าไหม ถ้ำเจ้าคุณ
2. แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ของจังหวัดตรัง
 - 2.1 อนุสาวรีย์พระยารัษฎานุประดิษฐ์
 - 2.2 พิพิธภัณฑ์พระยารัษฎานุประดิษฐ์
 - 2.3 ศาลเจ้ากั๋วอ่องเอี้ย ศาลเจ้าพ่อหมื่นราม
 - 2.4 ดันยงพาราตันแรกของประเทศไทย

3. แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและงานเทศกาลประเพณีของจังหวัดตรัง
 - 3.1 เทศกาลกินเจ
 - 3.2 เทศกาลวิวahiได้สมุทร
 - 3.3 เทศกาลหมุย่าง ขนมหัก
 - 3.4 เทศกาลเก็บหอยตะเภา
4. กิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง
 - 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวด้านน้ำดูปะการัง
 - 4.2 กิจกรรมเดินป่าศึกษาธรรมชาติ
 - 4.3 กิจกรรม พายคายัค แคนู
 - 4.4 ชมงานศิลปะ และประมงพื้นบ้าน

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT) ของจังหวัดตรัง ได้แก่ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ลักษณะคำถามให้ตอบแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ และมีหัวข้อคำถามทั้งสิ้น 4 ข้อ

- 5.1 จุดแข็ง (จุดเด่นที่มีชื่อเสียง) ของจังหวัดตรังในระดับ
 - 5.1.1 ทรัพยากรธรรมชาติ/ท่องเที่ยว
 - 5.1.2 การเกษตรและแปรรูป
 - 5.1.3 ศูนย์กลางการศึกษาฝั่งอันดามัน
 - 5.1.4 ผสมกลมกลืนวัฒนธรรม
- 5.2 จุดอ่อน (ข้อด้อย) ของจังหวัดตรังในระดับ
 - 5.2.1 ขาดการบูรณาการ การบริหารจัดการและสิ่งอำนวยความสะดวก
 - 5.2.2 รายได้ประชาชนต่ำ มีช่องว่างคนจนและคนรวย
 - 5.2.3 มีการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
 - 5.2.4 ขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการ
- 5.3 โอกาส (ส่งเสริม/สนับสนุน) ของจังหวัดตรังในระดับ
 - 5.3.1 นโยบายรัฐบาลส่งเสริมการค้า การท่องเที่ยว การศึกษา
 - 5.3.2 การส่งเสริม OTOP
 - 5.3.3 ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี
 - 5.3.4 กระแสโลกาภิวัตน์ สิทธิมนุษยชน
 - 5.3.5 พัฒนาจังหวัดตรัง เป็นพื้นที่ในการพัฒนาเขตเศรษฐกิจ สามฝ่าย
 - 5.3.6 พัฒนาจังหวัดตรังให้เป็นการพัฒนารูปแบบทวิภาคีระหว่างภาครัฐและเอกชน โดยการจัดตั้งสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยว

อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (IMT-GT) ลังกาวิและ เมดาน

5.4 อุปสรรค (ที่เป็นปัญหา) ของจังหวัดตริงในระดับ

- 5.4.1 ปัญหาอุปสรรคในสังคมไทย
- 5.4.2 การจัดกลุ่มจังหวัดไม่สอดคล้องกับการพัฒนา (ท่องเที่ยว)
- 5.4.3 กฎหมายไม่เอื้อต่อการพัฒนา
- 5.4.4 การกีดกันทางการค้า/กฎหมายระหว่างประเทศ
- 5.4.5 ขาดการพัฒนาจังหวัดตริงให้เป็น Center GATEWAY ไปสู่ลังกาวิ

และเมดาน

5.4.6 ขาดการพัฒนาจังหวัดตริงให้เป็นการพัฒนาในรูปแบบทวิภาคีระหว่างภาครัฐและเอกชน โดยการจัดตั้งสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยว

ตอนที่ 6 ทศนคติเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ และยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัดตริง ความใฝ่ฝันที่จะเห็นจังหวัดพัฒนาไปในทิศทางใดในระยะเวลาอีก 5 ปี ในอนาคต ลักษณะคำถามให้ตอบแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ และมีหัวข้อคำถามทั้งสิ้น 4 ข้อ

6.1 วิสัยทัศน์ ความใฝ่ฝัน ความปรารถนา(ความต้องการให้เป็น) ที่ให้จังหวัดตริงพัฒนาไปในลักษณะใด ในระยะเวลาอีก 5 ปี ในอนาคต

- 6.1.1 พัฒนาการเกษตรสู่สากล
- 6.1.2 จังหวัดตริงจะเป็นเมืองแม่แบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- 6.1.3 สร้างโอกาสให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งทุน
- 6.1.4 ตริงจะเพิ่มรายได้จากผลิตภัณฑ์ OTOP
- 6.1.5 จังหวัดตริงจะเป็นเมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง
- 6.1.6 จังหวัดตริงจะพัฒนาเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามัน

6.2 เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัดที่มีอยู่มีความเหมาะสมเพียงใด ท่านคิดว่าข้อต่อไปนี้เป็นเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัดในระดับ

- 6.2.1 เป้าประสงค์ที่ 1 เพิ่มผลผลิตทางการเกษตร
- 6.2.2 เป้าประสงค์ที่ 2 สร้างโอกาสให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งทุน
- 6.2.3 เป้าประสงค์ที่ 3 เพิ่มรายได้จาก OTOP
- 6.2.4 เป้าประสงค์ที่ 4 เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว
- 6.2.5 เป้าประสงค์ที่ 5 เมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง
- 6.2.6 เป้าประสงค์ที่ 6 พัฒนาเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามัน

6.3 ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ของจังหวัดท่านเห็นด้วย

ท่านคิดว่าเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัดในระดับมากน้อยเพียงใด

6.3.1 ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาการผลิตภาคการเกษตรเพื่อการท่องเที่ยวและ

OTOP

6.3.1.1 กลยุทธ์ที่ 1.1 การเพิ่มผลผลิตการเกษตร (Productivity)

6.3.1.2 กลยุทธ์ที่ 1.2 การสร้างมูลค่าเพิ่มจากใช้การผลิต

6.3.2 ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมควบคู่

ไปกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืน

6.3.2.1 กลยุทธ์ที่ 2.1 การพัฒนาระบบบริหารจัดการเพิ่มศักยภาพแหล่ง
ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมแบบบูรณาการ

6.3.2.2 กลยุทธ์ที่ 2.2 การพัฒนาศักยภาพระบบบริหารเครือข่ายและ
การตลาดการท่องเที่ยว

6.3.2.3 กลยุทธ์ที่ 2.3 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่
ยั่งยืน

6.3.3 ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมให้มีคุณภาพ

6.3.3.1 กลยุทธ์ที่ 3.1 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น

6.3.3.2 กลยุทธ์ที่ 3.2 การพัฒนาสังคมให้น่าอยู่

6.3.4 ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การพัฒนาจังหวัดตั้งเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของ

ฝั่งอันดามัน

6.3.4.1 กลยุทธ์ที่ 4.1 การวางแผนโครงการจัดตั้งมหาวิทยาลัยศรีตรัง ซึ่ง
เน้นการผลิตบัณฑิตด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ยั่งยืนและการศึกษาวิจัยด้านศึกษาชุมชน

ฝั่งอันดามัน

6.3.4.2 กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างเครือข่ายและระดมทุนเพื่อจัดตั้งมหาวิทยาลัย
ศรีตรัง

6.3.4.3 กลยุทธ์ที่ 4.2 การวางแผนโครงการจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนา
ชุมชนฝั่งอันดามันซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยศรีตรัง

6.4 เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย

ท่านคิดว่าค่าเป้าหมายของตัวชี้วัดต่อไปนี้มีความเหมาะสมในระดับ

6.4.1 เพิ่มผลผลิตทางการเกษตร

1.1 จำนวนพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันเพิ่มขึ้น (ปลูกใหม่) สวนยางพาราจำนวน

3,000 ไร่

6.4.2 สร้างโอกาสให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งทุน

2.1 จำนวนเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเข้าร่วมโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

จำนวน 5,000 ราย

6.4.3 เพิ่มรายได้จาก OTOP

3.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP จำนวน

416 ล้านบาท

6.4.4 เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว

4.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยว 15%

6.4.5 เมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง

5.1 ร้อยละของชุมชนเข้มแข็งตามมาตรฐานชุมชน 30%

ตอนที่ 7 ความคิดเห็นด้านทัศนคติเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดตรังของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบเลือกตอบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ

ในฐานะที่ท่านเป็นส่วนหนึ่งของจังหวัดตรัง ท่านคิดว่าท่านการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างไร

7.1 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวระบบคมนาคม การสื่อสาร และสาธารณูปโภค

7.1.1 จังหวัดตรังมีความสะดวกในด้านการคมนาคมเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว การสื่อสาร และด้านสาธารณูปโภค

7.2 ที่พัก ร้านอาหาร

7.2.1 มีความหลากหลายด้านที่พักแรม ร้านอาหาร ราคา และมีความเพียงพอในการรองรับของพื้นที่พักแรม ร้านอาหาร

7.3 แหล่งท่องเที่ยว

7.3.1 ทุกหน่วยงานมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

7.3.2 มีการบริการที่มีคุณภาพและยั่งยืน

7.3.3 มีการพัฒนาด้านการศึกษาและสื่อความหมายในการท่องเที่ยว เพื่อปลูก

จิตสำนึก

7.4 กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

7.4.1 กิจกรรมด้านธรรมชาติ ผจญภัย เดินป่า ดำน้ำ ล่องแก่ง

7.4.2 กิจกรรมด้านประเพณีวัฒนธรรมวิถีชีวิต เช่น กินเจ ประมงพื้นบ้าน

7.5 บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

7.5.1 สถานที่ขายของที่ระลึกและที่แลกเปลี่ยน

7.5.2 สถานพยาบาล โรงพยาบาล อนามัย

7.5.3 ศูนย์ข้อมูลท่องเที่ยวของจังหวัดและเอกชน

7.5.4 บริการด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

7.6 บทบาทของ ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดตรังควรมีลักษณะต่อไปนี้ในระดับใด

7.6.1 ภาครัฐ

1. บทบาทในการลงทุนด้านพัฒนาสาธารณูปโภค
2. บทบาทในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
3. บทบาทในการพัฒนาการตลาดด้านการท่องเที่ยว

7.6.2 ภาคเอกชน

1. บทบาทในการร่วมลงทุนสาธารณูปโภค
2. บทบาทในการร่วมพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว
3. บทบาทในการร่วมทำการตลาดและสร้างมาตรฐานผลิตภัณฑ์และบริการ

7.6.3 ภาคประชาชน

1. บทบาทในการดูแลรักษาทรัพยากรและแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่น
2. บทบาทในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการท่องเที่ยว
3. บทบาทในการเป็นผู้ร่วมตัดสินใจ วางแผน การปฏิบัติการและประเมินผลการพัฒนา
4. บทบาทในการเป็นเจ้าของกิจการธุรกิจท่องเที่ยวและได้รับการกระจายรายได้

โดยใช้หลักเกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณเพื่อหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

ช่วงคะแนน (Means)	ระดับความคิดเห็น
4.21 – 5.00	มากที่สุด
3.41 – 4.20	มาก
2.61 – 3.40	ปานกลาง
1.81 – 2.60	น้อย
1.00 – 1.80	น้อยที่สุด

ตอนที่ 8 ข้อมูลความต้องการกลับมาท่องเที่ยวอีกครั้ง และเหตุจูงใจ ลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check list) จำนวน 2 ข้อ

8.1 ความต้องการกับการกลับมาท่องเที่ยวจังหวัดตรังอีกครั้ง

8.1.1 มา

8.1.2 ไม่มา

- 8.2 เหตุจูงใจที่ทำให้เกิดความต้องการกลับมาท่องเที่ยวจังหวัดครั้งอีกครั้ง
- 8.2.1 สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ
 - 8.2.2 การเดินทางคมนาคมสะดวก
 - 8.2.3 ความปลอดภัย
 - 8.2.4 วิถีชีวิตของชุมชนที่น่าสนใจ
 - 8.2.5 ประเพณีและวัฒนธรรม
 - 8.2.6 สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก
 - 8.2.7 ที่พักสะอาด ปลอดภัย และสวยงาม
 - 8.2.8 ร้านอาหารอร่อย สด และสะอาด
 - 8.2.9 กิจกรรมการท่องเที่ยวหลากหลาย
 - 8.2.10 อื่น ๆ

โดยใช้หลักเกณฑ์การวิเคราะห์เป็นแบบร้อยละของจำนวนกลุ่มประชากรกลุ่มตัวอย่าง นักท่องเที่ยว จำนวน 100 คน

ตอนที่ 9 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาจังหวัด ในประเด็นอื่น ๆ ลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือชิ้นที่ 4 เครื่องมือวิจัยเชิงปริมาณแบบสอบถาม

1. ขั้นแรก ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาปรับปรุง แก้ไขแบบสอบถามนั้น
2. ขั้นที่สอง นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 ราย แล้วนำมาหาความเชื่อมั่น โดยวัดแบบ rating scale ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_x^2} \right]$$

- เมื่อ α คือ ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
 K คือ จำนวนประชากร
 $\sum s_i^2$ คือ คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
 s_x^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนรวมทุกข้อ

เมื่อได้คำนวณค่าความเชื่อมั่นดังกล่าวแล้ว ค่าความเชื่อมั่นต่ำกว่า .83 ลงมา ก็ให้นำมาปรับปรุงเปลี่ยนแปลง จนได้ค่าที่สูงกว่านี้จึงจะถือได้ว่าเป็นเครื่องมือในการวิจัยที่ได้มาตรฐานเพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามต่อไป

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยเป็นดำเนินการเก็บข้อมูลเอง ซึ่งมีข้อมูลหลายด้านที่ต้องทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาศึกษาและนำมาประกอบกัน เพื่อให้ครอบคลุมความมุ่งหมายของการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลซึ่งแบ่งเป็น 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 โดยผู้วิจัยได้ส่งหนังสือราชการจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังหน่วยงานราชการ ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัดตรัง หัวหน้าสำนักงานจังหวัด หัวหน้าสำนักงานยุทธศาสตร์การพัฒนাজังหวัดตรัง นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดตรัง ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดตรัง ผู้อำนวยการศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง นายอำเภอเมืองตรัง นายอำเภอสิเกา นายอำเภอกันตัง หัวหน้าศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดตรัง ผู้อำนวยการศูนย์การท่องเที่ยว กีฬา และนันทนาการฯ นายกเทศมนตรีเทศบาลนครตรัง ปลัดเทศบาลนครตรัง นายกองค้การบริหารส่วนตำบลไม้ฝาด นายกองค้การบริหารส่วนตำบลเกาะลิบง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลไม้ฝาด ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะลิบง หัวหน้าอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม กำนันและผู้ใหญ่บ้าน จำนวน 100 ชุด

ระยะที่ 2 โดยผู้วิจัยได้ส่งหนังสือราชการจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังหน่วยงานองค์กรเอกชนและผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง ได้แก่ ประธานหอการค้าจังหวัด นายกสมาคมชายหาดฝน ผู้จัดการโรงแรมธรรมรินทร์ธนา ผู้จัดการโรงแรมธรรมรินทร์ผู้จัดการโรงแรม ผู้จัดการบริษัททัวร์ ผู้จัดการร้านขนมเค้ก ผู้จัดการร้านหมูย่าง ผู้จัดการร้านขายของที่ระลึก จำนวน 100 ชุด

ระยะที่ 3 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามเข้าไปสอบถามกับประชาชน ทั้งอำเภอเมือง อำเภอกันตัง และอำเภอสิเกา จำนวน 100 ชุด

ระยะที่ 4 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามเข้าไปสอบถามกับนักท่องเที่ยว บริเวณแหล่งท่องเที่ยวทั้งอำเภอเมือง อำเภอกันตัง และอำเภอสิเกา ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามตามนักท่องเที่ยวบนรถไฟโดยสารจากกรุงเทพฯ-ตรัง และตรัง-กรุงเทพฯ บริเวณสถานขนส่งรถโดยสารประจำทาง บริเวณท่าเรือเจ้าไหมและท่าเรือปากเมง จำนวน 100 ชุด

3.4 การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือแต่ละชนิด ที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากภาคสนาม นำมาวิเคราะห์และประมวลผล ดังนี้

1. ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามตามที่กำหนดไว้ มาทำการตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

2. ลงรหัสแล้วนำข้อมูลมาบันทึกลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อประมวลผลด้วยโปรแกรม SPSS (Statistical Package for Social Sciences) For Windows Version 10

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

3.1.1 การหาค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อใช้แปลความหมายของข้อมูลต่าง ๆ โดยใช้ในแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อที่ 1-7 ของแบบสอบถามภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และใช้ในแบบสอบถามตอนที่ 1 และตอนที่ 2 ข้อที่ 1-16 ของแบบสอบถามนักท่องเที่ยว

$$\text{ค่าร้อยละ } P = \frac{n}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	N	แทน	ขนาดของประชากร

3.1.2 การหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Means) เพื่อใช้แปลความหมายของข้อมูลด้านต่าง ๆ

$$\text{ค่าเฉลี่ย } \bar{x} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ	\bar{x}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

3.1.3 การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อใช้แปลความหมายของข้อมูลด้านต่าง ๆ

$$s = \sqrt{\frac{\sum (x_i - \bar{x})^2}{n-1}}$$

เมื่อ	s	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
	X_i	แทน	คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง
	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	n-1	แทน	จำนวนตัวแปรอิสระ

3.2 สถิติสำหรับการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

3.2.1 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าโดยใช้สูตรโดย

ใช้สูตรดังนี้

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_x^2} \right]$$

เมื่อ α คือ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

K คือ จำนวนคำถาม

$\sum s_i^2$ คือ คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ

s_x^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนรวมทุกข้อ

3.3 สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน

3.3.1 เปรียบเทียบความต้องการของภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน นักท่องเที่ยว ต่อการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของ จังหวัดตรังด้านต่าง ๆ ระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 4 กลุ่ม มาวิเคราะห์หายุทธศาสตร์ โดยใช้การหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุด (Standard Deviation) เพื่อใช้วิเคราะห์

$$\text{ค่าเฉลี่ย } \bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ \bar{x} แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

$$s = \sqrt{\frac{\sum (x_i - \bar{x})^2}{n-1}}$$

เมื่อ s แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง

x_i แทน คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง

\bar{x} แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

$n-1$ แทน จำนวนตัวแปรอิสระ

แล้วนำผลรวมของทั้ง 4 กลุ่ม มาจัดระดับค่าสูงสุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม และเพื่อความสะดวกง่ายกับการเรียบเรียง ผู้วิจัยจึงกำหนดหัวข้อในการนำเสนอโดยให้สอดคล้องกับแบบสอบถามซึ่งมีหัวข้อดังนี้

4.1 ผลการศึกษาความคิดเห็นของภาคประชาชน เกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดตรังอย่างยั่งยืน

4.2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของภาครัฐ เกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดตรังอย่างยั่งยืน

4.3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของภาคเอกชน เกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดตรังอย่างยั่งยืน

4.4 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว เกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดตรังอย่างยั่งยืน

4.5 ผลการศึกษาความคิดเห็นในภาพรวม ของนักท่องเที่ยว ภาคประชาชน ภาครัฐ และภาคเอกชน เกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดตรังอย่างยั่งยืน

4.6 แผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดตรัง

4.1 ผลการศึกษาความคิดเห็นของภาคประชาชน เกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดตรังอย่างยั่งยืน

1. ภาคประชาชน

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของภาคประชาชนเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนา การท่องเที่ยวจังหวัดตรังอย่างยั่งยืน ซึ่งการศึกษานี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม (Questionnaires) โดยภาคประชาชนที่ใช้มีจำนวนทั้งสิ้น 100 ราย สามารถสรุปผลการศึกษาออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

- สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics)
- ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลส่วนบุคคลของภาคประชาชน

ตาราง 3 จำนวน และร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของภาคประชาชน

	ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	22	22.00
	หญิง	78	78.00
	รวม	100	100.00
อายุ	18 – 24 ปี	33	33.00
	25 – 34 ปี	25	25.00
	35 – 44 ปี	22	22.00
	45 – 54 ปี	19	19.00
	55 – 64 ปี	1	1.00
	รวม	100	100
	รวม	100	100.00
สถานภาพ	โสด	51	51.00
	สมรส	43	43.00
	ม่าย	4	4.00
	หย่าร้าง	2	2.00
	รวม	100	100.00

ตาราง 3 (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
การศึกษา		
ป.4	8	8.00
ป.6	3	3.00
ม.3	4	4.00
ม.6	5	5.00
ปวช.	3	3.00
ปวส.	6	6.00
ต่ำกว่าปริญญาตรี	1	1.00
ปริญญาตรี	69	69.00
ปริญญาโท	1	1.00
รวม	100	100.00
อาชีพ		
ค้าขาย	4	4.00
เกษตรกร	4	4.00
ประมง	13	13.00
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	1	1.00
ลูกจ้างบริษัท	9	9.00
รับจ้าง	45	45.00
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	1	1.00
นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	23	23.00
รวม	100	100
รวม	100	100.00
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ไม่มีรายได้	19	19.00
ต่ำกว่า 5,000 บาท	15	15.00
5001 – 10,000 บาท	60	60.00
10,001- 15,000 บาท	5	5.00
15001 – 20000 บาท	1	1.00
รวม	100	100.00
สถานะภาพทางสังคม		
ภาคประชาชน	100	100.00

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มภาคประชาชน เป็นเพศชาย ร้อยละ 22.00 เป็นหญิง ร้อยละ 78.00 ช่วงอายุระหว่าง 18 – 24 ปี ร้อยละ 33.0 ช่วงอายุระหว่าง 25 - 34 ปี ร้อยละ 25.00 ช่วงอายุระหว่าง 35 - 44 ปี ร้อยละ 22.00 ช่วงอายุระหว่าง 45 - 54 ปี ร้อยละ 19.00

สถานภาพเป็นโสด ร้อยละ 51.00 สมรส ร้อยละ 43.00 หย่าร้าง ร้อยละ 4.00

แบ่งกลุ่มภาคประชาชนตามระดับการศึกษา จะพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับ ป.4 ร้อยละ 8.00 ระดับ ป.6 ร้อยละ 3.00 ระดับ ม.3 ร้อยละ 4.00 ม.6 ร้อยละ 5.00 ปวช. ร้อยละ 3.00 ปวส. ร้อยละ 6.00 ต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 1.00 ปริญญาตรี มากที่สุดเป็นอันดับที่ 1 ร้อยละ 69.00 ปริญญาโท ร้อยละ 1.00

การแบ่งกลุ่มภาคประชาชนตามอาชีพ จะพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีอาชีพ ค้าขาย ร้อยละ 4.00 เกษตรกร ร้อยละ 4.00 ประมง ร้อยละ 13.00 อาชีพลูกจ้าง ร้อยละ 9.00 รับจ้าง ร้อยละ 45.00 นักเรียน/นักศึกษา ร้อยละ 23.00

แบ่งกลุ่มภาคประชาชนตามระดับรายได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีรายได้ ร้อยละ 19.00 มีระดับรายได้ ต่ำกว่า 5000 บาท ร้อยละ 15.00 รายได้ 5,001-10,000 บาท ร้อยละ 60.0 ระดับรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท ร้อยละ 5.0 ระดับรายได้ระหว่าง 15,001- 20,000 บาท ร้อยละ 1.0

ส่วนที่ 2 : ผลการศึกษาการตรวจสอบทรัพยากร

ตาราง 4 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติซึ่งเป็นสถานที่นำท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง

แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับ
1. เกาะมุก ถ้ำมรกต เกาะกระดาน เกาะม้า เกาะแหวน	4.45	0.67	มากที่สุด
2. อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม หาดหยงหลิง หาดยาว หาดสั้น	4.07	0.73	มาก
3. หาดปากเมง หาดราชมงคล หาดนางกลาง	3.76	0.75	มาก
4. ถ้ำเจ้าไหม ถ้ำเจ้าคุณ	3.67	1.02	มาก
รวม	3.98	0.79	มาก

จากตาราง 4 จะพบว่า ภาคประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดตรังที่นำท่องเที่ยวมากที่สุดคือ เกาะมุก ถ้ำมรกต เกาะกระดาน เกาะม้า เกาะแหวน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.45 รองลงมาได้แก่ อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม หาดหยงหลิง หาดยาว หาดสั้น คิดเป็นร้อยละ 4.07 และหาดปากเมง หาดราชมงคล หาดนางกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.76

ตาราง 5 แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ซึ่งเป็นสถานที่นำท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง

แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ของจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับ
1. อนุสาวรีย์พระยารัษฎานุประดิษฐ์	3.61	0.85	มาก
2. พิพิธภัณฑ์พระยารัษฎานุประดิษฐ์	3.80	0.76	มาก
3. ศาลเจ้ากิวอ่องเอี้ย ศาลเจ้าพ่หมื่นราม	3.41	0.83	มาก
4. ดันยงพาราตันแรกของประเทศไทย	3.49	0.86	มาก
เฉลี่ย	3.57	0.83	มาก

จากตาราง 5 พบว่า ภาคประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์จังหวัดตรัง ที่นำท่องเที่ยวมากที่สุดคือ พิพิธภัณฑ์พระยารัษฎานุประดิษฐ์ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.80 รองลงมาได้แก่ อนุสาวรีย์พระยารัษฎานุประดิษฐ์ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.61 ศาลเจ้ากิวอ่องเอี้ย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.41 และดันยงพาราตันแรกของประเทศไทย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.49

ตาราง 6 แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมซึ่งเป็นสถานที่นำท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง

แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับ
1. เทศกาลกินเจ	4.30	0.75	มากที่สุด
2. เทศกาลวิวาท์ได้สมุทร	4.15	0.91	มาก
3. เทศกาลหมุย่าง ขนมเค็ก	3.89	0.81	มาก
4. เทศกาลเก็บหอยตะเภา	3.51	0.86	มาก
เฉลี่ย	3.96	0.83	มาก

จากตาราง 6 พบว่า ภาคประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและงานเทศกาลประเพณี ของจังหวัดตรัง ที่นำท่องเที่ยวมากที่สุดคือ เทศกาลกินเจ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.30 รองลงมาได้แก่ เทศกาลวิวาท์ได้สมุทร คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.15 และเทศกาลหมุย่าง ขนมเค็ก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.89

ตาราง 7 กิจกรรมที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง

กิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับ
1. กิจกรรมการท่องเที่ยวดำน้ำดูปะการัง	4.16	0.89	มาก
2. กิจกรรมเดินป่าศึกษาธรรมชาติ	3.82	0.87	มาก
3. กิจกรรมพายคายัค แคนู	3.47	0.98	มาก
4. ชมงานศิลปะ และประมงพื้นบ้าน	3.50	1.02	มาก
เฉลี่ย	3.74	0.94	มาก

จากตาราง 7 พบว่า ภาคประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยว ของจังหวัดตรัง ที่น่าท่องเที่ยวมากที่สุดคือ กิจกรรมการท่องเที่ยวดำน้ำดูปะการัง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.16 รองลงมาได้แก่ กิจกรรมเดินป่าศึกษาธรรมชาติ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.82 และกิจกรรมชมงานศิลปะ และประมงพื้นบ้าน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.50

ตาราง 8 ความเหมาะสมของการบริการทางการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง

การบริการทางการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับ
1. การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	3.72	0.69	มาก
2. ระบบสาธารณูปโภค	3.28	0.81	ปานกลาง
3. ที่พักแรมรูปแบบต่างๆ	3.69	0.68	มาก
4. ภัตตาคารและบริการอาหาร และเครื่องดื่ม การ Shopping ห้างสรรพสินค้า	3.67	0.74	ปานกลาง
5. บริการข้อมูลและศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว	3.53	0.81	ปานกลาง
6. ป้ายบอกทิศทาง ระบบสื่อความหมาย สถานที่ท่องเที่ยว	3.56	0.64	มาก
เฉลี่ย	3.57	0.73	มาก

จากตาราง 8 พบว่า ภาคประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของการบริการทางการท่องเที่ยว ของจังหวัดตรัง มากที่สุดคือการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.72 รองลงมาได้แก่ ภัตตาคารและบริการอาหาร และเครื่องดื่ม คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.67 ป้ายบอกทิศทาง ระบบสื่อความหมาย สถานที่ท่องเที่ยว คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.56

ส่วนที่ 3 : ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค (SWOT Analysis) ของจังหวัดตรัง

ตาราง 9 จุดเด่นของการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง

จุดแข็งของจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับ
1. ทรัพยากรธรรมชาติ/ท่องเที่ยว	3.96	0.92	มาก
2. การเกษตรและแปรรูป	3.47	0.83	มาก
3. ศูนย์กลางการศึกษาฝั่งอันดามัน	3.34	0.92	ปานกลาง
4. ผสมกลมกลืนวัฒนธรรม	3.41	0.85	มาก
รวม	3.55	0.73	มาก

จากตาราง 9 พบว่า ภาคประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งทางการท่องเที่ยว ของจังหวัดตรัง มากที่สุดคือ ทรัพยากรธรรมชาติ/ท่องเที่ยว คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.96 รองลงมาได้แก่ การเกษตรแปรรูป คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.47 ศูนย์กลางการศึกษาฝั่งอันดามัน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.34 และผสมกลมกลืนวัฒนธรรม คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.41

ตาราง 10 จุดอ่อนของการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง

จุดอ่อนของจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับ
1. ขาดการบูรณาการ การบริหารจัดการและสิ่งอำนวยความสะดวก	3.24	0.79	ปานกลาง
2. รายได้ประชาชนต่ำ มีช่องว่างคนจนและคนรวย	3.39	0.92	ปานกลาง
3. มีการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ	3.51	0.86	มาก
4. ขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการ	3.51	0.86	มาก
รวม	3.41	0.86	ปานกลาง

จากตาราง 10 พบว่า ภาคประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อน ทางการท่องเที่ยว ของจังหวัดตรัง มากที่สุดคือ มีการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ/ท่องเที่ยวคิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.51 รองลงมาได้แก่ ขาดการบูรณาการ การบริหารจัดการและสิ่งอำนวยความสะดวก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.24 รายได้ประชาชนต่ำ มีช่องว่างคนจน และคนรวย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.39

ตาราง 11 โอกาส (ส่งเสริม / สนับสนุน) ของการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง

โอกาสของจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับ
1. นโยบายรัฐบาลส่งเสริมการค้า การท่องเที่ยว การศึกษา	3.84	0.73	มาก
2. การส่งเสริม OTOP	3.75	0.56	มาก
3. ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี	3.29	0.67	ปานกลาง
4. กระแสโลกาภิวัตน์ สิทธิมนุษยชน	3.37	0.59	ปานกลาง
5. พัฒนาจังหวัดตรัง เป็นพื้นที่ในการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย	3.55	0.67	มาก
6. พัฒนาจังหวัดตรังให้เป็น Center GATEWAY ไปสู่ลันกาวีและเมดาน	3.55	0.67	มาก
7. พัฒนาจังหวัดตรังให้เป็นการพัฒนาในรูปแบบทวิภาคีระหว่างภาครัฐ และเอกชน โดยการจัดตั้งสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยว	3.53	0.83	มาก
รวม	3.55	0.67	มาก

จากตาราง 11 พบว่า ภาคประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสทางการท่องเที่ยว ของจังหวัดตรัง มากที่สุดคือ นโยบายรัฐบาลส่งเสริมการค้า การท่องเที่ยว การศึกษา คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.84 รองลงมาได้แก่ การส่งเสริม OTOP คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.75 และพัฒนาจังหวัดตรัง เป็นพื้นที่ในการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่ายอินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (IMT-GT) และพัฒนาจังหวัดตรังให้เป็น Center GATEWAY ไปสู่ลันกาวีและ เมดาน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.55

ตาราง 12 อุปสรรค (ที่เป็นปัญหา) ของการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง

อุปสรรคของการพัฒนาจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับ
1. ปัญหาคอร์ปชั่นในสังคมไทย	3.37	1.02	ปานกลาง
2. การจัดกลุ่มจังหวัดไม่สอดคล้องกับการพัฒนา (ท่องเที่ยว)	3.47	0.78	มาก
3. กฎหมายไม่เอื้อต่อการพัฒนา	3.29	0.92	ปานกลาง
4. การกีดกันทางการค้า/กฎหมายระหว่างประเทศ	3.04	0.94	ปานกลาง
5. ขาดการพัฒนาจังหวัดตรังให้เป็น Center GATEWAY ไปสู่ลันกาวี และเมดาน	3.47	0.88	มาก
6. ขาดการพัฒนาจังหวัดตรังให้เป็นการพัฒนาในรูปแบบทวิภาคีระหว่างภาครัฐและ เอกชน โดยการจัดตั้งสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยว	3.45	0.90	มาก
รวม	3.55	0.91	มาก

จากตาราง 12 พบว่า ภาคประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคของการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง มากที่สุดคือ การจัดกลุ่มจังหวัดไม่สอดคล้องกับการพัฒนา (ท่องเที่ยว) และปัญหาอุปสรรคในสังคมไทย รวมถึงขาดการพัฒนาจังหวัดตรังให้เป็น Center GATEWAY ไปสู่ลังกาวิและเมดาน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.47 รองลงมาได้แก่ขาดการพัฒนาจังหวัดตรังให้เป็นการพัฒนาในรูปแบบทวิภาคีระหว่างภาครัฐและเอกชน โดยการจัดตั้งสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยว คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.45

ส่วนที่ 4 : ทศนคติเกี่ยวกับวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัดตรัง

ตาราง 13 วิสัยทัศน์ต่อการท่องเที่ยวจังหวัดตรังในอนาคต

วิสัยทัศน์ของท่านต่อจังหวัดตรังในอนาคต	\bar{X}	SD	ระดับ
1. พัฒนาการเกษตรสู่สากล	4.04	0.67	มาก
2. จังหวัดตรังจะเป็นเมืองแม่แบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	4.27	0.66	มากที่สุด
3. สร้างโอกาสให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งทุน	3.96	0.69	มาก
4. ตรังจะเพิ่มรายได้จากผลิตภัณฑ์ OTOP	4.12	0.65	มาก
5. จังหวัดตรังจะเป็นเมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง	4.12	0.79	มาก
6. จังหวัดตรังจะพัฒนาเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามัน	4.14	0.75	มาก
รวม	4.11	0.70	มาก

จากตาราง 13 พบว่า ภาคประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ต่อการท่องเที่ยวจังหวัดตรังในอนาคต มากที่สุดคือ จังหวัดตรังจะเป็นเมืองแม่แบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.27 รองลงมาได้แก่จังหวัดตรังจะพัฒนาเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามัน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.14 จังหวัดตรังจะเป็นเมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง และจะเพิ่มรายได้จากผลิตภัณฑ์ OTOP คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.12

ตาราง 14 เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับ
เป้าประสงค์ที่ 1 : เพิ่มผลผลิตทางการเกษตร	3.96	0.82	มาก
เป้าประสงค์ที่ 2 : สร้างโอกาสให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งทุน	3.80	0.85	มาก
เป้าประสงค์ที่ 3 : เพิ่มรายได้จาก OTOP	4.04	0.85	มาก
เป้าประสงค์ที่ 4 : เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว	4.22	0.76	มากที่สุด
เป้าประสงค์ที่ 5 : เมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง	4.14	0.85	มากที่สุด
เป้าประสงค์ที่ 6 : พัฒนาเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามัน	4.10	0.84	มากที่สุด
รวม	4.04	0.83	มาก

จากตาราง 14 พบว่า ภาคประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัดตรัง มากที่สุดคือ เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.22 รองลงมาได้แก่ เมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.14 และตรังจะเพิ่มรายได้จากผลิตภัณฑ์ OTOP คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.04

ความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ของจังหวัด

ตาราง 15 ความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ของจังหวัดตรัง

ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ของจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับ
ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การพัฒนาการผลิตภาคการเกษตรเพื่อการท่องเที่ยว และ OTOP			
<u>กลยุทธ์ที่ 1.1</u> การเพิ่มผลผลิตการเกษตร (Productivity)	3.86	0.72	มาก
<u>กลยุทธ์ที่ 1.2</u> การสร้างมูลค่าเพิ่มจากโซ่การผลิต	3.76	0.79	มาก
รวม	3.81	0.75	มาก
ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืน			
<u>กลยุทธ์ที่ 2.1</u> การพัฒนาระบบบริหารจัดการเพิ่มศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมแบบบูรณาการ	4.00	0.77	มาก
<u>กลยุทธ์ที่ 2.2</u> การพัฒนาศักยภาพระบบบริหารเครือข่ายและการตลาดการท่องเที่ยว	3.96	0.75	มาก
<u>กลยุทธ์ที่ 2.3</u> การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน	3.94	0.86	มาก
รวม	3.97	0.79	มาก
ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมให้มีคุณภาพ			
<u>กลยุทธ์ที่ 3.1</u> การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น	3.98	0.78	มาก
<u>กลยุทธ์ที่ 3.2</u> การพัฒนาสังคมให้น่าอยู่	3.94	0.86	มาก
รวม	3.96	0.82	มาก
ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การพัฒนาจังหวัดตรังเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามัน			
<u>กลยุทธ์ที่ 4.1</u> การวางแผนโครงการจัดตั้งมหาวิทยาลัยศรีตรัง ซึ่งเน้นการผลิตบัณฑิตด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ยั่งยืนและการศึกษาวิจัยด้านศึกษาชุมชนฝั่งอันดามัน	3.96	0.75	มาก
<u>กลยุทธ์ที่ 4.2</u> สร้างเครือข่ายและระดมทุนเพื่อจัดตั้งมหาวิทยาลัยศรีตรัง	3.76	0.71	มาก
<u>กลยุทธ์ที่ 4.3</u> การวางแผนโครงการจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาชุมชนฝั่งอันดามันซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยศรีตรัง	3.84	0.73	มาก
รวม	3.85	0.73	มาก
รวมทุกยุทธศาสตร์	3.90	0.77	มาก

จากตาราง 15 พบว่า ภาคประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ของจังหวัดตริงในภาพรวม คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.90 อยู่ในระดับมาก โดยพบว่ายุทธศาสตร์ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.97 รองลงมาได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมให้มีคุณภาพ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.96 และยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาจังหวัดตริงเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของอันดามัน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.85

4.3) เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด เป้าหมาย

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	\bar{X}	SD	ระดับ
1. เพิ่มผลผลิตทางการเกษตร	1.1 จำนวนพื้นที่ปลูกปาล์ม น้ำมันเพิ่มขึ้น (ปลูกใหม่) สวนยางพารา	จำนวน 3,000 ไร่	3.71	0.83	มาก
2. สร้างโอกาสให้เกษตรกรเข้าถึง แหล่งทุน	2.1 จำนวนเกษตรกรที่ขึ้น ทะเบียนเข้าร่วมโครงการ แปลงสินทรัพย์เป็นทุน	จำนวน 5,000 ราย	3.49	0.70	มาก
3. เพิ่มรายได้จาก OTOP	3.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่า การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP	จำนวน 416 ล้าน บาท	3.65	0.66	มาก
4. เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว	4.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ รายได้และจำนวนนักท่องเที่ยว	15%	3.69	0.84	มาก
5. เมื่อนำอยู่ชุมชน เข้มแข็ง	5.1 ร้อยละของชุมชนเข้มแข็ง ตามมาตรฐานชุมชน	30%	3.69	0.78	มาก
เฉลี่ย			3.65	0.76	มาก

จากตาราง 16 พบว่า ภาคประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด เป้าหมายของจังหวัดตริงในด้าน การเพิ่มผลผลิตการเกษตร มากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.71อยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.69 เมื่อนำอยู่ชุมชนเข้มแข็ง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.69 และการเพิ่มรายได้จาก OTOP คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.65

5) ทศนคติในการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง

ตาราง 17 ทศนคติในการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง

ทศนคติในการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับ
5.1 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ระบบคมนาคม การสื่อสารและสาธารณูปโภค			
1. จังหวัดตรังมีความสะดวกในด้านการคมนาคมเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว การสื่อสารและด้านสาธารณูปโภค	3.88	0.79	มาก
รวม	3.88	0.79	มาก
5.2 ที่พัก ร้านอาหาร			
1. มีความหลากหลายด้านที่พักแรม ร้านอาหาร ราคา และมีความเพียงพอในการรองรับของพื้นที่พักแรม ร้านอาหาร	3.78	0.95	มาก
รวม	3.78	0.95	มาก
5.3 แหล่งท่องเที่ยว			
1. ทุกหน่วยงานมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	3.86	0.93	ปานกลาง
2. มีการบริการที่มีคุณภาพและยั่งยืน	3.67	0.99	ปานกลาง
3. มีการพัฒนาด้านการศึกษาและสื่อความหมายในการท่องเที่ยวเพื่อปลูกจิตสำนึก	3.66	0.98	ปานกลาง
รวม	3.73	0.97	ปานกลาง
5.4 กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์			
1. กิจกรรมด้านธรรมชาติ ผจญภัย เดินป่า ดำน้ำ ล่องแก่ง	3.78	0.98	ปานกลาง
2. กิจกรรมด้านประเพณีวัฒนธรรมวิถีชีวิต เช่น กินเจ ประมงพื้นบ้าน	3.94	0.86	มาก
รวม	3.86	0.92	มาก
5.5 บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ			
1. สถานที่ขายของที่ระลึกและที่แลกเปลี่ยน	3.51	0.98	มาก
2. สถานพยาบาล โรงพยาบาล อนามัย	3.69	1.03	มาก
3. ศูนย์ข้อมูลท่องเที่ยวของจังหวัดและเอกชน	3.41	1.00	มาก
4. บริการด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	3.51	1.02	ปานกลาง
รวม	3.53	1.01	มาก
5.6.1 ภาครัฐ			
1. บทบาทในการลงทุนด้านพัฒนาสาธารณูปโภค	3.38	0.81	มาก
2. บทบาทในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	3.47	0.88	มาก
3. บทบาทในการพัฒนาการตลาดด้านการท่องเที่ยว	3.35	0.87	ปานกลาง
รวม	3.40	0.85	มาก

ตาราง 17 (ต่อ)

ทัศนคติในการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับ
5.6.2 ภาคเอกชน			
1. บทบาทในการร่วมลงทุนสาธารณูปโภค	3.45	0.83	มาก
2. บทบาทในการร่วมพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว	3.57	0.92	มาก
3. บทบาทในการร่วมทำการตลาดและสร้างมาตรฐานผลิตภัณฑ์และบริการ	3.53	0.90	มาก
รวม	3.52	0.88	มาก
5.6.3 ภาคประชาชน			
1. บทบาทในการดูแลรักษาทรัพยากรและแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่น	3.55	0.98	มาก
2. บทบาทในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการท่องเที่ยว	3.37	0.96	มาก
3. บทบาทในการเป็นผู้ร่วมตัดสินใจ วางแผน การปฏิบัติการและประเมินผลการพัฒนา	3.47	1.24	ปานกลาง
4. บทบาทในการเป็นเจ้าของกิจการธุรกิจท่องเที่ยวและได้รับการกระจายรายได้	3.39	1.00	ปานกลาง
รวม	3.44	1.04	มาก
รวมทุกด้าน	3.58	0.93	มาก

จากตาราง 17 พบว่า ภาคประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติในการท่องเที่ยวจังหวัดตรังในภาพรวม คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.58 อยู่ในระดับมาก โดยพบว่ารายการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ระบบคมนาคม การสื่อสารและสาธารณูปโภค คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.88 รองลงมาได้แก่ กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.86

4.2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของภาครัฐ เกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดตรังอย่างยั่งยืน

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของภาครัฐเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดตรังอย่างยั่งยืน ซึ่งการศึกษานี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้มีจำนวนทั้งสิ้น 100 ราย สามารถสรุปผลการศึกษาออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

- สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics)
- ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มภาครัฐ

ตาราง 18 จำนวน และร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มภาครัฐ

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	51	51.00
หญิง	49	49.00
รวม	100	100
รวม	100	100.00
อายุ		
18 - 24 ปี	6	6.00
25 - 34 ปี	36	36.00
35 - 44 ปี	31	31.00
45 - 54 ปี	27	27.00
รวม	100	100.00
สถานภาพ		
โสด	42	42.00
สมรส	56	56.00
หย่าร้าง	1	1.00
อื่นๆ	1	1.00
รวม	100	100.00
การศึกษา		
ม.3	13	13.00
ม.6	1	1.00
ปวช.	3	3.00
ปวส.	12	12.00
ต่ำกว่าปริญญาตรี	4	4.00
ปริญญาตรี	62	62.00
ปริญญาโท	5	5.00
รวม	100	100.00
อาชีพ		
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2	2.00
รับราชการ	97	97.00
ข้าราชการบำนาญ	1	1.00
รวม	100	100.00

ตาราง 18 (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
5001 - 10,000 บาท	74	74.0
10,001- 15,000 บาท	13	13.0
15001 - 20000 บาท	9	9.0
20001 - 25000 บาท	2	2.00
สูงกว่า 25,000 บาท	2	2.00
รวม	100	100.00
สถานภาพทางสังคม		
ภาครัฐ	100	100.00

จากตาราง 18 แสดงให้เห็นว่า ได้กลุ่มภาครัฐ เป็นเพศชาย ร้อยละ 51.00 เป็นหญิง ร้อยละ 49.00 ช่วงอายุระหว่าง 18 - 24 ปี ร้อยละ 6.0 ช่วงอายุระหว่าง 25 - 34 ปี ร้อยละ 36.00 ช่วงอายุระหว่าง 35 - 44 ปี ร้อยละ 31.00 ช่วงอายุระหว่าง 45 - 54 ปี ร้อยละ 27.00

สถานภาพเป็นโสด ร้อยละ 43.00 สมรส ร้อยละ 56.00 หย่าร้าง ร้อยละ 1.00

แบ่งกลุ่มตัวอย่างตามระดับการศึกษาจะพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับ ม.3 ร้อยละ 13.00 ม.6 ร้อยละ 1.00 ปวช. ร้อยละ 3.00 ปวส. ร้อยละ 12.00 ต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 4.00 ปริญญาตรีมากที่สุดเป็นอันดับที่ 1 ร้อยละ 62.00 ปริญญาโท ร้อยละ 5.00

การแบ่งกลุ่มภาครัฐตามอาชีพ จะพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีอาชีพ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 2.00 รับราชการ ร้อยละ 97.00 ข้าราชการบำนาญ ร้อยละ 1.00

เมื่อแบ่งกลุ่มภาครัฐตามระดับรายได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับรายได้ 5,001-10000 บาท ร้อยละ 70.0 ระดับรายได้ระหว่าง 10,001 - 15,000 บาท ร้อยละ 13.0 ระดับรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท ร้อยละ 9.0 และกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับรายได้ 20001-25000 บาท ร้อยละ 2.0 รายได้มากกว่า 25,000 บาท ร้อยละ 2.0

ส่วนที่ 2 : ผลการศึกษาการตรวจสอบทรัพยากร

ตาราง 19 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติซึ่งเป็นสถานที่นำท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง

แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับ
1. เกาะมุก ถ้ำมรกต เกาะกระดาน เกาะม้า เกาะแหวน	4.52	0.63	มากที่สุด
2. อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม หาดหยงหลิง หาดยาว หาดสั้น	4.34	0.69	มากที่สุด
3. หาดปากเมง หาดราชมงคล หาดนางหลง	3.82	0.67	มาก
4. ถ้ำเจ้าไหม ถ้ำเจ้าคุณ	3.97	0.75	มาก
รวม	4.16	0.68	มาก

จากตาราง 19 จะพบว่า ภาครัฐมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดตรัง ที่นำท่องเที่ยวมากที่สุดคือ เกาะมุก/ถ้ำมรกต เกาะกระดาน เกาะม้า เกาะแหวน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.52 รองลงมาได้แก่ อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม หาดหยงหลิง หาดยาว หาดสั้น คิดเป็นร้อยละ 4.34 และถ้ำเจ้าไหม ถ้ำเจ้าคุณ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.97

ตาราง 20 แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ซึ่งเป็นสถานที่นำท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง

แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ของจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับ
1. อนุสาวรีย์พระยารัษฎานุประดิษฐ์	3.39	0.74	มาก
2. พิพิธภัณฑ์พระยารัษฎานุประดิษฐ์	4.02	0.74	มาก
3. ศาลเจ้ากิวอ่องเอี้ย ศาลเจ้าพ่อหมื่นราม	3.65	0.72	มาก
4. ดันยงพาราตันแรกของประเทศไทย	3.60	0.75	มาก
รวม	3.66	0.74	มาก

จากตาราง 20 พบว่า ภาครัฐมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์จังหวัดตรัง ที่นำท่องเที่ยวมากที่สุดคือ พิพิธภัณฑ์พระยารัษฎานุประดิษฐ์ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.02 รองลงมาได้แก่ ศาลเจ้ากิวอ่องเอี้ย ศาลเจ้าพ่อหมื่นราม คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.65 และดันยงพาราตันแรกของประเทศไทย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.60

ตาราง 21 แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมซึ่งเป็นสถานที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง

แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับ
1. เทศกาลกินเจ	4.38	0.66	มากที่สุด
2. เทศกาลวิวahiได้สมุทร	4.48	0.67	มากที่สุด
3. เทศกาลหมุย่าง ขนมเค้ก	3.79	0.59	มาก
4. เทศกาลเก็บหอยตะเภา	3.38	0.66	ปานกลาง
รวม	3.66	0.74	มาก

จากตาราง 21 พบว่า ภาครัฐมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและงานเทศกาลประเพณี ของจังหวัดตรัง ที่น่าท่องเที่ยวมากที่สุดคือ เทศกาลวิวahiได้สมุทร คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.48 รองลงมาได้แก่ เทศกาลกินเจ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.38 และเทศกาลหมุย่าง ขนมเค้ก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.79

ตาราง 22 กิจกรรมที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง

กิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับ
1. กิจกรรมการท่องเที่ยวดำน้ำดูปะการัง	4.32	0.62	มากที่สุด
2. กิจกรรมเดินป่าศึกษาธรรมชาติ	3.96	0.56	มาก
3. กิจกรรมพายคายัค แคนู	3.99	0.70	มาก
4. ชมงานศิลปะ และประมงพื้นบ้าน	3.51	0.59	มาก
รวม	3.95	0.62	มาก

จากตาราง 22 พบว่า ภาครัฐมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยว ของจังหวัดตรัง ที่น่าท่องเที่ยวมากที่สุดคือ กิจกรรมการท่องเที่ยวดำน้ำดูปะการัง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.32 รองลงมาได้แก่ กิจกรรมพายคายัค แคนู คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.99 และ กิจกรรมเดินป่าศึกษาธรรมชาติ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.96

ตาราง 23 ความเหมาะสมของการบริการทางการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง

การบริการทางการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับ
1. การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	3.85	0.44	มากที่สุด
2. ระบบสาธารณูปโภค	3.52	0.57	มาก
3. ที่พักแรมรูปแบบต่างๆ	3.53	0.54	มาก
4. ภัตตาคารและบริการอาหาร และเครื่องดื่ม การ Shopping ห้างสรรพสินค้า	3.67	0.49	มาก
5. บริการข้อมูลและศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว	3.67	0.60	มาก
6. ป้ายบอกทิศทาง ระบบสื่อความหมาย สถานที่ท่องเที่ยว	3.38	0.55	มาก
รวม	3.95	0.62	มาก

จากตาราง 23 พบว่า ภาครัฐมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของการบริการทางการท่องเที่ยว ของจังหวัดตรัง มากที่สุดคือการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.85 รองลงมาได้แก่ ภัตตาคารและบริการอาหาร และเครื่องดื่ม การ Shopping ห้างสรรพสินค้า และบริการข้อมูล และศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.67 และที่พักแรมรูปแบบต่างๆ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.53

ส่วนที่ 3 : ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค (SWOT Analysis) ของจังหวัด

ตาราง 24 จุดเด่นของการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง

จุดแข็งของจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับ
1. ทรัพยากรธรรมชาติ/ท่องเที่ยว	4.20	0.68	มาก
2. การเกษตรและแปรรูป	3.52	0.63	มาก
3. ศูนย์กลางการศึกษาฝั่งอันดามัน	3.75	0.82	มาก
4. ผสมกลมกลืนวัฒนธรรม	3.56	0.78	มาก
รวม	3.76	0.73	มาก

จากตาราง 24 พบว่า ภาครัฐมีความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งทางการท่องเที่ยว ของจังหวัดตรัง มากที่สุดคือ ทรัพยากรธรรมชาติ/ท่องเที่ยว คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.20 รองลงมาได้แก่ ศูนย์กลางการศึกษาฝั่งอันดามัน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.75 และผสมกลมกลืนวัฒนธรรม คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.56

ตาราง 25 จุดอ่อนของการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง

จุดอ่อนของจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับ
1. ขาดการบูรณาการ การบริหารจัดการและสิ่งอำนวยความสะดวก	3.14	0.55	ปานกลาง
2. รายได้ประชาชนต่ำ มีช่องว่างคนจนและคนรวย	3.05	0.48	ปานกลาง
3. มีการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ	3.57	0.61	มาก
4. ขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการ	3.57	0.61	มาก
รวม	3.33	0.56	ปานกลาง

จากตาราง 25 พบว่า ภาครัฐมีความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อน ทางการท่องเที่ยว ของจังหวัดตรัง มากที่สุดคือ มีการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ/ท่องเที่ยว คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.57 รองลงมาได้แก่ ขาดการบูรณาการ การบริหารจัดการและ สิ่งอำนวยความสะดวก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.14 และรายได้ประชาชนต่ำ มีช่องว่างคนจนและคนรวย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.05

ตาราง 26 โอกาส (ส่งเสริม / สนับสนุน) ของการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง

โอกาสของจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับ
1. นโยบายรัฐบาลส่งเสริมการค้า การท่องเที่ยว การศึกษา	3.81	0.59	มาก
2. การส่งเสริม OTOP	3.88	0.55	มาก
3. ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี	3.47	0.64	มาก
4. กระแสโลกาภิวัตน์ สิทธิมนุษยชน	3.25	0.56	ปานกลาง
5. พัฒนาจังหวัดตรัง เป็นพื้นที่ในการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (IMT-GT)	3.38	0.59	ปานกลาง
6. พัฒนาจังหวัดตรังให้เป็น Center GATEWAY ไปสู่ลังกาวิและ เมดาน	3.38	0.59	ปานกลาง
7. พัฒนาจังหวัดตรังให้เป็นการพัฒนารูปแบบทวิภาคี ระหว่างภาครัฐและเอกชน โดยการจัดตั้งสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยว	3.43	0.61	มาก
รวม	3.25	0.55	ปานกลาง

จากตาราง 26 พบว่า ภาครัฐมีความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสทางการท่องเที่ยว ของจังหวัดตรัง มากที่สุดคือ การส่งเสริม OTOP คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.88 รองลงมาได้แก่ นโยบายรัฐบาลส่งเสริมการค้า การท่องเที่ยว การศึกษา คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.81 และความก้าวหน้าของเทคโนโลยี คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.47

ตาราง 27 อุปสรรค (ที่เป็นปัญหา) ของการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง

อุปสรรคของการพัฒนาจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับ
1. ปัญหาคอร์ปชันในสังคมไทย	2.70	0.82	ปานกลาง
2. การจัดกลุ่มจังหวัดไม่สอดคล้องกับการพัฒนา (ท่องเที่ยว)	3.15	0.67	ปานกลาง
3. กฎหมายไม่เอื้อต่อการพัฒนา	2.89	0.75	ปานกลาง
4. การกีดกันทางการค้า/กฎหมายระหว่างประเทศ	2.62	0.74	ปานกลาง
5. ขาดการพัฒนาจังหวัดตรังให้เป็น Center GATEWAY ไปสู่ลังกาวิ และ เมดาน	2.74	0.82	ปานกลาง
6. ขาดการพัฒนาจังหวัดตรังให้เป็นการพัฒนารูปแบบทวิภาคีระหว่าง ภาครัฐและเอกชน โดยการจัดตั้งสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยว	2.76	0.78	ปานกลาง
รวม	2.81	0.76	ปานกลาง

จากตาราง 27 พบว่า ภาครัฐมีความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคของการท่องเที่ยว ของจังหวัดตรัง มากที่สุดคือ การจัดกลุ่มจังหวัดไม่สอดคล้องกับการพัฒนา (ท่องเที่ยว) คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.15 รองลงมาได้แก่ กฎหมายไม่เอื้อต่อการพัฒนา คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.89 และขาดการพัฒนาจังหวัดตรังให้เป็นการพัฒนารูปแบบทวิภาคีระหว่างภาครัฐและเอกชน โดยการจัดตั้งสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยว คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.76

ส่วนที่ 4 : ทศนคติเกี่ยวกับวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัดตรัง

ตาราง 28 วิสัยทัศน์ต่อการท่องเที่ยวจังหวัดตรังในอนาคต

วิสัยทัศน์ของท่านต่อจังหวัดตรังในอนาคต	\bar{X}	SD	ระดับ
1. พัฒนาการเกษตรสู่สากล	3.53	0.67	มาก
2. จังหวัดตรังจะเป็นเมืองแม่แบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	4.01	0.59	มาก
3. สร้างโอกาสให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งทุน	3.45	0.72	มาก
4. ตรังจะเพิ่มรายได้จากผลิตภัณฑ์ OTOP	3.95	0.48	มาก
5. จังหวัดตรังจะเป็นเมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง	3.56	0.74	มาก
6. จังหวัดตรังจะพัฒนาเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามัน	3.75	0.67	มาก
รวม	3.71	0.65	มาก

จากตาราง 28 พบว่า ภาครัฐมีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ต่อการท่องเที่ยวจังหวัดตรังในอนาคต มากที่สุดคือ จังหวัดตรังจะเป็นเมืองแม่แบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.01 รองลงมาได้แก่ ตรังจะเพิ่มรายได้จากผลิตภัณฑ์ OTOP คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.95 และจังหวัดตรังจะพัฒนาเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามัน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.75

ตาราง 29 เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัดตรังการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับ
เป้าประสงค์ที่ 1 : เพิ่มผลผลิตทางการเกษตร	3.42	0.69	มาก
เป้าประสงค์ที่ 2 : สร้างโอกาสให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งทุน	3.46	0.73	มาก
เป้าประสงค์ที่ 3 : เพิ่มรายได้จาก OTOP	3.96	0.53	มาก
เป้าประสงค์ที่ 4 : เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว	3.99	0.56	มาก
เป้าประสงค์ที่ 5 : เมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง	3.54	0.73	มาก
เป้าประสงค์ที่ 6 : พัฒนาเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามัน	3.54	0.73	มาก
รวม	3.65	0.66	มาก

จากตาราง 29 พบว่า ภาครัฐมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัดตรังมากที่สุดคือ เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.99 รองลงมาได้แก่ ตรัง จะเพิ่มรายได้จากผลิตภัณฑ์ OTOP คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.96 และเมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.54

ความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ของจังหวัด

ตาราง 30 ความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ของจังหวัดจริง

ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์	\bar{X}	SD	ระดับ
ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การพัฒนาการผลิตภาคการเกษตร เพื่อการท่องเที่ยว และOTOP			
<u>กลยุทธ์ที่ 1.1</u> การเพิ่มผลผลิตการเกษตร (Productivity)	3.43	0.62	มาก
<u>กลยุทธ์ที่ 1.2</u> การสร้างมูลค่าเพิ่มจากใช้การผลิต	3.49	0.66	มาก
รวม	3.46	0.64	มาก
ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืน			
<u>กลยุทธ์ที่ 2.1</u> การพัฒนาระบบบริหารจัดการเพิ่มศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมแบบบูรณาการ	4.02	0.54	มาก
<u>กลยุทธ์ที่ 2.2</u> การพัฒนาศักยภาพระบบบริหารเครือข่ายและการตลาดการท่องเที่ยว	3.93	0.47	มากที่สุด
<u>กลยุทธ์ที่ 2.3</u> การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน	4.12	0.64	มาก
รวม	4.02	0.55	มาก
ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมให้มีคุณภาพ			
<u>กลยุทธ์ที่ 3.1</u> การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น	3.54	0.66	มาก
<u>กลยุทธ์ที่ 3.2</u> การพัฒนาสังคมให้น่าอยู่	3.52	0.68	มาก
รวม	3.53	0.67	มาก
ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การพัฒนาจังหวัดจริงเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามัน			
<u>กลยุทธ์ที่ 4.1</u> การวางแผนโครงการจัดตั้งมหาวิทยาลัยศรีตรัง ซึ่งเน้นการผลิตบัณฑิตด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ยั่งยืนและการศึกษาวิจัยด้านศึกษาชุมชนฝั่งอันดามัน	3.74	0.76	มาก
<u>กลยุทธ์ที่ 4.2</u> สร้างเครือข่ายและระดมทุนเพื่อจัดตั้งมหาวิทยาลัยศรีตรัง	3.62	0.61	มาก
<u>กลยุทธ์ที่ 4.3</u> การวางแผนโครงการจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาชุมชนฝั่งอันดามันซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยศรีตรัง	3.68	0.70	มาก
รวม	3.68	0.69	มาก
รวมทุกยุทธศาสตร์	3.71	0.63	มาก

จากตาราง 30 พบว่า ภาครัฐมีความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ของจังหวัดจริงในภาพรวม คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.71 อยู่ในระดับมาก โดยพบว่ายุทธศาสตร์ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.02 รองลงมาได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาจังหวัดจริงเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามัน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.68 และยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมให้มีคุณภาพ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.53

4.3) เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย

ตาราง 31 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด เป้าหมาย

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	\bar{X}	SD	ระดับ
1. เพิ่มผลผลิตทางการเกษตร	1.1 จำนวนพื้นที่ปลูกปาล์ม น้ำมันเพิ่มขึ้น (ปลูกใหม่) สวนยางพารา	จำนวน 3,000 ไร่	3.26	0.63	ปานกลาง
2. สร้างโอกาสให้เกษตรกรเข้าถึง แหล่งทุน	2.1 จำนวนเกษตรกรที่ขึ้น ทะเบียนเข้าร่วมโครงการ แปลงสินทรัพย์เป็นทุน	จำนวน 5,000 ราย	3.23	0.58	ปานกลาง
3. เพิ่มรายได้จาก OTOP	3.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่า การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP	จำนวน 416 ล้านบาท	3.85	0.50	มาก
4. เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว	4.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ รายได้และจำนวนนักท่องเที่ยว	15%	3.86	0.64	มาก
5. เมื่อนำอยู่ชุมชน เข้มแข็ง	5.1 ร้อยละของชุมชนเข้มแข็ง ตามมาตรฐานชุมชน	30%	3.38	0.65	ปานกลาง
รวม			3.52	0.60	มาก

จากตาราง 31 พบว่า ภาครัฐมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด เป้าหมายของจังหวัดตรงในด้าน เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวมากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.86 อยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ เพิ่มรายได้จาก OTOP คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.85 และเมื่อนำอยู่ชุมชน เข้มแข็ง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.38

5) ทศนคติในการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง

ตาราง 32 ทศนคติในการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง

ทศนคติในการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับ
5.1 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ระบบคมนาคม การสื่อสารและสาธารณูปโภค			
1. จังหวัดตรังมีความสะดวกในด้านการคมนาคมเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว การสื่อสาร และด้านสาธารณูปโภค	3.96	0.40	มาก
รวม	3.96	0.40	มาก

ตาราง 32 (ต่อ)

ทัศนคติในการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับ
5.2 ที่พัก ร้านอาหาร			
1. มีความหลากหลายด้านที่พักแรม ร้านอาหาร ราคา และมีความเพียงพอในการรองรับของพื้นที่พักแรม ร้านอาหาร	4.20	0.61	มาก
รวม	4.20	0.61	มาก
5.3 แหล่งท่องเที่ยว			
1. ทุกหน่วยงานมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	4.31	0.75	มากที่สุด
2. มีการบริการที่มีคุณภาพและยั่งยืน	3.88	0.54	มาก
3. มีการพัฒนาด้านการศึกษาและสื่อความหมายในการท่องเที่ยวเพื่อปลูกจิตสำนึก	3.87	0.56	มาก
รวม	4.02	0.62	มาก
5.4 กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์			
1. กิจกรรมด้านธรรมชาติ ผจญภัย เดินป่า ดำน้ำ ล่องแก่ง	4.45	0.81	มากที่สุด
2. กิจกรรมด้านประเพณีวัฒนธรรมวิถีชีวิต เช่น กินเจ ประมงพื้นบ้าน	4.31	0.67	มากที่สุด
รวม	4.38	0.74	มากที่สุด
5.5 บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ			
1. สถานที่ขายของที่ระลึกและที่แลกเปลี่ยน	3.69	0.63	มาก
2. สถานพยาบาล โรงพยาบาล ออตามัย	3.83	0.55	มาก
3. ศูนย์ข้อมูลท่องเที่ยวของจังหวัดและเอกชน	3.85	0.63	มาก
4. บริการด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	4.26	0.78	มากที่สุด
รวม	3.91	0.65	มาก
5.6.1 ภาครัฐ			
1. บทบาทในการลงทุนด้านพัฒนาสาธารณูปโภค	3.52	0.61	มาก
2. บทบาทในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	3.87	0.61	มาก
3. บทบาทในการพัฒนาการตลาดด้านการท่องเที่ยว	3.81	0.51	มาก
รวม	3.73	0.57	มาก
ทัศนคติในการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง			
5.6.2 ภาคเอกชน			
1. บทบาทในการร่วมลงทุนสาธารณูปโภค	3.46	0.59	มาก
2. บทบาทในการร่วมพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว	3.84	0.59	มาก
3. บทบาทในการร่วมทำการตลาดและสร้างมาตรฐานผลิตภัณฑ์และบริการ	3.73	0.60	มาก
รวม	3.67	0.59	มาก

ตาราง 32 (ต่อ)

5.6.3 ภาคประชาชน			
1. บทบาทในการดูแลรักษาทรัพยากรและแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่น	3.95	0.87	มาก
2. บทบาทในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการท่องเที่ยว	3.78	0.63	มาก
3. บทบาทในการเป็นผู้ร่วมตัดสินใจ วางแผน การปฏิบัติการและประเมินผล การพัฒนา	4.05	0.83	มาก
4. บทบาทในการเป็นเจ้าของกิจการธุรกิจท่องเที่ยวและได้รับการกระจาย รายได้	3.80	0.57	มาก
รวม	3.89	0.73	มาก
รวมทุกด้าน	3.77	0.64	มาก

จากตาราง 32 พบว่า ภาครัฐมีความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติในการท่องเที่ยวจังหวัดตรังในภาพรวม คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.77 อยู่ในระดับมาก โดยพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.38 รองลงมาได้แก่ ที่พัก ร้านอาหาร คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.20 และแหล่งท่องเที่ยว คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.02

4.3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของภาคเอกชน เกี่ยวกับแนวทาง ในการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดตรังอย่างยั่งยืน

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของภาคเอกชนเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนา การท่องเที่ยวจังหวัดตรังอย่างยั่งยืน ซึ่งการศึกษานี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้มีจำนวนทั้งสิ้น 100 ราย สามารถสรุปผลการศึกษาออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

- สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics)
- ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลส่วนบุคคลของภาคเอกชน

ตาราง 33 จำนวน และร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของภาคเอกชน

ลักษณะส่วนบุคคล		จำนวน	ร้อยละ
เพศ			
ชาย		36	36.00
หญิง		64	64.00
รวม		100	100.00
อายุ			
18 - 24 ปี		28	28.00
25 - 34 ปี		34	34.00
35 - 44 ปี		22	22.00
45 - 54 ปี		8	8.00
55 - 64 ปี		8	8.00
รวม		100	100.00
สถานภาพ			
โสด		56	56.00
สมรส		41	41.00
ม่าย		3	3.00
รวม		100	100.00
การศึกษา			
ป.4		4	4.00
ป.6		4	4.00
ม.3		7	7.00
ม.6		13	13.00
ปวช.		6	6.00
ปวส.		12	12.00
ต่ำกว่าปริญญาตรี		5	5.00
ปริญญาตรี		46	46.00
ปริญญาโท		3	3.00
รวม		100	100.00
อาชีพ			
ค้าขาย		27	27.00
ประมง		1	1.00
ลูกจ้างบริษัท		34	34.00
รับจ้าง		16	16.00
ไม่ได้ประกอบอาชีพ		4	4.00
รวม		100	100.00

ตาราง 33 (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ไม่มีรายได้	4	4.00
ต่ำกว่า 5,000 บาท	27	27.00
5001 – 10,000 บาท	37	37.00
10,001- 15,000 บาท	9	9.0
15001 – 20000 บาท	6	6.0
20001 – 25000 บาท	4	4.00
สูงกว่า 25,000 บาท	13	13.00
รวม	100	100
สถานภาพทางสังคม		
ภาครัฐ	100	100

จากตาราง 33 แสดงให้เห็นว่า ได้กลุ่มภาคเอกชน เป็นเพศชาย ร้อยละ 36.00 เป็นหญิง ร้อยละ 64.00 ช่วงอายุระหว่าง 18 – 24 ปี ร้อยละ 28.0 ช่วงอายุระหว่าง 25 - 34 ปี ร้อยละ 34.00 ช่วงอายุระหว่าง 35 - 44 ปี ร้อยละ 22.00 ช่วงอายุระหว่าง 45 - 54 ปี ร้อยละ 8.00

สถานภาพเป็นโสด ร้อยละ 56.00 สมรส ร้อยละ 41.00 หย่าร้าง ร้อยละ 3.00

แบ่งกลุ่มภาคเอกชนตามระดับการศึกษา จะพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับ ป.4 ร้อยละ 4.00 ระดับ ป.6 ร้อยละ 4.00 ระดับ ม.3 ร้อยละ 7.00 ม.6 ร้อยละ 13.00 ปวช. ร้อยละ 6.00 ปวส. ร้อยละ 12.00 ต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 5.00 ปริญญาตรีมากที่สุดเป็นอันดับที่ 1 ร้อยละ 46.00 ปริญญาโท ร้อยละ 3.00

การแบ่งกลุ่มภาคเอกชนตามอาชีพ จะพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีอาชีพ ค้าขาย ร้อยละ 27.00 ประมง ร้อยละ 1.00 อาชีพลูกจ้าง ร้อยละ 34.00

แบ่งกลุ่มภาคเอกชนตามระดับรายได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีรายได้ ร้อยละ 4.00 มีระดับรายได้ ต่ำกว่า 5000 บาท ร้อยละ 27.00 รายได้ 5,001 - 10000 บาท ร้อยละ 37.0 ระดับรายได้ระหว่าง 10,001 - 15,000 บาท ร้อยละ 9.0 ระดับรายได้ระหว่าง 15,001- 20,000 บาท ร้อยละ 6.0 และกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับรายได้ 20001 – 25000 บาท ร้อยละ 4.0 รายได้มากกว่า 25,000 บาท ร้อยละ 13.0

ส่วนที่ 2 : ผลการศึกษาการตรวจสอบทรัพยากร

ตาราง 34 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติซึ่งเป็นสถานที่นำท่องเที่ยวของจังหวัดดรง

แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัดดรง	\bar{X}	SD	ระดับ
1. เกาะมุก ถ้ำมรกต เกาะกระดาน เกาะม้า เกาะแหวน	4.63	0.69	มากที่สุด
2. อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม หาดหยงหลิง หาดยาว หาดสั้น	3.98	0.71	มาก
3. หาดปากเมง หาดราชมงคล หาดฉางหลวง	3.67	0.81	มาก
4. ถ้ำเจ้าไหม ถ้ำเจ้าคุณ	3.59	0.95	มาก
เฉลี่ย	3.97	0.79	มาก

จากตาราง 34 จะพบว่า ภาคเอกชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดดรง ที่นำท่องเที่ยวมากที่สุดคือ เกาะมุก ถ้ำมรกต เกาะกระดาน เกาะม้า เกาะแหวน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.63 รองลงมาได้แก่ อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม หาดหยงหลิง หาดยาว หาดสั้น คิดเป็นร้อยละ 3.98 และถ้ำเจ้าไหม ถ้ำเจ้าคุณ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.59

ตาราง 35 แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ซึ่งเป็นสถานที่นำท่องเที่ยวของจังหวัดดรง

แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ของจังหวัดดรง	\bar{X}	SD	ระดับ
1. อนุสาวรีย์พระยารัษฎานุประดิษฐ์	3.53	0.85	มาก
2. พิพิธภัณฑ์พระยารัษฎานุประดิษฐ์	3.55	0.99	มาก
3. ศาลเจ้ากิวอ่องเอี้ย ศาลเจ้าพ่อหมื่นราม	3.42	0.84	มาก
4. ตันยางพาราต้นแรกของประเทศไทย	3.42	1.04	มาก
เฉลี่ย	3.48	0.93	มาก

จากตาราง 35 พบว่า ภาคเอกชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ จังหวัดดรง ที่นำท่องเที่ยวมากที่สุดคือ พิพิธภัณฑ์พระยารัษฎานุประดิษฐ์ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.55 รองลงมาได้แก่ อนุสาวรีย์พระยารัษฎานุประดิษฐ์ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.53 ศาลเจ้ากิวอ่องเอี้ย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.42 และตันยางพาราต้นแรกของประเทศไทย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.42

ตาราง 36 แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมซึ่งเป็นสถานที่นำท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง

แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับ
1. เทศกาลกินเจ	4.42	0.62	มากที่สุด
2. เทศกาลวิวาทใต้สมุทร	4.17	0.81	มาก
3. เทศกาลหมุย่าง ขนมเค้ก	3.99	0.78	มาก
4. เทศกาลเก็บหอยตะเภา	3.50	0.87	มาก
เฉลี่ย	4.02	0.77	มาก

จากตาราง 36 พบว่า ภาคเอกชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม และงานเทศกาลประเพณี ของจังหวัดตรัง ที่นำท่องเที่ยวมากที่สุดคือ เทศกาลกินเจ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.42 รองลงมาได้แก่ เทศกาลวิวาทใต้สมุทร คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.17 และเทศกาลหมุย่าง ขนมเค้ก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.99

ตาราง 37 กิจกรรมที่นำท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง

กิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับ
1. กิจกรรมการท่องเที่ยวดำน้ำดูปะการัง	4.30	0.95	มากที่สุด
2. กิจกรรมเดินป่าศึกษาธรรมชาติ	3.44	1.12	มาก
3. กิจกรรมพายคายัค แคนู	3.26	1.06	ปานกลาง
4. ชมงานศิลปะ และประมงพื้นบ้าน	3.10	0.97	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.53	1.03	มาก

จากตาราง 37 พบว่า ภาคเอกชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยว ของจังหวัดตรัง ที่นำท่องเที่ยวมากที่สุดคือ กิจกรรมการท่องเที่ยวดำน้ำดูปะการัง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.30 รองลงมาได้แก่ กิจกรรมเดินป่าศึกษาธรรมชาติ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.44 และกิจกรรมพายคายัค แคนู คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.2

ตาราง 38 ความเหมาะสมของการบริการทางการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง

การบริการทางการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับ
1. การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	3.72	0.89	มาก
2. ระบบสาธารณูปโภค	3.17	0.78	ปานกลาง
3. ที่พักแรมรูปแบบต่างๆ	3.58	0.89	มาก
4. ภัตตาคารและบริการอาหาร และเครื่องดื่ม การ Shopping ห้างสรรพสินค้า	3.40	0.82	ปานกลาง
5. บริการข้อมูลและศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว	3.37	0.96	ปานกลาง
6. ป้ายบอกทิศทาง ระบบสื่อความหมาย สถานที่ท่องเที่ยว	3.49	0.82	มาก
เฉลี่ย	3.45	0.86	มาก

จากตาราง 38 พบว่า ภาคเอกชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของการบริการทางการท่องเที่ยว ของจังหวัดตรัง มากที่สุดคือการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.72 รองลงมาได้แก่ และที่พักแรมรูปแบบต่างๆ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.58 ป้ายบอกทิศทาง ระบบสื่อความหมาย สถานที่ท่องเที่ยว คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.49

ส่วนที่ 3 : ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค (SWOT Analysis) ของจังหวัดตรัง

ตาราง 39 จุดเด่นของการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง

จุดแข็งของจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับ
1. ทรัพยากรธรรมชาติ/ท่องเที่ยว	4.15	0.81	มาก
2. การเกษตรและแปรรูป	3.42	0.83	มาก
3. ศูนย์กลางการศึกษาฝั่งอันดามัน	3.28	0.95	ปานกลาง
4. ผสมกลมกลืนวัฒนธรรม	3.11	0.85	ปานกลาง
รวม	3.49	0.86	มาก

จากตาราง 39 พบว่า ภาคเอกชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งทางการท่องเที่ยว ของจังหวัดตรัง มากที่สุดคือ ทรัพยากรธรรมชาติ/ท่องเที่ยว คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.15 รองลงมาได้แก่ การเกษตรแปรรูป คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.42 ศูนย์กลางการศึกษาฝั่งอันดามัน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.28 และ ผสมกลมกลืนวัฒนธรรม คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.11

ตาราง 40 จุดอ่อนของการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง

จุดอ่อนของจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับ
1.ขาดการบูรณาการ การบริหารจัดการและสิ่งอำนวยความสะดวก	3.90	0.89	มาก
2. รายได้ประชาชนต่ำ มีช่องว่างคนจนและคนรวย	3.45	0.87	มาก
3. มีการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ	3.88	0.88	มาก
4. ขาดความรู้ความเข้าใจในการ บริหารจัดการ	3.88	0.88	มาก
รวม	3.78	0.88	มาก

จากตาราง 40 พบว่า ภาคเอกชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อน ทางการท่องเที่ยว ของจังหวัดตรัง มากที่สุดคือ ขาดการบูรณาการ การบริหารจัดการและสิ่งอำนวยความสะดวก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.90 รองลงมาได้แก่มีการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ/ท่องเที่ยว คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.88 รายได้ประชาชนต่ำ มีช่องว่างคนจนและคนรวย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.45

ตาราง 41 โอกาส (ส่งเสริม / สนับสนุน) ของการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง

โอกาสของจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับ
1. นโยบายรัฐบาลส่งเสริมการค้า การท่องเที่ยว การศึกษา	3.83	0.98	มาก
2. การส่งเสริม OTOP	3.88	0.82	มาก
3. ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี	3.51	0.96	มาก
4. กระแสโลกาภิวัตน์ สิทธิมนุษยชน	3.33	1.03	ปานกลาง
5. พัฒนาจังหวัดตรัง เป็นพื้นที่ในการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (IMT-GT)	3.16	1.09	ปานกลาง
6. พัฒนาจังหวัดตรังให้เป็น Center GATEWAY ไปสู่ลิ่งกาวิและ เมดาน	3.16	1.09	ปานกลาง
7. พัฒนาจังหวัดตรังให้เป็นการพัฒนาในรูปแบบทวิภาคีระหว่างภาครัฐและเอกชน โดยการจัดตั้งสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยว	3.40	0.94	ปานกลาง
รวม	3.52	0.97	มาก

จากตาราง 41 พบว่า ภาคเอกชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสทางการท่องเที่ยว ของจังหวัดตรัง มากที่สุดคือ การส่งเสริม OTOP คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.88 รองลงมาได้แก่ นโยบายรัฐบาลส่งเสริมการค้า การท่องเที่ยว การศึกษา คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.83 และความก้าวหน้าของเทคโนโลยี คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.51

ตาราง 42 อุปสรรค (ที่เป็นปัญหา) ของการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง

อุปสรรคของการพัฒนาจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับ
1. ปัญหาคอร์ปชั่นในสังคมไทย	3.97	0.86	มาก
2. การจัดกลุ่มจังหวัดไม่สอดคล้องกับการพัฒนา (ท่องเที่ยว)	3.97	0.88	มาก
3. กฎหมายไม่เอื้อต่อการพัฒนา	3.53	1.01	มาก
4. การกีดกันทางการค้า/กฎหมายระหว่างประเทศ	3.29	0.92	ปานกลาง
5. ขาดการพัฒนาจังหวัดตรังให้เป็น Center GATEWAY ไปสู่ลิ่งกาวิ และเมดาน	3.61	0.87	มาก
6. ขาดการพัฒนาจังหวัดตรังให้เป็นการพัฒนาในรูปแบบทวิภาคีระหว่างภาครัฐและเอกชน โดยการจัดตั้งสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยว	3.56	0.83	มาก
รวม	3.65	0.89	มาก

จากตาราง 42 พบว่า ภาคเอกชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคของการท่องเที่ยว ของจังหวัดตรัง มากที่สุดคือ การจัดกลุ่มจังหวัดไม่สอดคล้องกับการพัฒนา (ท่องเที่ยว) และปัญหาคอร์ปชั่นในสังคมไทย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.97 รองลงมาได้แก่ขาดการพัฒนาจังหวัดตรังให้เป็น Center GATEWAY ไปสู่ลิ่งกาวิ และเมดาน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.61 และขาดการพัฒนาจังหวัดตรังให้เป็นการพัฒนาในรูปแบบทวิภาคีระหว่างภาครัฐและเอกชน โดยการจัดตั้งสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยว คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.56

ส่วนที่ 4 : ทศนคติเกี่ยวกับวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัดตรัง

ตาราง 43 วิสัยทัศน์ต่อการท่องเที่ยวจังหวัดตรังในอนาคต

วิสัยทัศน์ของท่านต่อจังหวัดตรังในอนาคต	\bar{X}	SD	ระดับ
1. พัฒนาการเกษตรสู่สากล	4.04	0.89	มาก
2. จังหวัดตรังจะเป็นเมืองแม่แบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	4.29	0.83	มากที่สุด
3. สร้างโอกาสให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งทุน	4.06	0.87	มาก
4. ตรังจะเพิ่มรายได้จากผลิตภัณฑ์ OTOP	4.16	0.88	มาก
5. จังหวัดตรังจะเป็นเมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง	4.29	0.82	มากที่สุด
6. จังหวัดตรังจะพัฒนาเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามัน	3.94	0.93	มาก
รวม	4.13	0.87	มาก

จากตาราง 43 พบว่า ภาคเอกชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ต่อการท่องเที่ยวจังหวัดตรังในอนาคต มากที่สุดคือ จังหวัดตรังจะเป็นเมืองแม่แบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และจังหวัดตรัง

จะเป็นเมืองนำอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.29 รองลงมาได้แก่ ดรงจะเพิ่มรายได้จากผลิตภัณฑ์ OTOP คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.16 และจังหวัดรงจะพัฒนาเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามัน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.94

ตาราง 44 เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของการท่องเที่ยวจังหวัดรง

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัดรง	\bar{X}	SD	ระดับ
เป้าประสงค์ที่ 1 : เพิ่มผลผลิตทางการเกษตร	4.14	0.76	มาก
เป้าประสงค์ที่ 2 : สร้างโอกาสให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งทุน	3.92	0.89	มาก
เป้าประสงค์ที่ 3 : เพิ่มรายได้จาก OTOP	4.16	0.81	มาก
เป้าประสงค์ที่ 4 : เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว	4.26	0.72	มากที่สุด
เป้าประสงค์ที่ 5 : เมืองนำอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง	4.24	0.73	มากที่สุด
เป้าประสงค์ที่ 6 : พัฒนาเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามัน	4.24	0.73	มากที่สุด
รวม	4.14	0.78	มาก

จากตาราง 44 พบว่า ภาคเอกชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัดรง มากที่สุดคือ เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.26 รองลงมาได้แก่ เมืองนำอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.24 และรงจะเพิ่มรายได้จากผลิตภัณฑ์ OTOP คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.16

ความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ของจังหวัด

ตาราง 45 ความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ของจังหวัดรง

ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์	\bar{X}	SD	ระดับ
ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การพัฒนาการผลิตภาคการเกษตรเพื่อการท่องเที่ยว และ OTOP			
<u>กลยุทธ์ที่ 1.1</u> การเพิ่มผลผลิตการเกษตร (Productivity)	3.80	0.80	มาก
<u>กลยุทธ์ที่ 1.2</u> การสร้างมูลค่าเพิ่มจากใช้การผลิต	3.67	0.83	มาก
รวม	3.74	0.82	มาก
ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืน			
<u>กลยุทธ์ที่ 2.1</u> การพัฒนาระบบบริหารจัดการเพิ่มศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมแบบบูรณาการ	4.02	0.85	มาก
<u>กลยุทธ์ที่ 2.2</u> การพัฒนาศักยภาพระบบบริหารเครือข่ายและการตลาดการท่องเที่ยว	3.81	0.76	มาก
<u>กลยุทธ์ที่ 2.3</u> การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน	3.83	0.84	มาก
รวม	3.88	0.82	มาก

ตาราง 45 (ต่อ)

ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์	\bar{X}	SD	ระดับ
ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมให้มีคุณภาพ			
กลยุทธ์ที่ 3.1 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น	3.86	0.87	มาก
กลยุทธ์ที่ 3.2 การพัฒนาสังคมให้น่าอยู่	3.98	0.92	มาก
รวม	3.92	0.89	มาก
ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การพัฒนาจังหวัดตั้งเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามัน			
กลยุทธ์ที่ 4.1 การวางแผนโครงการจัดตั้งมหาวิทยาลัยศรีตรัง ซึ่งเน้นการผลิตบัณฑิตด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ยั่งยืนและการศึกษาวิจัยด้านศึกษาชุมชนฝั่งอันดามัน	3.79	0.67	มาก
กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างเครือข่ายและระดมทุนเพื่อจัดตั้งมหาวิทยาลัยศรีตรัง	3.84	0.77	มาก
กลยุทธ์ที่ 4.3 การวางแผนโครงการจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาชุมชนฝั่งอันดามันซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยศรีตรัง	3.94	0.71	มาก
รวม	3.86	0.72	มาก
รวมทุกยุทธศาสตร์	3.85	0.81	มาก

จากตาราง 45 พบว่า ภาคเอกชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ของจังหวัดตั้งในภาพรวม คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.85 อยู่ในระดับมาก โดยพบว่ายุทธศาสตร์ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมให้มีคุณภาพ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.92 รองลงมาได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.88 และยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาจังหวัดตั้งเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามัน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.86

4.3) เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย

ตาราง 46 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด เป้าหมาย

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	\bar{X}	SD	ระดับ
1. เพิ่มผลผลิตทางการเกษตร	1.1 จำนวนพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันเพิ่มขึ้น (ปลูกใหม่) สวนยางพารา	จำนวน 3,000 ไร่	3.83	0.68	มาก
2. สร้างโอกาสให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งทุน	2.1 จำนวนเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเข้าร่วมโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน	จำนวน 5,000 ราย	3.92	0.66	มาก

ตาราง 46 (ต่อ)

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	\bar{X}	SD	ระดับ
3. เพิ่มรายได้จาก OTOP	3.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP	จำนวน 416 ล้านบาท	3.88	0.78	มาก
4. เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว	4.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยว	15%	4.00	0.80	มาก
5. เมืองน่าอยู่ชุมชนเข้มแข็ง	5.1 ร้อยละของชุมชนเข้มแข็งตามมาตรฐานชุมชน	30%	3.98	0.85	มาก
เฉลี่ย			3.92	0.75	มาก

จากตาราง 46 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด เป้าหมายของจังหวัดจริงในด้าน เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวมากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.00 อยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ เมืองน่าอยู่ชุมชนเข้มแข็ง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.98 และการเพิ่มรายได้จาก OTOP คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.88

5) ทศนคติในการท่องเที่ยวจังหวัดจริง

ตาราง 47 ทศนคติในการท่องเที่ยวของจังหวัดจริง

ทศนคติในการท่องเที่ยวของจังหวัดจริง	\bar{X}	SD	ระดับ
5.1 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ระบบคมนาคม การสื่อสารและสาธารณูปโภค			
1. จังหวัดจริงมีความสะดวกในด้านการคมนาคมเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวการสื่อสาร และด้านสาธารณูปโภค	3.65	0.98	มาก
รวม	3.65	0.98	มาก
5.2 ที่พัก ร้านอาหาร			
1. มีความหลากหลายด้านที่พักแรม ร้านอาหาร ราคา และมีความเพียงพอในการรองรับของพื้นที่พักแรม ร้านอาหาร	3.79	0.87	มาก
รวม	3.79	0.87	มาก
5.3 แหล่งท่องเที่ยว			
1. ทุกหน่วยงานมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	3.23	1.03	ปานกลาง
2. มีการบริการที่มีคุณภาพและยั่งยืน	3.13	0.95	ปานกลาง
3. มีการพัฒนาด้านการศึกษาและสื่อความหมายในการท่องเที่ยวเพื่อปลูกจิตสำนึก	3.29	1.12	ปานกลาง
รวม	3.22	1.03	ปานกลาง

ตาราง 47(ต่อ)

ทัศนคติในการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับ
5.4 กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์			
1. กิจกรรมด้านธรรมชาติ ผจญภัย เดินป่า ดำน้ำ ล่องแก่ง	3.31	0.84	ปานกลาง
2. กิจกรรมด้านประเพณีวัฒนธรรมวิถีชีวิต เช่น กินเจ ประมง พื้นบ้าน	3.60	0.88	มาก
รวม	3.45	0.86	มาก
5.5 บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ			
1. สถานที่ขายของที่ระลึกและที่แลกเปลี่ยน	3.43	0.92	มาก
2. สถานพยาบาล โรงพยาบาล อนามัย	3.73	0.69	มาก
3. ศูนย์ข้อมูลท่องเที่ยวของจังหวัดและเอกชน	3.50	0.86	มาก
4. บริการด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	3.36	0.86	ปานกลาง
รวม	3.51	0.83	มาก
5.6.1 ภาครัฐ			
1. บทบาทในการลงทุนด้านพัฒนาสาธารณูปโภค	3.41	0.93	มาก
2. บทบาทในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	3.43	0.89	มาก
3. บทบาทในการพัฒนาการตลาดด้านการท่องเที่ยว	3.40	0.93	ปานกลาง
รวม	3.41	0.92	มาก
5.6.2 ภาคเอกชน			
1. บทบาทในการร่วมลงทุนสาธารณูปโภค	3.43	0.64	มาก
2. บทบาทในการร่วมพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว	3.61	0.6	มาก
3. บทบาทในการร่วมทำการตลาดและสร้างมาตรฐานผลิตภัณฑ์ และบริการ	3.64	0.87	มาก
รวม	3.56	0.70	มาก
5.6.3 ภาคประชาชน			
1. บทบาทในการดูแลรักษาทรัพยากรและแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่น	3.51	0.88	มาก
2. บทบาทในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการท่องเที่ยว	3.58	0.85	มาก
3. บทบาทในการเป็นผู้ร่วมตัดสินใจ วางแผน การ ปฏิบัติการและประเมินผลการพัฒนา	3.31	0.84	ปานกลาง
4. บทบาทในการเป็นเจ้าของกิจการธุรกิจท่องเที่ยวและ ได้รับการกระจายรายได้	3.28	0.69	ปานกลาง
รวม	3.42	0.82	มาก
รวมทุกด้าน	3.46	0.87	มาก

จากตาราง 47 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติในการท่องเที่ยวจังหวัดตรังในภาพรวม คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.46 อยู่ในระดับมาก โดยพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ มี

ความหลากหลายด้านที่พักแรม ร้านอาหาร ราคา และมีความเพียงพอในการรองรับของพื้นที่พักแรม
ร้านอาหาร คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.79 รองลงมาได้แก่ จังหวัดตั้งมีความสะดวกในด้านการคมนาคม
เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว การสื่อสาร และด้านสาธารณูปโภค คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.65

4.4 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว เกี่ยวกับแนวทาง ในการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดตรังอย่างยั่งยืน

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนา
การท่องเที่ยวจังหวัดตรังอย่างยั่งยืน ซึ่งการศึกษานี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม
(Questionnaire) โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้มีจำนวนทั้งสิ้น 100 ราย สามารถสรุปผลการศึกษาออกเป็น
4 ส่วนดังนี้

- สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics)
 - ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง
 - ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาลักษณะการเดินทาง และวัตถุประสงค์ของการเดินทาง
 - ส่วนที่ 3 ผลการศึกษาทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง
- ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics)

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มนักท่องเที่ยว

ตาราง 48 จำนวน และร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มนักท่องเที่ยว

	ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	59	59.00
	หญิง	41	41.00
	รวม	100	100.00
อายุ	18 – 24 ปี	44	44.00
	25 – 34 ปี	29	29.00
	35 – 44 ปี	11	11.00
	45 – 54 ปี	7	7.00
	55 – 64 ปี	7	7.00
	65 ขึ้นไป	2	2.00
	รวม	100	100.00

ตาราง 48 (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล		จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพ			
โสด		67	67.00
สมรส		31	31.00
ม่าย		1	1.00
หย่าร้าง		1	1.00
	รวม	100	100.00
การศึกษา			
ป.4		3	3.00
ป.6		2	2.00
ม.3		2	2.00
ม.6		12	12.00
ปวช.		5	5.00
ปวส.		7	7.00
ต่ำกว่าปริญญาตรี		3	3.00
ปริญญาตรี		56	56.00
ปริญญาโท		8	8.00
อื่น ๆ		2	2.00
	รวม	100	100.00
อาชีพ			
ค้าขาย		9	9.00
เกษตรกร		5	5.00
พนักงานรัฐวิสาหกิจ		1	1.00
รับราชการ		10	10.00
ข้าราชการบำนาญ		4	4.00
ลูกจ้างบริษัท		20	20.00
รับจ้าง		5	5.00
ธุรกิจส่วนตัว		9	9.00
ไม่ได้ประกอบอาชีพ		6	6.00
นักเรียนนิสิต/นักศึกษา		31	31.00
	รวม	100	100.00
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน			
ต่ำกว่า 10,000 บาท		40	40.00
10,001 – 20,000 บาท		19	19.00
20,001- 30,000 บาท		34	34.00
สูงกว่า 30,000 บาท		7	7.00
	รวม	100	100.00

จากตาราง 48 แสดงให้เห็นว่า ได้กลุ่มนักท่องเที่ยว เป็นเพศชาย ร้อยละ 59.00 เป็นหญิง ร้อยละ 41.00 ช่วงอายุระหว่าง 18 – 24 ปี ร้อยละ 44.0 ช่วงอายุระหว่าง 25 - 34 ปี ร้อยละ 29.00 ช่วงอายุระหว่าง 35 - 44 ปี ร้อยละ 11.00 ช่วงอายุระหว่าง 45 - 54 ปี ร้อยละ 7.00 ช่วงอายุระหว่าง 55 - 64 ปี ร้อยละ 7.00 และอายุ 65 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 2.00

สถานภาพเป็นโสด ร้อยละ 67.00 สมรส ร้อยละ 31.00 หย่าร้าง ร้อยละ 1.00

หากแบ่งกลุ่มนักท่องเที่ยวตามระดับการศึกษา จะพบว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับ ป.4 ร้อยละ 3.00 ป.6 ร้อยละ 2.00 ม.3 ร้อยละ 2.00 ม.6 ร้อยละ 12.00 ปวช. ร้อยละ 5.00 ปวส. ร้อยละ 7.00 ต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 3.00 ปริญญาตรีมากที่สุดเป็นอันดับที่ 1 ร้อยละ 56.00 ปริญญาโท ร้อยละ 8.00 อื่นๆ ร้อยละ 2.00

สำหรับการแบ่งกลุ่มนักท่องเที่ยวตามอาชีพ จะพบว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวมีอาชีพค้าขาย ร้อยละ 9.00 เกษตรกร ร้อยละ 5.00 พนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 1.00 รับราชการ ร้อยละ 10.00 ข้าราชการบำนาญ ร้อยละ 4.00 ลูกจ้างบริษัท ร้อยละ 20.00 รับจ้าง ร้อยละ 5.00 ธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 9.00 ไม่ได้ประกอบอาชีพ ร้อยละ 6.00 นักเรียน/นักศึกษา ร้อยละ 31.00

สำหรับการแบ่งกลุ่มนักท่องเที่ยวตามระดับรายได้ พบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีระดับรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท ร้อยละ 40.00 ระดับรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ร้อยละ 19.00 ระดับรายได้ระหว่าง 20,001- 30,000 บาท ร้อยละ 34.00 และกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีระดับรายได้มากกว่า 30,000 บาท ร้อยละ 7.00

ส่วนที่ 2 : ผลการศึกษาลักษณะการเดินทางระยะเวลาการเดินทาง และ วัตถุประสงค์การเดินทาง

2.1) ท่านเคยเดินทางไปจังหวัดตรังหรือไม่

ตาราง 49 การเดินทางไปจังหวัดตรัง

การเดินทางไปจังหวัดตรัง	จำนวน	ร้อยละ
เคย	82	82.00
ไม่เคย	18	18.00
รวม	100	100

จากตาราง 49 จะพบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวเคยเดินทางไปเที่ยวจังหวัดตรัง ร้อยละ 82.00 ไม่เคยเดินทางไปเที่ยวจังหวัดตรัง ร้อยละ 18.00 ในขณะที่ค่าเฉลี่ยของการเดินทางเท่ากับ 4.53 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.48

2.2) ลักษณะการเดินทาง

ตาราง 50 จำนวน ร้อยละ ของลักษณะการเดินทางไปเที่ยวจังหวัดตรัง

ลักษณะการเดินทางไปเที่ยวจังหวัดตรัง	จำนวน	ร้อยละ
คนเดียว	38	38.00
กลุ่มเพื่อน	33	33.00
ครอบครัว	23	23.00
คณะผู้ร่วมเดินทาง	6	6.00
รวม	100	100.00

จากตาราง 50 จะเห็นได้ว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวนิยมเดินทางคนเดียว ร้อยละ 38.00 รองลงมาเดินทางกับกลุ่มเพื่อน ร้อยละ 33.00 และเดินทางกับครอบครัวร้อยละ 23.00

2.3) ยานพาหนะในการเดินทาง

ตาราง 51 ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง

ยานพาหนะ	จำนวน	ร้อยละ
รถไฟ	74	74.00
รถโดยสารประจำทาง	8	8.00
รถโดยสารปรับอากาศ	4	4.00
รถยนต์ส่วนตัว	11	11.00
รถยนต์บริษัทนำเที่ยว	1	1.00
อื่น ๆ	2	2.00
รวม	100	100.00

จากข้อมูลในตาราง 51 จะเห็นได้ว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวนิยมเดินทางด้วยรถไฟ ร้อยละ 74.00 รองลงมาเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัว ร้อยละ 11.00 และเดินทางด้วยรถโดยสารประจำทาง (บ.ข.ส.) ร้อยละ 8.00

2.4) การพักค้างคืนที่จังหวัดตรัง

ตาราง 52 จำนวน ร้อยละ ของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ พักค้างคืนในจังหวัดตรัง

การพักค้างคืน	จำนวน	ร้อยละ
พักค้างคืน	78	78.00
ไม่พักค้างคืน	22	22.00
รวม	100	100.00

จากข้อมูลในตาราง 52 จะเห็นได้ว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวนิยมพักค้างคืน ร้อยละ 78.00
ไม่พักค้างคืน ร้อยละ 22.00

2.5) ประเภทของที่พักค้างคืน

ตาราง 53 แสดงจำนวน ร้อยละ ประเภทของสถานที่พักค้างคืน

ประเภทของสถานที่พักค้างคืน	จำนวน	ร้อยละ
โรงแรม รีสอร์ท	17	21.80
บังกะโล	3	3.80
เกสท์เฮาส์	4	5.10
บ้านญาติ / เพื่อน	31	39.70
บ้านพักรับรอง	7	9.00
วัด / โรงเรียน	3	3.80
โฮมสเตย์	1	1.30
อื่น ๆ	12	15.40
รวม	78	100.00

จากตาราง 53 จะพบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวนิยมพักค้างคืนที่บ้านญาติ / เพื่อน มากที่สุด
เป็นอันดับ 1 ร้อยละ 39.70 และอันดับ 2 ได้แก่ โรงแรม / รีสอร์ท ร้อยละ 21.80

2.6) ระยะเวลาที่พักค้างคืน

ตาราง 54 จำนวน ร้อยละ ระยะเวลาในการพักค้างคืน

ระยะเวลาในการพักค้างคืน	จำนวน	ร้อยละ
1 คืน	16	20.50
2 คืน	12	15.40
3 คืน	11	14.10
มากกว่า 3 คืน	39	50.00
รวม	78	100.00

จากตาราง 54 จะพบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวนิยมนอนพักค้างคืนมากกว่า 3 คืน มากที่สุด ร้อยละ 50.00 อันดับที่ 2 ได้แก่ พักค้างคืน 1 คืน ร้อยละ 20.50 และอันดับที่ 3 ได้แก่ พักค้างคืน 2 คืน ร้อยละ 15.40

2.7) วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางในครั้งนี้

ตาราง 55 ตารางแสดงวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางในครั้งนี้

วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางในครั้งนี้	จำนวน	ร้อยละ
ท่องเที่ยว / พักผ่อน	41	41.00
ประกอบธุรกิจ	9	9.00
ปฏิบัติราชการ	3	3.00
ประชุมสัมมนา	3	3.00
ทัศนศึกษา	4	4.00
เยี่ยมญาติ / เพื่อน	25	25.00
อื่น ๆ	15	15.00
รวม	100	100.00

จากตาราง 55 จะพบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยว / พักผ่อน เป็นอันดับ 1 ร้อยละ 41.00 อันดับ 2 ได้แก่ เยี่ยมญาติ / เพื่อน ร้อยละ 25.00

2.8) ที่มาของแหล่งข่าวสถานที่ท่องเที่ยวจังหวัดตรัง

ตาราง 56 ที่มาของแหล่งข่าวสถานที่ท่องเที่ยวจังหวัดตรัง

ที่มาของแหล่งข่าวสถานที่ท่องเที่ยวจังหวัดตรัง	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์	39	39.00
วิทยุ	1	1.00
หนังสือพิมพ์	6	6.00
นิตยสารท่องเที่ยว	8	8.00
เว็บไซต์	2	2.00
เพื่อน ญาติ ครอบครัว	30	30.00
งานแสดงสินค้า ท่องเที่ยว	2	2.00
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	10	10.00
อื่น ๆ	2	2.00
รวม	100	100.00

จากตาราง 56 จะพบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวโดยทราบข่าวจากโทรทัศน์ เป็นอันดับ 1 ร้อยละ 39.00 อันดับ 2 ได้แก่ เพื่อน / ญาติ / ครอบครัว ร้อยละ 30.00 และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ร้อยละ 10.00

2.9) ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวจังหวัดตรังในครั้งนี้

ตาราง 57 ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวจังหวัดตรังในครั้งนี้

ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวจังหวัดตรังในครั้งนี้	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 3000 บาท	25	25.00
3001 – 5000 บาท	39	39.00
5001 – 6000 บาท	14	14.00
มากกว่า 6000 บาท	18	18.00
รวม	100	100.00

จากตาราง 57 จะพบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวระหว่าง 3001 – 5000 บาท เป็นอันดับ 1 ร้อยละ 39.00 อันดับ 2 ได้แก่ต่ำกว่า 3000 บาท ร้อยละ 25.00 และมากกว่า 6000 บาท ร้อยละ 18.00

ส่วนที่ 3 : ผลการศึกษาแรงจูงใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง

ตาราง 58 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง

แรงจูงใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับความต้องการ
1. ท่านต้องการหาความตื่นเต้นและเร้าใจในการท่องเที่ยวเพื่อหลีกเลี่ยงความจำเจ	3.92	0.91	มาก
2. ท่านต้องการมาหาการพักผ่อนหย่อนใจ และความ	4.23	0.79	มากที่สุด
3. ท่านต้องการหาประสบการณ์แปลกใหม่ให้ชีวิต	4.07	0.88	มาก
4. ท่านต้องการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	4.38	0.83	มากที่สุด
5. ท่านต้องการหาเพื่อนใหม่ๆ	3.42	1.05	มาก
6. ท่านต้องการให้เป็นที่ยอมรับนับถือจากผู้อื่น	3.27	1.11	ปานกลาง
7. ท่านต้องการพัฒนาตนเอง	3.99	0.86	มาก
8. ท่านต้องการประสบการณ์ใหม่อย่างต่อเนื่อง	4.22	0.81	มากที่สุด
9. ท่านต้องการได้แสดงออกในสิ่งที่ท่านต้องการ	3.86	0.95	มาก
รวม	3.94	0.91	มาก

หมายเหตุ : การให้คะแนนระดับความต้องการเป็นดังนี้

ปัจจัยที่ให้ความต้องการระดับมากที่สุด	: 5 คะแนน
ปัจจัยที่ให้ความต้องการระดับมาก	: 4 คะแนน
ปัจจัยที่ให้ความต้องการระดับปานกลาง	: 3 คะแนน
ปัจจัยที่ให้ความต้องการระดับน้อย	: 2 คะแนน
ปัจจัยที่ให้ความต้องการระดับน้อยที่สุด	: 1 คะแนน

จากตาราง 58 หากพิจารณาปัจจัยทางความต้องการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวจังหวัดตรังของกลุ่มตัวอย่าง จะพบว่ามีค่าเฉลี่ยของระดับความสำคัญโดยรวมเท่ากับ 3.94 คะแนนจัดว่า เป็นปัจจัยของความต้องการที่มีอิทธิพลในระดับมาก ปัจจัยด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีค่าเฉลี่ยของระดับความสำคัญโดยรวมเท่ากับ 4.38 คะแนน ซึ่งจัดว่า เป็นปัจจัยของความต้องการที่มีอิทธิพลในระดับมากที่สุด โดยมีความต้องการพักผ่อนหย่อนใจ และความเพลิดเพลิน โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความต้องการเท่ากับ 4.23 ซึ่งจัดว่า เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลในระดับมากที่สุด

ส่วนที่ 4 : ผลการศึกษาเกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยวจังหวัดตรัง

4.1) แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง

ตาราง 59 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัดตรังที่น่าท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1. เกาะมุก ถ้ำมรกต เกาะกระดาน เกาะม้า เกาะแหวน	4.45	0.67	มากที่สุด
2. อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม หาดหยงหลิง หาดยาว หาดสั้น	4.12	0.74	มาก
3. หาดปากเมง หาดราชมงคล หาดฉางหลวง	3.99	0.88	มาก
4. ถ้ำเจ้าไหม ถ้ำเจ้าคุณ	4.06	0.84	มาก
รวม	4.15	0.78	มาก

จากตาราง 59 หากพิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัดตรังที่น่าท่องเที่ยวของกลุ่มนักท่องเที่ยวพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.15 คะแนน ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก โดยมีการให้ความคิดเห็นว่าเกาะมุก ถ้ำมรกต เกาะกระดาน เกาะม้า เกาะแหวน เป็นสถานที่น่าท่องเที่ยวมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.45 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม หาดหยงหลิง หาดยาว หาดสั้น โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.12 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก

4.2) แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง

ตาราง 60 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ของจังหวัดตรังที่น่าท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1. อนุสาวรีย์พระยารัษฎานุประดิษฐ์	3.88	0.95	มาก
2. พิพิธภัณฑสถานพระยารัษฎานุประดิษฐ์	3.87	0.94	มาก
3. ศาลเจ้ากิวอ่องเฮี้ย ศาลเจ้าพ่อหมื่นราม	3.72	1.03	มาก
4. ดันยางพาราต้นแรกของประเทศไทย	3.86	1.10	มาก
รวม	3.83	1.00	มาก

จากตาราง 60 หากพิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ของจังหวัดตรังที่น่าท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.83 คะแนน ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก โดยมีการให้ความคิดเห็นว่าอนุสาวรีย์พระยารัษฎานุประดิษฐ์ เป็นสถานที่น่าท่องเที่ยวมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.88 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ พิพิธภัณฑสถานพระยารัษฎานุประดิษฐ์ โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.87 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก

4.3) แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและงานประเพณีที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง

ตาราง 61 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม / ประเพณีของจังหวัดตรังที่น่าท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม / ประเพณีของจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1. เทศกาลกินเจ	4.28	0.79	มากที่สุด
2. เทศกาลวิวาห์ใต้สมุทร	4.06	1.07	มาก
3. เทศกาลหมุย่าง ชนม์เด็ก	4.19	0.83	มาก
4. เทศกาลเก็บหอยตะเภา	3.86	1.04	มาก
รวม	4.09	0.90	มาก

จากตาราง 61 หากพิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับ แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมประเพณีของจังหวัดตรังที่นักท่องเที่ยวของกลุ่มนักท่องเที่ยวพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.09 คะแนน ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก โดยมีการให้ความคิดเห็นว่า เทศกาลกินเจ เป็นสถานที่นักท่องเที่ยวมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.28 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ เทศกาลหมุย่าง ขนมเค้ก โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.19 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก

4.4) กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง

ตาราง 62 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง

กิจกรรมท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1. กิจกรรมการท่องเที่ยวดำน้ำดูปะการัง	4.51	0.73	มากที่สุด
2. กิจกรรมเดินป่าศึกษาธรรมชาติ	4.16	0.83	มาก
3. กิจกรรมพายคายัค แคนู	3.95	0.95	มาก
4. ชมงานศิลปะ และประมงพื้นบ้าน	3.91	0.92	มาก
รวม	4.13	0.85	มาก

จากตาราง 62 หากพิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับ กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวของจังหวัดตรังของกลุ่มนักท่องเที่ยวพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.13 คะแนน ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก โดยมีการให้ความคิดเห็นว่า กิจกรรมการท่องเที่ยวดำน้ำดูปะการัง เป็นกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.51 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ กิจกรรมเดินป่าศึกษาธรรมชาติ โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.16 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก

ตาราง 63 ตารางแสดงความเหมาะสมของการบริการทางการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง

การบริการทางการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	3.72	0.89	มาก
2. ระบบสาธารณูปโภค	3.17	0.78	ปานกลาง
3. ที่พักแรมรูปแบบต่างๆ	3.58	0.89	มาก
4. ภัตตาคารและบริการอาหาร และเครื่องดื่ม การShopping ห้างสรรพสินค้า	3.40	0.82	ปานกลาง
5. บริการข้อมูลและศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว	3.37	0.96	ปานกลาง
6. ป้ายบอกทิศทาง ระบบสื่อความหมาย สถานที่ท่องเที่ยว	3.49	0.82	มาก
เฉลี่ย	3.45	0.86	มาก

จากตาราง 63 พบว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของการบริการทางการท่องเที่ยว ของจังหวัดตรัง มากที่สุดคือการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.72 รองลงมาได้แก่ และที่พักแรมรูปแบบต่างๆ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.58 ป้ายบอกทิศทาง ระบบสื่อความหมาย สถานที่ท่องเที่ยว คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.49

5) ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนจุดแข็ง โอกาส อุปสรรค (SWOT Analysis) ของจังหวัดตรัง

5.1) ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัดตรัง

ตาราง 64 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัดตรัง

จุดแข็งของจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. ทรัพยากรธรรมชาติ/ท่องเที่ยว	4.53	0.67	มากที่สุด
2. การเกษตรและแปรรูป	3.65	0.88	มาก
3. ศูนย์กลางการศึกษาฝั่งอันดามัน	3.84	0.88	มาก
4. ผสมกลมกลืนวัฒนธรรม	3.79	0.83	มาก
รวม	3.95	0.82	มาก

จากตาราง 64 หากพิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัดตรังของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.95 คะแนน ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก โดยมี

การให้ความคิดเห็นว่า ทรัพยากรธรรมชาติ/ท่องเที่ยว เป็นจุดแข็งมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.53 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ศูนย์กลางการศึกษาฝั่งอันดามัน โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.84 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก

5.2) ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนของจังหวัดตรัง

ตาราง 65 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนของจังหวัดตรัง

จุดอ่อนของจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1. ขาดการบูรณาการ การบริหารจัดการและสิ่งอำนวยความสะดวก	3.75	0.99	มากที่สุด
2. รายได้ประชาชนต่ำ มีช่องว่างคนจนและคนรวย	3.44	0.96	มาก
3. มีการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ	3.82	0.89	มาก
4. ขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการ	3.82	0.89	มาก
รวม	3.71	0.93	มาก

จากตาราง 65 หากพิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนของจังหวัดตรังของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.67 คะแนน ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก โดยมีการให้ความคิดเห็นว่ามี การทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ/ ท่องเที่ยว เป็นจุดอ่อนมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.82 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ขาดการบูรณาการ การบริหารจัดการและสิ่งอำนวยความสะดวก โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.75 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก

5.3) ความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสของจังหวัดตรัง

ตาราง 66 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสของจังหวัดตรัง

โอกาสของจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1. นโยบายรัฐบาลส่งเสริมการค้า การท่องเที่ยว การศึกษา	4.07	0.92	มากที่สุด
2. การส่งเสริม OTOP	3.91	0.78	มาก
3. ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี	3.72	0.87	มาก
4. กระแสโลกาภิวัตน์ สิทธิมนุษยชน	3.65	0.85	มาก
5. พัฒนาจังหวัดตรัง เป็นพื้นที่ในการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (IMT-GT)	3.73	1.10	มาก
6. พัฒนาจังหวัดตรังให้เป็น Center GATEWAY ไปสู่ ลังกาวิและเมดาน	3.84	1.01	มาก
7. พัฒนาจังหวัดตรังให้เป็นการพัฒนาในรูปแบบทวิภาคีระหว่างภาครัฐและ เอกชน โดยการจัดตั้งสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยว	3.84	0.96	มาก
รวม	3.82	0.93	มาก

จากตาราง 66 หากพิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสของจังหวัดตรังของกลุ่มนักท่องเที่ยวพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.82 คะแนน ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก โดยมีการให้ความคิดเห็นว่า นโยบายรัฐบาลส่งเสริมการค้า การท่องเที่ยว การศึกษา เป็นโอกาสมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.07 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ การส่งเสริม OTOP โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.91 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก

5.4) ความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคของจังหวัดตรัง

ตาราง 67 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคของจังหวัดตรัง

อุปสรรคของจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1. ปัญหาคอร์รัปชันในสังคมไทย	4.28	0.85	มากที่สุด
2. การจัดกลุ่มจังหวัดไม่สอดคล้องกับการพัฒนา (ท่องเที่ยว)	3.71	0.91	มาก
3. กฎหมายไม่เอื้อต่อการพัฒนา	3.53	0.86	มาก
4. การกีดกันทางการค้า/กฎหมายระหว่างประเทศ	3.48	0.94	มาก
5. ขาดการพัฒนาจังหวัดตรังให้เป็น Center GATEWAY ไปสู่ล้งกาวิ และเมดาน	3.74	0.91	มาก
6. ขาดการพัฒนาจังหวัดตรังให้เป็นการพัฒนาแบบทวิภาคีระหว่าง ภาครัฐและเอกชน โดยการจัดตั้งสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยว	3.81	0.94	มาก
รวม	3.76	0.90	มาก

จากตาราง 67 หากพิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสของจังหวัดตรังของกลุ่มนักท่องเที่ยวพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.76 คะแนน ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก โดยมีการให้ความคิดเห็นว่าปัญหาคอร์รัปชันในสังคมไทย เป็นอุปสรรคมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.28 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ การขาดการพัฒนาจังหวัดตรังให้เป็นการพัฒนาแบบทวิภาคีระหว่างภาครัฐและเอกชน โดยการจัดตั้งสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวโดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.81 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก

6) ทศนคติเกี่ยวกับวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัดตรัง

ตาราง 68 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ วิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัดตรัง

วิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1. พัฒนาการเกษตรสู่สากล	4.10	0.86	มากที่สุด
2. จังหวัดตรังจะเป็นเมืองแม่แบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	4.41	0.67	มาก
3. สร้างโอกาสให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งทุน	4.06	0.84	มาก
4. ตรังจะเพิ่มรายได้จากผลิตภัณฑ์ OTOP	4.05	0.81	มาก
5. จังหวัดตรังจะเป็นเมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง	4.36	0.68	มาก
6. จังหวัดตรังจะพัฒนาเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมของฝั่งอันดามัน	4.13	0.84	มาก
รวม	4.12	0.78	มาก

จากตาราง 68 หากพิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัดตรังของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.12 คะแนน ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก โดยมีการให้ความคิดเห็นว่าจังหวัดตรังจะเป็นเมืองแม่แบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.41 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ จังหวัดตรังจะเป็นเมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.36 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมากที่สุด

6.1) ทศนคติเกี่ยวกับความเหมาะสมของเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัดตรัง

ตาราง 69 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัดตรัง

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
เป้าประสงค์ที่ 1: เพิ่มผลผลิตทางการเกษตร	4.19	0.76	มากที่สุด
เป้าประสงค์ที่ 2 : สร้างโอกาสให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งทุน	4.05	0.73	มาก
เป้าประสงค์ที่ 3 : เพิ่มรายได้จาก OTOP	4.14	0.78	มาก
เป้าประสงค์ที่ 4 : เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว	4.34	0.71	มาก
เป้าประสงค์ที่ 5 : เมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง	4.35	0.76	มาก
เป้าประสงค์ที่ 6 : พัฒนาเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามัน	4.35	0.76	มาก
รวม	4.24	0.75	มาก

จากตาราง 69 หากพิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัดตรังกลุ่มนักท่องเที่ยวพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.21 คะแนน ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีการให้ความคิดเห็นว่าจังหวัดตรังจะเป็นเมืองเมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.35 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ การเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวโดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.34 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมากที่สุด

6.2) ทศนคติเกี่ยวกับความเหมาะสมของยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ของจังหวัดตรัง

ตาราง 70 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ของจังหวัดตรัง

ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ของจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การพัฒนาการผลิตภาคการเกษตรเพื่อการท่องเที่ยวและ OTOP			
กลยุทธ์ที่ 1.1 การเพิ่มผลการเกษตร (Productivity)	4.09	0.71	มาก
กลยุทธ์ที่ 1.2 การสร้างมูลค่าเพิ่มจากใช้การผลิต	3.96	0.82	มาก
รวม	4.03	0.76	มาก
ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืน			
กลยุทธ์ที่ 2.1 การพัฒนาระบบบริหารจัดการเพิ่มศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมแบบบูรณาการ	4.28	0.82	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 2.2 การพัฒนาศักยภาพระบบบริหารเครือข่ายและการตลาดการท่องเที่ยว	4.19	0.85	มาก
กลยุทธ์ที่ 2.3 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน	4.36	0.73	มากที่สุด
รวม	4.28	0.80	มาก
ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมให้มีคุณภาพ			
กลยุทธ์ที่ 3.1 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น	4.21	0.77	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 3.2 การพัฒนาสังคมให้น่าอยู่	4.14	0.85	มาก
รวม	4.18	0.81	มาก

ตาราง 70(ต่อ)

ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ของจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น
ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การพัฒนาจังหวัดตรังเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามัน			
กลยุทธ์ที่ 4.1 การวางแผนโครงการจัดตั้งมหาวิทยาลัยศรีตรัง ซึ่งเน้นการผลิตบัณฑิตด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ยั่งยืนและการศึกษาวิจัยด้านศึกษาชุมชนฝั่งอันดามัน	4.07	0.88	มาก
กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างเครือข่ายและระดมทุนเพื่อจัดตั้งมหาวิทยาลัยศรีตรัง	3.96	0.85	มาก
กลยุทธ์ที่ 4.3 การวางแผนโครงการจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาชุมชนฝั่งอันดามัน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยศรีตรัง	4.02	0.87	มาก
รวม	4.02	0.86	มาก
รวม	4.13	0.82	มาก

จากตาราง 70 หากพิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ของจังหวัดตรังกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.13 คะแนน ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก โดยเห็นด้วยกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.35 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ การพัฒนาระบบบริหารจัดการเพิ่มศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมแบบบูรณาการ โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.28 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมากที่สุด

6.3) ทศนคติเกี่ยวกับความเหมาะสมของเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของจังหวัดตรัง

ตาราง 71 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของจังหวัดตรัง

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	\bar{X}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. เพิ่มผลผลิตทางการเกษตร	1.1 จำนวนพื้นที่ปลูกปาล์ม น้ำมันเพิ่มขึ้น (ปลูกใหม่) สวนยางพารา	จำนวน 3,000 ไร่	4.16	0.87	มากที่สุด
2. สร้างโอกาสให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งทุน	2.1 จำนวนเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเข้าร่วมโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน	จำนวน 5,000 ราย	3.88	0.84	มาก
3. เพิ่มรายได้จาก OTOP	3.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP	จำนวน 416 ล้านบาท	4.00	0.74	มาก
4. เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว	4.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยว	15%	4.07	0.95	มาก
5. เมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง	5.1 ร้อยละของชุมชนเข้มแข็งตามมาตรฐานชุมชน	30%	4.05	0.87	มาก
รวม			4.03	0.85	มาก

จากตาราง 71 หากพิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของจังหวัดตรัง พบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.03 คะแนน ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก โดยให้ความคิดเห็นว่าการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรเหมาะสมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.16 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก รองลงมา ได้แก่ การเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.07 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก

7.) ทศนคติเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของจังหวัดตรัง

ตาราง 72 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นด้านการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง

ทัศนคติเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับ ความสำคัญ
7.1 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ระบบคมนาคม การสื่อสารและสาธารณูปโภค			
1. จังหวัดตรังมีความสะดวกในด้านการคมนาคมเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว การสื่อสาร และด้านสาธารณูปโภค	4.16	0.91	มาก
รวม	4.16	0.91	มาก
7.2 ที่พัก ร้านอาหาร			
1. มีความหลากหลายด้านที่พักแรม ร้านอาหาร ราคา และมีความเพียงพอในการรองรับของพื้นที่พักแรม ร้านอาหาร	4.10	0.94	มาก
รวม	4.10	0.94	มาก
7.3 แหล่งท่องเที่ยว			
1. ทุกหน่วยงานมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	4.18	0.90	มาก
2. มีการบริการที่มีคุณภาพและยั่งยืน	3.99	1.00	มาก
3. มีการพัฒนาด้านการศึกษาและสื่อความหมายในการท่องเที่ยวเพื่อปลูกจิตสำนึก	3.99	1.03	มาก
รวม	4.05	0.97	มาก
7.4 กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์			
1. กิจกรรมด้านธรรมชาติ ผจญภัย เดินป่า ดำน้ำ ล่องแก่ง	4.12	0.92	มาก
2. กิจกรรมด้านประเพณีวัฒนธรรมวิถีชีวิต เช่น กินเจ ประมงพื้นบ้าน	4.17	0.93	มาก
รวม	4.15	0.93	มาก
7.5 บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ			
1. สถานที่ขายของที่ระลึกและที่แลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ	3.81	0.98	มาก
2. สถานพยาบาล โรงพยาบาล ออามัย	3.98	0.89	มาก
3. ศูนย์ข้อมูลท่องเที่ยวของจังหวัดและเอกชน	3.93	1.03	มาก
4. บริการด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	3.94	1.03	มาก
รวม	3.92	0.98	มาก

ตาราง 72(ต่อ)

ทัศนคติเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของจังหวัดตรัง	\bar{X}	SD	ระดับ ความสำคัญ
7.6 บทบาทของ ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดตรัง ควรมีลักษณะต่อไปนี้ในระดับใด			
7.6.1 ภาครัฐ			
1. บทบาทในการลงทุนด้านพัฒนาสาธารณูปโภค	3.96	1.02	มาก
2. บทบาทในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	4.07	1.06	มาก
3. บทบาทในการพัฒนาการตลาดด้านการท่องเที่ยว	4.04	1.00	มาก
รวม	4.02	1.03	มาก
7.6.2 ภาคเอกชน			
1. บทบาทในการร่วมลงทุนสาธารณูปโภค	3.92	0.96	มาก
2. บทบาทในการร่วมพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว	3.88	1.09	มาก
3. บทบาทในการร่วมทำการตลาดและสร้างมาตรฐานผลิตภัณฑ์และบริการ	3.90	1.11	มาก
รวม	3.90	1.05	มาก
7.6.3 ภาคประชาชน			
1. บทบาทในการดูแลรักษาทรัพยากรและแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่น	3.98	1.09	มาก
2. บทบาทในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการท่องเที่ยว	3.89	1.07	มาก
3. บทบาทในการเป็นผู้ร่วมตัดสินใจ วางแผน การปฏิบัติการและประเมินผล การพัฒนา	3.87	1.12	มาก
4. บทบาทในการเป็นเจ้าของกิจการธุรกิจท่องเที่ยวและได้รับการกระจายรายได้	3.88	1.14	มาก
รวม	3.91	1.11	มาก
รวม	3.99	1.01	มาก

จากตาราง 72 หากพิจารณาทัศนคติโดยรวมทุกด้านจะพบว่า ปัจจัยที่มีคะแนนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 ได้แก่ ปัจจัยด้านการที่ทุกหน่วยงานมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยมีคะแนนเฉลี่ยของระดับความสำคัญมากถึง 4.18 คะแนน ซึ่งจัดว่า เป็นปัจจัยที่มีคะแนนในระดับมาก รองลงมาอันดับที่ 2 ได้แก่ ปัจจัยด้านกิจกรรมด้านประเพณีวัฒนธรรมวิถีชีวิต เช่น กินเจ ประมงพื้นบ้าน โดยมีคะแนนเฉลี่ยของระดับความสำคัญเท่ากับ 4.17 คะแนนและจัดได้ว่าเป็นปัจจัยที่มีคะแนนในระดับมาก อันดับที่ 3 ได้แก่ ปัจจัยด้านจังหวัดตรังมีความสะดวกในด้าน

การคมนาคมเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว การสื่อสาร และด้านสาธารณสุขโลก โดยมีคะแนนเฉลี่ยของระดับความสำคัญเท่ากับ 4.16 คะแนน จัดว่าเป็นปัจจัยที่มีคะแนนในระดับมาก

8) ทศนคติเกี่ยวกับความต้องการกลับมาท่องเที่ยวจังหวัดตรังอีกครั้ง

ตาราง 73 ความต้องการกลับมาท่องเที่ยวจังหวัดตรังอีกครั้ง

ความต้องการกลับมาท่องเที่ยวจังหวัดตรัง	จำนวน	ร้อยละ
ต้องการ	95	95.00
ไม่ต้องการ	5	5.00
รวม	100	100.00

จากตาราง 73 พบว่ากลุ่มตัวอย่างจะกลับมาเที่ยวอีกครั้งร้อยละ 95.00 ไม่กลับมา ร้อยละ 5.00

ตาราง 74 เหตุจูงใจที่ทำให้เกิดความต้องการกลับมาท่องเที่ยวจังหวัดตรังอีกครั้ง

เหตุจูงใจที่ทำให้เกิดความต้องการกลับมาท่องเที่ยวจังหวัดตรัง	จำนวนคำตอบ	ร้อยละ
สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ	89	89.00
การเดินทางคมนาคมสะดวก	57	57.00
ความปลอดภัย	43	43.00
วิถีชีวิตของชุมชนที่น่าสนใจ	31	31.00
ประเพณีและวัฒนธรรม	37	37.00
สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก	30	30.00
ที่พักสะอาด ปลอดภัยและสวยงาม	24	24.00
ร้านอาหารอร่อย สด และสะอาด	49	49.00
กิจกรรมการท่องเที่ยวหลากหลาย	38	38.00
อื่นๆ	8	8.00
รวม	100	100.00

จากตาราง 74 พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดเป็นอันดับ 1 ได้แก่ ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ โดยมีจำนวน 89 คำตอบ รองลงมาอันดับที่ 2 ได้แก่ ปัจจัยด้านการเดินทางคมนาคมสะดวก โดยมีคะแนนเฉลี่ยของระดับความสำคัญเท่ากับ 57 คำตอบ อันดับที่ 3 ได้แก่ ปัจจัยด้านร้านอาหารอร่อย สด และสะอาด โดยมีจำนวน 49 คำตอบ

4.5 เพื่อวิเคราะห์ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมงานเทศกาลประเพณี กิจกรรมวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT) ของจังหวัดตั้งได้แก่ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ทิศนคติเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ และยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ในการพัฒนาจังหวัดตั้ง ความไฝ่ฝันที่จะเห็นจังหวัดพัฒนาไปในทิศทางใดในระยะเวลาอีก 5 ปี ในอนาคต ตลอดจนการมีส่วนร่วมภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชนในเรื่องการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยที่ค่าผลรวมสูงสุดของประชากรกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 4 กลุ่มเพื่อหายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน

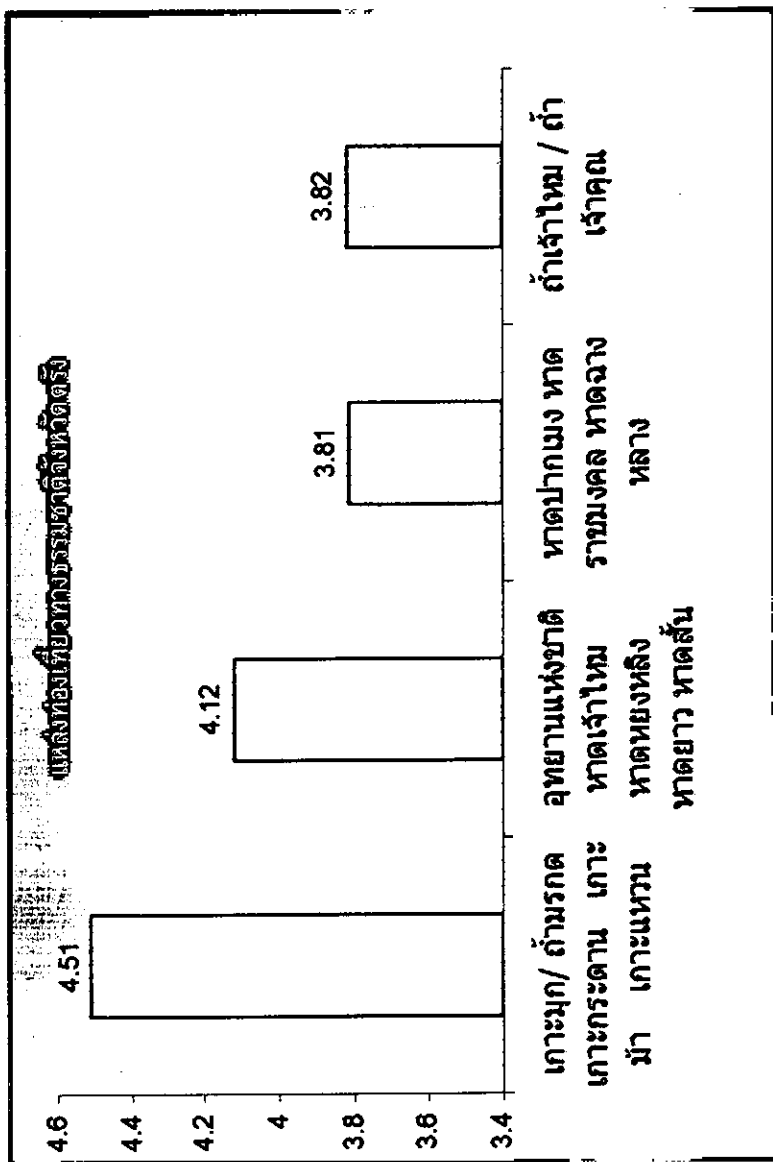
4.5 ผลการศึกษาคิดเห็นในภาพรวม ของ ภาคประชาชน ภาครัฐ ภาคเอกชน และนักท่องเที่ยว เกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดตรังอย่างยั่งยืน

ส่วนที่ 2 : ผลการศึกษการตรวจสอบทรัพยากร

ตาราง 75 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติซึ่งเป็นสถานที่นำท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง

แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ภาคเอกชน			นักท่องเที่ยว			ผลรวม		
	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ
1.เกาะมุก ถ้ำมรกต เกาะกระดาน เกาะม้า เกาะแหวน	4.45 (1)	0.67	มาก ที่สุด	4.52 (1)	0.63	มาก ที่สุด	4.63 (1)	0.69	มาก ที่สุด	4.45 (1)	0.67	มาก ที่สุด	4.51 (1)	0.66	มาก ที่สุด
2.อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม หาดหยงหลัง หาดยาว หาดสั้น	4.07	0.73	มาก	4.34	0.69	มาก	3.98	0.71	มาก	4.12	0.74	มาก	4.12	0.71	มาก
3.หาดปากเมง หาดราชมงคล หาดฉางหลวง	3.76	0.75	มาก	3.82	0.67	มาก	3.67	0.81	มาก	3.99	0.88	มาก	3.81	0.77	มาก
4. ถ้ำเจ้าไหม ถ้ำเจ้าคุณ	3.67	1.02	มาก	3.97	0.75	มาก	3.59	0.95	มาก	4.06	0.84	มาก	3.82	0.89	มาก
เฉลี่ย	3.98	0.79	มาก	4.16	0.68	มาก	3.97	0.79	มาก	4.15	0.78	มาก	4.06	0.75	มาก
				(1)											

จากตาราง 75 จะพบว่า กลุ่มตัวอย่าง ภาคประชาชน ภาครัฐ ภาคเอกชน และนักท่องเที่ยวทั้ง 4 กลุ่ม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดตรัง ผลรวมเมื่อวิเคราะห์ค่าสูงสุด ของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติจังหวัดตรัง จะได้ว่านี้ ที่นำท่องเที่ยวมากที่สุดคือ เกาะมุก/ถ้ำมรกต เกาะกระดาน เกาะม้า เกาะแหวน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.51 รองลงมาได้แก่ อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม หาดหยงหลัง หาดยาว หาดสั้น คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.12 และหาดปากเมง หาดราชมงคล หาดฉางหลวง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.81

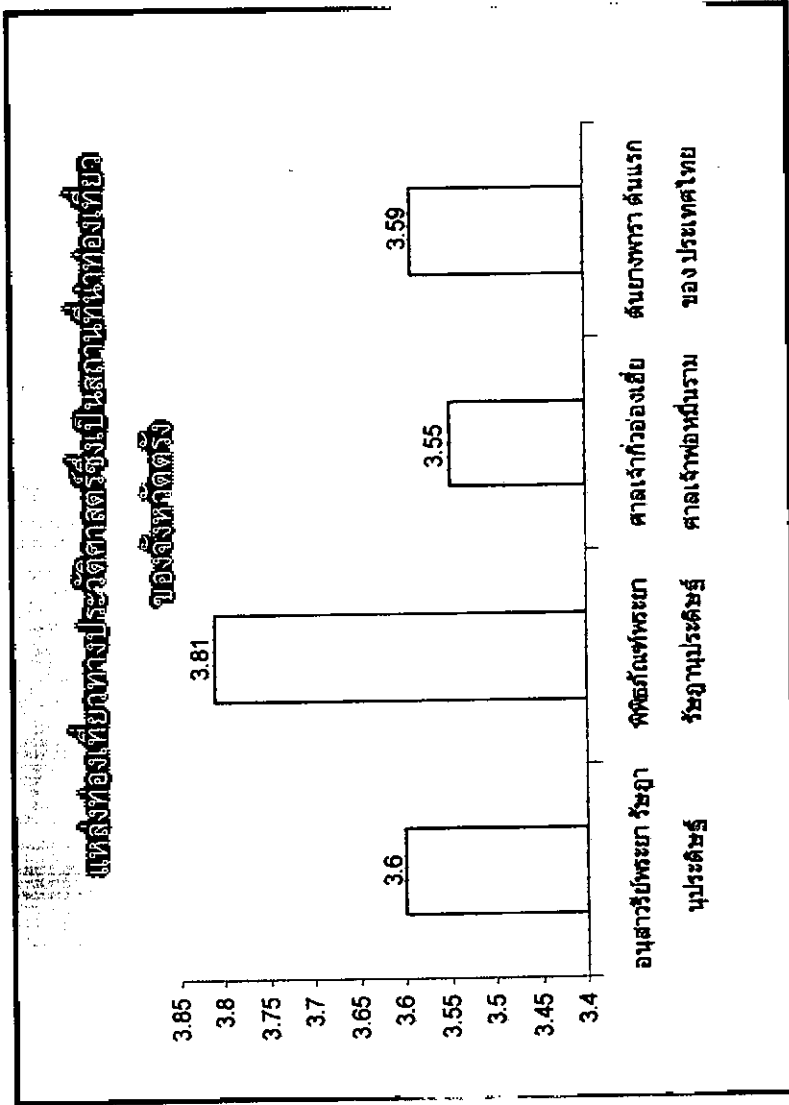

ภาพประกอบ 26 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติซึ่งเป็นสถานที่นำท่องเที่ยวของจังหวัดฉะเชิงเทรา

ตาราง 76 แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ซึ่งเป็นสถานที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง

แหล่งท่องเที่ยว	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ภาคเอกชน			นักท่องเที่ยว			ผลรวม		
	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ
ทางประวัติศาสตร์ของจังหวัดตรัง															
1. อนุสาวรีย์พระยารัษฎานุประดิษฐ์	3.61	0.85	มาก	3.39	0.74	มาก	3.53	0.85	มาก	3.88	0.95	มาก	3.60	0.95	มาก
2. พิพิธภัณฑ์พระยารัษฎานุประดิษฐ์	3.80	0.76	มาก	4.02	0.74	มาก	3.55	0.99	มาก	3.87	0.94	มาก	3.81	0.85	มาก
3. ศาลเจ้ากั๋วอ๋องเฮี้ย ศาลเจ้าพ่อหมื่นราม	(1)	0.83	มาก	(1)	0.72	มาก	3.42	0.84	มาก	3.72	1.03	มาก	3.55	0.85	มาก
4. ต้นยางพาราต้นแรกของประเทศไทย	3.49	0.86	มาก	3.60	0.75	มาก	3.42	1.04	มาก	3.86	1.10	มาก	3.59	0.93	มาก
เฉลี่ย	3.57	0.83	มาก	3.66	0.74	มาก	3.48	0.93	มาก	3.83	1.00	มาก	3.63	0.87	มาก
													(1)		

จากตาราง 76 พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ภาคประชาชน ภาครัฐ ภาคเอกชน และนักท่องเที่ยว ทั้ง 4 กลุ่มมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์จังหวัดตรัง แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ของจังหวัดตรังที่น่าท่องเที่ยวมากที่สุดคือ พิพิธภัณฑ์พระยารัษฎานุประดิษฐ์ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.81 รองลงมาได้แก่ อนุสาวรีย์พระยารัษฎานุประดิษฐ์ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.60 และต้นยางพาราต้นแรกของประเทศไทย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.59

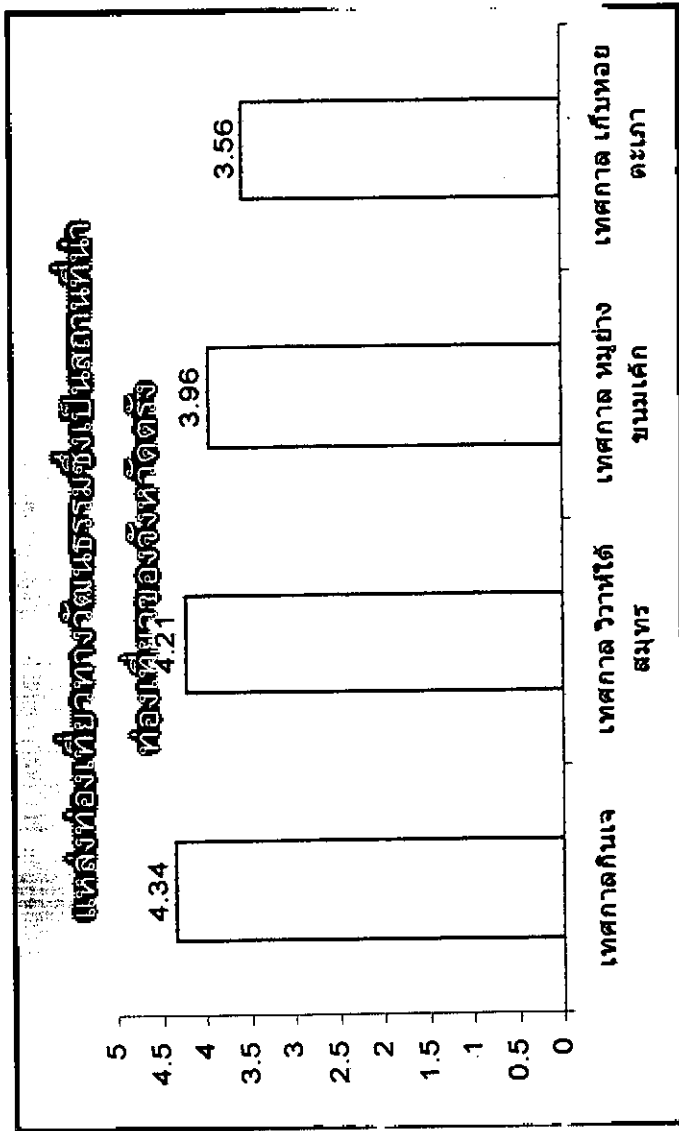

ภาพประกอบ 27 แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ซึ่งเป็นสถานที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดศรีสะเกษ

ตาราง 77 แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมซึ่งเป็นสถานที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง

แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดตรัง	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ภาคเอกชน			นักท่องเที่ยว			ผลรวม		
	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ
1. เทศกาลกินเจ	4.30 (1)	0.75	มาก	4.38	0.66	มาก	4.42 (1)	0.62	มาก	4.28	0.79	มาก	4.34 (1)	0.70	มาก
2. เทศกาลริ้วาหาได้สมุท	4.15	0.91	มาก	4.48	0.67	มาก	4.17	0.81	มาก	4.06	1.07	มาก	4.21	0.86	มาก
3. เทศกาลหมูย่าง ขนเมลัก	3.89	0.81	มาก	(1)	3.79	0.59	3.99	0.78	มาก	4.19	0.83	มาก	3.96	0.75	มาก
4. เทศกาลเก็บหอยตะเภา	3.51	0.86	มาก	3.38	0.66	ปานกลาง	3.50	0.87	มาก	3.86	1.04	มาก	3.56	0.85	มาก
เฉลี่ย	3.96	0.83	มาก	4.01	0.65	มาก	4.02	0.77	มาก	4.09	0.93	มาก	4.01	0.79	มาก

จากตาราง 77 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ภาคประชาชน ภาครัฐ ภาคเอกชน และนักท่องเที่ยวทั้ง 4 กลุ่มมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและงานเทศกาลประเพณี ของจังหวัดตรัง ที่น่าท่องเที่ยวมากที่สุดคือ เทศกาลกินเจ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.34 รองลงมาได้สมุท คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.21 และเทศกาลหมูย่าง ขนเมลัก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.96

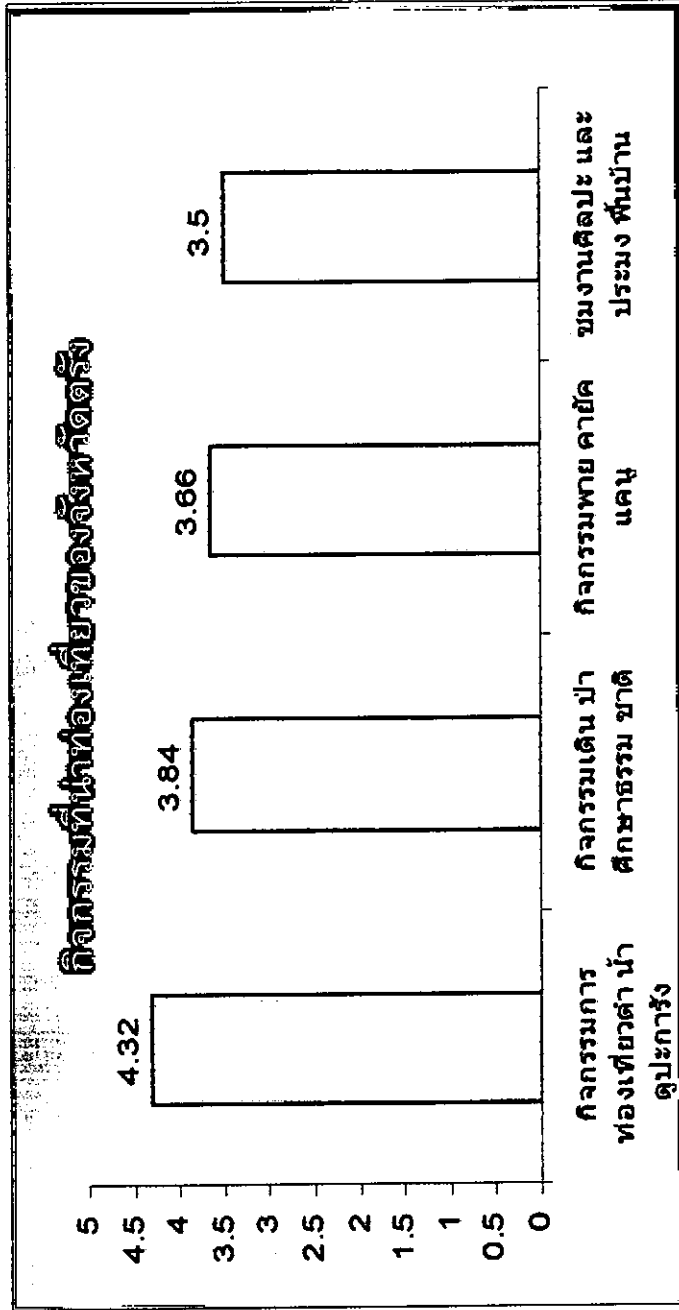

ภาพประกอบ 28 แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมซึ่งเป็นสถานที่นักท่องเที่ยวของจังหวัดลี้

ตาราง 78 กิจกรรมที่นำท่องเที่ยวของจังหวัดตั้ง

กิจกรรมการท่องเที่ยว	ภาคประชาชน		ภาครัฐ		ภาคเอกชน		นักท่องเที่ยว		ผลรวม			
	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	
1. กิจกรรมการท่องเที่ยวด้านผู้ประกอบการ	4.16 (1)	0.89	มาก	4.32 (1)	0.62	มาก ที่สุด	4.30 (1)	0.95	มาก ที่สุด	4.51 (1)	0.73	มาก ที่สุด
2. กิจกรรมเดินป่าศึกษาธรรมชาติ	3.82	0.87	มาก	3.96	0.56	มาก	3.44	1.12	มาก	4.16	0.83	มาก
3. กิจกรรมพายคายัค แคนู	3.47	0.98	มาก	3.99	0.70	มาก	3.26	1.06	ปาน กลาง	3.95	0.95	มาก
4. ชมนางนศิลป์ และประมงพื้นบ้าน	3.50	1.02	มาก	3.51	0.59	มาก	3.10	0.97	ปาน กลาง	3.91	0.92	มาก
เฉลี่ย	3.74	0.94	มาก	3.95	0.62	มาก	3.53	1.03	มาก	4.13 (1)	0.86	มาก

จากตาราง 78 พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ภาคประชาชน ภาครัฐ ภาคเอกชน และนักท่องเที่ยวทั้ง 4 กลุ่มมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดตั้ง ที่นำท่องเที่ยวมากที่สุดคือ กิจกรรมการท่องเที่ยวด้านผู้ประกอบการ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.32 รองลงมาได้แก่ กิจกรรมเดินป่าศึกษาธรรมชาติ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.84 และพายคายัค แคนู คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.66

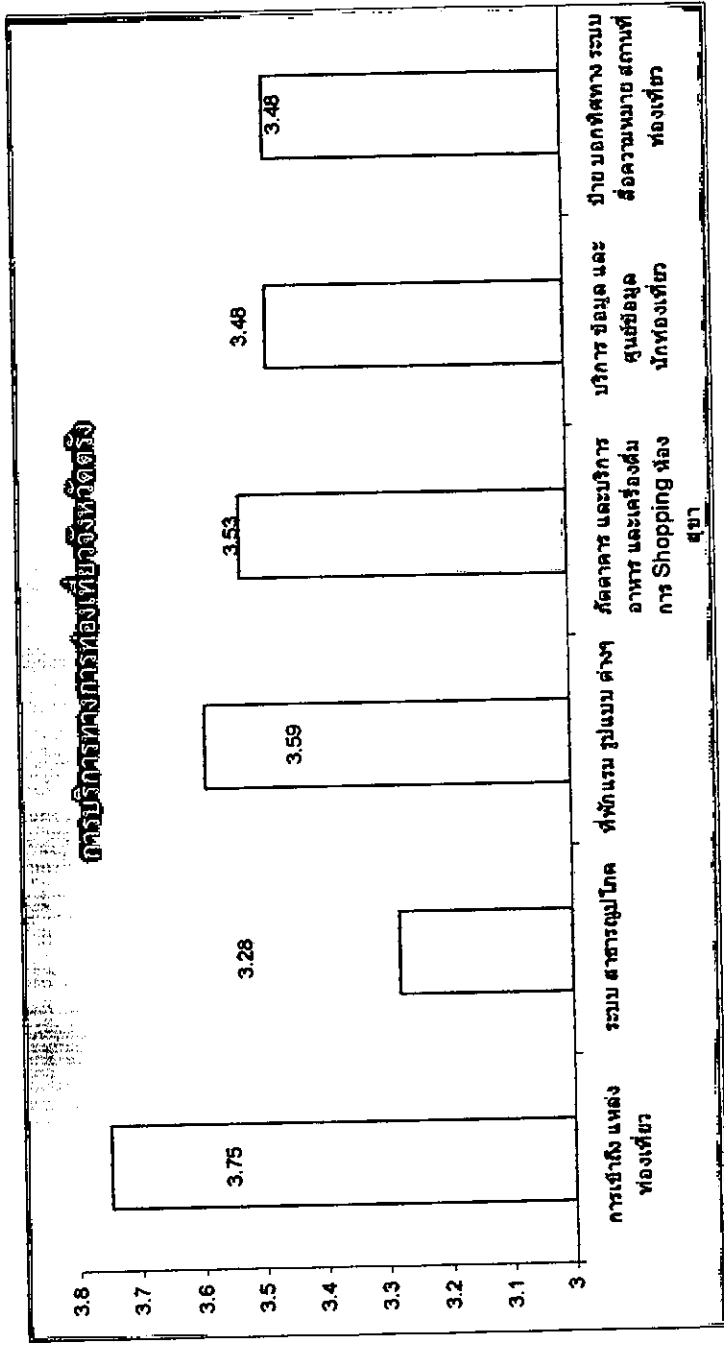

ภาพประกอบ 29 กิจกรรมที่นำร่องเกี่ยวกับจังหวัดตรัง

ตาราง 79 ความเหมาะสมของการบริการทางท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง

การบริการทางท่องเที่ยว	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ภาคเอกชน			นักท่องเที่ยว			ผลรวม		
	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ
1. การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	3.72	0.69	มาก	3.85	0.44	มาก	3.72	0.89	มาก	3.72	0.89	มาก	3.75	0.73	มาก
2. ระบบสาธารณูปโภค	3.28	0.81	ปานกลาง	3.52	0.57	มาก	3.17	0.78	ปานกลาง	3.17	0.78	ปานกลาง	3.28	0.73	มาก
3. ที่พักแรมรูปแบบต่างๆ	3.69	0.68	มาก	3.53	0.54	มาก	3.58	0.89	มาก	3.58	0.89	มาก	3.59	0.75	มาก
4. กักตักอาหารและบริการอาหาร และเครื่องดื่ม การ Shopping ห้องสุขา	3.67	0.81	ปานกลาง	3.67	0.49	มาก	3.40	0.82	ปานกลาง	3.40	0.82	ปานกลาง	3.53	0.73	มาก
5. บริการข้อมูลและศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว	3.53	0.64	มาก	3.67	0.60	มาก	3.37	0.96	ปานกลาง	3.37	0.96	ปานกลาง	3.48	0.79	มาก
6. ป้ายบอกทิศทาง ระบบสื่อความหมาย สถานที่ท่องเที่ยว	3.56	0.64	มาก	3.38	0.55	มาก	3.49	0.82	มาก	3.49	0.82	มาก	3.48	0.71	มาก
เฉลี่ย	3.57	0.73	มาก	3.95	0.62	มาก	3.45	0.86	มาก	3.45	0.86	มาก	3.60	0.77	มาก

จากตาราง 79 พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ภาคประชาชน ภาครัฐ ภาคเอกชน และนักท่องเที่ยวทั้ง 4 กลุ่มมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริการการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง มากที่สุดคือ การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.75 รองลงมาได้แก่ ที่พักแรมรูปแบบต่างๆ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.59 และกักตักอาหารและบริการอาหาร และเครื่องดื่ม การ Shopping ห้องสุขา คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.53

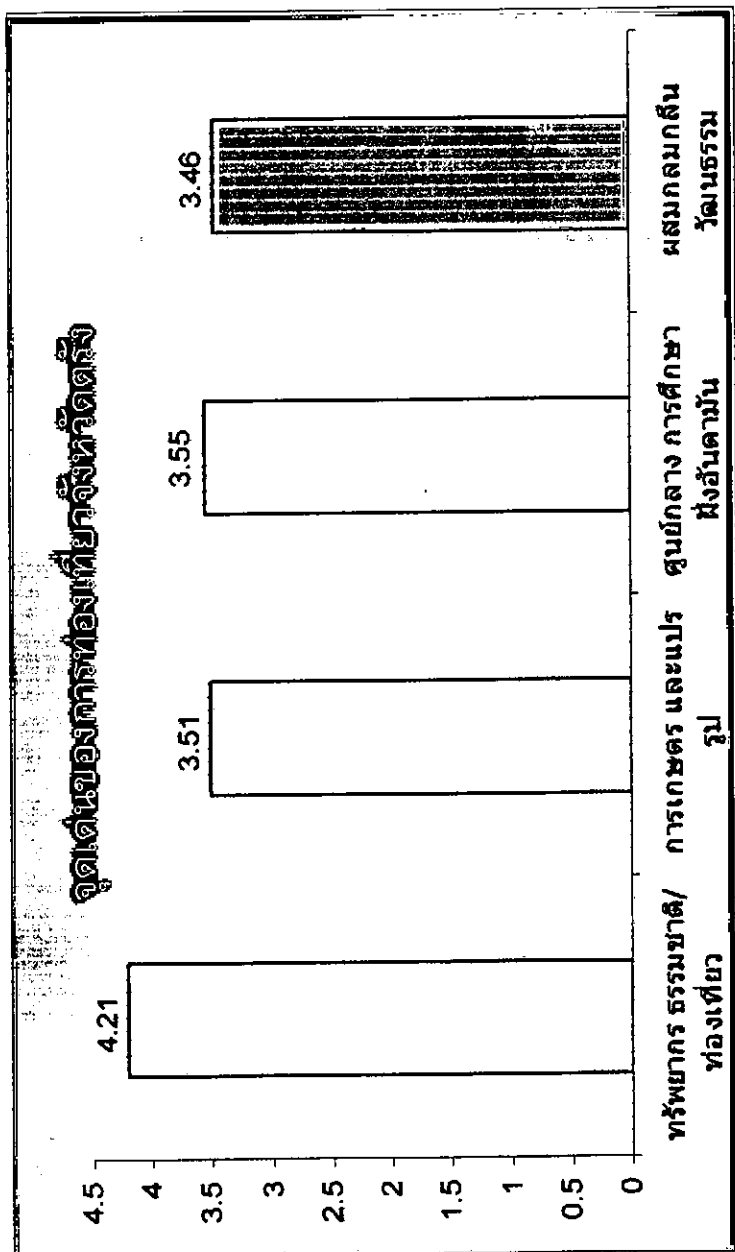
ภาพประกอบ 30 ความเหมาะสมของการบริการทางการท่องเที่ยวของจังหวัดฉะเชิงเทรา

ส่วนที่ 3 : ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค (SWOT) ของจังหวัดตรัง

ตาราง 80 จุดเด่นของการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง

จุดแข็งของการท่องเที่ยว จังหวัดตรัง	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ภาคเอกชน			นักท่องเที่ยว			ผลรวม		
	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ
1. ทรัพยากรธรรมชาติท่องเที่ยว	3.96 (1)	0.92	มาก	4.20 (1)	0.68	มาก	4.15 (1)	0.81	มาก	4.53 (1)	0.67	มาก	4.21 (1)	0.77	มากที่สุด
2. การเกษตรและแปรรูป	3.47	0.83	มาก	3.52	0.63	มาก	3.42	0.83	มาก	3.65	0.88	มาก	3.51	0.79	มาก
3. ศูนย์กลางการศึกษาฝั่งอันดามัน	3.34	0.92	ปาน กลาง	3.75	0.82	มาก	3.28	0.95	ปาน กลาง	3.84	0.88	มาก	3.55	0.89	มาก
4. ผสมกลมกลืนวัฒนธรรม	3.41	0.85	มาก	3.56	0.78	มาก	3.11	0.85	ปาน กลาง	3.79	0.83	มาก	3.46	0.82	มาก
เฉลี่ย	3.55	0.88	มาก	3.76	0.73	มาก	3.49	0.86	มาก	3.95	0.82	มาก	3.68	0.81	มาก

จากตาราง 80 พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ภาคประชาชน ภาคธุรกิจ ภาคเอกชน และนักท่องเที่ยวทั้ง 4 กลุ่มมีความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งทางการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง มากที่สุดคือ ทรัพยากรธรรมชาติท่องเที่ยว คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.21 รองลงมาได้แก่ ศูนย์กลางการศึกษาฝั่งอันดามัน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.55 และการเกษตรแปรรูป ผสมกลมกลืนวัฒนธรรม คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.51

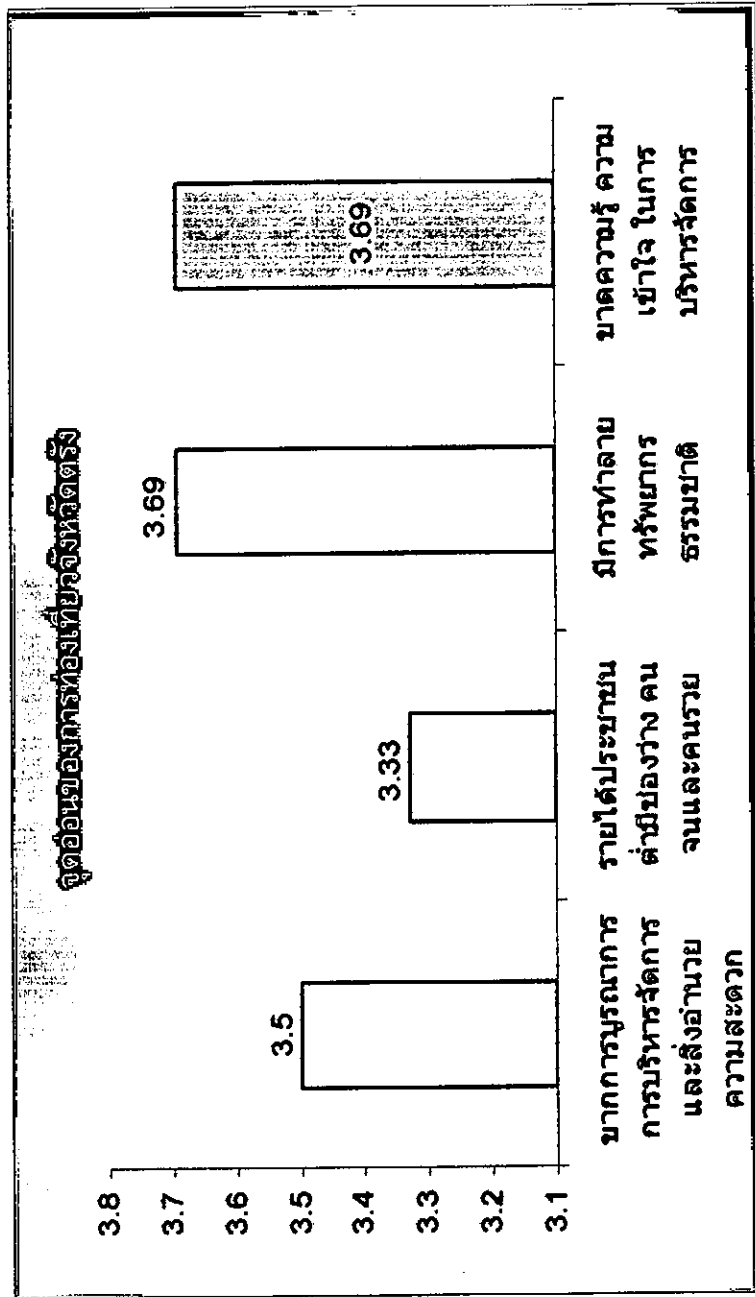

ภาพประกอบ 31 จุดเด่นของการท่องเที่ยวจังหวัดสิงห์

ตาราง 81 จุดอ่อนของการท่องเที่ยวจังหวัดรัง

จุดอ่อนของการท่องเที่ยว	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ภาคเอกชน			นักท่องเที่ยว			ผลรวม		
	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ
1. ขาดการบูรณาการ การบริหารจัดการและสิ่งอำนวยความสะดวก	3.24	0.79	ปานกลาง	3.14	0.55	ปานกลาง	3.90	0.89	มาก	3.75	0.99	มาก	3.50	0.80	มาก
2. รายได้ประชาชนต่ำ มีช่องว่างคนจนและคนรวย	3.39	0.92	ปานกลาง	3.05	0.48	ปานกลาง	3.45	0.87	มาก	3.44	0.96	มาก	3.33	0.80	มาก
3. มีการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ	3.51	0.86	มาก	3.57	0.61	มาก	3.88	0.88	มาก	3.82	0.89	มาก	3.69	0.81	มาก
4. ขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการ	3.51	0.86	มาก	3.57	0.61	มาก	3.88	0.88	มาก	3.82	0.89	มาก	3.69	0.81	มาก
เฉลี่ย	3.41	0.86	ปานกลาง	3.33	0.56	ปานกลาง	3.78	0.88	มาก	3.71	0.93	มาก	3.56	0.81	มาก

จากตาราง 81 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ภาคประชาชน ภาครัฐ ภาคเอกชน และนักท่องเที่ยวทั้ง 4 กลุ่มมีความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนทางการท่องเที่ยว ของจังหวัดรัง มากที่สุดคือ มีการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ และขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ/ท่องเที่ยว คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.69 รองลงมาได้แก่ ขาดการบูรณาการ การบริหารจัดการและสิ่งอำนวยความสะดวกคิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.50 รายได้ประชาชนต่ำ มีช่องว่างคนจนและคนรวย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.33

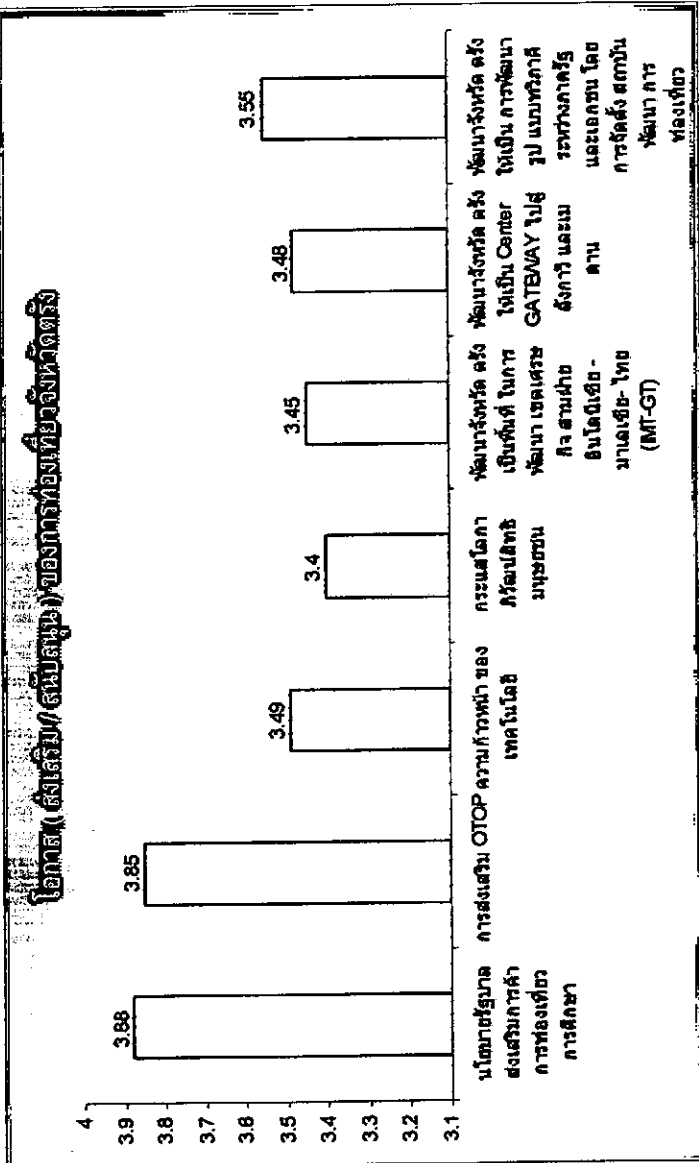

ภาพประกอบ 32 จุดอ่อนของการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง

ตาราง 82 โอกาส (ส่งเสริม / สนับสนุน) ของการท่องเที่ยวจังหวัดตั้ง

โอกาส ของการท่องเที่ยวจังหวัด	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ภาคเอกชน			นักท่องเที่ยว			ผลรวม		
	\bar{X}	ระดับ	SD	\bar{X}	ระดับ	SD	\bar{X}	ระดับ	SD	\bar{X}	ระดับ	SD	\bar{X}	ระดับ	SD
1. นโยบายรัฐบาลส่งเสริมการค้า การท่องเที่ยว การศึกษา	3.84 (1)	มาก	0.73	3.81	มาก	0.59	3.83	มาก	0.98	4.07 (1)	มาก	0.92	3.88 (1)	มาก	0.80
2. การส่งเสริม OTOP	3.75	มาก	0.56	3.88 (1)	มาก	0.55	3.88 (1)	มาก	0.82	3.91	มาก	0.78	3.85	มาก	0.67
3. ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี	3.29	ปานกลาง	0.67	3.47	มาก	0.64	3.51	มาก	0.96	3.72	มาก	0.87	3.49	มาก	0.78
4. กระแสโลกาภิวัตน์ สิทธิมนุษยชน	3.37	ปานกลาง	0.59	3.25	ปานกลาง	0.56	3.33	ปานกลาง	1.03	3.65	ปานกลาง	0.85	3.40	มาก	0.75
5. พัฒนาจังหวัดตั้ง เป็นพื้นที่ในการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่ายอินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (IMT-GT)	3.55	มาก	0.67	3.38	ปานกลาง	0.59	3.16	ปานกลาง	1.09	3.73	ปานกลาง	1.10	3.45	มาก	0.86
6. พัฒนาจังหวัดตั้งให้เป็น Center GATEWAY ไปสู่สิงคโปร์และ เมตา	3.55	มาก	0.67	3.38	ปานกลาง	0.59	3.16	ปานกลาง	1.09	3.84	ปานกลาง	1.01	3.48	มาก	0.83
7. พัฒนาการจังหวัดตั้งให้เป็นการพัฒนาในรูปแบบทวิภาคีระหว่างภาครัฐและเอกชน โดยการจัดตั้งสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยว	3.53	มาก	0.83	3.43	มาก	0.61	3.40	มาก	0.94	3.84	ปานกลาง	0.96	3.55	มาก	0.84
เฉลี่ย	3.55	มาก	0.67	3.54	มาก	0.59	3.45	มาก	0.97	3.82 (1)	มาก	0.91	3.59	มาก	0.79

จากตาราง 82 พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ภาคประชาชน ภาครัฐ ภาคเอกชน และนักท่องเที่ยว ทั้ง 4 กลุ่มมีความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสทางการท่องเที่ยวของจังหวัดตั้ง มากที่สุดคือ นโยบายรัฐบาลส่งเสริมการค้า การท่องเที่ยว การศึกษา คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.88 รองลงมาได้แก่ การส่งเสริม OTOP คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.85 และพัฒนาจังหวัดตั้งให้เป็นการพัฒนารูปแบบทวิภาคีระหว่างภาครัฐและเอกชน โดยการจัดตั้งสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยว คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.55

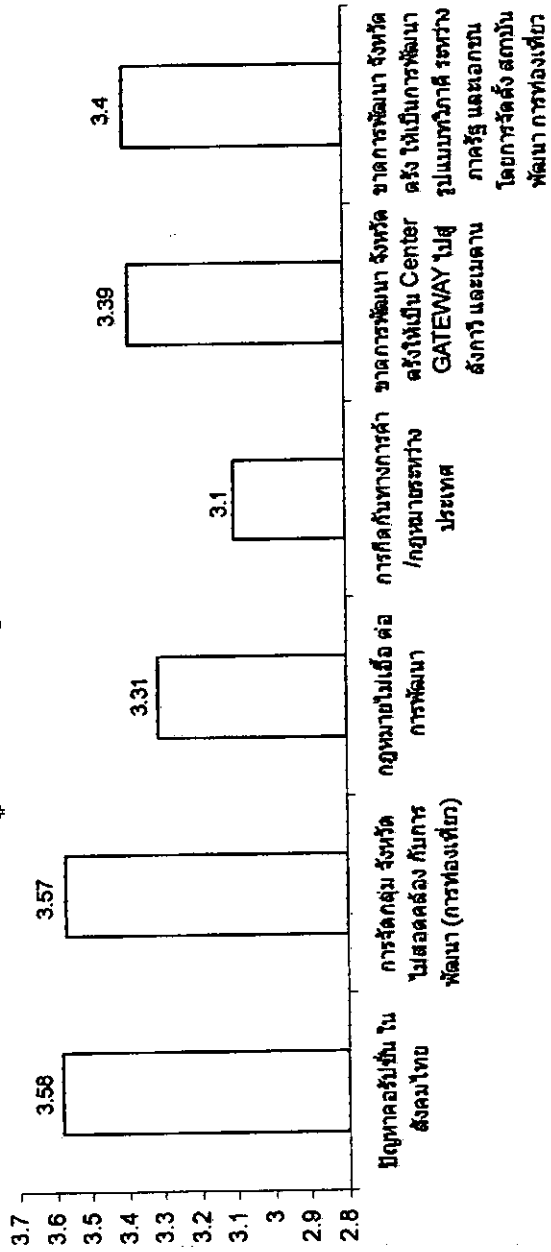
ภาพประกอบ 33 โอกาส (ส่งเสริม / สนับสนุน) ของการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง

ตาราง 83 อุปสรรค (ที่เป็นปัญหา) ของการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง

อุปสรรคของการพัฒนา ท่องเที่ยวจังหวัดตรัง	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ภาคเอกชน			นักท่องเที่ยว			ผลรวม		
	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ
1. ปัญหาการรับรู้ชั้นในสังคมไทย	3.37	1.02	ปานกลาง	2.70	0.82	ปานกลาง	3.97	0.86	มาก	4.28	0.85	มากที่สุด	3.58	0.80	มาก
2. การจัดกลุ่มจังหวัดไม่สอดคล้องกับการพัฒนา (ท่องเที่ยว)	3.47	0.78	มาก	3.15	0.67	ปานกลาง	3.97	0.88	มาก	3.71	0.91	มาก	3.57	0.81	มาก
3. กฎหมายไม่เอื้อต่อการพัฒนา	3.29	0.92	ปานกลาง	2.89	0.75	ปานกลาง	3.53	1.01	มาก	3.53	0.86	มาก	3.31	0.88	มาก
4. การกีดกันทางการค้า/กฎหมายระหว่างประเทศ	3.04	0.94	ปานกลาง	2.62	0.74	ปานกลาง	3.29	0.92	ปานกลาง	3.48	0.94	มาก	3.10	0.88	มาก
5. ขาดการพัฒนาจังหวัดตรังให้เป็น Center GATEWAY ไปสู่ ลังกา และเมดาน	3.47	0.88	มาก	2.74	0.82	ปานกลาง	3.61	0.87	มาก	3.74	0.91	มาก	3.39	0.87	มาก
6. ขาดการพัฒนาจังหวัดตรังให้เป็นการพัฒนาแบบทวิภาคีระหว่างภาครัฐและเอกชน โดยการ จัดตั้งสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยว	3.45	0.90	มาก	2.76	0.78	ปานกลาง	3.56	0.83	มาก	3.81	0.94	มาก	3.40	0.86	มาก
เฉลี่ย	3.48	0.91	มาก	2.81	0.76	ปานกลาง	3.65	0.89	มาก	3.76	0.90	มาก	3.39	0.86	มาก

จากตาราง 83 พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ภาคประชาชน ภาคเอกชน และนักท่องเที่ยว ทั้ง 4 กลุ่มมีความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคของการท่องเที่ยว ของจังหวัดตรัง มากที่สุดคือ ปัญหาการรับรู้ชั้นในสังคมไทย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.58 รองลงมาได้แก่การจัดกลุ่มจังหวัดไม่สอดคล้องกับการพัฒนา (ท่องเที่ยว) คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.57 และขาดการพัฒนาจังหวัดตรังให้เป็นการพัฒนาแบบทวิภาคีระหว่างภาครัฐและเอกชน โดยการจัดตั้งสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยว คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.40

อุปสรรค(ที่เป็นปัญหา) ของจังหวัดจริง

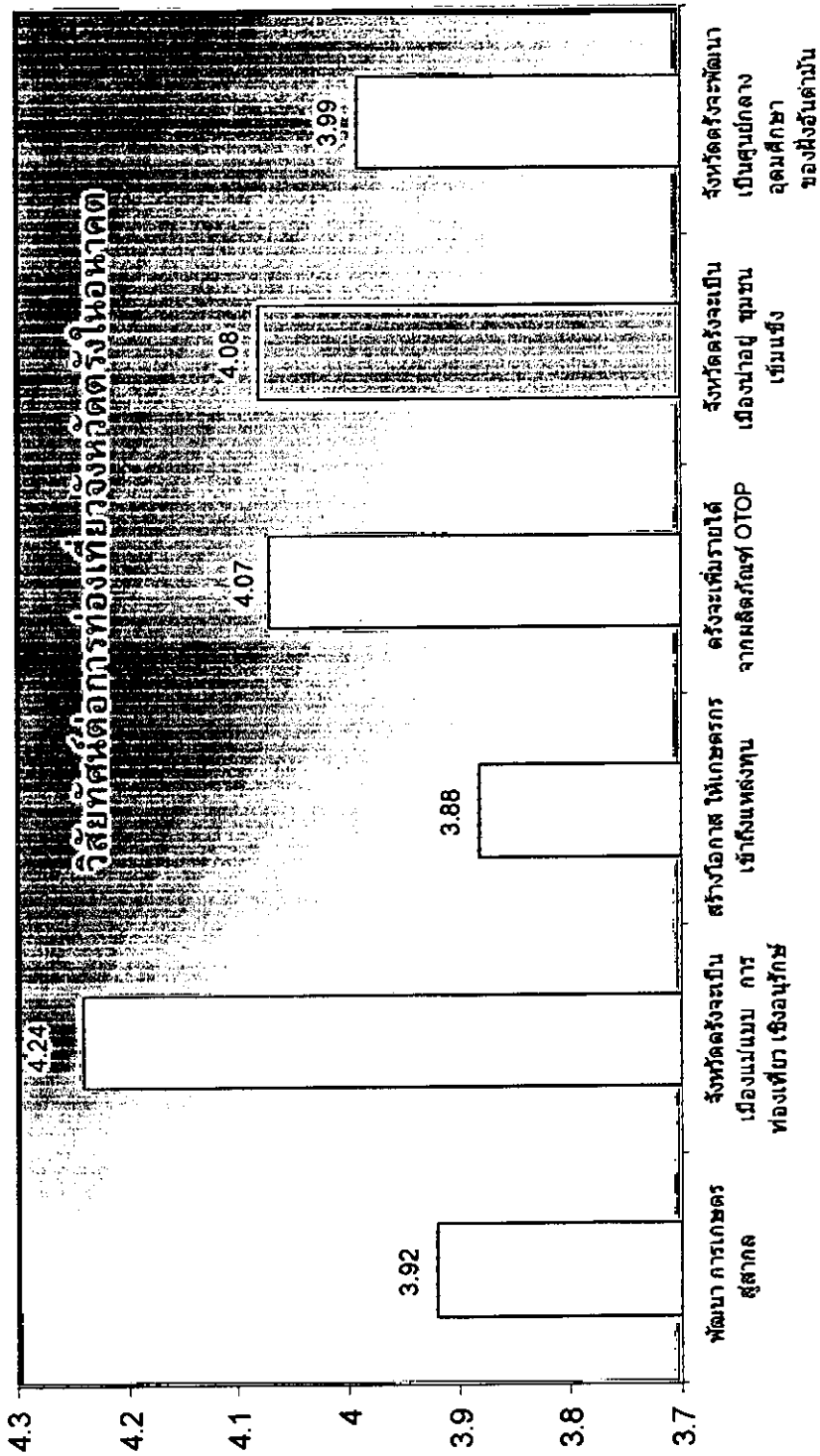
ภาพประกอบ 34 อุปสรรค (ที่เป็นปัญหา) ของการท่องเที่ยวจังหวัดจริง

ส่วนที่ 4 : ทัศนคติเกี่ยวกับวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัดตั้ง

ตาราง 84 วิสัยทัศน์ต่อการท่องเที่ยวจังหวัดตั้งในอนาคด

วิสัยทัศน์การท่องเที่ยวจังหวัด	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ภาคเอกชน			นักท่องเที่ยว			ผลรวม		
	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ
1. พัฒนาการเกษตรสู่สากล	4.04	0.67	มาก	3.53	0.67	มาก	4.04	0.89	มาก	4.10	0.86	มาก	3.92	0.77	มาก
2. จังหวัดตั้งจะเป็นเมืองแม่แบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	4.27 (1)	0.66	มากที่สุด	4.01 (1)	0.59	มาก	4.29 (1)	0.83	มากที่สุด	4.41 (1)	0.67	มากที่สุด	4.24 (1)	0.68	มากที่สุด
3. สร้างโอกาสให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งทุน	3.96	0.69	มาก	3.45	0.72	มาก	4.06	0.87	มาก	4.06	0.84	มาก	3.88	0.70	มาก
4. ตั้งจะเพิ่มรายได้จากผลิตภัณฑ์ OTOP	4.12	0.65	มาก	3.95 (2)	0.48	มาก	4.16	0.88	มาก	4.05	0.81	มาก	4.07	0.70	มาก
5. จังหวัดตั้งจะเป็นเมืองนำอยู่ชุมชนเข้มแข็ง	4.12	0.79	มาก	3.56	0.74	มาก	4.29 (1)	0.82	มากที่สุด	4.36 (2)	0.68	มากที่สุด	4.08	0.75	มาก
6. จังหวัดตั้งจะพัฒนาเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมของฝั่งอันดามัน	4.14	0.75	มาก	3.75	0.67	มาก	3.94	0.93	มาก	4.13	0.84	มาก	3.99	0.79	มาก
เฉลี่ย	4.11	0.70	มาก	3.65	0.66	มาก	4.13	0.87	มาก	4.12	0.78	มาก	4.03	0.73	มาก

จากตาราง 84 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ภาคประชาชน ภาครัฐ ภาคเอกชน และนักท่องเที่ยวทั้ง 4 กลุ่มมีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ต่อการท่องเที่ยวจังหวัดตั้งในอนาคด มากที่สุดคือ จังหวัดตั้งจะเป็นเมืองแม่แบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.24 รองลงมาได้แก่ จังหวัดตั้งจะเป็นเมืองนำอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.08 และจะเพิ่มรายได้จากผลิตภัณฑ์ OTOP คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.07

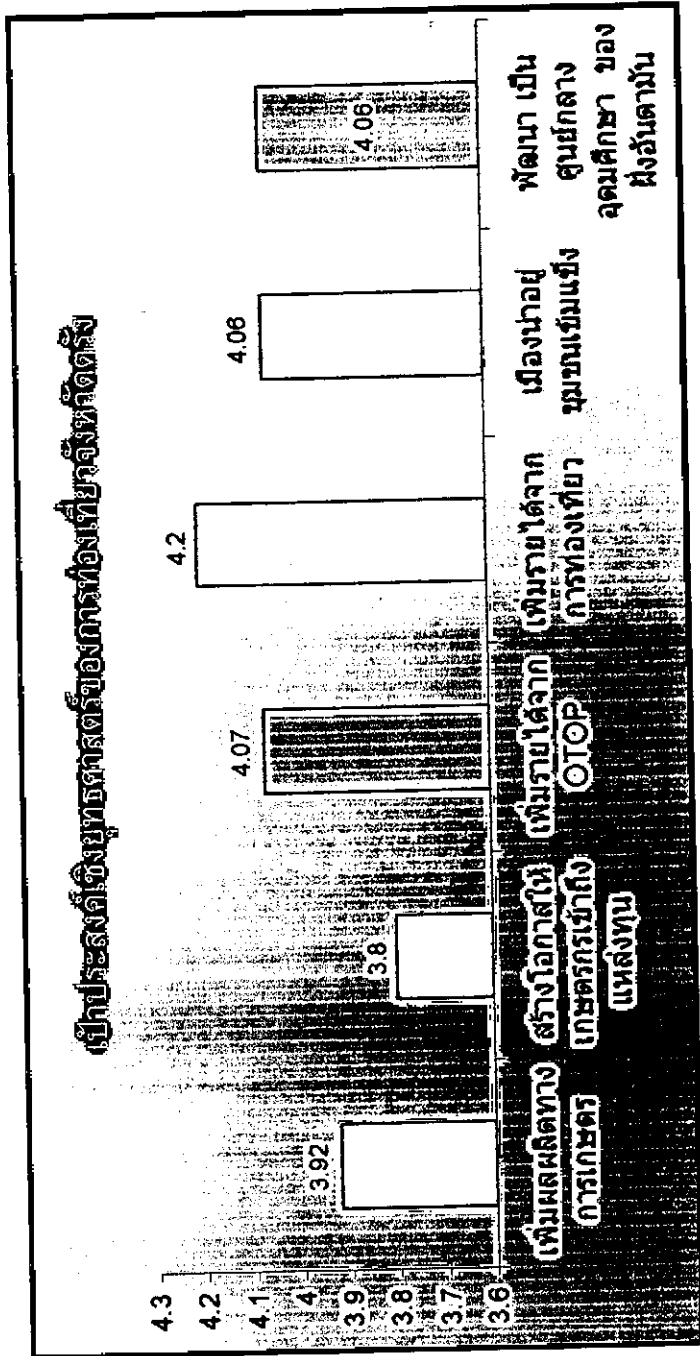

ภาพประกอบ 35 วิสัยทัศน์ต่อการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่

ตาราง 85 เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของ จังหวัดตรัง	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ภาคเอกชน			นักท่องเที่ยว			ผลรวม		
	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ
เป้าประสงค์ที่ 1 : เพิ่มผลผลิตทางการเกษตร	3.96	0.82	มาก	3.42	0.69	มาก	4.14	0.76	มาก	4.19	0.76	มากที่สุด	3.92	0.75	มาก
เป้าประสงค์ที่ 2 : สร้างโอกาสให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งทุน	3.80	0.85	มาก	3.46	0.73	มาก	3.92	0.89	มาก	4.05	0.73	มาก	3.80	0.80	มาก
เป้าประสงค์ที่ 3 : เพิ่มรายได้จาก OTOP	4.04	0.85	มาก	3.96 (2)	0.53	มาก	4.16	0.81	มาก	4.14	0.78	มาก	4.07	0.74	มาก
เป้าประสงค์ที่ 4 : เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว	4.22 (1)	0.76	มากที่สุด	3.99 (1)	0.56	มาก	4.26 (1)	0.72	มากที่สุด	4.34 (2)	0.71	มาก	4.20	0.68	มาก
เป้าประสงค์ที่ 5 : เมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง	4.14	0.85	มากที่สุด	3.53	0.73	มาก	4.24 (2)	0.73	มากที่สุด	4.35 (1)	0.76	มาก	4.06	0.76	มาก
เป้าประสงค์ที่ 6 : พัฒนาเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมของฝั่งอันดามัน	4.10	0.84	มากที่สุด	3.53	0.73	มาก	4.24 (2)	0.73	มากที่สุด	4.35 (1)	0.76	มาก	4.06	0.76	มาก
เฉลี่ย	4.04	0.83	มาก	3.67	0.65	มาก	4.14	0.78	มาก	4.21 (1)	0.75	มาก	4.01	0.74	มาก

จากตาราง 85 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ภาคประชาชน ภาครัฐ ภาคเอกชน และนักท่องเที่ยว ทั้ง 4 กลุ่มมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัดตรัง มากที่สุดคือ เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.20 รองลงมาได้แก่ ดั้งจะเพิ่มรายได้จากผลิตภัณฑ์ OTOP คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.07 และ เมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.06

ภาพประกอบ 36 เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของการท่องเที่ยวจังหวัดฉะเชิงเทรา

ความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ของจังหวัด

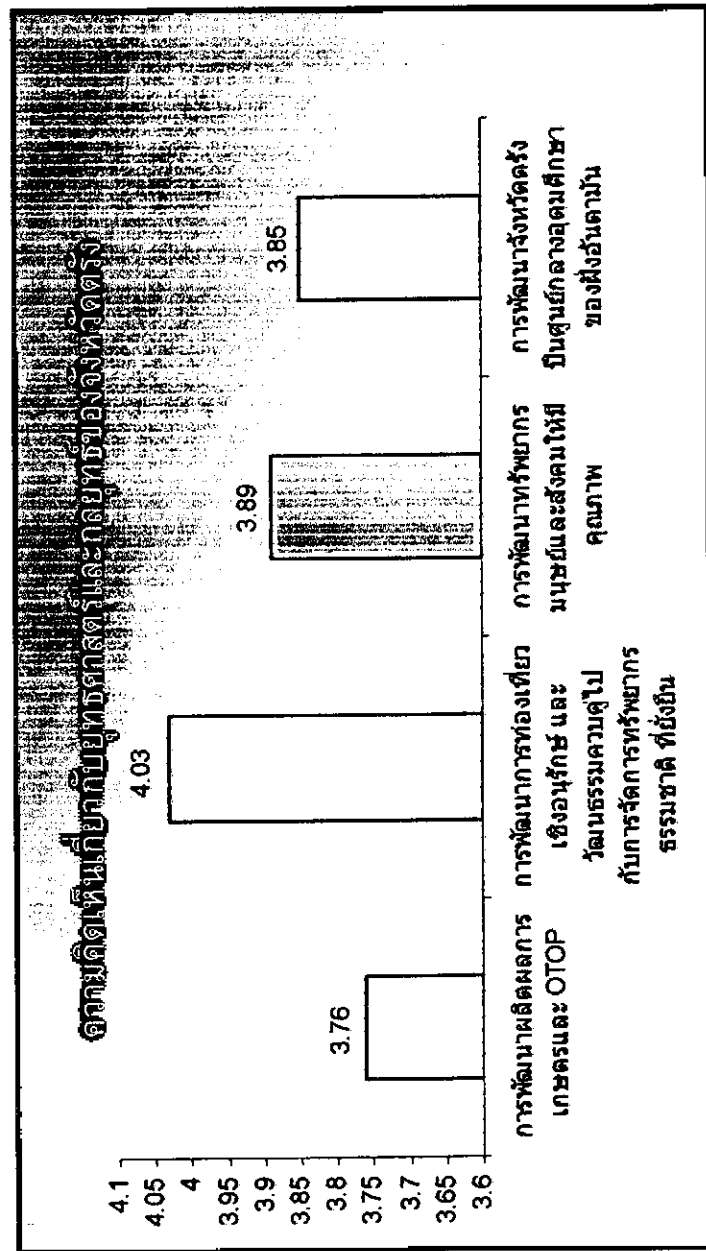
ตาราง 86 ความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ของจังหวัดตั้ง

ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ จังหวัดตั้ง	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ภาคเอกชน			นักท่องเที่ยว			ผลรวม		
	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ
<u>ยุทธศาสตร์ที่ 1: การพัฒนาการผลิตภาคการเกษตรเพื่อการท่องเที่ยวและ OTOP</u>															
กลยุทธ์ที่ 1.1 การเพิ่มผลผลิต ภาคเกษตร (Productivity)	3.86	0.72	มาก	3.43	0.62	มาก	3.80	0.80	มาก	4.09	0.71	มาก	3.79	0.71	มาก
กลยุทธ์ที่ 1.2 การสร้างมูลค่าเพิ่มจาก โซ่การผลิต	3.76	0.79	มาก	3.49	0.66	มาก	3.67	0.83	มาก	3.96	0.82	มาก	3.72	0.77	มาก
รวม	3.81	0.75	มาก	3.46	0.64	มาก	3.74	0.82	มาก	4.03	0.76	มาก	3.76	0.76	มาก
<u>ยุทธศาสตร์ที่ 2: การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืน</u>															
กลยุทธ์ที่ 2.1 การพัฒนาระบบบริหาร จัดการเพิ่มศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิง อนุรักษ์และวัฒนธรรมแบบบูรณาการ	4.00	0.77	มาก	4.02	0.54	มาก	4.02	0.85	มาก	4.28	0.82	มาก	4.08	0.74	มาก
กลยุทธ์ที่ 2.2 การพัฒนาศักยภาพระบบ บริหารเครือข่ายและการตลาดการ ท่องเที่ยว	3.96	0.75	มาก	3.93	0.47	มาก	3.61	0.76	มาก	4.19	0.85	มาก	3.97	0.70	มาก
กลยุทธ์ที่ 2.3 การจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน	3.94	0.86	มาก	4.12	0.64	มาก	3.83	0.84	มาก	4.36	0.73	มาก	4.06	4.06	มาก
รวม	3.97	0.79	มาก	4.02	0.55	มาก	3.88	0.82	มาก	4.28	0.80	มาก	4.03	0.74	มาก
													(1)		

ตาราง 86 (ต่อ)

ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์	ของ	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ภาคเอกชน			นักทอ่งเทยว			ผลรวม		
		\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ
ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมให้มีความภ																
กลยุทธ์ที่ 3.1 การพัฒนาทรัพยากร																
มนุษย์ให้มีความภที่ต้อ																
		3.98	0.78	มาก	3.54	0.66	มาก	3.86	0.87	มาก	4.21	0.77	มาก	3.89	0.77	มาก
		3.94	0.86	มาก	3.52	0.68	มาก	3.98	0.92	มาก	4.14	0.85	มาก	3.89	0.82	มาก
		3.96	0.82	มาก	3.53	0.67	มาก	3.92	0.89	มาก	4.18	0.81	มาก	3.89	0.79	มาก
ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การพัฒนาจังหวัดตั้งเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝ่งอันตามัน																
กลยุทธ์ที่ 4.1 การวางแผนโครงการ																
จัดตั้งมหาวิทยาลัยศรีตรัง ซึ่งเน้นการผลิต																
บัณฑิตด้านทอ่งเทยวเชิงอนุภที่																
ยังย่นและการศึกษาวิจัยด้านศึกษาชุมชน																
ฝ่งอันตามัน																
		3.76	0.71	มาก	3.62	0.61	มาก	3.84	0.77	มาก	3.96	0.85	มาก	3.79	0.73	มาก
กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างเครือข่ายและระดม																
ทุนเพื่อจัดตั้งมหาวิทยาลัยศรีตรัง																
กลยุทธ์ที่ 4.3 การวางแผนโครงการจัดตั้ง																
สถาบันวิจัยและพัฒนาชุมชนฝ่งอันตามันซึ่ง																
เป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยศรีตรัง																
		3.85	0.73	มาก	3.68	0.69	มาก	3.86	0.72	มาก	4.02	0.86	มาก	3.85	0.75	มาก
		3.90	0.77	มาก	3.71	0.63	มาก	3.85	0.81	มาก	4.13	0.82	มาก	3.88	0.75	มาก
รวมทุกยุทธศาสตร์																

จากตาราง 86 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ภาคประชาชน ภาครัฐ ภาคเอกชน และนักท่องเที่ยว ทั้ง 4 กลุ่มมีความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ของจังหวัดจริงในภาพรวม คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.90 อยู่ในระดับมาก โดยพบว่ายุทธศาสตร์ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.03 รองลงมาได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมให้มีความก้าวหน้า และยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาจังหวัดจริงเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามัน ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.85

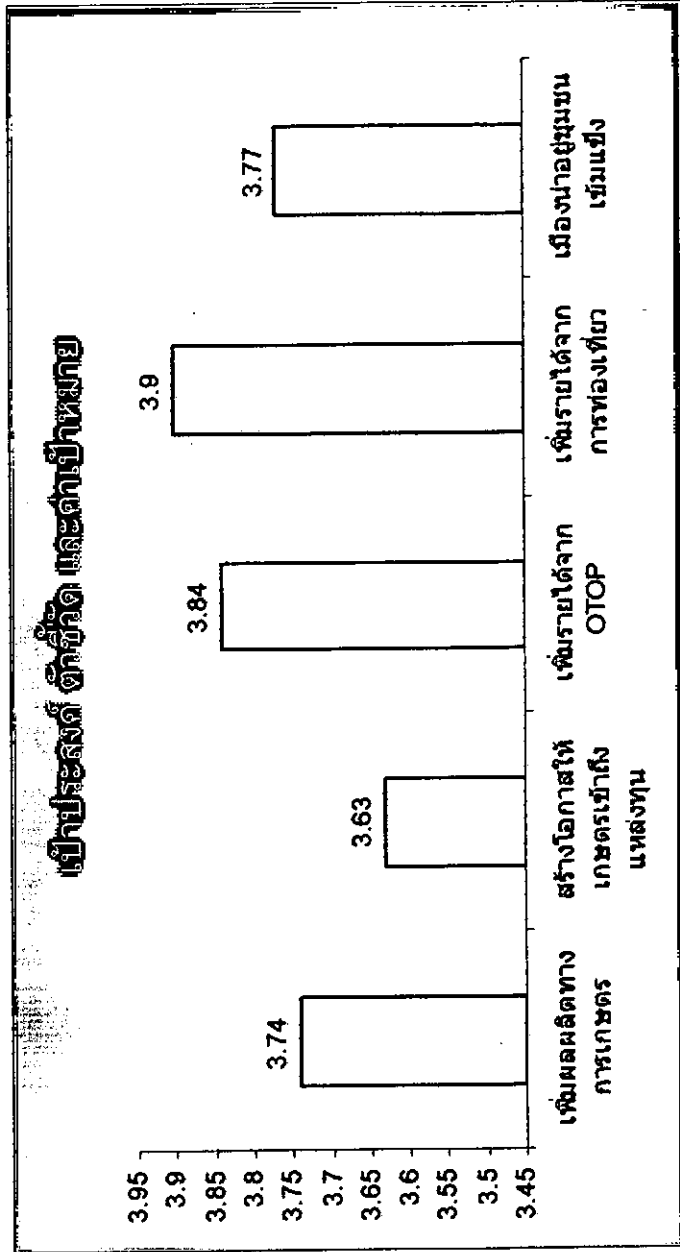
ภาพประกอบ 37 ความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ของจังหวัดจริง

4.3) เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย

ตาราง 87 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด เป้าหมาย

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ภาคเอกชน			นักท่องเที่ยว			ผลรวม		
			\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ
1. เพิ่มผลผลิตทางการเกษตร	1.1 จำนวนพื้นที่ปลูกปาล์ม	จำนวน 3,000 ไร่	3.71	0.83	มาก	3.26	0.63	ปานกลาง	3.83	0.68	มาก	4.16	0.87	มาก	3.74	0.75	มาก
	น้ำมันเพิ่มขึ้น (ปลูกใหม่)		(1)									(1)					
2. สร้างโอกาสให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งทุน	2.1 จำนวนเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเข้าร่วมโครงการ	จำนวน 5,000 ราย	3.49	0.70	มาก	3.23	0.58	ปานกลาง	3.92	0.66	มาก	3.88	0.84	มาก	3.63	0.69	มาก
	แปลงสินทรัพย์เป็นทุน																
3. เพิ่มรายได้จาก OTOP	3.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP	จำนวน 416 ล้านบาท	3.65	0.66	มาก	3.85	0.50	มาก	3.88	0.78	มาก	4.00	0.74	มาก	3.84	0.67	มาก
4. เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว	4.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยว	15%	3.69	0.84	มาก	3.86	0.64	มาก	4.00	0.80	มาก	4.07	0.95	มาก	3.90	0.80	มาก
						(1)			(1)						(1)		
5. เมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง	5.1 ร้อยละของชุมชนเข้มแข็งตามมาตรฐานชุมชน	30%	3.69	0.78	มาก	3.38	0.65	ปานกลาง	3.98	0.85	มาก	4.05	0.87	มาก	3.77	0.78	มาก
รวม			3.65	0.76	มาก	3.52	0.60	มาก	3.92	0.75	มาก	4.03	0.85	มาก	3.78	0.74	มาก

จากตาราง 87 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ภาคประชาชน ภาครัฐ ภาคเอกชน และนักท่องเที่ยว ทั้ง 4 กลุ่มมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด เป้าหมายของจังหวัดครั้งในด้าน การเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว อยู่ที่ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยว ที่ 15% มากที่สุด คิดเป็น ค่าเฉลี่ย 3.90 รองลงมาได้แก่ การเพิ่มรายได้จาก OTOP ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP จำนวน 416 ล้านบาท คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.84 และ เมื่อนำอยู่ชุมชน เข้มแข็ง ร้อยละของชุมชนเข้มแข็งตามมาตรฐานชุมชน 30 % คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.77

ภาพประกอบ 38 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด เป้าหมาย

5) ทัศนคติในการท่องเที่ยวจังหวัดตั้ง

ตาราง 88 ทัศนคติในการท่องเที่ยวของจังหวัดตั้ง

ทัศนคติในการท่องเที่ยว จังหวัดตั้ง	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ภาคเอกชน			นักท่องเที่ยว			ผลรวม		
	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ
5.1 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ระบบคมนาคม การสื่อสารและสาธารณูปโภค															
1. จังหวัดตั้งมีความสะดวกในการคมนาคม	3.88	0.79	มาก	3.96	0.40	มาก	3.65	0.98	มาก	4.16	0.91	มาก	3.91	0.77	มาก
เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว การสื่อสาร และด้านสาธารณูปโภค	3.88	0.79	มาก	3.96	0.40	มาก	3.65	0.98	มาก	4.16	0.91	มาก	3.91	0.77	มาก
รวม															
	3.88	0.79	มาก	3.96	0.40	มาก	3.65	0.98	มาก	4.16	0.91	มาก	3.91	0.77	มาก
5.2 ที่พัก ร้านอาหาร															
1. มีความหลากหลายด้านที่พักแรม ร้านอาหาร ราคา และมีความเพียงพอในการรองรับของพื้นที่พักแรมร้านอาหาร	3.78	0.95	มาก	4.20	0.61	มาก	3.79	0.87	มาก	4.10	0.94	มาก	3.96	0.84	มาก
	3.78	0.95	มาก	4.20	0.61	มาก	3.79	0.87	มาก	4.10	0.94	มาก	3.96	0.84	มาก
รวม															
	3.78	0.95	มาก	4.20	0.61	มาก	3.79	0.87	มาก	4.10	0.94	มาก	3.96	0.84	มาก
5.3 แหล่งท่องเที่ยว															
1. ทุกหน่วยงานมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	3.86	0.93	มาก	4.31	0.75	มากที่สุด	3.23	1.03	ปานกลาง	4.18	0.90	มาก	3.89	0.90	มาก
2. มีการบริการที่มีคุณภาพและยั่งยืน	3.67	0.99	มาก	3.88	0.54	มาก	3.13	0.95	ปานกลาง	3.99	1.00	มาก	3.67	0.87	มาก
3. มีการพัฒนาด้านการศึกษาและสื่อความหมายในการท่องเที่ยวเพื่อปลูกจิตสำนึก	3.66	0.98	มาก	3.87	0.56	มาก	3.29	1.12	ปานกลาง	3.99	1.03	มาก	3.70	0.92	มาก

ตาราง 88 (ต่อ)

ทัศนคติในการท่องเที่ยว จังหวัดรัง	ภาคประชาชน				ภาครัฐ				ภาคเอกชน				นักท่องเที่ยว				ผลรวม			
	\bar{X}	SD	ระดับ	มาก	\bar{X}	SD	ระดับ	มาก	\bar{X}	SD	ระดับ	มาก	\bar{X}	SD	ระดับ	มาก	\bar{X}	SD	ระดับ	มาก
รวม	3.73	0.97	มาก	มาก	4.02	0.62	มาก	มาก	3.22	1.03	ปานกลาง	มาก	4.05	0.97	มาก	มาก	3.75	0.89	มาก	มาก
5.4 กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์																				
1. กิจกรรมด้านธรรมชาติ ผจญภัย เดินป่า ดำน้ำ ล่องแก่ง	3.78	0.98	ปานกลาง	ปานกลาง	4.45	0.81	มากที่สุด	มากที่สุด	3.31	0.84	ปานกลาง	ปานกลาง	4.12	0.92	มาก	มาก	3.91	0.89	มาก	มาก
2. กิจกรรมด้านประเพณีวัฒนธรรมวิถีชีวิต เช่น กินเจ ประมงพื้นบ้าน	3.94	0.86	มาก	มาก	4.31	0.67	มากที่สุด	มากที่สุด	3.60	0.88	มาก	มาก	4.17	0.93	มาก	มาก	4.00	0.83	มาก	มาก
รวม	3.86	0.92	มาก	มาก	4.38	0.74	มากที่สุด	มากที่สุด	3.45	0.86	มาก	มาก	4.15	0.93	มาก	มาก	3.96	0.86	มาก	มาก
5.5 บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ																				
1. สถานที่ขายของที่ระลึกและที่แลกเปลี่ยน	3.51	0.98	มาก	มาก	3.69	0.63	มาก	มาก	3.43	0.92	มาก	มาก	3.81	0.98	มาก	มาก	3.61	0.88	มาก	มาก
2. สถานพยาบาล โรงแรม อำนวย	3.69	1.03	มาก	มาก	3.83	0.55	มาก	มาก	3.73	0.69	มาก	มาก	3.98	0.89	มาก	มาก	3.81	0.79	มาก	มาก
3. ศูนย์ข้อมูลท่องเที่ยวของจังหวัดและเอกชน	3.41	1.00	มาก	มาก	3.85	0.63	มาก	มาก	3.50	0.86	มาก	มาก	3.93	1.03	มาก	มาก	3.67	0.88	มาก	มาก
4. บริการด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	3.51	1.02	ปานกลาง	ปานกลาง	4.26	0.78	มากที่สุด	มากที่สุด	3.36	0.86	ปานกลาง	ปานกลาง	3.94	1.03	มาก	มาก	3.02	0.92	มาก	มาก
รวม	3.53	1.01	มาก	มาก	3.91	0.65	มาก	มาก	3.51	0.83	มาก	มาก	3.92	0.98	มาก	มาก	3.72	0.87	มาก	มาก
5.6.1 ภาครัฐ																				
1. บทบาทในการลงทุนด้านพัฒนาสาธารณสุขไปโรค	3.38	0.81	ปานกลาง	ปานกลาง	3.52	0.61	มาก	มาก	3.41	0.93	มาก	มาก	3.96	1.02	มาก	มาก	3.69	0.84	มาก	มาก
2. บทบาทในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	3.47	0.88	มาก	มาก	3.87	0.61	มาก	มาก	3.43	0.89	มาก	มาก	4.07	1.06	มาก	มาก	3.71	0.86	มาก	มาก
3. บทบาทในการพัฒนาการตลาดด้านการท่องเที่ยว	3.35	0.87	ปานกลาง	ปานกลาง	3.81	0.51	มาก	มาก	3.40	0.93	ปานกลาง	ปานกลาง	4.04	1.00	มาก	มาก	3.65	0.83	มาก	มาก
รวม	3.40	0.85	ปานกลาง	ปานกลาง	3.73	0.57	มาก	มาก	3.41	0.92	มาก	มาก	4.02	1.03	มาก	มาก	3.64	0.84	มาก	มาก

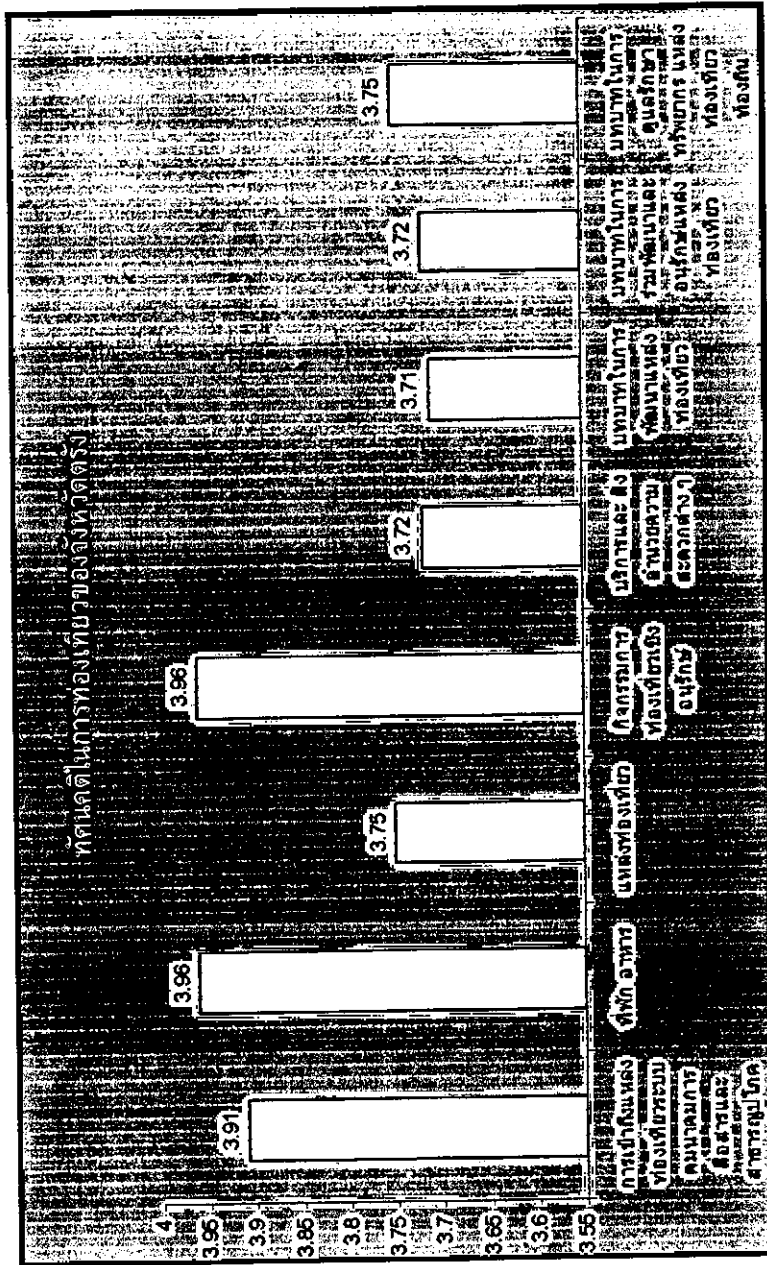
ตาราง 88 (ต่อ)

ทัศนคติในการท่องเที่ยว จังหวัดรัง	ภาคประชาชน			ภาครัฐ			ภาคเอกชน			นักท่องเที่ยว			ผลรวม		
	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ	\bar{X}	SD	ระดับ
5.6.2 ภาคเอกชน															
1. บทบาทในการร่วมลงทุนสาธารณูปโภค	3.45	0.83	มาก	3.46	0.59	มาก	3.43	0.64	มาก	3.92	0.96	มาก	3.56	0.75	มาก
2. บทบาทในการร่วมพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว	3.57	0.92	มาก	3.84	0.59	มาก	3.61	0.6	มาก	3.88	1.09	มาก	3.72	0.80	มาก
3. บทบาทในการร่วมทำการตลาดและสร้างมาตรฐานผลิตภัณฑ์และบริการ	3.53	0.90	มาก	3.73	0.60	มาก	3.64	0.87	มาก	3.90	1.11	มาก	3.70	0.87	มาก
รวม	3.52	0.88	มาก	3.67	0.59	มาก	3.56	0.70	มาก	3.90	1.05	มาก	3.66	0.80	มาก
5.6.3 ภาคประชาชน															
1. บทบาทในการดูแลรักษาทรัพยากรและแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่น	3.55	0.98	มาก	3.95	0.87	มาก	3.51	0.88	มาก	3.98	1.09	มาก	3.75	0.95	มาก
2. บทบาทในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการท่องเที่ยว	3.37	0.96	มาก	3.78	0.63	มาก	3.58	0.85	มาก	3.89	1.07	มาก	3.65	0.88	มาก
3. บทบาทในการเป็นผู้ร่วมตัดสินใจ วางแผน การปฏิบัติการและประเมินผลการพัฒนา	3.47	1.24	มาก	4.05	0.83	มาก	3.31	0.84	ปานกลาง	3.87	1.12	มาก	3.67	1.01	มาก
4. บทบาทในการเป็นเจ้าของกิจการธุรกิจท่องเที่ยว และได้รับการกระจายรายได้	3.39	1.00	ปานกลาง	3.80	0.57	มาก	3.28	0.69	ปานกลาง	3.88	1.14	มาก	3.59	0.85	มาก
รวม	3.44	1.04	มาก	3.89	0.73	มาก	3.42	0.82	มาก	3.91	1.11	มาก	3.66	0.92	มาก
รวมทุกด้าน	3.58	0.93	มาก	3.77	0.64	มาก	3.46	0.64	มาก	3.99	1.01	มาก	0.87	1.01	มาก

จากตาราง 88 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ภาคประชาชน ภาครัฐ ภาคเอกชน และนักท่องเที่ยว ทั้ง 4 กลุ่มมีความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติในการท่องเที่ยวจังหวัดจริงในภาพรวม คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.70 อยู่ในระดับมาก โดยพบว่าการท่องเที่ยวที่มากที่สุดคือ กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.96 มีกิจกรรมย่อย 2 ข้อคือ กิจกรรมด้านประเพณีวัฒนธรรมวิถีชีวิต เช่น กินเจ ประมงพื้นบ้าน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.00 กิจกรรมด้านธรรมชาติ ผจญภัย เดินป่า ดำน้ำ ล่องแก่ง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.91 รองลงมาคือ ที่พัก ร้านอาหาร ที่มีความหลากหลายด้านที่พักแรม ร้านอาหาร ราคา และมีความเพียงพอในการรองรับของพื้นที่พักแรม ร้านอาหาร คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.96 และการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ระบบคมนาคม การสื่อสารและสาธารณูปโภค คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.91 จังหวัดจริงมีความสะดวกในด้านคมนาคมเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว การสื่อสาร และด้านสาธารณูปโภค คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.91 SD 0.77

บทบาทของ ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในการมีส่วนร่วมพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดจริงควรมีลักษณะต่อไปนี้

1. ภาครัฐ
 - 1.1 บทบาทในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.71
 - 1.2 บทบาทในการลงทุนด้านพัฒนาสาธารณูปโภค คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.69
 - 1.3 บทบาทในการพัฒนาด้านการตลาดด้านการท่องเที่ยว คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.65
2. ภาคเอกชน
 - 2.1 บทบาทในการร่วมพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.72
 - 2.2 บทบาทในการร่วมทำการตลาดและสร้างมาตรฐานผลิตภัณฑ์และบริการ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.70
 - 2.3 บทบาทในการร่วมลงทุนสาธารณูปโภค คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.56
3. ภาคประชาชน
 - 3.1 บทบาทในการดูแลรักษาทรัพยากรและแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่น คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.74
 - 3.2 บทบาทในการเป็นผู้ร่วมตัดสินใจ วางแผน การปฏิบัติการและการประเมินผลการพัฒนา คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.67
 - 3.3 บทบาทในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการการท่องเที่ยว คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.65
 - 3.4 บทบาทในการเป็นเจ้าของกิจการธุรกิจท่องเที่ยวและได้รับการกระจายรายได้ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.59

ภาพประกอบ 39 ทัศนคติในการท่องเที่ยวของจังหวัดจริง

ผลรวมข้อเสนอแนะ จากกลุ่มตัวอย่าง ภาคประชาชน ภาครัฐ ภาคเอกชน และนักท่องเที่ยว ทั้ง 4 กลุ่มมีความคิดเห็นดังนี้

1. จัดทำงบประมาณให้เพียงพอ ให้มีความสะดวก และมีความหลากหลายในเรื่องที่พัก และความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว
2. กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ต้องจัดสรรรายได้จากค่าธรรมเนียมเข้าอุทยานแห่งชาติในแต่ละจังหวัด ในสัดส่วนที่มากกว่าเดิม โดยให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช 50% จังหวัด 50% แต่ส่วนของจังหวัดต้องเป็นการคิดร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบในยุทธศาสตร์การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ มิใช่ให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ทำโครงการเช่นที่ผ่านมา
3. อยากให้ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่รู้ และเข้าใจคุณค่าของสถานที่นั้น ๆ อย่างแท้จริง ช่วยกันรักษาแหล่งท่องเที่ยว ประชาชนบางกลุ่มที่อยู่ในแหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่ คิดแต่จะเปิดร้านขายอาหาร, เครื่องดื่ม แต่ไม่ได้คิดจะรักษาสิ่งแวดล้อม
4. ดูแลเรื่องสาธารณูปโภค เช่น ห้องน้ำ ป้ายบอกทาง
5. กำหนดสถานที่โดยการแบ่งโซนแหล่งท่องเที่ยวอย่างชัดเจน พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ส่วนราชการไม่รู้จักคุณค่าเรื่องท่องเที่ยว และไม่รู้จะพัฒนาอย่างไร
6. ภาครัฐไม่ให้ความสนใจเท่าที่ควร ส่วนภาคเอกชนก็คิดแต่ผลประโยชน์
7. ให้ความรู้ ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมแก่ชุมชน
8. การจัดการของภาครัฐไม่มีประสิทธิภาพ เช่น มีห้องน้ำ แต่ไม่มีน้ำใช้
9. ให้เจ้าหน้าที่อุทยาน เข้าไปตรวจตราดูแลแนวปะการัง
10. สร้างวินัยของชาวตรัง โดยการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว
11. จัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดตรังอย่างต่อเนื่อง โดยการปรับเปลี่ยนรูปแบบการท่องเที่ยวให้แปลกใหม่เสมอ
12. ให้ประชาชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วม ในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยการปลูกจิตสำนึกความเป็นเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว แล้วกำหนดทิศทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
13. ดูแลถนนหนทาง เน้นความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว
14. มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย
15. ห้ามการตัดกวาง
16. การจัดการการทิ้งขยะของนักท่องเที่ยว
17. ปรับปรุงระบบรักษาความปลอดภัย
18. จำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับแหล่งท่องเที่ยว

4.6 แผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดตรัง

ผู้วิจัยจำเป็นต้องวิเคราะห์หัวข้อจำเป็นในการสร้างแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดตรัง เป็นหัวข้อดังนี้

1. ผลการตรวจสอบทรัพยากร (Resource Map)
2. ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT Analysis)
3. แผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดตรัง

4.6.1 การตรวจสอบทรัพยากร (Resource Audit)

ตามแบบการตรวจสอบทรัพยากร (Resource Audit) โดยสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม 2545 : 68-72) จากผลการศึกษาพบว่า

แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่ประชากรส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าเป็นทรัพยากรหลักของจังหวัดตรัง คือ เกาะมุก ถ้ำมรกต เกาะกระดาน เกาะม้า เกาะแหวน และทรัพยากรรองคือ อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม หาดหยงหลิง หาดยาว หาดสั้น จึงอาจสรุปได้ว่า จังหวัดตรังควรให้ความสำคัญด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติเป็นอันดับแรก ซึ่งสามารถพัฒนารูปแบบท่องเที่ยวไปในทิศทางท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน

ในด้านแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ของจังหวัด ทรัพยากรหลักทางด้านประวัติศาสตร์คือ พิพิธภัณฑสถานพระยารัษฎานุประดิษฐ์และทรัพยากรรองคือ อนุสาวรีย์พระยารัษฎานุประดิษฐ์ ศาลเจ้ากิวอ่องเฮี้ย ศาลเจ้าพ่อหมื่นราม ตามลำดับ จึงอาจสรุปได้ว่าจังหวัดตรังมีมรดกทางประวัติศาสตร์เป็นทรัพยากรที่สำคัญแสดงถึงแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ของจังหวัดตรัง

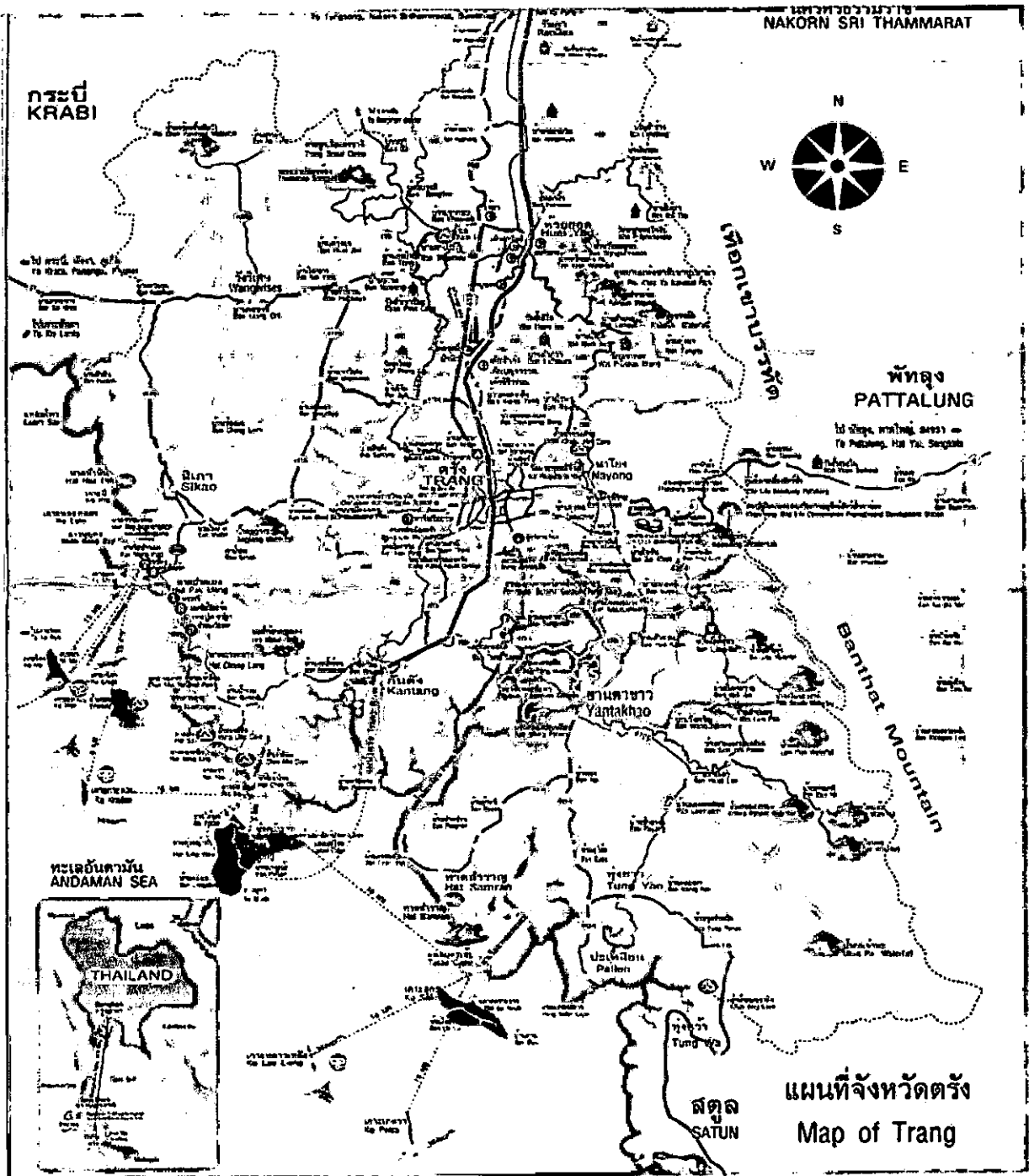
ในด้านทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและงานเทศกาลประเพณีของจังหวัดตรัง อาจอภิปรายผลได้ว่า เทศกาลกินเจเป็นทรัพยากรกิจกรรมท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและงานเทศกาลประเพณีหลักของจังหวัดตรัง ที่จะมาสนับสนุนการท่องเที่ยวด้านด้านประวัติศาสตร์ของจังหวัดตรัง ก็คือศาลเจ้ากิวอ่องเฮี้ย ศาลเจ้าพ่อหมื่นราม ส่วนทรัพยากรท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและเทศกาลประเพณีรองนั้นคือ เทศกาลวิวหีได้สมุทรซึ่งจะพบว่าผลสรุปของแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและเทศกาลประเพณีนั้น มีความสอดคล้องกับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติได้แก่เกาะมุก ถ้ำมรกต เกาะกระดาน เกาะม้า เกาะแหวน และทรัพยากรรองคือ อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม หาดหยงหลิง หาดยาว หาดสั้น จึงอาจสรุปได้ว่าจังหวัดตรังควร การพัฒนาหรือการประชาสัมพันธ์โฆษณาและเผยแพร่ในด้านการท่องเที่ยวเทศกาลงานประเพณี

ทรัพยากรทางด้านกิจกรรมดำน้ำดูปะการังที่มีความสำคัญมากที่สุด ทรัพยากรรองที่มาสนับสนุนด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวได้ท่องเที่ยวและใช้ระยะเวลาในการเข้าพักในจังหวัดตรังในนานที่สุด ก็คือ กิจกรรมเดินป่าศึกษาธรรมชาติ และพายคายัค แคนู ทั้งนี้เนื่องจากการท่องเที่ยวในจังหวัดหากนักท่องเที่ยวใช้เวลาในการพักแรมตั้งแต่ 2-3 วันขึ้นไปนั้น ส่วนมากกิจกรรม

คือที่พักแรมรูปแบบต่างๆ ส่วนภัตตาคารและบริการอาหาร และเครื่องดื่ม การ Shopping ห้างสรรพสินค้า เป็นทรัพยากรที่สนับสนุน เพราะการมาท่องเที่ยวจังหวัดตรัง ส่วนมากนักท่องเที่ยวจะมารับประทานอาหารท้องถิ่นก่อน จะไปเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ส่วนการบริการด้านข้อมูล แหล่งท่องเที่ยว และศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว ป้ายบอกทิศทาง ระบบสื่อความหมาย สถานที่ท่องเที่ยว ระบบสาธารณูปโภค ยังมีน้อยมากจึงต้องการการสนับสนุนจากภาคต่างๆ ให้การสนับสนุน

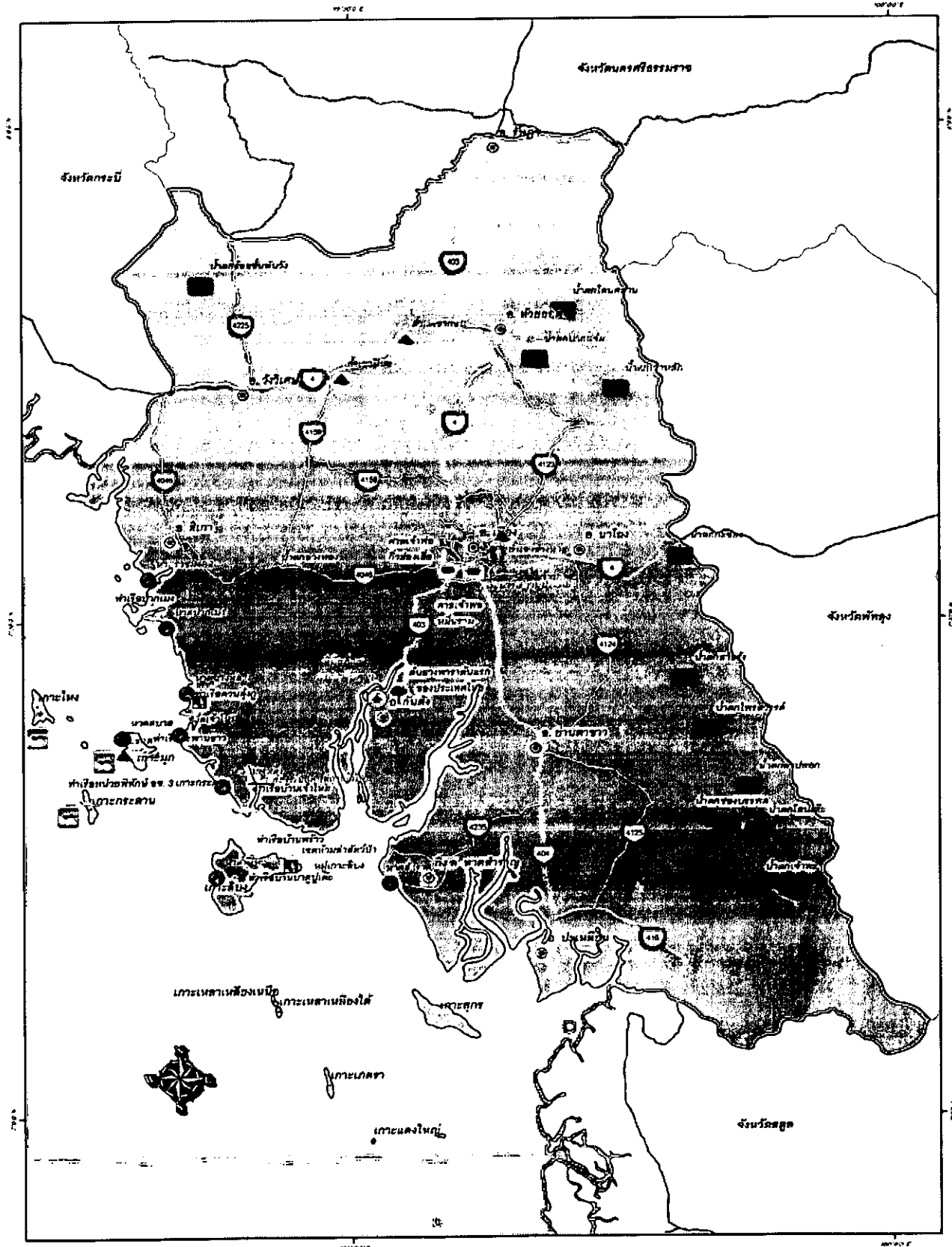
หลังจากได้ทำการสรุปผลการวิจัยด้านการสำรวจทรัพยากร(Resource Audit) ทำให้ทราบถึงทรัพยากรทางการท่องเที่ยว ที่มีความสำคัญต่อจังหวัดในด้านต่างๆ ทั้งทรัพยากรหลักและทรัพยากรรอง แล้วนั้น ทางผู้วิจัยเห็นว่าสามารถนำข้อมูลสถานที่และกิจกรรมต่างๆ ที่มาประมวลผลเป็นแผนที่ท่องเที่ยว (Resource Map) โดยสามารถแสดงจุดสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์และเร่งส่งเสริมให้กลายเป็นสถานที่นำท่องเที่ยวและรู้จักเพิ่มขึ้นกว่าเดิม ได้ดังนี้

Resource Map

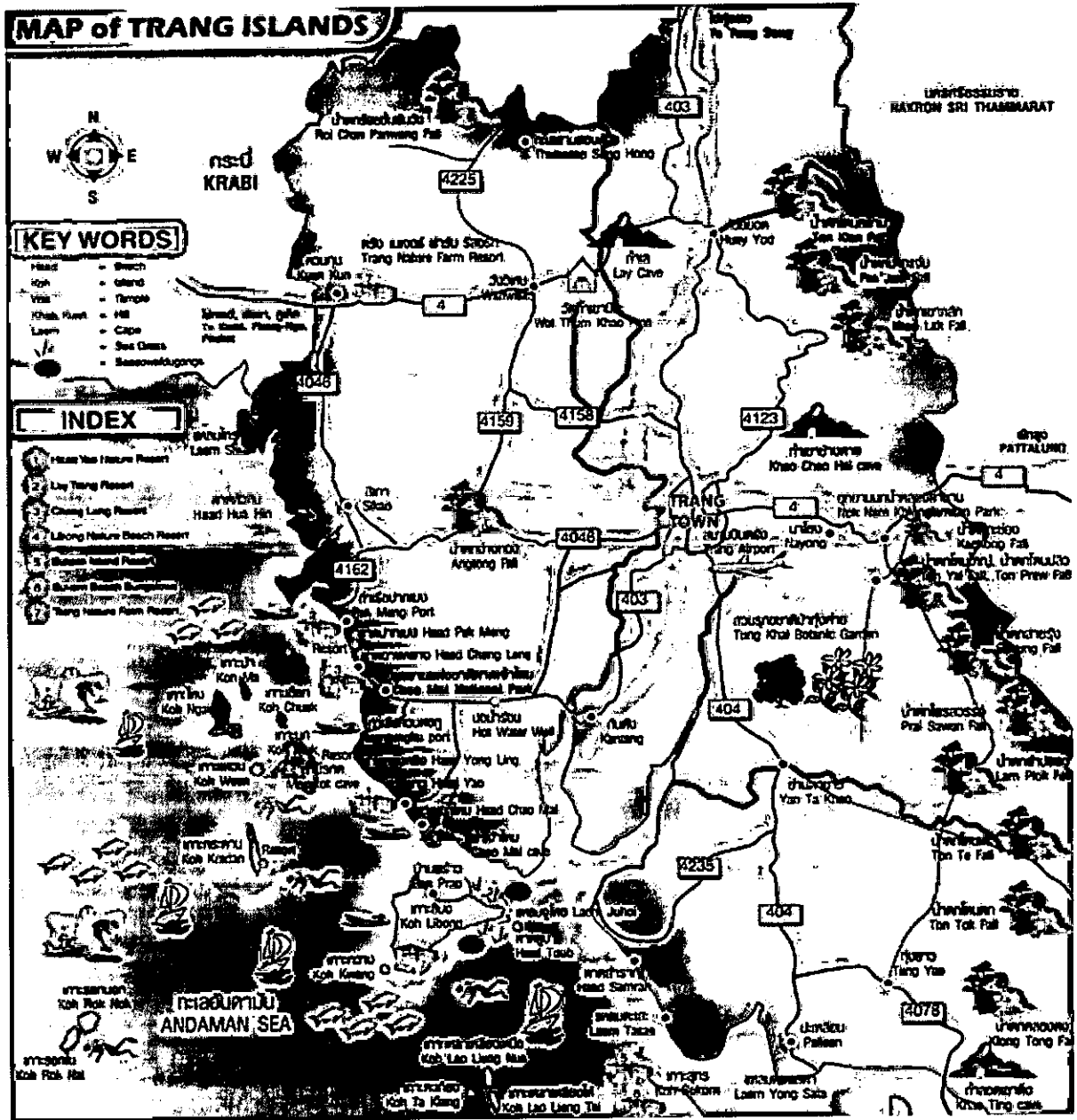
ภาพประกอบ 40 แผนที่ทรัพยากรการท่องเที่ยว (Resource Map)

Resource Map

ภาพประกอบ 41 แผนที่ทรัพยากรการท่องเที่ยวโดยระบุตามแบบสอบถาม (Resource Map)

Resource Map

ภาพประกอบ 42 แผนที่ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เป็นเกาะของจังหวัดตรัง (Resource Map)

4.6.2 ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT Analysis) จุดแข็ง จุดอ่อน อุปสรรคและโอกาสของจังหวัดตรัง

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT Analysis) จุดแข็ง จุดอ่อน อุปสรรคและโอกาสของจังหวัดตรัง เป็นส่วนสำคัญอีกขั้นตอนหนึ่งของการสร้างแผนยุทธศาสตร์จังหวัด ตามทฤษฎีกระบวนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน โดยสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (เอกสารประกอบการสอนวิชานโยบายและการปฏิบัติงานการท่องเที่ยว. 2547: 4) ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

จากผลการศึกษาพบว่าจุดแข็งของจังหวัดตรัง คือ ทรัพยากรธรรมชาติและการท่องเที่ยว ซึ่งดูได้จากทรัพยากรการท่องเที่ยวของจังหวัดตรังที่มีความพร้อมในด้านทรัพยากรทางธรรมชาติ วัฒนธรรม ประเพณี ประวัติศาสตร์ และกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มาสับสนับสนุนให้เป็นจุดแข็งที่สำคัญของจังหวัดตรัง สามารถนำไปพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ทั้งนี้ยังมีจุดแข็งด้านการเป็นศูนย์กลางการศึกษาฝั่งอันดามันด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ส่วนการเกษตรแปรรูปที่เป็นการท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรม และผสมกลมกลืนวัฒนธรรมที่เป็นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทั้งสิ้น

จุดอ่อนของจังหวัดตรังนั้นคือ ปัญหาเรื่องมีการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่ในจังหวัดตรังเป็นพื้นที่เขตอุทยานและเขตการอนุรักษ์ของอุทยานและให้สิทธิประชาชนเข้าไปทำกินในพื้นที่หรือบางพื้นที่ที่ประชาชนก็อยู่ในอุทยาน อย่างเช่นชุมชนหาดเจ้าไหมพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม ดังนั้นชุมชนควรมีความเข้าใจในการบริหารจัดการทรัพยากร และยังมีปัญหาขาดการบูรณาการ การบริหารจัดการและสิ่งอำนวยความสะดวก เพราะรายได้ประชาชนต่ำ จึงมีช่องว่างระหว่างคนจนและคนรวย

ด้านโอกาสการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง คือ ภาครัฐมีนโยบายรัฐบาลส่งเสริมการค้า การท่องเที่ยว การศึกษา ที่มาส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวให้จังหวัดตรังสามารถผู้นำด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของฝั่งอันดามัน โดยพัฒนาจังหวัดตรังให้เป็นการพัฒนารูปแบบทวิภาคีระหว่างภาครัฐและเอกชน จากการจัดตั้งสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยว ที่มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงไปสู่ลังกาวิและ เมดาน ให้เป็น Center GATEWAY ในการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (IMT-GT) ตามกระแสโลกาภิวัตน์ น้อยแคไหนด ซึ่งได้ผลจากค่าคะแนนตามค่าทางสถิติก็ทราบว่าประชาชนในพื้นที่ต้องการให้มีโครงการดังกล่าว

ส่วนอุปสรรคของจังหวัดตรังก็คือ ปัญหาคอร์ปชั่นในสังคมไทย และจังหวัดตรังมีความเหมาะสมในการจัดกลุ่มด้านการท่องเที่ยวที่ยังไม่สอดคล้องกับการพัฒนาท่องเที่ยว เพราะพื้นที่ส่วนใหญ่ในด้านแหล่งท่องเที่ยวที่จังหวัดตรังจะติดต่อกับกระบี่ และสตูลมากกว่าจึงจะนำจะมีการจัดกลุ่มการพัฒนาการท่องเที่ยวไปด้วยกันกับกระบี่ เพื่อจะได้มีการพัฒนาจังหวัดตรังให้เป็นการพัฒนารูปแบบทวิภาคีระหว่างภาครัฐและเอกชนในด้านการท่องเที่ยวซึ่งจังหวัดตรังมีความพร้อมในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสาธารณูปโภค อาทิ ทางอากาศที่มีสนามบินรองรับด้านการค้า

ระหว่างประเทศ เพราะยังมีการกีดกันทางการค้าและกฎหมายระหว่างประเทศยังไม่อำนวย และกฎหมายไม่เอื้อต่อการพัฒนา เพราะพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่อนุรักษ์หรือเป็นพื้นที่อุทยานที่มีการจัดแบ่งในส่วนท่องเที่ยวและอนุรักษ์ ทำให้การพัฒนาด้านการที่พักรวมภารกิจการท่องเที่ยวต้องคำนึงถึงการท่องเที่ยวที่ไม่มีผลกระทบต่อพื้นที่อุทยาน ดังนั้นควรจะมีการพัฒนาโดยการจัดตั้งสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยว

นอกเหนือจากผลสรุปการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT Analysis) จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคของจังหวัดตรัง ในรูปแบบการเขียนเชิงบรรยาย แล้วนั้นยังสามารถนำเสนอการวิเคราะห์ในรูปแบบของตารางเพื่อความสะดวกและง่ายต่อการทำความเข้าใจเพื่อเป็นประโยชน์ต่อไปในการนำไปใช้วางแผนยุทธศาสตร์แบบบูรณาการเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ผู้วิจัยขอสรุปการอภิปรายผลเกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก ในรูปแบบดังต่อไปนี้

ตาราง 89 จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค (SWOT Analysis) ของการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดตรัง

จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค (SWOT Analysis) ของจังหวัดตรัง

<u>จุดแข็ง (Strength)</u>	<u>จุดอ่อน (Weakness)</u>
<ul style="list-style-type: none"> - ททรัพยากรธรรมชาติ/ท่องเที่ยว - ศูนย์กลางการศึกษาฝั่งอันดามัน - การเกษตรแปรรูป - ผสมกลมกลืนวัฒนธรรม 	<ul style="list-style-type: none"> - มีการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ - ขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการ - ขาดการบูรณาการ การบริหารจัดการและสิ่งอำนวยความสะดวก - รายได้ประชาชนต่ำ มีช่องว่างคนจนและคนรวย
<u>โอกาส (Opportunities)</u>	<u>อุปสรรค (Threats)</u>
<ul style="list-style-type: none"> - นโยบายรัฐบาลส่งเสริมการค้า การท่องเที่ยว การศึกษา - การส่งเสริม OTOP - พัฒนาจังหวัดตรังให้เป็นการพัฒนาในรูปแบบทวีภาคีระหว่างภาครัฐและเอกชน โดยการจัดตั้งสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยว - ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี - พัฒนาจังหวัดตรังให้เป็น Center GATEWAY ไปสู่ลังกาวิและ เมดาน - พัฒนาจังหวัดตรัง เป็นพื้นที่ในการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (IMT-GT) - กระแสโลกาภิวัตน์ สิทธิมนุษยชน 	<ul style="list-style-type: none"> - ปัญหาคอร์รัปชันในสังคมไทย - กลุ่มจังหวัดไม่สอดคล้องกับการพัฒนา (ท่องเที่ยว) - ขาดการพัฒนาจังหวัดตรังให้เป็นการพัฒนาในรูปแบบทวีภาคีระหว่างภาครัฐและเอกชน โดยการจัดตั้งสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยว - ขาดการพัฒนาจังหวัดตรังให้เป็น Center GATEWAY ไปสู่ลังกาวิ และเมดาน - กฎหมายไม่เอื้อต่อการพัฒนา - การกีดกันทางการค้า/กฎหมายระหว่างประเทศ

4.6.3 แผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดตรัง

ตามหลักการของทฤษฎีการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบบูรณาการอย่างยั่งยืนของสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (เอกสารประกอบการสอน วิชานโยบายและการปฏิบัติงานการท่องเที่ยว. 2547: 3) แผนที่กำลังดำเนินนี้มีองค์ประกอบสำคัญ 6 ข้อด้วยกัน คือ 1 วิสัยทัศน์ คือ เป้าหมายที่ต้องการจะบรรลุในอนาคต 2 เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ หมายถึง เป้าหมายที่ต้องการหาแนวทางปฏิบัติหลัก ๆ 3 ยุทธศาสตร์ หมายถึง แนวทางปฏิบัติหลักที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ 4 กลยุทธ์หมายถึง แนวทางปฏิบัติในรายละเอียดของแต่ละยุทธศาสตร์ เพื่อให้บรรลุยุทธศาสตร์ 5 ตัวชี้วัด หมายถึง สิ่งที่จะต้องวัดเพื่อแสดงถึงความสำเร็จ 6 ค่าเป้าหมายหมายถึงค่าของตัวเลขที่จะวัดถึงตัวชี้วัด แผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดตรัง ผู้วิจัยกำหนดหัวข้อตามที่ได้กล่าวถึงแล้ว ผู้วิจัยสรุปข้อมูลที่จำเป็นและตรงกับประเด็นสำคัญที่เป็นองค์ประกอบของแผนดังต่อไปนี้

1. วิสัยทัศน์ จังหวัดตรังจะพัฒนาไปในทิศทางดังต่อไปนี้ ในระยะเวลาอีก 5 ปีในอนาคต

จังหวัดตรังจะเป็นเมืองแม่แบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	ค่าเฉลี่ย 4.42 SD 0.68
จังหวัดตรังจะเป็นเมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง	ค่าเฉลี่ย 4.08 SD 0.75
จังหวัดตรังจะเพิ่มรายได้จากผลิตภัณฑ์ OTOPI	ค่าเฉลี่ย 4.07 SD 0.70
จังหวัดตรังจะพัฒนาเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามัน	ค่าเฉลี่ย 3.99 SD 0.79
2. เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัด

1. เป้าประสงค์เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย 4.20 SD 0.68
2. เป้าประสงค์เพิ่มรายได้จากผลิตภัณฑ์ OTOPI	ค่าเฉลี่ย 4.07 SD 0.74
3. เป้าประสงค์ เมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง	ค่าเฉลี่ย 4.06 SD 0.76
4. เป้าประสงค์พัฒนาเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามัน	ค่าเฉลี่ย 4.06 SD 0.76
3. ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ของจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืนคิดเป็น	ค่าเฉลี่ย 4.03 SD 0.74
กลยุทธ์ที่ 1.1 การพัฒนาระบบบริหารจัดการเพิ่มศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมแบบบูรณาการ	ค่าเฉลี่ย 4.08 SD 0.74
กลยุทธ์ที่ 1.2 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน	ค่าเฉลี่ย 4.06 SD 0.76
กลยุทธ์ที่ 1.3 การพัฒนาศักยภาพระบบบริหารเครือข่ายและการตลาดการท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย 3.97 SD 0.70

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมให้มีคุณภาพ คิดเป็น

ค่าเฉลี่ย 3.89 SD 0.79

กลยุทธ์ที่ 2.1 การพัฒนาสังคมให้น่าอยู่

ค่าเฉลี่ย 3.89 SD 0.82

กลยุทธ์ที่ 2.2 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น

ค่าเฉลี่ย 3.89 SD 0.77

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาจังหวัดตรังเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามัน คิดเป็น

ค่าเฉลี่ย 3.85 SD 0.75

กลยุทธ์ที่ 3.1 การวางแผนโครงการจัดตั้งมหาวิทยาลัยศรีตรัง ซึ่งเน้นการผลิตบัณฑิตด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ยั่งยืน และการศึกษาวิจัยด้านศึกษาชุมชนฝั่งอันดามัน

ค่าเฉลี่ย 3.89 SD 0.76

กลยุทธ์ที่ 3.2 การวางแผนโครงการจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาชุมชนฝั่งอันดามัน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยศรีตรัง

ค่าเฉลี่ย 3.87 SD 0.75

กลยุทธ์ที่ 3.3 สร้างเครือข่ายและระดมทุนเพื่อจัดตั้งมหาวิทยาลัยศรีตรัง

ค่าเฉลี่ย 3.79 SD 0.73

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาการผลิตภาคการเกษตรเพื่อการท่องเที่ยว และ OTOP คิดเป็น

ค่าเฉลี่ย 3.76 SD 0.76

กลยุทธ์ที่ 4.1 การเพิ่มผลผลิตการเกษตร (Productivity) ค่าเฉลี่ย 3.79 SD 0.71

กลยุทธ์ที่ 4.2 การสร้างมูลค่าเพิ่มจากใช้การผลิต ค่าเฉลี่ย 3.72 SD 0.77

4. ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย

1. เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว จากร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยว 15% ค่าเฉลี่ย 3.90 SD 0.80

2. เพิ่มรายได้จาก OTOP จากร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP จำนวน 416 ล้านบาท ค่าเฉลี่ย 3.84 SD 0.67

3. เมืองน่าอยู่ ชุมชน เข้มแข็ง จากร้อยละของชุมชนเข้มแข็งตามมาตรฐานชุมชน 30% ค่าเฉลี่ย 3.77 SD 0.80

ผู้วิจัยจะนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดมาประมวลเพื่อกำหนด วิสัยทัศน์ เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของจังหวัดตรังได้ในเชิงคุณภาพ

จากข้อมูลที่ได้จากค่าทางสถิติที่ลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงสุด แผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดตรังผู้วิจัยสรุปประเด็นสำคัญดังนี้

1. วิสัยทัศน์ของจังหวัดตรัง คือ จังหวัดตรังจะเป็นเมืองแม่แบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง เพิ่มรายได้จากผลิตภัณฑ์ และพัฒนาเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามัน

2. เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง คือ เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว เพิ่มรายได้จากผลิตภัณฑ์ OTOP เมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง พัฒนาเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามันในด้านการท่องเที่ยว

3. ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน ได้แก่

3.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืน กลยุทธ์การพัฒนาระบบบริหารจัดการเพิ่มศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมแบบบูรณาการ กลยุทธ์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน กลยุทธ์การพัฒนาศักยภาพระบบบริหารเครือข่ายและการตลาดการท่องเที่ยว

3.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมให้มีคุณภาพ กลยุทธ์การพัฒนาสังคมให้น่าอยู่ กลยุทธ์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น

3.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดตรังเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามัน กลยุทธ์การวางแผนโครงการจัดตั้งมหาวิทยาลัยศรีตรัง ซึ่งเน้นการผลิตบัณฑิตด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ยั่งยืน และการศึกษาวิจัยด้านศึกษาชุมชนฝั่งอันดามัน กลยุทธ์การวางแผนโครงการจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาชุมชนฝั่งอันดามัน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยศรีตรัง กลยุทธ์สร้างเครือข่ายและระดมทุนเพื่อจัดตั้งมหาวิทยาลัยศรีตรัง

3.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาการผลิตภาคการเกษตรเพื่อการท่องเที่ยว และ OTOP กลยุทธ์การเพิ่มผลผลิตการเกษตร (Productivity) กลยุทธ์การสร้างมูลค่าเพิ่มจากโซ่การผลิต

4. ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย

1. เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว จากร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยว 15%

2. เพิ่มรายได้จาก OTOP จากร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP จำนวน 416 ล้านบาท

3. เมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง จากร้อยละของชุมชนเข้มแข็งตามมาตรฐานชุมชน 30%

จะได้เป็นแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดตรังที่สมบูรณ์ตามแบบสอบถามดังนี้

เพื่อให้เกิดความสะดวกและสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ที่นิยมใช้กันทั่วไปจะได้ดังนี้
แผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดตรัง
วิสัยทัศน์

เมืองแม่แบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง เพิ่มรายได้จากผลิตภัณฑ์
 และพัฒนาเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามัน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว เพิ่มรายได้จากผลิตภัณฑ์ OTOP เมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง
 พัฒนาเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามันในด้านการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการจัดการ
 ทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืน

กลยุทธ์การพัฒนาระบบบริหารจัดการเพิ่มศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และ
 วัฒนธรรมแบบบูรณาการ

กลยุทธ์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

กลยุทธ์การพัฒนาศักยภาพระบบบริหารเครือข่ายและการตลาดการท่องเที่ยว

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมให้มีคุณภาพ

กลยุทธ์การพัฒนาสังคมให้น่าอยู่

กลยุทธ์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดตรังเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามัน

กลยุทธ์การวางแผนโครงการจัดตั้งมหาวิทยาลัยศรีตรัง ซึ่งเน้นการผลิตบัณฑิตด้านการ
 ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ยั่งยืน และการศึกษาวิจัยด้านศึกษาชุมชนฝั่งอันดามัน

กลยุทธ์การวางแผนโครงการจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาชุมชนฝั่งอันดามัน ซึ่งเป็นส่วน
 หนึ่งของมหาวิทยาลัยศรีตรัง

กลยุทธ์สร้างเครือข่ายและระดมทุนเพื่อจัดตั้งมหาวิทยาลัยศรีตรัง

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการผลิตภาคการเกษตรเพื่อการท่องเที่ยว และOTOP

กลยุทธ์การเพิ่มผลผลิตการเกษตร (Productivity)

กลยุทธ์การสร้างมูลค่าเพิ่มจากโซ่การผลิต

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว จากร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยว 15%

เพิ่มรายได้จาก OTOP จากร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP จำนวน 416
 ล้านบาท

เมืองน่าอยู่ ชุมชน เข้มแข็ง จากร้อยละของชุมชนเข้มแข็งตามมาตรฐานชุมชน 30%

เพื่อให้แผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดตรัง มีรายละเอียด ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้ให้บรรลุผล ผู้วิจัยจึงนำเสนอแผนให้ในรูปแบบตารางและ โครงการให้สนับสนุนกลยุทธ์ต่าง ๆ โดยโครงการที่เพิ่มได้บูรณาการมาจากความเห็นของกลุ่ม ประชากรทั้งหมดที่วิจัย และจากข้อมูลพร้อมด้วยประสบการณ์ของผู้วิจัย ตามตาราง 90 หน้า 198 – 201

และเพื่อเป็นประโยชน์ในการทำแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ อย่างยั่งยืนของจังหวัดตรังไปใช้งาน ผู้วิจัยจะขอเสนอแผนในอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งจะมีรายละเอียด ในภาพประกอบ 43 เป็นการมองแผนอย่างเชื่อมโยงในภาพรวมทั้งหมด

แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดตรัง

วิสัยทัศน์ "จังหวัดตรังจะเป็นเมืองแม่แบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง เพิ่มรายได้จากผลิตภัณฑ์ และพัฒนาเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามัน"

ตาราง 90 แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดตรัง

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	คำเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ
1. การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืน	เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยว	15%	1. การพัฒนาระบบบริหารจัดการเพิ่มศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมแบบบูรณาการ	1.1 โครงการ Zoning เป็นพื้นที่พิเศษหาดเจ้าใหม่ ทะเลตรัง 1.2 โครงการกำจัดมลพิษทางอากาศและเสียงจากเรือท่องเที่ยวบริเวณปากถ้ำมรกต 1.3 โครงการกำจัดน้ำเสียจากชุมชนลู่สู่ทะเลบริเวณแหล่งหญ้าชุมชนเจ้าใหม่ 1.4 โครงการการมีส่วนร่วมจัดการสิ่งแวดล้อมโดยชุมชนอย่างยั่งยืนอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าใหม่ 1.5 โครงการพื้นที่ชุ่มน้ำหุบเขาเกอะลิบง 2.1 โครงการอนุรักษ์ป่าชายเลนชุมชนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ และการท่องเที่ยวชุมชนบ้านนางกลาง 2.2 โครงการฟื้นฟูปะการังหลังสึนามิ 2.3 โครงการจัดการอนุรักษ์แหล่งหญ้าทะเลหาดเจ้าใหม่
				2. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน	

ตาราง 90(ต่อ)

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	คำเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ
ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	คำเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ
2. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมให้มีคุณภาพ	เมื่อนำอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง	ร้อยละของชุมชนเข้มแข็งตามมาตรฐาน	30%	1. การพัฒนาสังคมให้น่าอยู่	<p>3.1 โครงการทำ Branding ตลาดนักท่องเที่ยวคนวัยที่มีคุณภาพสร้างที่พักเพื่อรองรับลูกค้า Highen บนเกาะมุก</p> <p>3.2 โครงการ spa ชุมชนหาดยาว</p> <p>3.3 โครงการอาหารทะเลปลอดสารพิษชุมชนหาดปากเมง</p> <p>3.4 โครงการสร้างเชื่อมโยงเครือข่ายระบบขนส่ง (Logistic) ทางอากาศ รถไฟ รถยนต์เรือ</p> <p>1.1 โครงการสร้างท่องเที่ยวต่อเนื่องกับพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หอศิลป์จังหวัดพังงา</p> <p>1.2 โครงการติดตั้งอุปกรณ์เตือนภัยพิบัติบริเวณหาดปากเมง</p> <p>1.3 โครงการสร้างศูนย์ดูแลความปลอดภัยนักท่องเที่ยวบริเวณท่าเรือปากเมง และท่าเรือเจ้าไหม</p> <p>2.1 โครงการสร้างจิตสำนึกเยาวชนรักษ์สิ่งแวดล้อมชุมชนเกาะลิบง</p> <p>2.2 โครงการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ห้วยทะเล</p> <p>2.3 โครงการอาหารเจส่งเสริมจิตใจรักทะเล</p> <p>2.4 โครงการสืบสานตำนานวัฒนธรรมตะลิงบง เชื่อมไทยพุทธ-มุสลิม บนเกาะลิบง</p>
3. การพัฒนาศักยภาพระบบบริหารเครือข่ายและการตลาดการท่องเที่ยว					
2. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมให้มีคุณภาพ	เมื่อนำอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง	ร้อยละของชุมชนเข้มแข็งตามมาตรฐาน	30%	1. การพัฒนาสังคมให้น่าอยู่	<p>3.1 โครงการทำ Branding ตลาดนักท่องเที่ยวคนวัยที่มีคุณภาพสร้างที่พักเพื่อรองรับลูกค้า Highen บนเกาะมุก</p> <p>3.2 โครงการ spa ชุมชนหาดยาว</p> <p>3.3 โครงการอาหารทะเลปลอดสารพิษชุมชนหาดปากเมง</p> <p>3.4 โครงการสร้างเชื่อมโยงเครือข่ายระบบขนส่ง (Logistic) ทางอากาศ รถไฟ รถยนต์เรือ</p> <p>1.1 โครงการสร้างท่องเที่ยวต่อเนื่องกับพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หอศิลป์จังหวัดพังงา</p> <p>1.2 โครงการติดตั้งอุปกรณ์เตือนภัยพิบัติบริเวณหาดปากเมง</p> <p>1.3 โครงการสร้างศูนย์ดูแลความปลอดภัยนักท่องเที่ยวบริเวณท่าเรือปากเมง และท่าเรือเจ้าไหม</p> <p>2.1 โครงการสร้างจิตสำนึกเยาวชนรักษ์สิ่งแวดล้อมชุมชนเกาะลิบง</p> <p>2.2 โครงการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ห้วยทะเล</p> <p>2.3 โครงการอาหารเจส่งเสริมจิตใจรักทะเล</p> <p>2.4 โครงการสืบสานตำนานวัฒนธรรมตะลิงบง เชื่อมไทยพุทธ-มุสลิม บนเกาะลิบง</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ
3. การพัฒนาจังหวัดตั้งเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมของ ฝั่งอันดามันในด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	พัฒนาเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมของ ฝั่งอันดามัน	ร้อยละของ จำนวนแหล่ง ความรู้ สถานศึกษา และ ศูนย์การวิจัยการ ด้านการท่องเที่ยวที่เพิ่ม	20%	1. การวางแผนโครงการจัดตั้ง มหาวิทยาลัยศรีตรัง ซึ่งเน้นการผลิตบัณฑิตด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ยั่งยืนและการศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกด้านศึกษาศาสตร์	1.1 โครงการสร้างมหาวิทยาลัยศรีตรัง ผลิตการเรียนการสอนด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ 1.2 โครงการ Andraman Underseaworld และศูนย์ศึกษารวมชาติในเขตพื้นที่อันดามัน 1.3 โครงการผลิตบัณฑิตด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งอันดามัน 2.1 โครงการศูนย์วิจัยชุมชนท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวชุมชนเกาะลิบง 2.2 โครงการวิจัยการจัดการท่องเที่ยวโดยเรือประมงพื้นบ้าน 2.3 โครงการพัฒนานักวิจัยท้องถิ่นชุมชนหาดยาว 3.1 โครงการมัคคุเทศก์ท้องถิ่นชุมชนเจ้าใหม่ 3.2 โครงการนำธุรกิจชุมชนบ้านหาดยาว 3.3 โครงการระดมทุนจากภายในและภายนอกประเทศ
				2. การวางแผนโครงการจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาชุมชนฝั่งอันดามัน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยศรีตรัง	
				3. สร้างเครือข่ายและระดมทุนเพื่อจัดตั้งมหาวิทยาลัยศรีตรัง	

ตาราง 90(ต่อ)

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ
4. การพัฒนาการผลิตภาคการเกษตรเพื่อการท่องเที่ยว และ OTOP	เพิ่มรายได้จากผลิตภัณฑ์ OTOP	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP	จำนวน 416 ล้านบาท	1. การเพิ่มผลผลิตการผลิต (Productivity)	1.1 โครงการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรชมการทำกรประมงพื้นบ้านของชาวชุมชนหาดยาว 1.2 โครงการการท่องเที่ยวชุมชนแพ็ก Homestay ชุมชนเจ้าใหม่ 1.3 โครงการผลิตภัณฑ์ Plan toy(ของที่ระลึก)จากไม้ยางพาราที่ดีที่สุด 1.4 โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากหนึ่งปลากระเบน 2.1 โครงการการเลี้ยงสัตว์น้ำราคาแพง หอยเป่าหื้อ ปลิงทะเล 2.2 โครงการจัดทำคู่มือและแผ่นพับสำหรับนักท่องเที่ยว 2.3 โครงการแวะชิมอาหารท้องถิ่นจังหวัดตรัง ฟูย่าง ต้มซ่า กาแฟโบราณ 2.4 โครงการท่องเที่ยวเมืองตรังนั่งตุ๊กตักวักบชมเมือง

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อสร้างแผนยุทธศาสตร์แบบบูรณาการ เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของจังหวัด โดยบูรณาการจากหลักการทฤษฎีด้านการวางแผนยุทธศาสตร์ และข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิของจังหวัด

ความสำคัญของการวิจัย

ได้แผนยุทธศาสตร์แบบบูรณาการที่กำหนดขึ้นจากข้อมูลที่เป็นปัจจุบันที่สุด ซึ่งจะเป็นประโยชน์กับผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการวางแผนด้านวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดตรง

ขอบเขตการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งเน้นศึกษาการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดตรง โดยมีรายละเอียดดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งประชากรออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

1. นักท่องเที่ยวชาวไทย ที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวใน อำเภอเมือง อำเภอสิเกา อำเภอกันตัง
2. ประชาชนท้องถิ่น คือ ประชาชนในอำเภอเมือง อำเภอสิเกา อำเภอกันตัง
3. หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง อาทิ ผู้ว่าราชการจังหวัดตรง หรือผู้แทน สำนักงานจังหวัดตรง หัวหน้างานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานบริหารส่วนจังหวัดตรง สำนักงานเทศบาลนครตรง องค์การปกครองส่วนตำบล และเจ้าหน้าที่พนักงานในส่วนที่เกี่ยวข้อง
4. ภาคเอกชน คือ ผู้ประกอบการธุรกิจด้านการบริการท่องเที่ยว ในเขตอำเภอเมืองตรง อำเภอสิเกา อำเภอกันตัง ประธานชมรมการท่องเที่ยวจังหวัดตรง หอการค้าจังหวัดตรง เจ้าหน้าที่และพนักงานในส่วนที่เกี่ยวข้อง

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยศึกษาครั้งนี้ ได้เลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. นักท่องเที่ยวชาวไทย ผู้วิจัยได้เลือกสถานที่เก็บข้อมูล ในการเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยว โดยผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ซึ่งมีจำนวน 100 คน

2. ประชาชนในท้องถิ่น อำเภอเมือง อำเภอสิเกา อำเภอกันตัง รวมทั้งสิ้น จำนวน 100 คน
3. หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยทำการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) เฉพาะบุคคลที่สำคัญให้ข้อมูลได้ครบถ้วนและเป็นผู้ที่มีส่วนช่วยเหลือและผลักดันในการวางแผนกลยุทธ์แบบบูรณาการประสบผลสำเร็จ จำนวน 100 คน

4. ภาคเอกชน ผู้วิจัยทำการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) คือ ผู้ประกอบการธุรกิจด้านการบริการท่องเที่ยวในเขตอำเภอเมืองตรัง อำเภอสิเกา อำเภอกันตัง ผู้วิจัยใช้วิธีคัดเลือกจากผู้ให้ข้อมูลหลักที่ประกอบอาชีพ ซึ่งมีจำนวน 100 คน

โดยคำนวณหา จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่สามารถเป็นตัวแทนประชากรทั้งหมดโดยใช้สูตรของ Taro Yamane (ปัญญา วีระวิทยเลิศ 2545: 33)

เมื่อแทนค่าในสูตรข้างต้นจะได้ ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความคลาดเคลื่อน $+10%$ ที่ระดับความคลาดเคลื่อน กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน ซึ่งกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่กลุ่มละ 100 คน ตามสูตรกลุ่มตัวอย่าง ที่ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่าง ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการสำรวจครั้งนี้แบบสุ่มพื้นที่ (Sampling Area)

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. แผนยุทธศาสตร์แบบบูรณาการเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดตรัง สามารถนำไปใช้ให้เกิดกระบวนการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่เหมาะสมขึ้นจริง
2. แผนยุทธศาสตร์แบบบูรณาการเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดตรัง สามารถนำเสนอให้กับจังหวัดในการพิจารณาเพื่อจัดทำแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาจังหวัดตรังในโอกาสต่อไป

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง จากตำรา เอกสารต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้ในการสร้างแบบสอบถาม
2. ขอบเขตของแบบสอบถามจะเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดตรัง ได้แก่ ข้อมูลทรัพยากรซึ่งได้จากการใช้เครื่องมือสำรวจทรัพยากร (Resource Audit)
3. เครื่องมือที่สร้างขึ้นมาสอบถามความคิดเห็นแนวทางการวางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน รวมถึงความต้องการและความคาดหวังด้านการท่องเที่ยวในอนาคตซึ่งสามารถแบ่งออกดังนี้

3.1 แบบสอบถาม ความคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนหรือผู้ประกอบการประชาชนเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาจังหวัดตรัง เพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัดและแนวทางในการพัฒนาจังหวัดตรัง ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นโดยอาศัยแนวคิด

ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามปัญหาวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย และสมมติฐานของการวิจัย รวมทั้งขอบเขตของการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 6 ตอน

3.2 แบบสอบถาม ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว เกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนา จังหวัดตรัง เพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัดและแนวทางในการพัฒนา จังหวัดตรัง ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นโดยอาศัยแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตาม ปัญหาวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย และสมมติฐานของการวิจัย รวมทั้งขอบเขตของการวิจัย โดย แบ่งออกเป็น 9 ตอน

4. นำแบบสอบถามเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาปรับปรุง แก้ไข แบบสอบถามนั้น

5. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มตัวอย่างละ จำนวน 40 ราย แล้วนำมา หาค่าความเชื่อมั่น โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของ ครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

เมื่อได้คำนวณค่าความเชื่อมั่นดังกล่าวแล้ว ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ดังนี้

กลุ่มนักท่องเที่ยว	ได้ค่าดังนี้	0.9357
กลุ่มภาครัฐ	ได้ค่าดังนี้	0.9555
กลุ่มภาคเอกชน	ได้ค่าดังนี้	0.9241
กลุ่มภาคประชาชน	ได้ค่าดังนี้	0.8841

การเก็บรวบรวมข้อมูล

แหล่งข้อมูล (Source of Data) การวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยมุ่งศึกษาการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัด

1. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการศึกษาค้นคว้าจากข้อมูลที่มีผู้ รวบรวมไว้ดังนี้

1.1 ข้อมูลพื้นฐานของจังหวัดตรัง

1.2 แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดตรัง ประจำปี พ.ศ. 2548

2. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้จากการใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่ม ตัวอย่าง จำนวน 400 คน โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

2.1 โดยผู้วิจัยได้ส่งหนังสือราชการจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังหน่วยงาน ต่างๆ ทั้งภาครัฐ องค์กรเอกชน ผู้ประกอบการที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง

2.2 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามเข้าไปสอบถามกับประชาชน ทั้งอำเภอเมือง อำเภอ กันดั่ง และอำเภอสิเกา

2.3 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามเข้าไปสอบถามกับนักท่องเที่ยว บริเวณแหล่งท่องเที่ยว ทั้งอำเภอเมือง อำเภอกันดั่ง และอำเภอสิเกา ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามถามนักท่องเที่ยวบนรถไฟ

โดยสารจากกรุงเทพฯ-ดรง และดรง-กรุงเทพฯ ๕ บริเวณสถานขนส่งรถโดยสารประจำทาง บริเวณท่าเรือเจ้าไหม และท่าเรือปากเมง

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือแต่ละชนิด ที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากภาคสนาม นำมาวิเคราะห์และประมวลผล ดังนี้

1. ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามตามที่กำหนดไว้ มาทำการตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ของแบบสอบถาม
2. ลงรหัสแล้วนำข้อมูลมาบันทึกลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อประมวลผลด้วยโปรแกรม SPSS (Statistical Package for Social Sciences) For Windows Version 10
3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
 - 3.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 3.1.1 การหาค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อใช้แปลความหมายของข้อมูลต่าง ๆ
 - 3.1.2 การหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) เพื่อใช้แปลความหมายของข้อมูลด้านต่าง ๆ
 - 3.1.3 การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อใช้แปลความหมายของข้อมูลด้านต่าง ๆ
 - 3.2 สถิติสำหรับการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของ ครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)
 - 3.3 สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน คือ การหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) เพื่อใช้แปลความหมายของข้อมูลด้านต่าง ๆ และใช้ การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อใช้แปลความหมายของข้อมูลด้านต่าง ๆ โดยการนำผลรวมของกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 4 กลุ่ม มาวิเคราะห์หาค่าสูงสุด
4. การวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อทดสอบสมมติฐาน จากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยจะรายงานผลโดยสอดคล้องกับแบบสอบถาม โดยมีผลวิจัยทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมงานเทศกาลประเพณี กิจกรรม วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT Analysis) ของจังหวัดดรง ได้แก่ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคทัศนคติเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ และยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ในการพัฒนาจังหวัดดรงความไฝ่ฝันที่จะเห็นจังหวัดพัฒนาไปในทิศทางใดในระยะเวลาอีก 5 ปี ในอนาคต ตลอดจนการมีส่วนร่วมภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน ในเรื่องการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยที่ค่าผลรวมสูงสุดของประชากรกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 4 กลุ่มเพื่อหายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน

ตอนที่ 1 จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่ากลุ่มภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และนักท่องเที่ยว ทั้ง 4 กลุ่ม มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน คือ

1.1 ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัดตรัง เกาะมุก ถ้ำมรกต เกาะกระดาน เกาะม้า เกาะแหวน มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด รองลงมาเป็น อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม หาดหยงหลิง หาดยาว หาดสั้น มีความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาเป็น ถ้ำเจ้าไหม ถ้ำเจ้าคุณ มีความคิดเห็นในระดับมาก และหาดปากเมง หาดราชมงคล หาดฉางหลวง มีความคิดเห็นในระดับมาก ตามลำดับ

1.2 ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ของจังหวัดตรัง พิพิธภัณฑสถานพระยา รัชฎานุประดิษฐ์ มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด รองลงมาเป็น อนุสาวรีย์พระยาวิชิตวงศาที่มีความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาเป็น ดันยงพาราตันแรกของประเทศไทย มีความคิดเห็นในระดับมาก และศาลเจ้ากิวอ่องเฮี้ย ศาลเจ้าพ่อหมีนราม มีความคิดเห็นในระดับมากตามลำดับ

1.3 ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและงานเทศกาลประเพณีของจังหวัดตรัง เทศกาลกินเจ มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด รองลงมาเป็น เทศกาลวิวหาใต้สมุทร มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด รองลงมาเป็น เทศกาลหมุย่าง ขนมเค้ก มีความคิดเห็นในระดับมาก และเทศกาลเก็บหอยตะเภา มีความคิดเห็นในระดับมากตามลำดับ

1.4 ทรัพยากรกิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง กิจกรรมการท่องเที่ยวดำน้ำดูปะการัง มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด รองลงมาเป็นกิจกรรมเดินป่าศึกษาธรรมชาติ มีความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาเป็นพายคายัค แคนู มีความคิดเห็นในระดับมาก และชมงานศิลปะและประมงพื้นบ้าน มีความคิดเห็นในระดับมากตามลำดับ

1.5 ทรัพยากรการบริการทางการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว มีความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาเป็นที่พักแรมรูปแบบต่างๆ มีความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมา เป็นภัตตาคารและบริการอาหาร และเครื่องดื่ม การ Shopping ห้างสรรพสินค้า มีความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาเป็น บริการข้อมูลและศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว มีความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาเป็น ป้ายบอกทิศทาง ระบบสื่อความหมาย สถานที่ท่องเที่ยว มีความคิดเห็นในระดับมาก และระบบสาธารณสุข มีความคิดเห็นในระดับมากตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิจัยสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT Analysis) ของจังหวัดตรัง ได้แก่ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค พบว่า

จุดแข็ง ของจังหวัดตรัง ทรัพยากรธรรมชาติ/ท่องเที่ยว มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด รองลงมาเป็นศูนย์กลางการศึกษาฝั่งอันดามัน มีความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาเป็นการเกษตรแปรรูป มีความคิดเห็นในระดับมาก และผสมกลมกลืนวัฒนธรรม มีความคิดเห็นในระดับมากตามลำดับ

จุดอ่อน ของจังหวัดตรัง มีการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ มีความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาเป็นขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการ มีความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาเป็น

ขาดการบูรณาการ การบริหารจัดการและสิ่งอำนวยความสะดวก มีความคิดเห็นในระดับมาก และ รายได้ประชาชนต่ำ มีช่องว่างคนจนและคนรวย มีความคิดเห็นในระดับมากตามลำดับ

โอกาส ของจังหวัดตรัง นโยบายรัฐบาลส่งเสริมการค้า การท่องเที่ยว การศึกษา มีความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาเป็นการส่งเสริม OTOP มีความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาเป็น พัฒนาจังหวัดตรังให้เป็นการพัฒนาในรูปแบบทวิภาคีระหว่างภาครัฐและเอกชน โดยการจัดตั้งสถาบัน พัฒนาการท่องเที่ยว มีความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาเป็นความก้าวหน้าของเทคโนโลยี มีความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาเป็นพัฒนาจังหวัดตรังให้เป็น Center GATEWAY ไปสู่ลังกาวิ และ เมดาน มีความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาเป็นพัฒนาจังหวัดตรัง เป็นพื้นที่ในการพัฒนาเขต เศรษฐกิจสามฝ่ายอินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (IMT-GT) มีความคิดเห็นในระดับมาก และกระแส โลกาภิวัตน์ สิทธิมนุษยชน มีความคิดเห็นในระดับมากตามลำดับ

อุปสรรค ของจังหวัดตรังปัญหาอุปสรรคในสังคมไทย มีความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาเป็น กลุ่มจังหวัดไม่สอดคล้องกับการพัฒนา (ท่องเที่ยว) มีความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมา เป็นขาดการพัฒนาจังหวัดตรังให้เป็นการพัฒนาในรูปแบบทวิภาคีระหว่างภาครัฐและเอกชน โดยการ จัดตั้งสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยว มีความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาเป็นขาดการพัฒนาจังหวัด ตรังให้เป็น Center GATEWAY ไปสู่ลังกาวิ และเมดาน มีความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาเป็น กฎหมายไม่เอื้อต่อการพัฒนา มีความคิดเห็นในระดับมาก และการกีดกันทางการค้า/กฎหมาย ระหว่างประเทศ มีความคิดเห็นในระดับมากตามลำดับ

ตอนที่ 3 วิสัยทัศน์ ที่จะเห็นจังหวัดตรังพัฒนาไปในทิศทางใด ในระยะเวลาอีก 5 ปี ในอนาคต จังหวัดตรังจะเป็นเมืองแม่แบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ มีความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาเป็น จังหวัดตรังจะเป็นเมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง มีความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาเป็นจังหวัดตรังจะ เพิ่มรายได้จากผลิตภัณฑ์ OTOP มีความคิดเห็นในระดับมาก และจังหวัดตรังจะพัฒนาเป็น ศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามัน มีความคิดเห็นในระดับมากตามลำดับ

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง อันดับแรกเพิ่มรายได้จาก การท่องเที่ยว มีความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาเพิ่มรายได้จากผลิตภัณฑ์ OTOP มีความคิดเห็น ในระดับมาก รองลงมาเป็นเมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง มีความคิดเห็นในระดับมาก และพัฒนา เป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามัน มีความคิดเห็นในระดับมากตามลำดับ

ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์การท่องเที่ยวของจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการ จัดการทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืน มีความคิดเห็นในระดับมาก มี 3 กลยุทธ์

การพัฒนากระบวนการบริหารจัดการเพิ่มศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม แบบบูรณาการ มีความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาเป็น การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน มีความคิดเห็นในระดับมาก และการพัฒนาศักยภาพระบบบริหารเครือข่ายและ การตลาดการท่องเที่ยว มีความคิดเห็นในระดับมากตามลำดับ

สิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน มีความคิดเห็นในระดับมาก และการพัฒนาศักยภาพระบบบริหารเครือข่ายและการตลาดการท่องเที่ยว มีความคิดเห็นในระดับมากตามลำดับ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมให้มีคุณภาพ มีความคิดเห็นในระดับมาก มี 2 กลยุทธ์

การพัฒนาสังคมให้น่าอยู่ มีความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น มีความคิดเห็นในระดับมาก

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาจังหวัดตั้งเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามันในด้านการท่องเที่ยว มีความคิดเห็นในระดับมาก มี 3 กลยุทธ์

การวางแผนโครงการจัดตั้งมหาวิทยาลัยศรีตรัง ซึ่งเน้นการผลิตบัณฑิตด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ยั่งยืน และการศึกษาวิจัยด้านศึกษาชุมชนฝั่งอันดามัน มีความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาเป็นการวางแผนโครงการจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาชุมชนฝั่งอันดามัน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยศรีตรัง มีความคิดเห็นในระดับมาก และสร้างเครือข่ายและระดมทุนเพื่อจัดตั้งมหาวิทยาลัยศรีตรัง มีความคิดเห็นในระดับมากตามลำดับ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาการผลิตการเกษตรเพื่อการท่องเที่ยว และ OTOP มีความคิดเห็นในระดับมาก มี 2 กลยุทธ์

การเพิ่มผลิตภาคการผลิต (Productivity) มีความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มจากโซ่การผลิต มีความคิดเห็นในระดับมาก

ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย

เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว จากร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยว 15% มีความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาเป็นเพิ่มรายได้จาก OTOP จากร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP จำนวน 416 ล้านบาท มีความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาเป็นเมื่อน่าอยู่ ชุมชน เข้มแข็ง จากร้อยละของชุมชนเข้มแข็งตามมาตรฐานชุมชน 30 % มีความคิดเห็นในระดับมาก

ตอนที่ 4 ผลการวิจัยด้านทัศนคติเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดตรัง ของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของจังหวัดตรัง คิดว่าท่านจะมีการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ดังนี้

กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ด้านกิจกรรมด้านประเพณีวัฒนธรรมวิถีชีวิต อันดับแรก ประเพณีกินเจ กิจกรรมประมงพื้นบ้าน มีความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาเป็นกิจกรรมด้านธรรมชาติ ผจญภัย เดินป่า ดำน้ำ ล่องแก่ง มีความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาเป็นที่พัก ร้านอาหาร มีความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาเป็นการมีความหลากหลายด้านที่พักแรม ร้านอาหาร ราคา และมีความเพียงพอ ในการรองรับของพื้นที่พักแรม ร้านอาหาร มีความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาเป็นการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ระบบคมนาคม การสื่อสารและสาธารณูปโภค มีความคิดเห็นในระดับมาก และจังหวัดตรัง

ด้านแหล่งท่องเที่ยว อันดับแรกทุกหน่วยงานมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ มีความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาเป็นด้านมีการพัฒนาด้านการศึกษาและสื่อความหมายในการท่องเที่ยวเพื่อปลูกจิตสำนึก มีความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาเป็นด้านมีการบริการที่มีคุณภาพและยั่งยืน มีความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาเป็นด้านบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาเป็นด้าน สถานพยาบาล โรงพยาบาล อนามัย มีความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาเป็นด้านศูนย์ข้อมูลท่องเที่ยวของจังหวัดและเอกชน มีความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาเป็นด้านสถานที่ขายของที่ระลึกและที่แลกเปลี่ยน มีความคิดเห็นในระดับมาก และด้านบริการด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีความคิดเห็นในระดับมาก ตามลำดับ

บทบาทของ ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในการมีส่วนร่วมพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดตรังควรมีลักษณะต่อไปนี้

1. ภาครัฐ อันดับแรกบทบาทในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว มีความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาเป็นด้านบทบาทในการลงทุนด้านพัฒนาสาธารณูปโภค มีความคิดเห็นในระดับมาก และด้าน บทบาทในการพัฒนาด้านการตลาดด้านการท่องเที่ยว มีความคิดเห็นในระดับมากตามลำดับ

2. ภาคเอกชน อันดับแรกบทบาทในการร่วมพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว มีความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาเป็นบทบาทในการร่วมทำการตลาดและสร้างมาตรฐานผลิตภัณฑ์และบริการ มีความคิดเห็นในระดับมาก และบทบาทในการร่วมลงทุนสาธารณูปโภค มีความคิดเห็นในระดับมากตามลำดับ

3. ภาคประชาชน อันดับแรก บทบาทในการดูแลรักษาทรัพยากรและแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่น มีความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาเป็นบทบาทในการเป็นผู้ร่วมตัดสินใจ วางแผน การปฏิบัติการและการประเมินผลการพัฒนา มีความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาเป็นบทบาทในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการการท่องเที่ยว มีความคิดเห็นในระดับมาก และบทบาทในการเป็นเจ้าของกิจการธุรกิจท่องเที่ยวและได้รับการกระจายรายได้ มีความคิดเห็นในระดับมากตามลำดับ

สรุปจะได้เป็นแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดตรังที่สมบูรณ์ตามแบบสอบถาม และเพื่อให้เกิดความสะดวกและสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ที่นิยมใช้กันทั่วไปจะได้ดังนี้

แผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดตรัง วิสัยทัศน์

เมืองแม่แบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง เพิ่มรายได้จากผลิตภัณฑ์ และพัฒนาเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามัน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว เพิ่มรายได้จากผลิตภัณฑ์ OTOP เมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง พัฒนาเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามันในด้านการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืน

กลยุทธ์การพัฒนาระบบบริหารจัดการเพิ่มศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมแบบบูรณาการ

กลยุทธ์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

กลยุทธ์การพัฒนาศักยภาพระบบบริการเครือข่ายและการตลาดการท่องเที่ยว

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมให้มีคุณภาพ

กลยุทธ์การพัฒนาสังคมให้น่าอยู่

กลยุทธ์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดตรังเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามัน

กลยุทธ์การวางแผนโครงการจัดตั้งมหาวิทยาลัยศรีตรัง ซึ่งเน้นการผลิตบัณฑิตด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ยั่งยืน และการศึกษาวิจัยด้านศึกษาชุมชนฝั่งอันดามัน

กลยุทธ์การวางแผนโครงการจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาชุมชนฝั่งอันดามัน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยศรีตรัง

กลยุทธ์สร้างเครือข่ายและระดมทุนเพื่อจัดตั้งมหาวิทยาลัยศรีตรัง

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการผลิตภาคการเกษตรเพื่อการท่องเที่ยว และ OTOP

กลยุทธ์การเพิ่มผลผลิตการเกษตร (Productivity)

กลยุทธ์การสร้างมูลค่าเพิ่มจากใช้การผลิต

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว จากร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยว 15%

เพิ่มรายได้จาก OTOP จากร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP จำนวน 416 ล้านบาท

เมืองน่าอยู่ ชุมชน เข้มแข็ง จากร้อยละของชุมชนเข้มแข็งตามมาตรฐานชุมชน 30%

อภิปรายผล

การวิจัยค้นคว้าเรื่องการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดตรัง" สามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

ตามทฤษฎีการตรวจสอบทรัพยากร (Resource Audit) โดยสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม 2545 : 68-72) สามารถอภิปรายผลได้ว่า แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่ประชากรส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าเป็นทรัพยากรหลักของจังหวัดตรัง คือ เกาะมุก ถ้ำมรกต เกาะกระดาน เกาะม้า เกาะแหวน และทรัพยากรรองคือ อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม หาดหยงหลิง หาดยาว หาดสั้น จึงอาจสรุปได้ว่า จังหวัดตรังควรให้ความสำคัญด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติเป็นอันดับแรก ซึ่งสามารถพัฒนารูปแบบท่องเที่ยวไปในทิศทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน

ในด้านแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ของจังหวัด ทรัพยากรหลักทางด้านประวัติศาสตร์คือ พิพิธภัณฑสถานพระยารัษฎานุประดิษฐ์และทรัพยากรรองคือ อนุสาวรีย์พระยารัษฎานุประดิษฐ์ ศาลเจ้ากิวอ่องเฮี้ย ศาลเจ้าพ่อหมื่นราม ตามลำดับ จึงอาจสรุปได้ว่าจังหวัดตรังมีมรดกทางประวัติศาสตร์เป็นทรัพยากรที่สำคัญแสดงถึงแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ของจังหวัดตรัง

ในด้านทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและงานเทศกาลประเพณีของจังหวัดตรัง อาจอภิปรายผลได้ว่า เทศกาลกินเจเป็นทรัพยากรกิจกรรมท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและงานเทศกาลประเพณีหลักของจังหวัดตรัง ที่จะมาสนับสนุนการท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์ของจังหวัดตรัง ก็คือ ศาลเจ้ากิวอ่องเฮี้ย ศาลเจ้าพ่อหมื่นราม ส่วนทรัพยากรท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและเทศกาลประเพณีรองนั้นคือ เทศกาลวิวาห์ใต้สมุทรซึ่งจะพบว่าผลสรุปของแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและเทศกาลประเพณีนั้น มีความสอดคล้องกับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติได้แก่เกาะมุก ถ้ำมรกต เกาะกระดาน เกาะม้า เกาะแหวน และทรัพยากรรองคือ อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม หาดหยงหลิง หาดยาว หาดสั้น จึงอาจสรุปได้ว่าจังหวัดตรังควร พัฒนาหรือประชาสัมพันธ์โฆษณาและเผยแพร่ในด้านการท่องเที่ยวเทศกาลงานประเพณี

ทรัพยากรทางด้านกิจกรรมดำน้ำดูปะการังที่มีความสำคัญมากที่สุด ทรัพยากรรองที่มาสนับสนุนด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวได้ท่องเที่ยวและใช้ระยะเวลาในการเข้าพักในจังหวัดตรังในนานที่สุด ก็คือ กิจกรรมเดินป่าศึกษาธรรมชาติ และพายคายัค แคนู ทั้งนี้เนื่องจากการท่องเที่ยวในจังหวัดหากนักท่องเที่ยวใช้เวลาในการพักแรมตั้งแต่ 2-3 วันขึ้นไปนั้น ส่วนมากกิจกรรมที่เพิ่มเติมจากการท่องเที่ยวทะเลตรัง ก็จะเป็นกิจกรรม เดินป่าศึกษาธรรมชาติ และพายคายัค แคนู เป็นส่วนใหญ่ เพราะทรัพยากรการท่องเที่ยวของจังหวัดตรังนั้นหลากหลาย

ทรัพยากรทางด้านทรัพยากรการบริการทางการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง อาจอภิปรายผลได้ว่าการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวมีความสำคัญมากที่สุด ทรัพยากรรองที่มาสนับสนุนด้านทรัพยากรการบริการคือที่พักแรมรูปแบบต่างๆ ส่วนภัตตาคารและบริการอาหาร และเครื่องดื่ม การ Shopping ห้างสุขานัน เป็นทรัพยากรที่สนับสนุน เพราะการมาท่องเที่ยวจังหวัดตรัง ส่วนมากนักท่องเที่ยวจะมารับประทาน

อาหารท้องถิ่นก่อน จะไปเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ส่วนการบริการด้านข้อมูล แหล่งท่องเที่ยว และศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว ป้ายบอกทิศทาง ระบบสื่อความหมาย สถานที่ท่องเที่ยว ระบบสาธารณูปโภค ยังมีน้อยมากจึงต้องการการสนับสนุนจากภาคต่าง ๆ ให้การสนับสนุน

หลังจากได้ทำการสรุปผลการวิจัยด้านการสำรวจทรัพยากร(Resource Audit) ทำให้ทราบถึงทรัพยากรทางการท่องเที่ยว ที่มีความสำคัญต่อจังหวัดในด้านต่าง ๆ ทั้งทรัพยากรหลักและทรัพยากรรอง แล้วนั้น ทางผู้วิจัยเห็นว่าสามารถนำข้อมูลสถานที่และกิจกรรมต่าง ๆ ที่มาประมวลผลเป็นแผนที่ท่องเที่ยว (Resource Map) ที่แสดงไว้ในบทที่ 4 โดยสามารถแสดงจุดสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์และเร่งส่งเสริมให้กลายเป็นสถานที่นำท่องเที่ยวและรู้จักเพิ่มขึ้นกว่าเดิม

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT Analysis) จุดแข็ง จุดอ่อน อุปสรรคและโอกาสของจังหวัดตรัง เป็นส่วนสำคัญอีกขั้นตอนหนึ่งของการสร้างแผนยุทธศาสตร์จังหวัด ตามทฤษฎีกระบวนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน โดยสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (เอกสารประกอบการสอนวิชานโยบายและการปฏิบัติงานการท่องเที่ยว, 2547: 4) ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

จากผลการศึกษาพบว่าจุดแข็งของจังหวัดตรัง คือ ทรัพยากรธรรมชาติและการท่องเที่ยว ซึ่งดูได้จากทรัพยากรการท่องเที่ยวของจังหวัดตรังที่มีความพร้อมในด้านทรัพยากรทางธรรมชาติ วัฒนธรรม ประเพณี ประวัติศาสตร์ และกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มาสนับสนุนให้เป็นจุดแข็งที่สำคัญของจังหวัดตรัง สามารถนำไปพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ทั้งนี้ยังเป็นมีจุดแข็งด้านการเป็นศูนย์กลางการศึกษาฝั่งอันดามันด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ส่วนการเกษตรแปรรูปที่เป็นการท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรม และผสมกลมกลืนวัฒนธรรมที่เป็นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทั้งสิ้น ซึ่งสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์จังหวัดตรัง แต่ผู้วิจัยได้ลำดับใหม่ตามค่าคะแนนทางสถิติซึ่งได้จากระดับฐานล่าง (ระดับTop Down)

จุดอ่อนของจังหวัดตรังนั้นคือ ปัญหาเรื่องมีการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ เนื่องด้วยพื้นที่ส่วนใหญ่ในจังหวัดตรังเป็นพื้นที่เขตอุทยานและเขตการอนุรักษ์ของอุทยานและให้สิทธิประชาชนเข้าไปทำกินในพื้นที่หรือบางพื้นที่ประชาชนก็อยู่ในอุทยาน อย่างเช่นชุมชนหาดเจ้าไหมพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม ดังนั้นชุมชนควรมีความเข้าใจในการบริหารจัดการทรัพยากร และยังมีปัญหาขาดการบูรณาการ การบริหารจัดการและสั่งอำนวยการความสะดวก เพราะรายได้ประชาชนต่ำ จึงมีช่องว่างระหว่างคนจนและคนรวย ซึ่งสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์จังหวัดตรัง แต่ผู้วิจัยได้ลำดับใหม่ตามค่าคะแนนทางสถิติซึ่งได้จากระดับฐานล่าง (ระดับTop Down)

ด้านโอกาสการท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง คือ ภาครัฐมีนโยบายรัฐบาลส่งเสริมการค้า การท่องเที่ยว การศึกษา ที่มาส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวให้จังหวัดตรังสามารถเป็นผู้นำด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของฝั่งอันดามันได้ โดยพัฒนาจังหวัดตรังให้เป็นการพัฒนาในรูปแบบทวิภาคีระหว่างภาครัฐและเอกชน จากการจัดตั้งสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยว ที่มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงไปสู่ลังกาวิและ เมดาน ให้เป็น Center GATEWAY ในการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย

อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (IMT-GT) ตามกระแสโลกาภิวัตน์ ซึ่งเพิ่มจากแผนยุทธศาสตร์จังหวัด ตัง แต่ผู้วิจัยได้ลำดับใหม่ตามค่าคะแนนทางสถิติซึ่งได้จากระดับฐานล่าง ในส่วนของส่งเสริมการ ท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงไปสู่ลังกาวิและ เมดาน ให้เป็น Center GATEWAY ในการพัฒนาเขตเศรษฐกิจ สามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (IMT-GT) ซึ่งส่วนที่เพิ่มนี้ได้จากการเสนอขอของประธาน กรรมการท่องเที่ยวสภาบริหารจังหวัดตัง และผู้จัดการทับัวรินทร์ รีสอร์ท (นายลือพงษ์ หงษ์ เจริญ) ในการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อผลักดันยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดและจังหวัด ณ ศาลากลางจังหวัดนครศรีธรรมราช (ออนไลน์ <http://www.nakhonsretammarat.go.th>)และตาม เอกสารสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี (เอกสารประกอบการประชุมเสนอเลขาธิการคณะกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) เรื่องเสนอขอความเห็นชอบให้จังหวัดนครศรีธรรมราช ตัง และพัทลุง เป็นพื้นที่ในการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย ซึ่ง คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2547 ลงมติว่า เห็นชอบให้จังหวัด นครศรีธรรมราช ตัง และพัทลุง อยู่ในพื้นที่ในการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย- มาเลเซีย-ไทย และเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของ ประเทศ โดยมีสั่งการให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ควรมีการประสานงานกับสำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และกระทรวงการต่างประเทศ เพื่อจัดทำ ความร่วมมือทางด้านการท่องเที่ยวร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่าโครงการดังกล่าว ในส่วนของจังหวัดและภาคประชาชนของจังหวัดควรมีส่วนร่วมในการให้ความเห็นว่าจะต้องการมาก น้อยแค่ไหน ซึ่งได้ผลจากค่าคะแนนตามค่าทางสถิติก็ทราบว่าประชาชนในพื้นที่ต้องการให้มี โครงการดังกล่าว

ส่วนอุปสรรคของจังหวัดตังก็คือ ปัญหาอุปสรรคในสังคมไทยเป็นสำคัญ เพราะพื้นที่ส่วน ใหญ่เป็นพื้นที่ต้องการการอนุรักษ์และเปราะบางต่อการท่องเที่ยว หรือเป็นพื้นที่อุทยานแห่งชาติที่มี กฎหมายอุทยานแห่งชาติมากำหนดกฎเกณฑ์ ให้มีการจัดแบ่งในโซนของการท่องเที่ยว และแบ่ง โซนด้านการอนุรักษ์ไว้ อาจทำให้การพัฒนาพื้นที่พักแรมระดับโรงแรมห้าที่จะเข้ามาดำเนินกิจการ การท่องเที่ยวต้องคำนึงถึงการอนุรักษ์เป็นสำคัญโดยการดำเนินกิจการการท่องเที่ยวที่ไม่มี ผลกระทบต่อพื้นที่อุทยานด้วยเช่นกัน

และการจัดกลุ่มพื้นที่ด้านการท่องเที่ยวที่ยังไม่สอดคล้องกับการพัฒนาท่องเที่ยว คือด้าน พื้นที่ส่วนใหญ่ในด้านแหล่งท่องเที่ยวที่เขตติดต่อกับกระบี่ และสตูลมากกว่าจึงน่าจะน่าจะมีการจัด กลุ่มการพัฒนาการท่องเที่ยวไปด้วยกันกับจังหวัดกระบี่และจังหวัดสตูล เพื่อจะได้มีการพัฒนา จังหวัดตังให้เป็นการพัฒนาในรูปแบบทวิภาคีระหว่างภาครัฐและเอกชนในด้านการท่องเที่ยวซึ่ง จังหวัดตังมีความพร้อมในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสาธารณูปโภค อาทิ ทางอากาศที่มี สนามบินรองรับด้านการค้าระหว่างประเทศที่มาสสนับสนุนต่อการท่องเที่ยว ทั้งนี้หากยังมีการกีดกัน ทางการค้าและมีกฎหมายระหว่างประเทศที่ไม่อำนวยความสะดวกด้านการ ท่องเที่ยวเต็มที่ ดังนั้นควรมีการพัฒนาโดยการจัดตั้งสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวมาศึกษาวิจัย ความเป็นไปได้และหาทางแก้ปัญหาของการท่องเที่ยว ซึ่งเพิ่มจากแผนยุทธศาสตร์จังหวัดตังเดิม

ก็คือการพัฒนาจังหวัดตรงให้เป็นการพัฒนารูปแบบทวีภาคีระหว่างภาครัฐและเอกชน และจะมีการพัฒนาโดยการจัดตั้งสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยว ซึ่งการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT Analysis) จะต้องดูความเชื่อมโยงของการวิเคราะห์ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำเสนอเพิ่มในหัวข้อดังกล่าว

นอกเหนือจากการสรุปการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT Analysis) จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคของจังหวัดตรง ในรูปแบบการเขียนเชิงบรรยาย แล้วนั้นยังสามารถนำเสนอการวิเคราะห์ในรูปแบบของตาราง ตามตาราง 89 ในบทที่ 4 เพื่อความสะดวกและง่ายต่อการทำความเข้าใจเพื่อเป็นประโยชน์ต่อไปในการนำไปใช้วางแผนยุทธศาสตร์แบบบูรณาการเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

จากการอภิปรายผลของการสำรวจทรัพยากร (Resource Audit) และการอภิปรายผลสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT Analysis) จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของจังหวัดตรง ผู้วิจัยจะนำผลดังกล่าวไปประกอบเป็นฐานข้อมูลในการสร้างแนวทางการปฏิบัติและขั้นตอนของการวางแผนยุทธศาสตร์แบบบูรณาการเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จากความต้องการของกลุ่มตัวอย่างจากภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชนและนักท่องเที่ยว ที่อยากจะพัฒนาจังหวัดตรงให้พัฒนาไปในด้านการท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดแผนยุทธศาสตร์ที่ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมและสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบบูรณาการอย่างยั่งยืนของจังหวัดตรงในอนาคตได้นั้น การกำหนดวิสัยทัศน์เปรียบเป็นตั้งแผนที่นำทาง ที่จะต้องกำหนดเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ชัดเจน เพื่อแสวงหาแนวปฏิบัติการอันจะนำไปสู่แผนยุทธศาสตร์ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ โดยปรับให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและพื้นที่ของจังหวัด ตามหลักการของแนวความคิด 5 ประการในการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ได้แก่ การใช้พื้นที่โดยขาดการอนุรักษ์ การวางแผนการท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศ การวางแผนเพื่ออนุรักษ์พื้นที่แหล่งท่องเที่ยว การวางแผนเพื่อให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วม และแนวทางการวางแผนแบบบูรณาการแนวความคิดทั้ง 4 ด้านเข้าด้วยกันเพื่อพัฒนาพื้นที่อย่างยั่งยืน (เอกสารประกอบการสอน วิชานโยบายและการปฏิบัติงานการท่องเที่ยว. 2547: 4)

เพื่อแสวงหาแนวปฏิบัติการอันจะนำไปสู่แผนยุทธศาสตร์ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ ภายใต้การพัฒนาที่ยั่งยืนและบูรณาการ การกำหนดยุทธศาสตร์จึงต้องสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัดตรง

ทั้งนี้เพื่อให้การขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนาและวางแผนเพื่อเข้าสู่กระบวนการของการปฏิบัติการกำหนดกลยุทธ์ของจังหวัดตรง จึงเป็นไปตามหัวข้อหลักของยุทธศาสตร์ โดยผู้วิจัยได้นำผลมาจากการประมวลผลจากแบบสอบถามที่ได้รับการตอบมากที่สุดผนวกกับข้อเสนอแนะความคิดเห็นของประชากรกลุ่มตัวอย่าง ใช้ในการจัดทำแผนตามแนวคิดของสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (เอกสารประกอบการสอนวิชานโยบายและการปฏิบัติงานการท่องเที่ยว. 2547: 4) ที่นิยมใช้กันทั่วไป ทั้งนี้มีหัวข้อสำคัญ 4 ประเด็น มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. วิสัยทัศน์จังหวัดตรัง

“จังหวัดตรังจะเป็นเมืองแม่แบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง เพิ่มรายได้จากผลิตภัณฑ์ และพัฒนาเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมของฝั่งอันดามัน”

ซึ่งเพิ่มจากวิสัยทัศน์ของจังหวัดก็คือ จะเป็นเมืองแม่แบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และพัฒนาเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมของฝั่งอันดามันนั้น โดยผู้วิจัยได้พิจารณาจาก การจัดทำแผน ตามแนวคิดของสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (เอกสารประกอบการสอนวิชา นโยบายและการปฏิบัติงานการท่องเที่ยว. 2547: 4)

2. เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง

1. เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว
2. เพิ่มรายได้จากผลิตภัณฑ์ OTOP
3. เมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง
4. พัฒนาเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมของฝั่งอันดามัน

ได้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัดตรัง แต่ได้เพิ่มพัฒนาเป็นศูนย์กลาง อุตสาหกรรมของฝั่งอันดามัน ซึ่งผู้วิจัยได้ข้อมูลเพิ่มเติมจากเอกสารประกอบการจัดทำแผนปฏิบัติ ราชการ 4 ปี พ.ศ. 2548-2551 ของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน(จังหวัดกระบี่ พังงา ภูเก็ต) ที่ จะมีการเชื่อมโยงด้านการศึกษาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของฝั่งอันดามัน (สำนักงานจังหวัดกระบี่ เอกสารประกอบการจัดทำแผนปฏิบัติราชการ 4 ปี พ.ศ. 2548-2551 ของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยม อันดามัน (จังหวัดกระบี่ พังงา ภูเก็ต)

3. ยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการจัด การทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ 1.1 การพัฒนาระบบบริหารจัดการเพิ่มศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิง อนุรักษ์และวัฒนธรรมแบบบูรณาการ

กลยุทธ์ที่ 1.2 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ 1.3 การพัฒนาศักยภาพระบบบริหารเครือข่ายและการตลาดการ ท่องเที่ยว

ในส่วนนี้เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับด้านสิ่งแวดล้อม โดยผู้วิจัยได้ประมวลผลกับข้อมูล แบบสอบถามและข้อมูลจากองค์กรเอกชนหรือNGOsในจังหวัดตรัง ได้แก่สมาคมหยาดฝน โครงการ การมีส่วนร่วมขององค์กร DANIDA โครงการพื้นที่ชุ่มน้ำและพื้นที่สงวนชีวมณฑล มาสนับสนุนใน เรื่องที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมรวมทั้งการบริหารจัดการเพิ่มศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และ วัฒนธรรมแบบบูรณาการ เนื่องจากพื้นที่ท่องเที่ยวของจังหวัดตรังแถบชายฝั่งและท้องทะเลตรัง

ส่วนมากเป็นพื้นที่ที่ต้องการอนุรักษ์และใช้การท่องเที่ยวอย่างมีสำนึก เพราะหากมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะพื้นที่บริเวณชุมชนเจ้าไหมนั้นย่อมมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ เช่นปลาพะยูนไปด้วย ดังนั้นโครงการที่เกิดขึ้นจากการประมวลผลที่ได้ในบทที่ 4 นั้นจึงเป็นโครงการดังนี้

1. โครงการ Zoning เป็นพื้นที่พิเศษหาดเจ้าไหม ทะเลตรัง
2. โครงการกำจัดมลพิษทางอากาศและเสียงจากเรือท่องเที่ยวบริเวณปากถ้ำมรกต
3. โครงการกำจัดน้ำเสียจากชุมชนลงสู่ทะเลบริเวณแหล่งหญ้าชุมชนเจ้าไหม
4. โครงการการมีส่วนร่วมจัดการสิ่งแวดล้อมโดยชุมชนอย่างยั่งยืนอุทยานแห่งชาติหาด

เจ้าไหม

5. โครงการพื้นที่ชุ่มน้ำหมู่เกาะลิบง
6. โครงการอนุรักษ์ป่าชายเลนชุมชนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ และการท่องเที่ยวชุมชน

บ้านฉางหลวง

7. โครงการฟื้นฟูปะการังหลังสึนามิ
8. โครงการการจัดการอนุรักษ์แหล่งหญ้าทะเลหาดเจ้าไหม
9. โครงการทำ Branding ตลาดนักท่องเที่ยวคนรวยที่มีคุณภาพสร้างที่พักเพื่อ

รองรับลูกค้า Highen บนเกาะมุก

10. โครงการ spa ชุมชนหาดยาว
11. โครงการอาหารทะเลปลอดสารพิษชุมชนหาดปากเมง
12. โครงการสร้างเชื่อมโยงเครือข่ายระบบขนส่ง (Logistic) ทางอากาศ รถไฟ รถยนต์

เรือ โดยที่โครงการทั้งหมดมาสนับสนุนทำให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมให้มีคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ 2.1 การพัฒนาสังคมให้น่าอยู่

กลยุทธ์ที่ 2.2 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น

ซึ่งในส่วนนี้เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาด้านสังคม และเกิดเป็นโครงการได้ดังนี้ตามตารางในบทที่ 4

1. โครงการสร้างหอเดือนกัณฑ์พิบัติบนเกาะ 9 แห่ง ของจังหวัดตรัง
2. โครงการติดตั้งอุปกรณ์เตือนภัยพิบัติบริเวณหาดปากเมง
3. โครงการสร้างศูนย์ดูแลความปลอดภัยนักท่องเที่ยวบริเวณท่าเรือปากเมง และท่าเรือ

เจ้าไหม

4. โครงการสร้างจิตสำนึกเยาวชนรักษ์สิ่งแวดล้อมชุมชนเกาะลิบง
5. โครงการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์หญ้าทะเล
6. โครงการอาหารเจส่งเสริมจิตใจรักชาติ
7. โครงการสืบสานตำนานวัฒนธรรมตะลิงบิงเชื่อมไทยพุทธ-มุสลิม บนเกาะลิบง

ซึ่งโครงการส่วนใหญ่เป็นโครงการที่สร้างจิตสำนึกและความปลอดภัยเพื่อสร้างชุมชน
นำอยู่

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาจังหวัดตรังเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามันด้าน
การท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์

กลยุทธ์ที่ 3.1 การวางแผนโครงการจัดตั้งมหาวิทยาลัยศรีตรัง ซึ่งเน้นการผลิต
บัณฑิตด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ยั่งยืน และการศึกษาวิจัยด้านศึกษาชุมชนฝั่งอันดามัน

กลยุทธ์ที่ 3.2 การวางแผนโครงการจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาชุมชนฝั่งอันดามัน
ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยศรีตรัง

กลยุทธ์ที่ 3.3 สร้างเครือข่ายและระดมทุนเพื่อจัดตั้งมหาวิทยาลัยศรีตรัง

ซึ่งผู้วิจัยได้ประมวลผลแล้วการเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามันด้านการ
ท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์นั้น มิได้ไปทำลายหรือเพิ่มพื้นที่ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยเพียงแต่หากใช้
สถาบันอุดมศึกษา ที่มีอยู่ในท้องถิ่นหรือในจังหวัดมาปรับให้เป็นมหาวิทยาลัยของจังหวัด โดยเพิ่ม
หรือเน้นในเรื่องของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เพราะทรัพยากรด้านท่องเที่ยวของจังหวัดตรังล้วนมี
ศักยภาพเหมาะสมสนับสนุนให้จังหวัดตรัง จะได้เป็นโครงการดังนี้

1. โครงการสร้างมหาวิทยาลัยศรีตรังผลิตการเรียนการสอนด้านการจัดการการ
ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

2. โครงการ Andaman Undersea world และศูนย์ศึกษาธรรมชาตินิเวศน์ชายฝั่ง
อันดามัน

3. โครงการผลิตบัณฑิตด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งอันดามัน

4. โครงการศูนย์วิจัยชุมชนท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวชุมชนเกาะลิบง

5. โครงการวิจัยการจัดการท่องเที่ยวโดยเรือประมงพื้นบ้าน

6. โครงการพัฒนานักวิจัยท้องถิ่นชุมชนหาดยาว

7. โครงการมัคคุเทศก์ท้องถิ่นชุมชนเจ้าไหม

8. โครงการนักธุรกิจชุมชนบ้านหาดยาว

9. โครงการระดมทุนจากภายในและภายนอกประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาการผลิตภาคการเกษตรเพื่อการท่องเที่ยว และ OTOP

กลยุทธ์ที่ 4.1 การเพิ่มผลผลิตการเกษตร (Productivity)

กลยุทธ์ที่ 4.2 การสร้างมูลค่าเพิ่มจากโซ่การผลิต

ในส่วนนี้จะเกี่ยวกับด้านเศรษฐกิจ ที่จะส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวในส่วนภาค
การเกษตรก็คือโครงการดังนี้

1. โครงการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรชมการทำประมงพื้นบ้านของชาวชุมชนหาดยาว

2. โครงการการท่องเที่ยวชุมชนพัก Homestay ชุมชนเจ้าไหม

3. โครงการผลิตภัณฑ์ Plan toy (ของที่ระลึก) จากไม้ยางพาราที่ดีที่สุด

4. โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากหนังปลากระเบน

5. โครงการการเลี้ยงสัตว์น้ำราคาแพง หอยเป่าฮือ ปลิงทะเล
6. โครงการจัดทำคู่มือและแผ่นพับสำหรับนักท่องเที่ยว
7. โครงการแวะชิมอาหารท้องถิ่นจังหวัดตรัง หมูย่าง ดิมซ่า กาแฟโบราณ
8. โครงการท่องเที่ยวเมืองตรังนั่งตุ๊กตุ๊กหัวกบชมเมือง

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เพิ่มยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ นอกเหนือจากยุทธศาสตร์ของจังหวัดเดิมที่มีอยู่ ก็คือ ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาจังหวัดตรังเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามันด้านการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์

กลยุทธ์ที่ 3.1 การวางแผนโครงการจัดตั้งมหาวิทยาลัยศรีตรัง ซึ่งเน้นการผลิตบัณฑิตด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ยั่งยืน และการศึกษาวิจัยด้านศึกษาชุมชนฝั่งอันดามัน

กลยุทธ์ที่ 3.2 การวางแผนโครงการจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาชุมชนฝั่งอันดามัน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยศรีตรัง

โดยที่ผู้วิจัยได้พิจารณาจาก การจัดทำแผนตามแนวคิดของสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (เอกสารประกอบการสอนวิชานโยบายและการปฏิบัติงานการท่องเที่ยว. 2547: 4) และจากเอกสารประกอบการจัดทำแผนปฏิบัติราชการ 4 ปี พ.ศ. 2548-2551 ของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน(จังหวัดกระบี่ พังงา ภูเก็ต) ที่จะมีการเชื่อมโยงด้านการศึกษากการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของฝั่งอันดามัน (สำนักงานจังหวัดกระบี่ เอกสารประกอบการจัดทำแผนปฏิบัติราชการ 4 ปี พ.ศ. 2548-2551 ของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยม อันดามัน (จังหวัดกระบี่ พังงา ภูเก็ต)

4. ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของจังหวัดตรัง

จากร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยว ค่าเป้าหมายอยู่ที่ 15% เมืองน่าอยู่ ชุมชน แข็งแรง จากร้อยละของชุมชนเข้มแข็งตามมาตรฐานชุมชน ค่าเป้าหมายอยู่ที่ 30% พัฒนาเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามัน ร้อยละของจำนวนแหล่งความรู้ สถานศึกษา และศูนย์การวิจัยการด้านการท่องเที่ยวที่เพิ่ม ค่าเป้าหมายอยู่ที่ 20%

จากการเพิ่มรายได้ของสินค้า OTOP จากร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP ค่าเป้าหมายอยู่ที่ จำนวน 416 ล้านบาท

ได้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัดตรัง แต่ได้เพิ่มพัฒนาเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามัน ร้อยละของจำนวนแหล่งความรู้ สถานศึกษา และศูนย์การวิจัยการด้านการท่องเที่ยวที่เพิ่ม ค่าเป้าหมายอยู่ที่ 20% ซึ่งผู้วิจัยได้ข้อมูลเพิ่มเติมจากเอกสารประกอบการจัดทำแผนปฏิบัติราชการ 4 ปี พ.ศ. 2548-2551 ของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน(จังหวัดกระบี่ พังงา ภูเก็ต) ที่จะมีการเชื่อมโยงด้านการศึกษากการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของฝั่งอันดามัน (สำนักงานจังหวัดกระบี่ เอกสารประกอบการจัดทำแผนปฏิบัติราชการ 4 ปี พ.ศ. 2548-2551 ของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยม อันดามัน (จังหวัดกระบี่ พังงา ภูเก็ต)

จากกระบวนการขั้นตอนต่างๆ การตั้งตัวชีวิตและค่าเป้าหมายเปรียบเสมือนกรอบของการปฏิบัติแผนงานต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จและได้ผลลัพธ์ตรงตามที่คาดหวังไว้ โดยผู้วิจัยได้นำผลมาจากการประมวลผลจากแบบสอบถามที่ได้รับการตอบมากที่สุดผนวกกับข้อเสนอแนะความคิดเห็นของประชากรกลุ่มตัวอย่าง

อเนิงการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของจังหวัดตรัง ที่จะมีการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (เอกสารประกอบการสอน วิชานโยบายและการปฏิบัติงานการท่องเที่ยว. 2547: 4) โดยผู้วิจัยได้นำผลมาจากการประมวลผลจากแบบสอบถามที่ได้รับการตอบมากที่สุดของ จากความคิดเห็นด้านทัศนคติเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดตรังของประชากรกลุ่มตัวอย่าง ที่จะเป็นแนวทางการจัดทำโครงการ ได้ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ คือ กิจกรรมด้านประเพณีวัฒนธรรมวิถีชีวิต เช่น กินเจ ประมงพื้นบ้าน และกิจกรรมด้านธรรมชาติ ผจญภัย เดินป่า ดำน้ำ ล่องแก่ง

2. การมีส่วนร่วมในด้านที่พัก ร้านอาหาร ซึ่งจังหวัดตรังมีความหลากหลายด้านที่พักแรมร้านอาหาร ราคา และมีความเพียงพอ ในการรองรับของพื้นที่พักแรม ร้านอาหาร

3. การมีส่วนร่วมของจัดการการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ระบบคมนาคม การสื่อสารและสาธารณูปโภค ของจังหวัดตรังที่มีความสะดวกในด้านการคมนาคมเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว การสื่อสาร และด้านสาธารณูปโภค

4. การมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งทุกหน่วยงานมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ มีการพัฒนาด้านการศึกษาและสื่อความหมายในการท่องเที่ยวเพื่อปลูกจิตสำนึก เพื่อให้มีการบริการที่มีคุณภาพและยั่งยืน

5. การมีส่วนร่วมในการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ การจัดการด้านสถานพยาบาล โรงพยาบาล อนามัย ให้มีศูนย์ข้อมูลท่องเที่ยวของจังหวัดและเอกชน สถานที่ขายของที่ระลึกและที่แลกเปลี่ยน และมีการบริการด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ส่วนบทบาทของ ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในการมีส่วนร่วมพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดตรังควรมีลักษณะต่อไปนี้

1. ภาครัฐ มีบทบาทในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว จากการลงทุนด้านพัฒนาสาธารณูปโภค และการพัฒนาด้านการตลาดด้านการท่องเที่ยว

2. ภาคเอกชนมีบทบาทในการร่วมพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว การร่วมทำการตลาดและสร้างมาตรฐานผลิตภัณฑ์และบริการ ให้มีการร่วมลงทุนสาธารณูปโภค กับภาครัฐ ภาคเอกชน และนักท่องเที่ยว

3. ภาคประชาชนมีบทบาทในการดูแลรักษาทรัพยากรและแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่น โดยที่เป็นผู้ร่วมตัดสินใจ วางแผน การปฏิบัติการและการประเมินผลการพัฒนา ผลิตภัณฑ์และบริการการท่องเที่ยว ซึ่งภาคประชาชนเป็นเจ้าของกิจการธุรกิจท่องเที่ยวและได้รับการกระจายรายได้ จากภาคต่างๆ

ทั้งนี้การมีส่วนร่วมของประชากรในการแสดงความคิดเห็น สรุปได้ดังนี้

ด้านสิ่งแวดล้อมจากทฤษฎีการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2541) ที่มีความเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ได้ดังนี้

1. กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ต้องมีการจัดสรรรายได้จากค่าธรรมเนียมในการเข้าออกอุทยาน ซึ่งเป็นเงินรายได้ของภาครัฐในแต่ละพื้นที่ ให้มีสัดส่วนที่มากกว่าเดิม คือส่วนหนึ่ง 50% เข้าอุทยานเพื่อเป็นการใช้ในการดูแลอุทยานนั้นๆ อีก 50% ให้กับท้องถิ่นนั้นที่เป็นเจ้าของพื้นที่

2. กำหนดแบ่งโซนแหล่งท่องเที่ยว
3. การดูแลแนวปะการังโดยเจ้าหน้าที่อุทยาน บริเวณเกาะม้า เกาะเชือก
4. การทำการประมงแบบอวนลาก
5. การกำจัดขยะ
5. การสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์

ด้านการจัดการการท่องเที่ยวได้ดังนี้

1. จัดสรรงบประมาณมาสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก ในด้านที่พัก และดูแลความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว

2. ภาครัฐเข้ามาดูแลด้านสาธารณูปโภค เช่น ถนน ห้องน้ำ ป้ายบอกทาง ในแหล่งท่องเที่ยว

3. ภาครัฐ และภาคเอกชน ควรเข้ามาร่วมกันจัดการพัฒนาการท่องเที่ยว

4. ภาครัฐควรมีการกำหนดแบ่งเขตการท่องเที่ยว (Zoning) ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

5. ภาครัฐและภาคเอกชน ควรให้ความรู้นักท่องเที่ยวและประชาชนในการสร้างจิตสำนึกเรื่องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว

6. จำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในฤดูกาลท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว

7. จัดกิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย

โดยสามารถเขียนแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบบูรณาการอย่างยั่งยืนออกมาในรูปแบบแผนการจัดทำงบประมาณ ตามตาราง 90 บทที่ 4

อนึ่งเพื่อเป็นการบูรณาการการพัฒนาในหัวข้อต่างๆ อีกครั้ง โดยแสดงให้เห็นความเชื่อมโยงของการพัฒนาด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยว ผู้วิจัยจึงขอเสนอแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบบูรณาการของจังหวัดตรัง ในรูปแบบของ SEA (Strategy Environment Assessment) โดยสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยว (เอกสารประกอบการสอน วิชานโยบายและการปฏิบัติงานการท่องเที่ยว. 2547: 4) ซึ่งมีการวางแผนยุทธศาสตร์ใน 4 ระดับ คือจากระดับ 1. นโยบาย (Policy) ได้แก่กรอบแนวคิดของการพัฒนา ในการวิจัยนี้ วิสัยทัศน์ หมายถึง เป้าหมายที่ต้องการจะบรรลุในอนาคตเมื่อทำการพัฒนาจึงนำมากำหนดเป็นนโยบาย (Policy) ซึ่งเป็นกรอบ 2.แผน (Plan) ได้แก่หัวข้อสำคัญในการพัฒนาด้านต่างๆ 3.กลุ่มโครงการ (Program) ได้แก่กลุ่มโครงการของการพัฒนาและ 4. โครงการ (Project) ได้แก่ โครงการเฉพาะของแต่ละกลยุทธ์

การแสดงผลยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบบูรณาการของจังหวัดตรัง ในรูปแบบของ SEA นี้ แผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบบูรณาการของจังหวัดตรัง ในรูปแบบของ SEA จะทำให้เห็นความเชื่อมโยงของแผนพัฒนาทั้ง 4 ระดับทั้งในแนวนอนและแนวตั้ง โดยในขั้นตอนของการประเมินผลของแผนยุทธศาสตร์ ยังสามารถประเมินผลได้ถึง 4 ระดับว่าบรรลุเป้าที่ตั้งไว้มากน้อยเพียงใด ได้แก่ การประเมินผลระดับฐานในระดับโครงการ ซึ่งเคยปฏิบัติมาแต่เดิม ในปัจจุบันเราสามารถประเมินผลของกลุ่มโครงการของระดับแผน และระดับนโยบายว่าบรรลุเป้าที่ตั้งไว้หรือไม่ อนึ่งการเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ ในลักษณะดังกล่าวสามารถตรวจสอบว่า แผนในกลุ่มใด มีผลกระทบหรือขัดแย้ง หรืออาจมีผลดีและสามารถประสานสอดคล้องซึ่งกันและกันหรือไม่ อันจะทำให้การวางแผนยุทธศาสตร์ สามารถนำมาปรับเพื่อให้เกิดผลที่ดีที่สุดและปราศจากปัญหาในการพัฒนา และผู้วิจัยจึงขอเสนอแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบบูรณาการของจังหวัดตรัง ในรูปแบบของ SEA ซึ่งจำแนกแผนพัฒนาการท่องเที่ยวออกเป็นหัวข้อสำคัญ 4 ด้าน ได้แก่

1. การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืน
2. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมให้มีคุณภาพ
3. การพัฒนาจังหวัดตรังเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามันด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
4. การพัฒนาการผลิตภาคการเกษตรเพื่อการท่องเที่ยว และ OTOP

โดยแผนแต่ละด้านจะสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ต่างๆ และกลยุทธ์ต่างๆ จะอยู่ระดับเดียวกับ Program และ Project คือระดับโครงย่อยของแต่ละกลุ่มกลยุทธ์ ดังแสดงให้ตามภาพประกอบที่ 43 ที่กล่าวมาแล้วในบทที่ 4

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการวิจัยเรื่อง “การวางแผนยุทธศาสตร์การเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดตรัง” ผู้วิจัยจะนำเสนอแผนดังกล่าวให้กับจังหวัดตรัง คณะกรรมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์จังหวัด และคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง หอการค้าจังหวัดตรัง ผู้ประกอบการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การเอกชนในท้องถิ่น (NGOs) เพื่อสามารถใช้ประกอบเป็นแนวทางจัดทำแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

เพื่อในอนาคตภาครัฐจะมีแนวทางให้ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน มีแนวทางในการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผน โดยที่ผู้วิจัยจะนำแพร่ให้กับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้แก่ ผู้ประกอบการ ชุมชน นักท่องเที่ยวทุกฝ่ายที่มีส่วนร่วมในการวางแผน ซึ่งมีลักษณะบูรณาการภาคต่าง ๆ ของแผนซึ่งมีทั้งการวางแผนจากระดับบนสู่ระดับล่างต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

1. ในการวิจัยครั้งต่อไปผู้ที่ทำการวิจัยในเรื่องนี้เพื่อให้ละเอียดควรจะใช้เวลาในการศึกษาพื้นที่มากกว่านี้ เพื่อศึกษา ตรวจสอบทรัพยากร (Resource Audit) แล้วควรนำไปวิเคราะห์ โดยทฤษฎี PAN (Potential Analysis Network) ต่อเพื่อให้ทราบถึงศักยภาพของแหล่งทรัพยากร ที่องที่อยู่นั้น ๆ

2. ควรมีการศึกษาวิจัยการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม หรือ ทำ EIA (Environmental Impact Assessment) ก่อนทำโครงการทุกโครงการ เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และนำ SEA มาประเมินทุกขั้นตอนของระดับนโยบาย ระดับแผนงาน และระดับโปรแกรม ของโครงการ พัฒนาโครงการใดโครงการหนึ่ง

3. ควรมีการศึกษาเพื่อวางแผนในรูปแบบเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มจังหวัดกับกลุ่มจังหวัด และกลุ่มในเขตอันดามันเพิ่มขึ้น เพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านศักยภาพในการแข่งขันการพัฒนาการท่องเที่ยว

4. ควรมีแผนการพัฒนาพัฒนาจังหวัดตรัง เป็นพื้นที่ในการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (IMT-GT) และให้เป็น Center GATEWAY ไปสู่ลังกาวิและ เมดาน

5. ควรจะมีเชื่อมโยงการขนส่ง (Logistics) ทางอากาศเส้นทางจากไปตรัง-สตูล เส้นทางจากหาดใหญ่-ตรัง เส้นทางจากกระบี่-ตรัง ทางรถไฟเส้นทางจากตรัง-กระบี่ (เกาะลันตา) เส้นทางจากตรัง-สตูล ทางรถยนต์เส้นทางจากตรัง-สตูล เส้นทางจากตรัง-กระบี่ (เกาะลันตา) ทางเรือเส้นทางจากตรัง-กระบี่ (เกาะลันตา) เส้นทางจากตรัง-สตูล (หมู่เกาะเภตรา) เส้นทางจากตรัง-เกาะลังกาวิ และ เมดาน

6. ควรมีการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบบูรณาการของกลุ่มจังหวัดอันดามัน

7. ควรมีการจัดทำหน่วยงานที่รับผิดชอบของแผนงานและโครงการ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2544). *แผนปฏิบัติการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแห่งชาติ*.
กรุงเทพฯ : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2547). *ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวและแผนที่ท่องเที่ยวจังหวัด*.
กรุงเทพฯ : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (ออนไลน์) แหล่งที่มา
Website : <http://www.tat.or.th/thai/map.provice>
- เกิดถาวา บุญปรากฏ.(2541).*การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขององค์กรพัฒนา
เอกชน กรณีศึกษาสมาคมหยาดฝน จังหวัดตรัง*. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสิ่งแวดล้อม สงขลา. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
อัดสำเนา.
- คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม.(2544). *ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่ยั่งยืน จังหวัดตรัง พ.ศ. 2545-
2564 (20 ปี)* . มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สงขลา.อัดสำเนา.
- จตุรงค์ บุญยรัตนสุนทร.(2543, มกราคม-มิถุนายน).การสร้างความเข้มแข็งและพลังสร้างสรรค์
ให้กับองค์การบริหารส่วนตำบล.*วารสารองค์การบริหารส่วนตำบล*.3(6) : 71-77.
- เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง.(2534). *วิวัฒนาการของการบุกเบิกที่ดินทำกินในเขตป่า* . กรุงเทพฯ :
สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา.
- ดุษฎี ชุมสาย.(2527). *ปฐมบทแห่งวิชาการท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ตรังโซน.คอม : ปีที่ 5 : ชุมชนคนตรังออนไลน์.(2544). ข้อมูลท่องเที่ยว ทะเลตรัง. (ออนไลน์)
แหล่งที่มา <http://www.trangzone.com>
- ทิพย์อุษา จันทกุล. (2548). *โครงการจัดการการท่องเที่ยวชุมชนที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของ
ชาวเกาะลิบง อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง*. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการ
วิจัย (สกว.).
- ธงชัย สันติวงศ์. (2533). *กลยุทธ์การจัดการ Management Strategy*.กรุงเทพฯ: เคล็ดไทย.
_____. (2533). *15 กลยุทธ์สุดเยี่ยม : กรณีศึกษากลยุทธ์ทางธุรกิจไทย*. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญเลิศ เย็น คงคา และคณะ. (2546). *การจัดการเชิงกลยุทธ์ Strategic Management*.
กรุงเทพฯ: วี-เจ พรินติ้ง.
- ปกรณ ปรียากร.(2527). *แนวความคิดว่าด้วยการพัฒนา*.กรุงเทพฯ: สถาบันไทยคดีศึกษา
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปัญญา วีระวิทยเลิศ. (2545). *เอกสารประกอบการเรียนวิชาเครื่องมือการวิจัย*. กรุงเทพฯ:
สภาวิจัยแห่งชาติ.

- พุทธมนต์ ชัมม์บริสุทธ์.(2536). เจตคติของประชาชนรอบอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหมต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่ง. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.อัสสาเนา.
- ไพรัช เตชะรินทร์. (2516). ทฤษฎีและแนวทางปฏิบัติงานพัฒนาชุมชน. กรุงเทพฯ ;
ไทยวัฒนาพานิช.
- พวงรัตน์ เกษรแพทย์. (2543). การวางแผนกลยุทธ์สำหรับนักการศึกษา. กรุงเทพฯ ;
สุริยาสาสน์
- ภราเดช พัยวิเชียร. (2540). การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์. จุลสารการศึกษาต่อเนื่อง. S(13) : 3-10.
มณฑล จันท์แจ่มใส. (2541). "การศึกษาทัศนคติของชุมชนท้องถิ่น เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวกรณีศึกษาเกาะมุก จังหวัดตรัง". วิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. อัสสาเนา.
- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2548). โครงการการจัดทำยุทธศาสตร์และแผนแม่บทการ
พัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดตรังแบบยั่งยืน. รวบรวมเล่มประกอบงานโครงการ.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. อัสสาเนา.
- ยุวัฒน์ วุฒิเมธี.(2542,กรกฎาคม).การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน.พัฒนาชุมชน.38(7) :
23-26.
- ศูนย์การศึกษานอกสถาบัน ศูนย์ดำรง สถาบันราชภัฏสวนดุสิต. (2546). ศักยภาพด้านการ
บริการแก่นักท่องเที่ยวในการจัดการการท่องเที่ยวภาคใต้ตอนล่างฝั่งตะวันตก :
กรณีศึกษาพื้นที่จังหวัดตรัง งานวิจัย . กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- สีกุน นุชชา.(2548). ภาพแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดตรัง. ออนไลน์ <http://www.trangall.com>
- สุวิทย์ ยอดมณี.(2535). สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถกับสิ่งแวดล้อม.กรุงเทพฯ:
ไทยวัฒนาพานิช.
- เสรี วังสีไพจิตร. (2534). จุดหักเหของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สำนักงานจังหวัดกระบี่. (2548). แผนปฏิบัติราชการ 4 ปี พ.ศ. 2548-2551 ของกลุ่มจังหวัด
สามเหลี่ยม อันดามัน (จังหวัดกระบี่ พังงา ภูเก็ต). (เอกสารประกอบการจัดทำแผนปฏิบัติ
ราชการ 4 ปี พ.ศ. 2548-2551 ของกลุ่มจังหวัดอันดามัน) ออนไลน์
<http://www.Grabi.go.th>
- สำนักงานจังหวัดตรัง. (2548). ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดตรัง. (เอกสารประกอบการเสนองาน
ยุทธศาสตร์จังหวัดตรังต่อพร.)
- สำนักงานจังหวัดนครศรีธรรมราช. (2548). การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อผลักดันยุทธศาสตร์การ
ท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดและจังหวัด. (เอกสารประกอบในการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อ
ผลักดันยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดและจังหวัด ณ ศาลากลางจังหวัด
นครศรีธรรมราช) ออนไลน์ <http://www.nakhonsretammarat.go.th>

- สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2547). *ยุทธศาสตร์ การพัฒนาการท่องเที่ยวไทย พ.ศ. 2547-2549* (เอกสารประกอบการประชุมเสนอ กรม.) . อัดสำเนา.
- สำนักนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม. (2549). *การจัดทำแนวทางการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม เชิงยุทธศาสตร์*. (เอกสารสรุปผลการประชุมสัมมนาทางวิชาการระดมความคิดเห็น เมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2549 ณ ห้องประชุมกิ่งเพชร โรงแรมเอเชีย กรุงเทพฯ).
- สำนักบริหารการประชุมนครศรีธรรมราช. (2547). *ขอความเห็นชอบให้จังหวัดนครศรีธรรมราช ดริ่ง และพัทลุง เป็นพื้นที่ในการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (Indonesia– Malaysia–Thailand Growth Triangle : IMT - GT)*. (เอกสารประกอบการ ประชุมเสนอเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ). อัดสำเนา.
- สำนักวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (2539). *การศึกษากำหนดแนวทางการ ความคุมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวประเภทเกาะ จังหวัดดริ่ง*. (รายงานหลัก) คณะที่ปรึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. สงขลา. อัดสำเนา.
- สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม. (2542). *เอกสารสรุปประกอบการเรียนการ สอนวิชา ECT 513 กลยุทธ์การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- _____. (2545). *โครงการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในชุมชนเพื่อการใช้ประโยชน์ความ หลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน*. เอกสารคู่มือประกอบการอบรม. กรุงเทพฯ : สถาบัน พัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- _____. (2547) . *เอกสารประกอบการสอนวิชา นโยบายและการปฏิบัติงานการท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.
- สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. (2542). *รายงานขั้นสุดท้าย การดำเนินการเพื่อกำหนด นโยบายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ*. กรุงเทพฯ . โรงพิมพ์สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีแห่งประเทศไทย.
- สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. (2545). *รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการ ศึกษาเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว จังหวัดกระบี่ ดริ่ง สตูล และพัทลุง*. เสนอต่อการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สถาบันวิจัย วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย.

- สถาพร ศรีสังข์.(2533). *การประสมประสานทางสังคม-วัฒนธรรมไทยพุทธและไทยมุสลิมที่ปรากฏในการเล่นลื้อแห่งของอำเภอกันตัง จังหวัดตรัง*. ปรินญาณินพนธ์ ปรินญาณิติลปศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกไทยศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา. อัดสำเนา.
- สมพร แสงชัย.(2534). *การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมในการพัฒนา 3: การเมืองของสิ่งแวดล้อม*. กรุงเทพฯ: สำนักฝึกอบรม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สมอาจ วงศ์ขมทอง และคณะ.(2546). *โครงการวิธีการเรียนรู้ของคนไทย: คุณลักษณะและวิถีการเรียนรู้ของคนญี่ปุ่น*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สมศักดิ์ สุขวงศ์. (2532). *รวมบทความป่าชุมชน*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ศึกษาอบรมวนศาสตร์ชุมชน แห่งภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อารอบ เรื่องสังข์และคณะ. (2546). *โครงการแนวทางการอนุรักษ์และฟื้นฟูภูมิปัญญาลายผ้า นามีนศรี*. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนงานวิจัย.
- อิสมาแอน เบ็ญสะอาด. (2547). *โครงการการมีส่วนร่วมของชุมชนในการสืบสานตำนานตะลิงบิง*. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนงานวิจัย.
- อัจฉรา จันทร์ฉาย. (2546). *สู่ความเป็นเลิศทางธุรกิจ : คู่มือการวางแผนกลยุทธ์และการจัดทำ Balanced Scorecard (BSC)* . กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Dalton E. Mcfarland. (1979). *Management foundations and Practices*. New York : Macmillan.
- Gee, Chuck Y. and Choy, J. L. (1989). *The Travel Industry*. New York: Van Nastrand.
- Gunn, Clare A. (1994). *Travel Tourism and Hospitality*. New York: John Wiley and Sons Inc.
- John Glasson, Riki Therivel, Andrew Chadwick, (1994,1999). *Introduction to Environmental Impact Assessment : Principles and procedures, process, practice and Prospects, 2nd edition*. P.401-425
- McIntosh, Robobert W. and Goeldner, Charles R. (1984). "Tourism : Principle, Practices, Philosophies. Ohio: Grid", Publishing. *International Ecotourism Society*. Research Report. Illinois: n.p.
- Elvis Au.(2005). " *International Association for Impact Assessment*" website
http://www.epd.gov.hk/english/environmentinhk/eia_planning/sea/sea.html

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5731
 ที่ ศธ 0519.12/4837 วันที่ 29 มิถุนายน 2548
 เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักคอมพิวเตอร์

เนื่องด้วย นางสาวจุฑามาศ เชาวน์พิพัฒนะ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดตรัง” โดยมี อาจารย์สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์อรรถพร โพธิ์สุข เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดตรัง

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวจุฑามาศ เชาวน์พิพัฒนะ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

1. รองศาสตราจารย์ ดร. พยอม ธรรมบุตร
2. ดร. อรรณพ โพธิสุข
3. ดร. ปัญญา วีระวิทย์เลิศ

ที่ ศธ 0519.12/ 4835

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

29 มิถุนายน 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาว จุฑามาศ เซาว์พิพัฒน์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผน และการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำ สารนิพนธ์ เรื่อง "การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของ จังหวัดตรัง" โดยมีอาจารย์สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิต วิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ปัญญา จีระวิทย์เลิศ ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิจัย เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ แบบสอบถามการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัด ตรัง

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้ เชี่ยวชาญให้ นางสาวจุฑามาศ เซาว์พิพัฒน์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-9406569 มือถือ 0-9 -105-2464

ที่ ศธ 0519.12/ 4836

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

29 มิถุนายน 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน รองศาสตราจารย์พยอม ธรรมบุตร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาว จุฑามาศ เชาวพิพัฒนะ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผน และการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำ สารนิพนธ์ เรื่อง "การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของ จังหวัดตรัง" โดยมีอาจารย์สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิต วิทยาลัยขอเรียนเชิญ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการ ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดตรัง

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็น ผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวจุฑามาศ เชาวพิพัฒนะ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จิระเชษฐกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-9406569 มือถือ 0-9-105-2464

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

ที่ ศธ 0519.12/ 4892

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

29 มิถุนายน 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ประธานศูนย์ประสานงานองค์การเอกชน จังหวัดตรัง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาว จุฑามาศ เชาวพิพัฒนะ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง "การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดตรัง" โดยมีอาจารย์สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ท่าน เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน ประชาชน และนักท่องเที่ยว ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามดังกล่าว ในระหว่างเดือนมิถุนายน – ตุลาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจุฑามาศ เชาวพิพัฒนะ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์มือถือ 0-9 -105-2464

ที่ ศธ 0519.12/ 4885

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

29 มิถุนายน 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน หัวหน้าศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยว จังหวัดตรัง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาว จุฑามาศ เชาวพิพัฒนะ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง "การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดตรัง" โดยมีอาจารย์สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ท่าน เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน ประชาชน และนักท่องเที่ยว ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามดังกล่าว ในระหว่างเดือนมิถุนายน - ตุลาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจุฑามาศ เชาวพิพัฒนะ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์มือถือ 0-9 -105-2464

ที่ ศธ 0519.12/ 4882

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

29 มิถุนายน 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน นายกเทศมนตรีเทศบาลนครตรัง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาว จุฑามาศ เชาวน์พิพัฒนนะ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง "การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดตรัง" โดยมีอาจารย์สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ท่าน เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน ประชาชน และนักท่องเที่ยว ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามดังกล่าว ในระหว่างเดือนมิถุนายน – ตุลาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจุฑามาศ เชาวน์พิพัฒนนะ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์มือถือ 0-9 -105-2464

ที่ ศธ 0519.12/ 4883

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

29 มิถุนายน 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์การท่องเที่ยว กีฬา และนันทนาการฯ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาว จุฑามาศ เชาวพิพัฒนะ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง "การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดตรัง" โดยมีอาจารย์สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ท่าน เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน ประชาชน และนักท่องเที่ยว ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามดังกล่าว ในระหว่างเดือนมิถุนายน – ตุลาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจุฑามาศ เชาวพิพัฒนะ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์มือถือ 0-9 -105-2464

ที่ ศธ 0519.12/ 4886

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

29 มิถุนายน 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน นายกองค้การบริหารส่วนตำบลไม้ฝาด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาว จุฑามาศ เชาว์พิพัฒนะ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง "การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดตรัง" โดยมีอาจารย์สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ท่าน เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน ประชาชน และนักท่องเที่ยว ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามดังกล่าว ในระหว่างเดือนมิถุนายน – ตุลาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจุฑามาศ เชาว์พิพัฒนะ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จิระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์มือถือ 0-9 -105-2464

ที่ ศธ 0519.12/ 4887

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

29 มิถุนายน 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน นายกองค้การบริหารส่วนตำบลเกาะลิบง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาว จุฑามาศ เชาวพิพัฒนะ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง "การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดตรัง" โดยมีอาจารย์สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ท่าน เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน ประชาชน และนักท่องเที่ยว ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามดังกล่าว ในระหว่างเดือนมิถุนายน – ตุลาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจุฑามาศ เชาวพิพัฒนะ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเชษฐกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์มือถือ 0-9 -105-2464

ที่ ศธ 0519.12/ 4888

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

29 มิถุนายน 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลไม้ฝาด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาว จุฑามาศ เซาว์พิพัฒนะ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง "การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดตรัง" โดยมีอาจารย์สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ท่าน เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน ประชาชน และนักท่องเที่ยว ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามดังกล่าว ในระหว่างเดือนมิถุนายน - ตุลาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจุฑามาศ เซาว์พิพัฒนะ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์มือถือ 0-9 -105-2464

ที่ ศธ 0519.12/ 4889

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

29 มิถุนายน 2548

เรื่อง ขออนุญาตเพื่อการศึกษาวิจัย

เรียน ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะลิบง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาว จุฑามาศ เชาวพิพัฒนะ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง "การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดตรัง" โดยมีอาจารย์สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัย โดยขอให้ท่าน เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน ประชาชน และนักท่องเที่ยว ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามดังกล่าว ในระหว่างเดือนมิถุนายน – ตุลาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตให้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจุฑามาศ เชาวพิพัฒนะ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์มือถือ 0-9 -105-2464

ที่ ศธ 0519.12/ 4877

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

29 มิถุนายน 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาว จุฑามาศ เชาวน์พิพัฒน์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง "การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดตรัง" โดยมี อาจารย์สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ท่าน เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน ประชาชน และนักท่องเที่ยว ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามดังกล่าว ในระหว่างเดือนมิถุนายน – ตุลาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจุฑามาศ เชาวน์พิพัฒน์ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์มือถือ 0-9 -105-2464

ที่ ศธ 0519.12/ 4878

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

29 มิถุนายน 2548

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน นายอำเภอเมืองตรัง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาว จุฑามาศ เชาว์พิพัฒนะ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง "การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดตรัง" โดยมีอาจารย์สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ท่าน เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน ประชาชน และนักท่องเที่ยว ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามดังกล่าว ในระหว่างเดือนมิถุนายน - ตุลาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจุฑามาศ เชาว์พิพัฒนะ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์มือถือ 0-9 -105-2464

ที่ ศธ 0519.12/ 4879

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

29 มิถุนายน 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน นายอำเภอสีเกา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาว จุฑามาศ เซาว์พิพัฒนะ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง "การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดตรัง" โดยมีอาจารย์สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ท่าน เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน ประชาชน และนักท่องเที่ยว ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามดังกล่าว ในระหว่างเดือนมิถุนายน – ตุลาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจุฑามาศ เซาว์พิพัฒนะ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จิระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์มือถือ 0-9 -105-2464

ที่ ศธ 0519.12/ 4850

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

29 มิถุนายน 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน นายอำเภอกันตัง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาว จุฑามาศ เซาว์พิพัฒนะ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง "การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดตรัง" โดยมีอาจารย์สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ท่าน เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน ประชาชน และนักท่องเที่ยว ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามดังกล่าว ในระหว่างเดือนมิถุนายน - ตุลาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจุฑามาศ เซาว์พิพัฒนะ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์มือถือ 0-9 -105-2464

ที่ ศธ 0519.12/ 4881

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

29 มิถุนายน 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดตรัง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาว จุฑามาศ เซาว์พิพัฒนะ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง "การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดตรัง" โดยมีอาจารย์สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ท่าน เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน ประชาชน และนักท่องเที่ยว ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามดังกล่าว ในระหว่างเดือนมิถุนายน – ตุลาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจุฑามาศ เซาว์พิพัฒนะ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จิระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์มือถือ 0-9 -105-2464

ที่ ศธ 0519.12/ 4884

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

29 มิถุนายน 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน หัวหน้าอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาว จุฑามาศ เชาวน์พิพัฒน์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง "การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดตรัง" โดยมีอาจารย์สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ท่าน เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน ประชาชน และนักท่องเที่ยว ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามดังกล่าว ในระหว่างเดือนมิถุนายน – ตุลาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจุฑามาศ เชาวน์พิพัฒน์ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์มือถือ 0-9 -105-2464

ที่ ศธ 0519.12/ 4941

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

29 มิถุนายน 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน หัวหน้าสำนักงานจังหวัดตรัง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาว จุฑามาศ เซาว์พิพัฒนะ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง "การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดตรัง" โดยมีอาจารย์สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ท่าน เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน ประชาชน และนักท่องเที่ยว ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามดังกล่าว ในระหว่างเดือนมิถุนายน – ตุลาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจุฑามาศ เซาว์พิพัฒนะ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์มือถือ 0-9 -105-2464

ที่ ศธ 0519.12/ 4891

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

29 มิถุนายน 2548

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาว จุฑามาศ เซาว์พิพัฒนะ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง "การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดตรัง" โดยมีอาจารย์สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ท่าน เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน ประชาชน และนักท่องเที่ยว ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามดังกล่าว ในระหว่างเดือนมิถุนายน - ตุลาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจุฑามาศ เซาว์พิพัฒนะ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์มือถือ 0-9 -105-2464

ที่ ศธ 0519.12/ 4893

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

29 มิถุนายน 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน นายกสมาคมหยาดฝน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาว จุฑามาศ เซาว์พิพัฒนะ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง "การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดตรัง" โดยมีอาจารย์สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ท่าน เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน ประชาชน และนักท่องเที่ยว ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามดังกล่าว ในระหว่างเดือนมิถุนายน – ตุลาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจุฑามาศ เซาว์พิพัฒนะ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญสิริ จิระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์มือถือ 0-9 -105-2464

ที่ ศธ 0519.12/ 4894

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

29 มิถุนายน 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน นายกสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาว จุฑามาศ เซาว์พิพัฒนะ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง "การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดตรัง" โดยมีอาจารย์สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ท่าน เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน ประชาชน และนักท่องเที่ยว ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามดังกล่าว ในระหว่างเดือนมิถุนายน – ตุลาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจุฑามาศ เซาว์พิพัฒนะ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสุวิ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์มือถือ 0-9 -105-2464

ที่ ศธ 0519.12/ 4895

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

29 มิถุนายน 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ประธานหอการค้าจังหวัดตรัง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาว จุฑามาศ เซาว์พิพัฒนะ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง "การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดตรัง" โดยมีอาจารย์สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ท่าน เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน ประชาชน และนักท่องเที่ยว ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามดังกล่าว ในระหว่างเดือนมิถุนายน – ตุลาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจุฑามาศ เซาว์พิพัฒนะ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์มือถือ 0-9 -105-2464

ที่ ศธ 0519.12/ 4898

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

29 มิถุนายน 2548

เรื่อง ขอบขออนุญาตเพื่อการศึกษาวิจัย

เรียน ผู้จัดการโรงแรมธรรมรินทร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาว จุฑามาศ เชาวน์พิพัฒน์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง "การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดตรัง" โดยมีอาจารย์สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัย โดยขอให้ท่าน เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน ประชาชน และนักท่องเที่ยว ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามดังกล่าว ในระหว่างเดือนมิถุนายน – ตุลาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจุฑามาศ เชาวน์พิพัฒน์ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์มือถือ 0-9 -105-2464

ที่ ศธ 0519.12/ 4897

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

29 มิถุนายน 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการโรงแรมธรรมรินทร์ ธนา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาว จุฑามาศ เชาว์พิพัฒนะ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง "การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดตรัง" โดยมีอาจารย์สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ท่าน เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน ประชาชน และนักท่องเที่ยว ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามดังกล่าว ในระหว่างเดือนมิถุนายน - ตุลาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจุฑามาศ เชาว์พิพัฒนะ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์มือถือ 0-9 -105-2464

ที่ ศธ 0519.12/ 4896

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

29 มิถุนายน 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการรีสอร์ท อมารีตรังบีช รีสอร์ท

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาว จุฑามาศ เชาวน์พิพัฒน์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง "การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดตรัง" โดยมีอาจารย์สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ท่าน เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน ประชาชน และนักท่องเที่ยว ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามดังกล่าว ในระหว่างเดือนมิถุนายน - ตุลาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจุฑามาศ เชาวน์พิพัฒน์ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเชษฐกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์มือถือ 0-9 -105-2464

ที่ ศธ 0519.12/ 4899

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

29 มิถุนายน 2548

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการรีสอร์ท ปากเมรุรีสอร์ท

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาว จุฑามาศ เชาวน์พิพัฒน์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง "การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนจังหวัดตรัง" โดยมีอาจารย์สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ท่าน เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน ประชาชน และนักท่องเที่ยว ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามดังกล่าว ในระหว่างเดือนมิถุนายน – ตุลาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอบความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจุฑามาศ เชาวน์พิพัฒน์ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเชษฐกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์มือถือ 0-9 -105-2464

ภาคผนวก ง
เครื่องมือในการวิจัย

การกำหนดขนาดตัวอย่างตามสูตรของ YAMANE

Sample Size (n) ที่ระดับความคลาดเคลื่อนต่าง ๆ						
Size of Population (N)	$\pm 1\%$	$\pm 2\%$	$\pm 3\%$	$\pm 4\%$	$\pm 5\%$	$\pm 10\%$
500	B	B	B	B	222	83
1,000	B	B	B	385	206	91
1,500	B	B	638	441	316	94
2,000	B	B	714	476	333	95
2,500	B	1,250	769	500	345	96
3,000	B	1,364	811	517	353	97
3,500	B	1,458	843	530	359	97
4,000	B	1,538	870	541	364	98
4,500	B	1,607	891	549	367	98
5,000	B	1,667	909	556	370	98
6,000	B	1,765	938	566	375	98
7,000	B	1,842	959	574	378	99
8,000	B	1,905	976	580	381	99
9,000	B	1,957	989	584	383	99
10,000	5,000	2,000	1,000	588	385	99
15,000	6,000	2,143	1,034	600	390	99
20,000	6,667	2,222	1,053	606	392	100
25,000	7,143	2,273	1,064	610	394	100
50,000	8,333	2,381	1,087	617	397	100
100,000	9,001	2,439	1,099	621	398	100
∞	10,000	2,500	1,111	625	400	100

B ไม่สามารถประมาณค่าได้

ภาคผนวก จ
แบบสอบถาม

**แบบสอบถามความคิดเห็นของภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน เกี่ยวกับแนวทาง
ในการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดตรังอย่างยั่งยืน**

คำชี้แจง แบบสอบถามมีทั้งหมด 6 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานด้านประชากรศาสตร์

ตอนที่ 2 ด้านความคิดเห็นการตรวจสอบทรัพยากร

ตอนที่ 3 ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค (SWOT) ของจังหวัดตรัง

ตอนที่ 4 ด้านทัศนคติเกี่ยวกับวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด

ตอนที่ 5 ด้านทัศนคติการท่องเที่ยวในจังหวัดตรัง

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาจังหวัดอย่างยั่งยืน

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริงหรือที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ 18-24 ปี 25-34 ปี 35-44 ปี 45-54 ปี 55-64 ปี 65 ปีขึ้นไป
3. สถานภาพ โสด สมรส ม้าย หย่าร้าง อื่นๆ
4. การศึกษา ป.4 ป.6 ม.3 ม.6 ปวช. ปวส.
 ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี อื่น ๆ
5. อาชีพ ค้าขาย เกษตรกร ประมง พนักงานรัฐวิสาหกิจ รับราชการ
 ข้าราชการบำนาญ ลูกจ้างบริษัท รับจ้าง ธุรกิจส่วนตัว ไม่ได้ประกอบอาชีพ
 นิสิต-นักศึกษา อื่น ๆ
6. รายได้ต่อเดือน ไม่มีรายได้ ต่ำกว่า 5,000 บาท 5,001-10,000 บาท 10,001-15,000 บาท
 15,001-20,000 บาท 20,001- 25,000 บาท 25,000 บาท ขึ้นไป
7. สถานะภาพทางสังคม ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องให้ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นการตรวจสอบทรัพยากร

2.1 ท่านคิดว่าแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติต่อไปนี้ เป็นสถานที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดตรัง

แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัดตรัง	ความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เกาะมุก ถ้ำมรกต เกาะกระดาน เกาะม้า เกาะแหวน					
2. อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม หาดหยงหลิง หาดยาว หาดสั้น					
3. หาดปากเมง หาดราชมงคล หาดฉางหลวง					
4. ถ้ำเจ้าไหม ถ้ำเจ้าคุณ					

2.2 ท่านคิดว่าแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ต่อไปนี้ เป็นสถานที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดจริงในระดับใด

แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ของจังหวัดจริง	ความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. อนุสาวรีย์พระยาธรรมาธิปัตย์					
2. พิพิธภัณฑ์พระยาธรรมาธิปัตย์					
3. ศาลเจ้ากิ้วอ่องเอี้ย ศาลเจ้าพ่อหมื่นราม					
4. ดันยงพาราต้นแรกของประเทศไทย					

2.3 ท่านคิดว่าแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและเทศกาลงานประเพณีต่อไปนี้ เป็นสถานที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดจริงในระดับใด

แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและงานเทศกาลประเพณีของจังหวัดจริง	ความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เทศกาลกินเจ					
2. เทศกาลวิวาทใต้สมุทร					
3. เทศกาลหมุย่าง ชนม์เด็ก					
4. เทศกาลเก็บหอยตะเภา					

2.4 ท่านคิดว่ากิจกรรมต่อไปนี้ เป็นกิจกรรมที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดจริงในระดับใด

กิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดจริง	ความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. กิจกรรมการท่องเที่ยวด้านอุตสาหกรรม					
2. กิจกรรมเดินป่าศึกษาธรรมชาติ					
3. กิจกรรมพายคายัค แคนู					
4. ชมงานศิลปะ และประมงพื้นบ้าน					

2.5 ท่านคิดว่าบริการทางการท่องเที่ยวของจังหวัดดังต่อไปนี้มีความเหมาะสมในระดับใด

การบริการด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดดัง	ความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว					
2. ระบบสาธารณูปโภค					
3. ที่พักแรมรูปแบบต่างๆ					
4. ภัตตาคารและบริการอาหาร และเครื่องดื่ม การShopping ห้างสรรพสินค้า					
5. บริการข้อมูลและศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว					
6. ป้ายบอกทิศทาง ระบบสื่อความหมาย สถานที่ท่องเที่ยว					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค (SWOT) ของจังหวัดดัง

3.1 จุดแข็ง ท่านคิดว่าข้อความต่อไปนี้ เป็นจุดแข็ง (จุดเด่นที่มีชื่อเสียง) ของจังหวัดดังในระดับ

จุดแข็งของจังหวัดดัง	ความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ทรัพยากรธรรมชาติ/ท่องเที่ยว					
2. การเกษตรและแปรรูป					
3. ศูนย์กลางการศึกษาฝั่งอันดามัน					
4. ผสมกลมกลืนวัฒนธรรม					

3.2 จุดอ่อน ท่านคิดว่าข้อต่อไปนี้ เป็นจุดอ่อน(ข้อด้อย)ของจังหวัดดังในระดับ

จุดอ่อนของจังหวัดดัง	ความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ขาดการบูรณาการ การบริหารจัดการและสิ่งอำนวยความสะดวก					
2. รายได้ประชาชนต่ำ มีช่องว่างคนจนและคนรวย					
3. มีการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ					
4. ขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการ					

3.3 โอกาส ท่านคิดว่าข้อต่อไปนี้ เป็นโอกาส(ส่งเสริม/สนับสนุน)ของจังหวัดตรังในระดับ

โอกาสของจังหวัดตรัง	ความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. นโยบายรัฐบาลส่งเสริมการค้า การท่องเที่ยว การศึกษา					
2. การส่งเสริม OTOP					
3. ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี					
4. กระแสโลกาภิวัตน์ สิทธิมนุษยชน					
5. พัฒนาจังหวัดตรัง เป็นพื้นที่ในการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่ายอินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (IMT-GT)					
6. พัฒนาจังหวัดตรังให้เป็น Center GATEWAY ไปสู่ลังกาวิและเมดาน					
7. พัฒนาจังหวัดตรังให้เป็นการพัฒนาในรูปแบบทวิภาคีระหว่างภาครัฐและเอกชน โดยการจัดตั้งสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยว					

3.4 อุปสรรค ท่านคิดว่าข้อต่อไปนี้ เป็นอุปสรรค(ที่เป็นปัญหา)ของจังหวัดตรังในระดับ

อุปสรรคของการพัฒนาจังหวัดตรัง	ความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ปัญหาคอร์ปชั่นในสังคมไทย					
2. การจัดกลุ่มจังหวัดไม่สอดคล้องกับการพัฒนา (ท่องเที่ยว)					
3. กฎหมายไม่เอื้อต่อการพัฒนา					
4. การกีดกันทางการค้า/กฎหมายระหว่างประเทศ					
5. ขาดการพัฒนาจังหวัดตรังให้เป็น Center GATEWAY ไปสู่ลังกาวิ และเมดาน					
6. ขาดการพัฒนาจังหวัดตรังให้เป็นการพัฒนาในรูปแบบทวิภาคีระหว่างภาครัฐและเอกชน โดยการจัดตั้งสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยว					

ตอนที่ 4 ทศนคติเกี่ยวกับวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัดตรัง

ท่านมีความใฝ่ฝัน ความปรารถนา(ความต้องการให้เป็น)ที่ให้จังหวัดตรังพัฒนาไปในลักษณะใดในข้อความต่อไปในระดับใด ในระยะเวลาอีก 5 ปี ในอนาคต

วิสัยทัศน์ของท่านต่อจังหวัดตรังในอนาคต	ความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. พัฒนาการเกษตรสู่สากล					
2. จังหวัดตรังจะเป็นเมืองแม่แบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์					
3. สร้างโอกาสให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งทุน					
4. ตรังจะเพิ่มรายได้จากผลิตภัณฑ์ OTOP					
5. จังหวัดตรังจะเป็นเมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง					
6. จังหวัดตรังจะพัฒนาเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของภาคใต้					

4.1 เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัดที่มีอยู่มีความเหมาะสมเพียงใด

ท่านคิดว่าข้อต่อไปนี้เป็นเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัดในระดับ

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัดตรัง	ความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
เป้าประสงค์ที่ 1: เพิ่มผลผลิตทางการเกษตร					
เป้าประสงค์ที่ 2: สร้างโอกาสให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งทุน					
เป้าประสงค์ที่ 3 : เพิ่มรายได้จาก OTOP					
เป้าประสงค์ที่ 4 : เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว					
เป้าประสงค์ที่ 5 : เมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง					
เป้าประสงค์ที่ 6 : พัฒนาเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามัน					

4.2 ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ของจังหวัดท่านเห็นด้วย

ท่านคิดว่าเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัดในระดับมากน้อยเพียงใด

ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์จังหวัดตั้ง	ความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การพัฒนาการผลิตภาคการเกษตรและOTOP					
<u>กลยุทธ์ที่ 1.1</u> การเพิ่มผลิตภาพการผลิต (Productivity)					
<u>กลยุทธ์ที่ 1.2</u> การสร้างมูลค่าเพิ่มจากใช้การผลิต					
ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืน					
<u>กลยุทธ์ที่ 2.1</u> การพัฒนาระบบบริหารจัดการเพิ่มศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมแบบบูรณาการ					
<u>กลยุทธ์ที่ 2.2</u> การพัฒนาศักยภาพระบบบริหารเครือข่ายและการตลาดการท่องเที่ยว					
<u>กลยุทธ์ที่ 2.3</u> การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน					
ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมให้มีคุณภาพ					
<u>กลยุทธ์ที่ 3.1</u> การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น					
<u>กลยุทธ์ที่ 3.2</u> การพัฒนาสังคมให้น่าอยู่					
ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การพัฒนาจังหวัดตั้งเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามัน					
<u>กลยุทธ์ที่ 4.1</u> การวางแผนโครงการจัดตั้งมหาวิทยาลัยศรีตรัง ซึ่งเน้นการผลิตบัณฑิตด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ยั่งยืนและการศึกษาวิจัยด้านศึกษาชุมชนฝั่งอันดามัน					
<u>กลยุทธ์ที่ 4.2</u> สร้างเครือข่ายและระดมทุนเพื่อจัดตั้งมหาวิทยาลัยศรีตรัง					
<u>กลยุทธ์ที่ 4.2</u> การวางแผนโครงการจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาชุมชนฝั่งอันดามันซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยศรีตรัง					

4.3 เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย

ท่านคิดว่าค่าเป้าหมายของตัวชี้วัดต่อไปนี้มีความเหมาะสมในระดับ3

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	ความคิดเห็น				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เพิ่มผลผลิตทางการเกษตร	1.1 จำนวนพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันเพิ่มขึ้น (ปลูกใหม่) สวนยางพารา	จำนวน 3,000 ไร่					
2. สร้างโอกาสให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งทุน	2.1 จำนวนเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเข้าร่วมโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน	จำนวน 5,000 ราย					
3. เพิ่มรายได้จาก OTOP	3.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP	จำนวน 416 ล้านบาท					
4. เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว	4.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยว	15%					
5. เมืองน่าอยู่ชุมชนเข้มแข็ง	5.1 ร้อยละของชุมชนเข้มแข็งตามมาตรฐานชุมชน	30%					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามด้านทัศนคติในการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง

ในฐานะที่ท่านเป็นส่วนหนึ่งของจังหวัดตรัง ท่านคิดว่าท่านการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างไร

รายการ	ความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
5.1 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ระบบคมนาคม การสื่อสาร และสาธารณูปโภค					
1. จังหวัดตรังมีความสะดวกในด้านการคมนาคมเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว การสื่อสาร และด้านสาธารณูปโภค					
5.2 ที่พัก ร้านอาหาร					
1. มีความหลากหลายด้านที่พักแรม ร้านอาหาร ราคา และมีความเพียงพอในการรองรับของพื้นที่พักแรม ร้านอาหาร					
5.3 แหล่งท่องเที่ยว					
1. ทุกหน่วยงานมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์					
2. มีการบริการที่มีคุณภาพและยั่งยืน					
3. มีการพัฒนาด้านการศึกษาและสื่อความหมายในการท่องเที่ยวเพื่อปลูกจิตสำนึก					
5.4 กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์					
1. กิจกรรมด้านธรรมชาติ ผจญภัย เดินป่า ดำน้ำ ล่องแก่ง					
2. กิจกรรมด้านประเพณีวัฒนธรรมวิถีชีวิต เช่น กินเจ ประมงพื้นบ้าน					
5.5 บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ					
1. สถานที่ขายของที่ระลึกและที่แลกเปลี่ยน					
2. สถานพยาบาล โรงพยาบาล ออตามัย					
3. ศูนย์ข้อมูลท่องเที่ยวของจังหวัดและเอกชน					
4. บริการด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน					
5.6 บทบาทของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดตรังควรมีลักษณะต่อไปนี้ในระดับใด					
5.6.1 ภาครัฐ					
1. บทบาทในการลงทุนด้านพัฒนาสาธารณูปโภค					
2. บทบาทในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว					
3. บทบาทในการพัฒนาการตลาดด้านการท่องเที่ยว					
5.6.2 ภาคเอกชน					
1. บทบาทในการร่วมลงทุนสาธารณูปโภค					
2. บทบาทในการร่วมพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว					
3. บทบาทในการร่วมทำการตลาดและสร้างมาตรฐานผลิตภัณฑ์และ					

บริการ	ความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
5.6.3 ภาคประชาชน					
1. บทบาทในการดูแลรักษาทรัพยากรและแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่น					
2. บทบาทในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการท่องเที่ยว					
3. บทบาทในการเป็นผู้ร่วมตัดสินใจ วางแผน การปฏิบัติการและประเมินผลการพัฒนา					
4. บทบาทในการเป็นเจ้าของกิจการธุรกิจท่องเที่ยวและได้รับการกระจายรายได้					

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จังหวัดตรัง

.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ
 จุฬามาศ เชาว์พิพัฒน์
 หัวหน้าโครงการวิจัย

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว เกี่ยวกับแนวทางใน การพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดตรังอย่างยั่งยืน

คำชี้แจง แบบสอบถามมีทั้งหมด 9 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

ตอนที่ 2 ลักษณะการเดินทาง และ วัตถุประสงค์ของการเดินทาง

ตอนที่ 3 ท่านมีแรงจูงใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ในจังหวัดตรังมากน้อยเพียงใด

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคิดเห็นการตรวจสอบทรัพยากรในจังหวัดตรัง

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคของจังหวัดตรัง

ตอนที่ 6 แบบสอบถามด้านทัศนคติในเรื่องวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และกลยุทธ์ในการพัฒนา

ตอนที่ 7 การมีส่วนร่วมจัดการท่องเที่ยวในจังหวัดตรัง

ตอนที่ 8 ความต้องการกลับมาท่องเที่ยวอีกครั้ง เหตุจูงใจ และข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 9 ข้อเสนอแนะ

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริงหรือที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ 18-24 ปี 25-34 ปี 35-44 ปี 45-54 ปี 55-64 ปี 65 ปีขึ้นไป
3. สถานภาพ โสด สมรส ม่าย หย่าร้าง อื่นๆ
4. การศึกษา ป.4 ป.6 ม.3 ม.6 ปวช. ปวส.
 ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี ปริญญาโท อื่นๆ
5. อาชีพ ค้าขาย เกษตรกร ประมง พนักงานรัฐวิสาหกิจ รับราชการ
 ข้าราชการบำนาญ ลูกจ้างบริษัท รับจ้าง ธุรกิจส่วนตัว ไม่ได้ประกอบอาชีพ
 นิสิต - นักศึกษา อื่นๆ...
6. รายได้ต่อเดือน ไม่มีรายได้ ต่ำกว่า 5,000 บาท 5,001-10,001 บาท 10,001-15,001 บาท
 5,001-20,000 บาท 20,001- 25,000 บาท 25,001 บาท ขึ้นไป
7. ภูมิลำเนา ท่านเดินทางมาจากจังหวัดใด.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องให้ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ตอนที่ 2 ลักษณะการเดินทาง ระยะเวลาการเดินทางและ วัตถุประสงค์ของการเดินทาง

เมื่อท่านได้ตอบคำถามข้อมูลพื้นฐานทั่วไปแล้ว ทางผู้วิจัยขอสอบถามรายละเอียดด้านลักษณะการเดินทาง ระยะเวลาและวัตถุประสงค์ของการเดินทางของท่าน ดังต่อไปนี้

8. ท่านเคยเดินทางมาที่นี่หรือไม่ เคย.....ครั้ง ไม่เคย
9. ลักษณะการเดินทาง คนเดียว กลุ่มเพื่อน ครอบครัว คณะผู้ร่วมเดินทาง
10. ยานพาหนะในการเดินทาง รถไฟ เครื่องบิน รถโดยสารประจำทาง (บขส)
 รถโดยสารปรับอากาศ (รถทัวร์) รถยนต์ส่วนตัว
 รถยนต์บริษัทนำเที่ยว อื่นๆ.....
11. ท่านพักค้างคืนในการเดินทางครั้งนี้หรือไม่ พักค้างคืน ไม่พักค้างคืน
12. ประเภทของที่พักที่ท่านพักค้างคืน
 โรงแรม/รีสอร์ท บังกาโล เกสท์เฮ้าส์ บ้านญาติ/เพื่อน
 บ้านพักรับรอง วัด/โรงเรียน โฮมสเตย์ อื่นๆระบุ.....
13. ระยะเวลาที่พัก 1 คืน 2 คืน 3 คืน มากกว่า 3 คืน
14. วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาครั้งนี้
 ท่องเที่ยว/พักผ่อน ประกอบธุรกิจ ปฏิบัติราชการ
 ประชุมสัมมนา ทัศนศึกษา เยี่ยมญาติ/เพื่อน
 อื่นๆระบุ.....

15. ท่านทราบข่าวแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดดังได้อย่างไร

- โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์
 นิตยสารท่องเที่ยว เว็บไซต์ เพื่อน,ญาติ,ครอบครัว
 งานแสดงสินค้าท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย อื่นๆระบุ.....

16.ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวครั้งนี้

- ต่ำกว่า 3,000 บาท 3,001-5,000 บาท 5,001-6,000 บาท มากกว่า 6,001 บาท

ตอนที่ 3 ท่านมีแรงจูงใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ในจังหวัดดังมากน้อยเพียงใด

คำชี้แจง โปรดตอบคำถามทุกข้อ โดยให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ที่ท่านคิดว่าเหมาะสม

ข้อความ	ระดับความต้องการ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ท่านต้องการหาความตื่นเต้นและเร้าใจในการท่องเที่ยว เพื่อหลีกเลี่ยงความจำเจ					
2. ท่านต้องการมาหาการพักผ่อนหย่อนใจ และความเพลิดเพลิน					
3. ท่านต้องการหาประสบการณ์แปลกใหม่ให้ชีวิต					
4. ท่านต้องการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน					
5. ท่านต้องการหาเพื่อนใหม่ๆ					
6. ท่านต้องการให้เป็นที่ยอมรับนับถือจากผู้อื่น					
7. ท่านต้องการพัฒนาตนเอง					
8. ท่านต้องการประสบการณ์ใหม่อย่างต่อเนื่อง					
9. ท่านต้องการได้แสดงออกในสิ่งที่ท่านต้องการ					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคิดเห็นการตรวจสอบทรัพยากร

4.1 ท่านคิดว่าแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติต่อไปนี้เป็นสถานที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดดัง

แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัดดัง	ความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เกาะมุก ถ้ำมรกต เกาะกระดาน เกาะม้า เกาะแหวน					
2. อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม หาดหยงหลิง หาดยาว หาดสั้น					
3. หาดปากเมง หาดราชมงคล หาดฉางกลาง					
4. ถ้ำเจ้าไหม ถ้ำเจ้าคุณ					

4.2 ท่านคิดว่าแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ต่อไปนี้เป็นสถานที่น่าท่องเที่ยวของจังหวัดดัง

แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ของจังหวัดดัง	ความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. อนุสาวรีย์พระยาวิชิตราชานุประดิษฐ์					
2. พิพิธภัณฑสถานพระยาวิชิตราชานุประดิษฐ์					
3. ศาลเจ้ากิวอองเอี้ย ศาลเจ้าพ่หมื่นราม					
4. ดินยางพาราต้นแรกของประเทศไทย					

4.3 ท่านคิดว่าแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและเทศกาลงานประเพณีไปนี้เป็นสถานที่นำท่องเที่ยวของจังหวัดจริง

แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและงานเทศกาลประเพณีของจังหวัดจริง	ความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เทศกาลกินเจ					
2. เทศกาลวิวาทิ์ได้สมุทร					
3. เทศกาลหมุย่าง ขนมเค้ก					
4. เทศกาลเก็บหอยตะเภา					

4.4 ท่านคิดว่ากิจกรรมต่อไปนี้เป็นกิจกรรมที่นำท่องเที่ยวของจังหวัดจริง

กิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดจริง	ความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. กิจกรรมการท่องเที่ยวด้านน้ำดูปะการัง					
2. กิจกรรมเดินป่าศึกษาธรรมชาติ					
3. กิจกรรมพายคายัค แคนู					
4. ชมงานศิลปะ และประมงพื้นบ้าน					

4.5 ท่านคิดว่าการบริการทางการท่องเที่ยวของจังหวัดจริงต่อไปนี้มีความเหมาะสมในระดับใด

การบริการด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดจริง	ความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว					
2. ระบบสาธารณูปโภค					
3. ที่พักแรมรูปแบบต่างๆ					
4. ภัตตาคารและบริการอาหาร และเครื่องดื่ม การShopping ห้างสรรพสินค้า					
5. บริการข้อมูลและศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว					
6. ป้ายบอกทิศทาง ระบบสื่อความหมาย สถานที่ท่องเที่ยว					

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค (SWOT) ของจังหวัดจริง

5.1 จุดแข็ง ท่านคิดว่าข้อความต่อไปนี้เป็จุดแข็ง (จุดเด่นที่มีชื่อเสียง) ของจังหวัดจริงในระดับ

จุดแข็งของจังหวัดจริง	ความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ทรัพยากรธรรมชาติ/ท่องเที่ยว					
2. การเกษตรและแปรรูป					
3. ศูนย์กลางการศึกษาฝั่งอันดามัน					
4. ผสมกลมกลืนวัฒนธรรม					

5.2 จุดอ่อน ท่านคิดว่าข้อต่อไปนี้เป็นจุดอ่อน(ข้อด้อย)ของจังหวัดตรังในระดับ

จุดอ่อนของจังหวัดตรัง	ความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ขาดการบูรณาการ การบริหารจัดการและสิ่งอำนวยความสะดวก					
2. รายได้ประชาชนต่ำ มีช่องว่างคนจนและคนรวย					
3. มีการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ					
4. ขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการ					

5.3 โอกาส ท่านคิดว่าข้อต่อไปนี้เป็นโอกาส (ส่งเสริม/สนับสนุน) ของจังหวัดตรังในระดับ

โอกาสของจังหวัดตรัง	ความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. นโยบายรัฐบาลส่งเสริมการค้า การท่องเที่ยว การศึกษา					
2. การส่งเสริม OTOP					
3. ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี					
4. กระแสโลกาภิวัตน์ สิทธิมนุษยชน					
5. พัฒนาจังหวัดตรัง เป็นพื้นที่ในการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (IMT-GT)					
6. พัฒนาจังหวัดตรังให้เป็น Center GATEWAY ไปสู่ลังกาวิและเมดาน					
7. พัฒนาจังหวัดตรังให้เป็นการพัฒนารูปแบบทวิภาคีระหว่างภาครัฐและเอกชน โดยการจัดตั้งสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยว					

5.4 อุปสรรค ท่านคิดว่าข้อต่อไปนี้เป็นอุปสรรค (ที่เป็นปัญหา) ของจังหวัดตรังในระดับ

อุปสรรคของการพัฒนาจังหวัดตรัง	ความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ปัญหาคอร์รัปชันในสังคมไทย					
2. การจัดกลุ่มจังหวัดไม่สอดคล้องกับการพัฒนา (ท่องเที่ยว)					
3. กฎหมายไม่เอื้อต่อการพัฒนา					
4. การกีดกันทางการค้า/กฎหมายระหว่างประเทศ					
5. ขาดการพัฒนาจังหวัดตรังให้เป็น Center GATEWAY ไปสู่ลังกาวิและเมดาน					
6. ขาดการพัฒนาจังหวัดตรังให้เป็นการพัฒนารูปแบบทวิภาคีระหว่างภาครัฐและเอกชน โดยการจัดตั้งสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยว					

ตอนที่ 6 ทศนคติเกี่ยวกับวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัดศรี

ท่านมีความไม่ฝัน ความปรารถนา (ความต้องการให้เป็น) ที่ให้จังหวัดศรีพัฒนาไปในลักษณะใดในข้อความต่อไปนี้ในระดับใด ในระยะเวลาอีก 5 ปี ในอนาคต

วิสัยทัศน์ของท่านต่อจังหวัดศรีในอนาคต	ความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. พัฒนาการเกษตรสู่สากล					
2. จังหวัดศรีจะเป็นเมืองแม่แบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์					
3. สร้างโอกาสให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งทุน					
4. ศรีจะเพิ่มรายได้จากผลิตภัณฑ์ OTOP					
5. จังหวัดศรีจะเป็นเมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง					
6. จังหวัดศรีจะพัฒนาเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของฝั่งอันดามัน					

6.1 เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัดที่มีอยู่มีความเหมาะสมเพียงใด

ท่านคิดว่าข้อต่อไปนี้ควรเป็นเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัดในระดับ

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัดศรี	ความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
เป้าประสงค์ที่ 1: เพิ่มผลผลิตทางการเกษตร					
เป้าประสงค์ที่ 2: สร้างโอกาสให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งทุน					
เป้าประสงค์ที่ 3: เพิ่มรายได้จาก OTOP					
เป้าประสงค์ที่ 4: เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว					
เป้าประสงค์ที่ 5: เมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง					
เป้าประสงค์ที่ 6: พัฒนาเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของภาคใต้					

6.2 ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ของจังหวัดท่านเห็นด้วย

ท่านคิดว่าเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัดในระดับมากน้อยเพียงใด

ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์จังหวัดศรี	ความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ยุทธศาสตร์ที่ 1: การพัฒนาการผลิตภาคการเกษตรและOTOP					
กลยุทธ์ที่ 1.1 การเพิ่มผลผลิตภาพการผลิต (Productivity)					
กลยุทธ์ที่ 1.2 การสร้างมูลค่าเพิ่มจากโซ่การผลิต					
ยุทธศาสตร์ที่ 2: การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืน					
กลยุทธ์ที่ 2.1 การพัฒนาระบบบริหารจัดการเพิ่มศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมแบบบูรณาการ					
กลยุทธ์ที่ 2.2 การพัฒนาศักยภาพระบบบริหารเครือข่ายและการตลาดการท่องเที่ยว					
กลยุทธ์ที่ 2.3 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน					
ยุทธศาสตร์ที่ 3: การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมให้มีคุณภาพ					
กลยุทธ์ที่ 3.1 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น					
กลยุทธ์ที่ 3.2 การพัฒนาสังคมให้น่าอยู่					

ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์จังหวัดตั้ง	ความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การพัฒนาจังหวัดตั้งเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมของฝั่งอันดามัน					
กลยุทธ์ที่ 4.1 การวางแผนโครงการจัดตั้งมหาวิทยาลัยศรีตรัง ซึ่งเน้นการผลิตบัณฑิตด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ยั่งยืนและการศึกษาวิจัยด้านศึกษาชุมชนฝั่งอันดามัน					
กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างเครือข่ายและระดมทุนเพื่อจัดตั้งมหาวิทยาลัยศรีตรัง					
กลยุทธ์ที่ 4.2 การวางแผนโครงการจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาชุมชนฝั่งอันดามันซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยศรีตรัง					

6.3 เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย

ท่านคิดว่าค่าเป้าหมายของตัวชี้วัดต่อไปนี้มีที่เหมาะสมในระดับ

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	ความคิดเห็น				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เพิ่มผลผลิตทางการเกษตร	1.1 จำนวนพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันเพิ่มขึ้น (ปลูกใหม่) สวนยางพารา	จำนวน 3,000 ไร่					
2. สร้างโอกาสให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งทุน	2.1 จำนวนเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเข้าร่วมโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน	จำนวน 5,000 ราย					
3. เพิ่มรายได้จาก OTOP	3.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP	จำนวน 416 ล้านบาท					
4. เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว	4.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยว	15%					
5. เมื่อนำอยู่ชุมชนเข้มแข็ง	5.1 ร้อยละของชุมชนเข้มแข็งตามมาตรฐานชุมชน	30%					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามด้านทัศนคติในการท่องเที่ยวจังหวัดตั้ง

ในฐานะที่ท่านเป็นส่วนหนึ่งของจังหวัดตั้ง ท่านคิดว่าท่านการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างไร

รายการ	ความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
7.1 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ระบบคมนาคม การสื่อสาร และสาธารณูปโภค					
1. จังหวัดตั้งมีความสะดวกในด้านการคมนาคมเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว การสื่อสาร และด้านสาธารณูปโภค					
7.2 ที่พัก ร้านอาหาร					
1. มีความหลากหลายด้านที่พักแรม ร้านอาหาร ราคา และมีความเพียงพอ ในการรองรับของพื้นที่พักแรม ร้านอาหาร					
7.3 แหล่งท่องเที่ยว					
1. ทุกหน่วยงานมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์					
2. มีการบริการที่มีคุณภาพและยั่งยืน					

รายการ	ความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3. มีการพัฒนาด้านการศึกษาและสื่อความหมายในการท่องเที่ยวเพื่อปลูกจิตสำนึก					
7.4 กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์					
1. กิจกรรมด้านธรรมชาติ ผจญภัย เดินป่า ดำน้ำ ล่องแก่ง					
2. กิจกรรมด้านประเพณีวัฒนธรรมวิถีชีวิต เช่น กินเจ ประมงพื้นบ้าน					
7.5 บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ					
1. สถานที่ขายของที่ระลึกและที่แลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ					
2. สถานพยาบาล โรงพยาบาล อำนวย					
3. ศูนย์ข้อมูลท่องเที่ยวของจังหวัดและเอกชน					
4. บริการด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน					
7.6 บทบาทของ ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดตรังควรมีลักษณะต่อไปในระดับใด					
7.6.1 ภาครัฐ					
1. บทบาทในการลงทุนด้านพัฒนาสาธารณูปโภค					
2. บทบาทในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว					
3. บทบาทในการพัฒนาการตลาดด้านการท่องเที่ยว					
7.6.2 ภาคเอกชน					
1. บทบาทในการร่วมลงทุนสาธารณูปโภค					
2. บทบาทในการร่วมพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว					
3. บทบาทในการร่วมทำการตลาดและสร้างมาตรฐานผลิตภัณฑ์และบริการ					
7.6.3 ภาคประชาชน					
1. บทบาทในการดูแลรักษาทรัพยากรและแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่น					
2. บทบาทในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการท่องเที่ยว					
3. บทบาทในการเป็นผู้ร่วมตัดสินใจ วางแผน การปฏิบัติการและประเมินผลการพัฒนา					
4. บทบาทในการเป็นเจ้าของกิจการธุรกิจท่องเที่ยวและได้รับการกระจายรายได้					

ตอนที่ 8 ความต้องการกลับมาท่องเที่ยวอีกครั้ง และเหตุจูงใจ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านหรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง จากการเดินทางมาท่องเที่ยวของท่านในครั้งนี้ที่ท่านคิดว่าท่านต้องการจะกลับมาใหม่อีกครั้งหรือไม่และด้วยเหตุใด

8.1. ท่านคิดจะเดินทางกลับมาเที่ยวอีกหรือไม่

มา ไม่มา โปรดระบุเหตุผลที่ไม่มา.....

8.2. หากท่านต้องการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวอีก เหตุจูงใจที่จะกลับมาท่องเที่ยวอีกได้แก่ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ สถานที่ท่องเที่ยวน่าสนใจ	☐ การเดินทางคมนาคมสะดวก
☐ ความปลอดภัย	☐ วิถีชีวิตของชุมชนที่น่าสนใจ
☐ ประเพณีและวัฒนธรรม	☐ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก
☐ ที่พักสะอาด ปลอดภัยและสวยงาม	☐ ร้านอาหารอร่อย สด และสะอาด
☐ กิจกรรมการท่องเที่ยวหลากหลาย	☐ อื่นๆระบุ.....

ตอนที่ 9 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จังหวัดตรัง

.....
.....
.....

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ
จุฑามาศ เชาวน์พิพัฒน์
หัวหน้าโครงการวิจัย

ภาคผนวก จ

การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์
(Environmental Impact Assessment/SEA)

**Introduction to
Environmental
Impact**

Assessment

Principles and procedures,
Process, practice and prospects

2nd edition

John Glasson

Piki Therivel

Andrew Chadwick

© John Glasson, Riki Therivel, Andrew Chadwick 1994, 1999

This book is copyright under the Berne Convention.

No reproduction without permission.

All rights reserved.

First published in 1994 by UCL Press

UCL Press Limited

1 Gunpowder Square

London EC4A 3DE

and

325 Chestnut Street, 8th Floor

Philadelphia

PA 19106-1598

USA

The name of University College London (UCL) is a registered

Trade mark used by UCL Press with the consent of the owner.

British Library Cataloguing in Publication Data

A CIP catalogue record for this book is available from the British Library.

Library of Congress Cataloging-in –Publication Data are available.

ISBNs: 1-84142-002-6 HB 1-85728-945-5 PB

Set by Graphicarft Limited, Hong Kong

Printed and bound in Great Britain by T. J. International Ltd, Padstow.

CHAPTER 13

Widening the scope: strategic environmental assessment

13.1 Introduction

One of the most recent trends in EIA is its application at earlier, more strategic Stages of development -at the level of policies, plans and programmes. In the USA, Since the enactment of the NEPA, this so-called strategic environmental assessment (SEA) has been carried out as an extension of project EIA in a relatively low-key manner. However, in the EC it has recently come to be viewed as a valuable technique for achieving sustainable development, and a directive on SEA is being discussed. The UK government is also taking steps to appraise the environmental impacts of its policies. SEA is likely to be an area of strong growth in the years ahead, and this in turn will influence – and improve – the process of project EIA.

This chapter discusses the need for SEA and some of its limitations. It reviews the “best practice” status of SEA in other countries and discusses the most recent legislative advances in SEA in the USA, New Zealand, the Netherlands, the EC and the UK. It then focuses on two case studies, one of a local authority development plan, the other of a flood defence strategy. The chapter concludes with proposals for links between SEA and sustainable development. By necessity this chapter must radically Simplify many aspects of SEA. The reader is referred to Therivel et al. (1992), Eng-Lish Nature (1996), Sadler and Verheem (1996) and Therivel and Partidario (1996) for a discussion in greater depth.

13.2 Strategic environmental assessment (SEA)

Definitions

Strategic environmental assessment can be defined as “the formalized, systematic and comprehensive process of evaluating the environmental impacts of a policy,

PROSPECTS

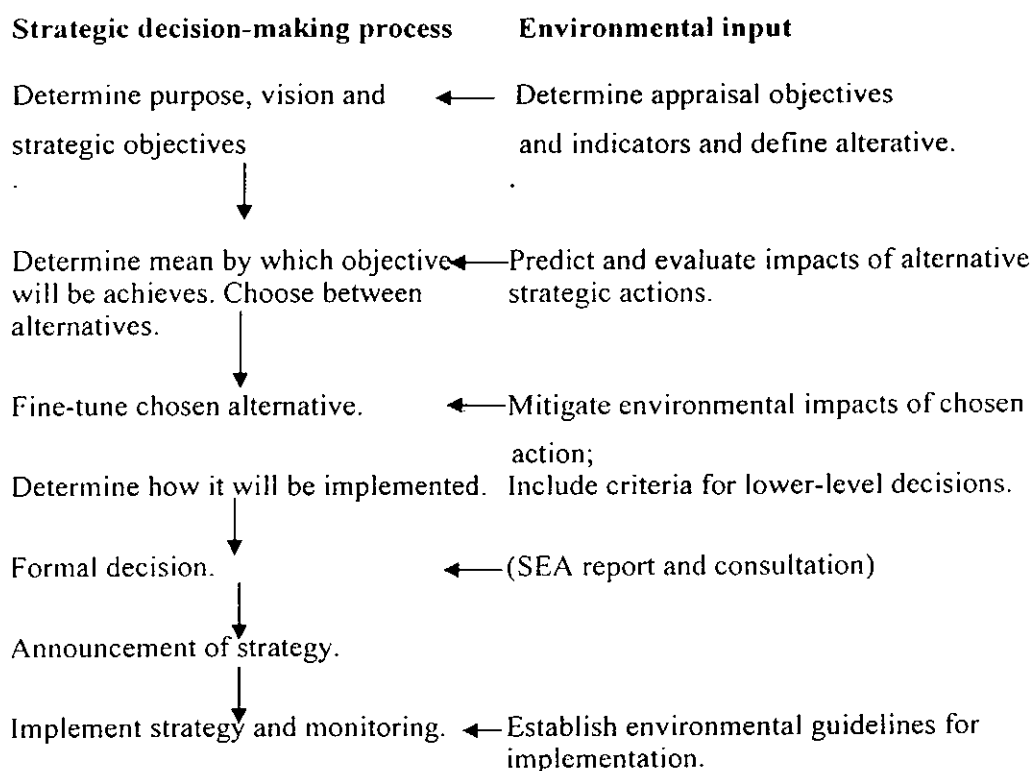

Figure 13.1 Links between SEA and the decision-making process.

Plan or programme and its alternatives, including the preparation of a written report on the findings of that evaluation, and using the findings in publicly accountable decision-making" (Therivel et al. 1992). It is, in other words, the EIA of policies, plans and programmes (PPPS), but we must keep in mind that the process of evaluating environmental impacts at a strategic level is not necessarily the same as evaluating them at a project level. Figure 13.1 shows the links between PPP-making and SEA. Although policies, plans and programmes are generally all described as strategic in this and other texts, they are not the same things, and may themselves require different forms of environmental appraisal. A policy is generally defined as an inspiration and guidance for action, a plan as a set of co-ordinated and timed objectives for the implementation of the policy, and a programme as a set of projects in a particular area (Wood 1991). Here, policies, plans and programmes will be referred to as ppps unless otherwise noted. PPPS may be sectoral (e.g. transport, mineral extraction), spatial (e.g. national, local), or indirect (e.g. education, research and development, privatization).

In theory PPPS are tiered; a policy provides a framework for the establishment of plans, plans provide framework for programmes, programmes lead to projects. For instance, the UK government's road policies, set out in its White Papers on roads, give rise to suggested road schemes, which are then incorporated in a national roads programme. This in turn forms a basis for the proposal of specific routes, for which project EIAs are prepared. In practice, as will be discussed later, these tiers are amorphous and fluid, without clear boundaries. The EIAs for these different PPP tiers

can themselves be tiered, as we show in Figure 13.2 so that issues considered at higher tiers need not be reconsidered at the lower tiers.

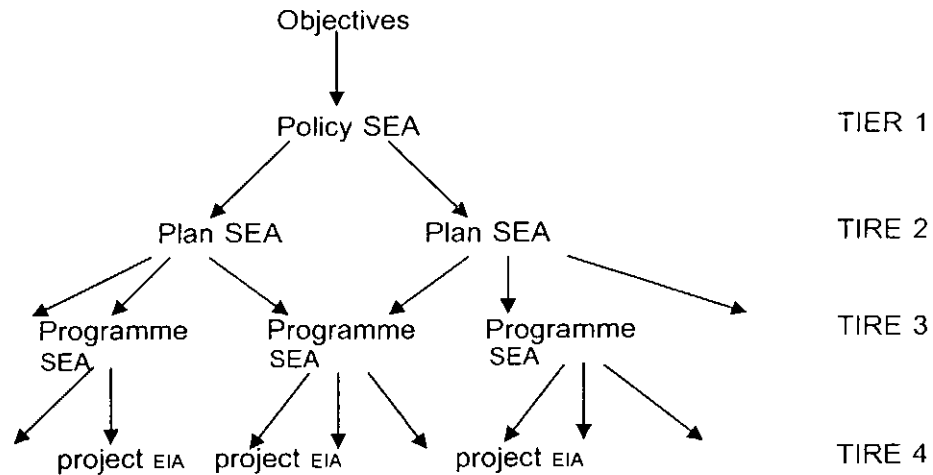

Figure 13.2 Tiers of SEA and EIA.

The need for SEA

Various arguments have been put forward for a more strategic level of EIA, most of which *relate to problems with the existing system of project EIA*. Project EIAs react to development proposals rather than anticipate them, so they cannot steer development towards environmentally robust areas or away from environmentally sensitive sites.

Project EIAs do not adequately consider the cumulative impacts¹ caused by several projects, or even by one project's subcomponents or ancillary developments. For instance, under present UK regulations different EIAs may be prepared for a power station, the gas pipeline providing the power station's fuel, the facilities for receiving and processing the gas, and the transmission lines carrying electricity away from the power station. Separate EIAs can also be prepared for different sections of one road. Small individual mineral extraction operations may not need an EIA, but the total impact of several of these projects may well be significant. At present in the UK there is no legal requirement to prepare comprehensive cumulative impact statements for projects of these types.

Project EIAs cannot fully address alternative developments or mitigation measures, because in many cases these alternatives will be limited by choices made at an earlier, more strategic level. In many cases a project will already have been planned quite specifically, and irreversible decisions taken, by the time an EIA is prepared.

Project EIAs cannot consider the impacts of potentially damaging actions that are not regulated through the approval of specific projects. Examples of such actions include farm management practices, privatization and new technology. Project EIAs often have to be carried out very quickly because of financial constraints and the timing of planning applications. This

limits the amount of baseline data that can be collected and the quality of analysis that can be undertaken. For instance, the planning periods of many projects have required their ecological impact assessments to be carried out in the winter months, when it is difficult to identify plants and when many animals either are dormant or have migrated. The amount and type of public consultation undertaken in project EIA may be similarly limited.

By being carried out earlier in the decision-making process and encompassing all the projects of a certain type or in a certain area, SEA can ensure that alternatives are adequately assessed, cumulative impacts are considered, the public is fully consulted, and decisions concerning individual projects are made in a proactive rather than reactive manner. As will be discussed later, SEA is also seen as a central step in the *achievement of sustainable development*.

Problems with SEA

On the other hand, the implementation of SEA is fraught with both technical and procedural problems. On the technical side, many potential future developments spread over a large area can lead to great analytical complexity. Information about existing and projected environmental conditions and about the nature, scale and location of future development proposals is usually very limited, so the impacts of these developments cannot be predicted precisely. The large number and variety of alternatives to be considered further complicates the process, as do requirements for public participation. Until recently, there was a general lack of information about SEA, and a dearth of case studies in which SEA had been successfully applied, particularly to policies, so there have been few models to suggest how to carry out SEA.

More intractable than these technical and information problems are those inherent in the *policy-making process*. Many PPPs are nebulous, and they evolve in an incremental and unclear fashion, so there is no clear point of time when their environmental impacts can best be assessed: "the dynamic nature of the policy process means issues are likely to be redefined throughout the process, and it may be that a series of actions, even if not formally sanctioned by a decision, constitute policy" (Therivel et al. 1992).

PPPs do not have clear boundaries at which they stop and other policies begin. For instance, it is impossible to distinguish fully between policies for transport, energy and land-use, as they all affect on other. Furthermore, the actual effects of policies are strongly influenced by how the policies are interpreted when they are implemented. The government's emphasis on deregulating many government activities also means that increasing numbers of interest groups, with increasingly diverse aims, are involved in formulating policy. As a result of these factors, policies may be more fragmented and less well understood and can often have unintended and unpredictable outcomes.

Finally, and most importantly, policy-making is a political process. Decision-makers will weigh up the implications of a PPP'S environmental impacts in the wider context of their own interests and those of their "constituents"

13.3 Evolving systems of SEA

Despite these problems, SEA is carried out in certain countries, and looks likely to be increasingly used worldwide. Existing systems of SEA can be divided into those established through legislation, through administrative orders (or Cabinet directives), and through advisory guidelines. For instance, SEA legislation has been established in the USA, the Netherlands, New Zealand and Western Australia; administrative orders or Cabinet decisions have been promulgated in Canada, Denmark and Hong Kong; and guidelines have been published by the UK, the EC and the World Bank. A number of other countries have established partial SEA systems or are actively researching the feasibility of such a system, including Australia, Austria, Belgium, Germany and Finland. SEA systems are developing rapidly, and others are likely to be set up in the near future. Here the SEA legislations of the USA, New Zealand and the Netherlands are summarized, both because their legislative status is stronger than that in other countries, and because they demonstrate a range of possible approaches to SEA.

The USA

In the USA, hundreds of “programmatic environmental impact statement” (PEISS) have been prepared by government agencies under the National Environmental Policy Act of 1970, primarily as an extension of project EIA to the programme and plan level. Individual government agencies have established regulations and guidelines to implement these requirements, including the Department of Housing and Urban Development’s groundbreaking *Areawide environmental assessment guide-book* (USHUD 1981). Agencies must prepare PEISS for the following actions, if these are likely to significantly affect the quality of the human environment: agency proposals for legislation; the adoption of rules, regulations, treaties, conventions or formal policy documents; the adoption of formal plans that guide the use of federal resources; the adoption of groups of connected actions that implement a policy (40 CFR 1508.18[b]). In 1994, 128 PEISS were prepared by federal agencies, including 25 for plans to reuse military bases, 19 for river basin plans, 17 for public land management plans and 28 for national park or national forest management plans (Bass & Herson 1996)

About one-third of the USA’s 50 states have their own EIA regulations, but only a few of these also cover PPPS. Of these, the SEA system established by the California Environmental Quality Act of 1986 (State of California 1986) is the most well developed. Like project EIAs, such a “programme environmental impact report (EIR)” and ‘master EIR’² must include a description of the action, a section on the baseline environment, an evaluation of the action’s impacts, a reference to alternatives, an

PROSPECTS

Indication of why some impacts were not evaluated, the organizations consulted, the responses of these organizations to the EIS, and the agency's response to the responses. Between September 1994 and September 1995, 96 EIRS were prepared in California, including 15 for city or county comprehensive plans, 14 for state-wide hunting and fishing plans for particular species, nine for regional transport plans, and six for community plans (Bass & Herson 1996)

New Zealand

In contrast to the USA, where SEA has clearly evolved from EIA provisions, in New Zealand it is seen as a tool for achieving sustainability as part of an integrated planning and assessment process. To help achieve its objective of promoting the sustainable management of natural and physical resources, the Resource Management Act of 1991 requires all PPPS at national, regional and district level to be evaluated to determine the likely costs and benefits of alternative means of achieving the PPPS and so as to be "satisfied that any such [PPP] (i) Is necessary in achieving the purpose of [the] Act; and (ii) Is the most appropriate means of exercising this function" [Article 32(c)]. Because environmental issues and information are used as an integral part of the policy process, formal SEA has only rarely been used in New Zealand to date (Sadler & Verheem 1996).

The Netherland

In the Netherlands, a two-pronged SEA system applies, one tier reminiscent of the USA's EIA-based system, the other more like New Zealand's integrated system. First, under the EIA Act of 1987, plans for waste management, and the supply of drinking-water, energy and electricity, and some land-use plans, require SEA. These SEAS must include full public participation, independent expert review at both the scoping and review stages, the consideration of alternatives, and monitoring. By 1995, SEAS had been prepared for two national and 15 regional waste-management plans, one national and seven regional sludge-management plans and seven other PPPS (Sadler & Verheem 1996). Second, since 1995 an environmental test (the "e-test") has been required for all Cabinet decisions with significant environmental impacts. As part of this test, an "environmental section or paragraph" must be prepared by the lead agency, which aims to fully integrate environmental and sustainability concerns into national policy-making.

In summary, many SEA systems are still in a state of evolution and refinement, and only a few are well established. It is against this background of the relatively limited application of SEA and development of SEA methodologies that the draft EC Directive on SEA and existing UK guidance on SEA must be seen.

13.4 SEA at the European level

Although the original version of EC Directive 85/337 was intended to apply also to PPPS, the final version applies only to projects. However, the EC's Fourth Action Programme on the Environment of 1987 (CEC 1987) stated that EIA "will also be extended, as rapidly as possible, to cover policies and policy statements, plans and their implementation, procedure, programmes... as well as individual projects" and the Fifth Action Programme of 1992 (CEC1992) reiterated this aim within its broad framework for achieving sustainable development.

In response to these requirements, the EC's Directorate General XI (DGXI on Environment) has been working on several fronts to establish SEA requirements both for the EC's own activities and for those of Member States. These include:

- an internal procedure whereby (a) all DGS must examine their PPPS environmental repercussions at the time when the PPPS are first conceived, and (b) any proposed PPP which is likely to have a significant environmental impact is marked with a "green star", and the impact discussed and justified in the accompanying documentation;
- a requirement for Member States to appraise the environmental impacts of plans and projects (only) which could have a significant impact on Special Areas of Conservation or Special Protection Areas under EC Directive 92/43 on habitat;
- a requirement that Structural Fund applications are accompanied by an "environmental profile";
- a draft SEA Directive.

Both DGXE and DGVII (on transport) have also commissioned considerable further research on SEA, for instance on existing SEA methodologies, case studies of SEA, the costs and benefits of SEA, and SEA in the transport sector (English Nature 1996). SEA of Structural Fund applications and the proposed SEA Directive are discussed there in greater detail; not much information exists about the "green star" system, Lee & Hughes (1995).

SEA of Structural Fund applications

The main way in which the EC provides financial support for regional development is through the allocation of Structural Funds. An application for funding takes the form of a regional development plan drawn up by a government office in partnership with businesses, local authorities and others. The plans establish strategic

PROSPECTS

Objectives and the framework for the region's future economic development, and indicate how projects will be selected in the future. In the UK, Structural Funds apply to Objective 1 areas (where development lags behind the rest of the European Union), Objective 2 areas (industrial areas in decline) and Objective 5b areas (disadvantaged rural areas).

In 1993, the EC revised its "Framework" Regulation 2081/93, which governs the operation of the Structural Funds, so that applications for the 1994-9 tranche of Structural Funds had to be accompanied by an "environmental profile" comprised of:

An appraisal of the environmental situation of the region concerned and an evaluation of the environmental impact of the strategy and operations... in terms of sustainable development in agreement with the provisions of Community law in force; the arrangements made to associate the competent environmental authorities designated by Member States in the preparation and implementation of the operations foreseen in the plan, and to ensure compliance with Community environmental rules. (Articles 8(4), 9(8), 11(a)(5))

Several DGS jointly prepared a non-mandatory aide memoire in 1993, to provide guidance on what should be included in such an environmental profile. The *aide-memoire* suggests the the profile should include:

1. a description of key environmental issues, including:
 - (a) designated areas and other zones of special environmental interest;
 - (b) acute pollution problems, for instance where EC standards for air or water are being breached, or where a public health hazard or irreversible environmental damage is occurring;
 - (c) areas where "serious stress on the ecosystem" occurs, for instance areas of poor soil quality or deforestation;
2. a description of the environmental impact of the regional development plan, including any changes predicted to the issues highlighted in 1(b) and 1(c), proposed mechanisms for incorporation environmental protection in lower-tier plans and programmes, and details of environmental monitoring systems, including the use of indicators;
3. a discussion of the legal and administrative framework, including the role of the environmental authority in the development plan, the mechanisms for designating and protecting special zones, and the co-ordination of the development plan and environmental policies through land-use planning and control.

The UK's latest round of 25 applications, which were prepared in 1994-5, included draft "environmental profiles". These were then refined in discussions with DGXI. The resulting Community Support Framework or Single Programming Document contains a revised environmental profile, as well as a list of measures for preventing harm to, or enhancing, the environment (Bradley 1996).

STRATEGIC ENVIRONMENTAL ASSESSMENT

government departments, which summarizes central government studies carried out in response to *Policy appraisal and the environment*, does discuss a range of studies, but these were mainly cost-benefit analysis, not SEAS, and the booklet's publication was widely seen as a pro forma exercise. A survey conducted by the CPRE (1996) noted that in 1995 no government department had conducted an environmental appraisal of its policies.

SEA of local authorities' development plans

In contrast, a real "SEA-change" in environmental appraisal in the UK was begun by the (soon to be revised) publication of Policy Planning Guidance Not no. 12, *Development plans and regional planning guidance* (DOE 1992). PPG12's ostensible purpose is to explain the provisions of the Planning and Compensation Act 1991 as they relate to development plans. However, it also notes that the preparation of development plans "can contribute to the objective of ensuring that development and growth are sustainable" and that development plans should take environmental considerations into account through systematic appraisal. PPG12 refers local authorities to *Policy appraisal and the environment* for guidance on this appraisal process.⁴

In response to this guidance, some local authorities began to carry out environmental appraisals, albeit using much simpler techniques than those advocated by the government. Lancashire and Kent County Councils were two of the early pioneers. Lancashire's first appraisal was based on a matrix, which listed the 164 policy statements of its structure plan on the vertical axis and 11 environmental components on the horizontal axis. The impact of each statement on each component was recorded in the relevant cell, using numerical scores from +2 (sizeable benefit) to -2 (sizeable cost). The penultimate column of the matrix summed up each policy's score to form a "sustainability score", which gave an indication of the policy's impact on environmental resources. The final column indicated whether a revision of the policy was felt necessary because of high negative scores or poor wording of the policy. The structure plan's various policy areas could then be ranked by how well they performed on the sustainability score (Lancashire County Council 1992). The approach has the advantage of simplicity, but also has strong limitations, as Pinfield (1992) notes. The use of a single matrix is rudimentary and subjective. The methodology assumes that all environmental components and policies should be given the same weighting, and that scores from one cell can be added to scores for another.

The Kent appraisal, which followed quickly after Lancashire's early study, introduced some innovative thinking on the environmental appraisal of development plans (Kent County Council 1993). The Kent approach was set in the context of advice from the Local Government Management Board (1992): "A concept of sustainable development transforms a local authority's approach from a series of ad hoc steps to a strategy and from the need for controls alone to a need for policies. The local authority has to plan, to co-ordinate and to manage for sustainable development"

PROSPECTS

The first step in the Kent approach, as for Lancashire, was to evaluate the structure plan's policies in a matrix, in terms of their impact on the environment and their contribution to sustainability. The environmental components were grouped into three scales:

- local (including any impact on the quality of people's lives, townscape, noise etc.);
- country-wide (including any impact on air and water quality, ecology etc.);
- global (including any impact on renewable and non-renewable resources etc.).

The country's 130 structure plan policies were then scored against the various criteria, using a five-point scale of ticks and crosses (see Figure 13.3). The appraisal clearly indicated the environmental impacts of various policies; for example, economic policies were generally positive on local criteria but less so on country and global criteria; some transport policies were seen to generate considerable deterioration in environmental quality at all levels. A summary figure showed the general emphasis of policies. This approach also had its limitations; for example, environmental issues should also be considered in relation to social and economic needs, public input is needed, and policy interaction should be built in. As with the Lancashire study, it was only the first pioneering stage in the environmental appraisal of development plans, but it was an influential stage.

These early appraisal exercises provided the basis for the DOE (1993) publication *Environmental appraisal of development plans: a good practice guide*. The guide proposes a three-step SEA process:

- Characterize the environment: identify and assess the environmental stock that could be affected by the development plan. The guide suggests 15 environmental components, divided into those that relate to global sustainability, to natural resources, and to local environmental quality.
- Scope the plan: ensure that it covers an appropriate range of environmental concerns by comparing its policies to the requirements of existing government advice and other relevant guidelines;
- Appraise the plan's content: determine whether its objectives and policies are internally consistent, and assess their likely environmental effects, possibly using matrices.

Since then, many UK local authorities have carried out, or begun to carry out, SEAS of their development plans. By early 1997, most local authorities in England and Wales, and a few Scottish authorities, had begun to carry out environmental appraisals, and more than 180 had completed at least one complete round of appraisal (Therivel 1995, 1997). The DOE's good practice guide has been very well accepted, and most local authorities now followed its three steps. In many cases, local authorities have simply gone through the steps recommended by the DOE on the final plan, without using the findings to improve their strategies or policies further. However, other authorities have used their SEAS to revise their plans thoroughly. A more comprehensive, sustainability-related model of SEA emerges from these "good

STRATEGIC ENVIRONMENTAL ASSESSMENT

Example of Kent Structure Plan Strategic Environmental Assessment Matrix														
Environmental Criteria Policy	Local Environment				Sound County Environmental Policies				Global Sustainable Policies					
	Water Supply	Waste	Open Spaces Access to Countryside	Cultural Heritage	Energy	Land/Coastal Protection	Land Use	Air Quality	Water	Protection of the Built Environment	Energy	Reduction in Greenhouse Gas Emissions	Reduction in Acid Deposition	
Policy T1					✓	✓	✓						✓	✓
T2	✓		XX	XX	XX	XX			XX	X	X		XX	X
T3	✓	✓			✓		✓		✓				✓	✓
etc														

Local Environment		Key:		Global Sustainable Policies	
Water Supply	Waste	Reduction in Greenhouse Gas Emissions	Energy	Reduction in Acid Deposition	Reduction in Greenhouse Gas Emissions
Open Spaces Access to Countryside	Cultural Heritage	Non Renewable Built Environment	Energy	Reduction in Greenhouse Gas Emissions	Reduction in Greenhouse Gas Emissions
Energy	Land/Coastal Protection	Non Renewable Water Resources	Policy Evaluation		
Air Quality	Land Use	Non Renewable Energy Resources	Considered environmental action		
Water			Some environmental action		
			No effect		
			Some deterioration in environmental quality		
			Major environmental deterioration		

Figure 13.3 Example of Kent Structure Plan strategic environmental assessment matrix. (Adapted from Kent County Council 1993) Practice” environmental appraisals, which, in its most comprehensive form, could involve:

- Setting sustainability objectives (possibly linked to agenda 21);
- Setting plan objectives;
- Setting environmental targets and/or carrying capacities;

PROSPECTS

- comparing alternative locational strategies;
- describing the baseline environment;
- identifying environmental criteria;
- “scoping”;
- preparing a compatibility matrix;
- preparing matrices of policies environmental criteria;
- preparing matrices of policy areas v. environmental criteria;
- preparing matrices of proposals v. environmental criteria;
- preparing a written description of policy impacts;
- preparing a written description of proposal impacts;
- monitoring. (Therivel 1996)

As SEA becomes more widespread, it is likely that these techniques will be used more commonly, and that SEA will be used more effectively to improve the plan.

SEA of QUAGO and other PPPs

Sectoral SEAS have also increasingly been carried out by certain UK QUANGOS and other bodies. These studies-many of which might be considered to be only partial SEAS (owing, for instance, to their lack of public consultation or their limited consideration of mitigation measures – include those for the National Forest in the Midlands, development in the Yorkshire Dales National Park, and transport schemes for Hull, the greater Edinburgh area, the Pennines and the Channel Tunnel Rail Link (English Nature 1996). The Environment Agency in particular has been active in preparing SEAS for its flood alleviation and water management schemes in recent years, based on techniques used by its predecessor, the National Rivers Authority (Fry 1996). However, only a few of such SEAS are carried out annually.

In sum, although UK guidance on SEA is relatively well developed, there is considerable disparity between the national government’s emphasis on cost-benefit appraisal and the much more qualitative and subjective methods used by local authorities and other bodies. The following two sections consider two case studies: a local authority’s “sustainability appraisal” of its development plan and an Environment Agency SEA for flood defense works.

13.6 Case study: the sustainability appraisal of Hertfordshire County Council’s. Structure Plan

Hertfordshire County Council’s sustainability appraisal of its structure plan is widely seen as a particularly good UK example of SEA. The SEA has been an integral part of the plan-making process rather than an add-on; it is innovatively based on a “vision” for Hertfordshire and considers sustainability issues, not just environmental concerns.

STRATEGIC ENVIRONMENTAL ASSESSMENT

Hertfordshire is a mixed urban and rural area north of London, and covers about 164,000 hectares. In 1993, Hertfordshire County Council's planning department started to prepare a new county structure plan⁵ from scratch, using sustainability as the starting point. This process and particularly the emphasis on sustainability –was based on the results of several previous studies, including a 1992 review of the state of the county's environment and a 1993 environmental strategy for the county.

As a first stage in the SEA process, Hertfordshire's planners wrote a discussion document entitled *Future directions for Hertfordshire*, which critically evaluated approaches to sustainability and some of the principles underlying Local Agenda 21. This document was used as a basis for a series of "sounding" exercises with local groups, which aimed to get the community's views on the new approach proposed for the future planning of the county, and on how sustainable development could be achieved in it. Based on this consultation, five strategy objectives were developed for the plan:

- To enable activities and development to be carried out in the most sustain-able way;
- To improve people's quality of life;
- To encourage people to make sustainable choices;
- To allow the same degree of choice for the future;
- To contain consumption of, and damage to, natural resources.

Based on these objectives, a "vision" for Hertfordshire was prepared, which described aspirations for the county. Sixteen sustainability aims (A-O in Figure 13.4)– which included socio-economic, cultural and spiritual as well as environmental aims – were also developed. Thirty indicators were then developed by which these aims could be measured. These correspond quite closely to those in the DOE (1993) guidance on how to characterize the environment (see Section 13.5). For instance, the aim of reducing the total demand for resources (aim A in the figure) can be expressed and measured in terms of the indicators of reducing trip length, reducing the number of motorized trips, reducing the consumption of fossil fuels and minerals and improving the standards of maintenance and design in the continuous renewal of buildings.

The remit of structure plans is limited to strategic land-use matters, but Hertfordshire's sustainability aims addressed a much wider area of influence and dealt with sustainability in a much more comprehensive manner. Thus, for the purposes of the structure plan, the sustainability aims were also expressed in the form of structure plan objectives which translate sustainability into terms related to land-use. For instance, sustainability aim A of reducing the demand for resources could be partly translated into policies for concentration development in towns, increasing accessibility and reducing the gap between the use and production of energy in the county. Each of the structure plan's objectives that evolved from this exercise helps to achieve one or more of the sustainability aims, and all of the sustainability aims are addressed by one or more of the plan's objectives. The sustainability aims thus

PROSPECTS

Policy 13: CONSTRUCTION OF NEW ROADS

Where new roads are constructed to relieve adverse environmental conditions resulting from the effects of traffic on existing roads, these will principally be aimed at relieving these conditions and will not necessarily be designed to accommodate all projected growth on the new road. Where new road building is undertaken every effort will be made to ensure that the physical impact of the road and its effect on the landscape and environment is minimized. Safety considerations for those using the road by whatever means will be given high priority in the design.

Achievement of Sustainability Aims	Commentary	Compatibility with Other Policies
<p>Key</p> <ul style="list-style-type: none"> o no significant effect ✓ beneficial effect ✓? likely beneficial effect ✗ adverse effect ? uncertainty of prediction or knowledge ? A) Reduce overall demand for resources ? B) Make the most efficient use of non-renewable resources o C) Increase the use of renewable resources o D) Increase the reuse and recycling of resources o E) Maintain biological diversity ? F) Apply aims A-D in relation to energy efficiency ? G) Mitigate the possible effects of greenhouse gases o H) Increase the rate of carbon fixing o I) Reduce the effects of pollution o J) Maintain the capacity of land to renew itself ✗ K) Maintain critical national and local assets ✗ L) Maintain stocks of less critical assets ✓ M) Improve the overall quality of life o N) Ensure that needs for shelter and economic support are met o O) Increase community awareness and involvement o P) Improve equality of opportunity 	<p>See commentary on Policies 38 and 39. It is important to clarify that the policy relates to new road construction which is intended primarily to relieve adverse environmental conditions. This is the main objective of County road schemes but not Department of Transport schemes for trunk roads, which are intended primarily to increase capacity. This is why the adverse effects which are noted concern County but probably not CoT schemes.</p> <p>Appraisal summary</p> <p>Incompatibility with some other policies and adverse effects on some sustainability aims may arise. New road proposals may achieve certain environmental gains (e.g. in regard to improving traffic conditions in towns), but at an unavoidable cost in terms of damage elsewhere, mainly to rural and urban fringe areas.</p>	<p>Key</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ compatibility ✗ incompatibility ? uncertainty ✓ 1. Whole settlement strategies ✓ 2. Town centres ✓ 3. Green belt ✓ 4. Development: main settlements ✓ 5&6. Development strategy ✓ 7. Distribution of new dwellings ✓ 8. Affordable housing ✓ 9. Design and form of new devel. ✗ 10. Reduction in growth of car usage ✓ 11. Primary routes: traffic and improvements ? 12. Improvements to other roads ? 14. Pedestrian, bus and cycle networks ? 15. Environmental areas (for transport planning) ? 16. Public transport: infrastructure development ✓ 17. Assessment of development: transport impacts ✓ 18. Car parking provision ✓ 19. Rail and water freight depots ? 20. Protection of critical env'tal assets ✓ 21. Chilterns AONB ✗ 22. Cumulative impacts on environmental stock ✓ 23. Landscape regions ✓ 24. Mineral deposits: non-sterialisation of reserves ✓ 25. Restoration of damaged land ✓ 26. Open spaces in towns: protection and provision ✓ 27. Tree cover ✓ 28. Water: catchment management plans ✓ 29. Renewable energy: provision of facilities ✓ 30. Aggregates: secondary and primary sources ✓ 31. Waste ✓ 32. Employment: devel. proposals ✓ 33. Employment: key sites ✓ 34. Retail development ✓ 35. Sports and recreation development ✓ 36. Rights of way network ✓ 37. Regional parks ? 38. Trunk roads programme: major investment ✗ 39. Other roads: County transport schemes

Figure 13.4 An example of policy appraisal matrix. (Source: Hertfordshire County Council 1994b)

STRATEGIC ENVIRONMENTAL ASSESSMENT

Table 13.1 Structure of the Hertfordshire consultation draft Structure plan SEA.

1. Context and purpose of appraisal (4 pages)
2. Characterizing the environment (4)
3. Scoping the plan (3)
4. Appraisal of plan content (3)
5. Summary of main conclusions (6)
6. Next step in environmental appraisal of the plan (2)
References
A Policy analysis forms covering draft policies 1 to 39 (80)

Source: Hertfordshire County Council 1994b)

Provided the framework for devising and refining the plan policies and programmers. However, in that the vision and sustainability aims provide a picture of how Hertfordshire's future could be, they also apply to other areas of county council activity and the activities of other agencies.

Based on the plan objectives, 39 specific draft policies were developed; these are summarized in the right-hand column of Figure 13.4. The vision, sustainability aims, structure plan objectives and draft plan policies were published in an informal consultation document in May 1994 (Hertfordshire County Council 1994a). They were then tested through another soundings process carried out by CAG Consultants with Land Use Consultants, who also commented on Hertfordshire's work to date. A leafier on the subject was made widely available, and a six-month road show was taken around shopping centres. Slightly more than 1 per cent of Hertfordshire's population was contacted, as well as environmental groups. This consultation resulted in some changes in emphasis, for instance giving more importance to jobs.

After these stages, which were primarily carried out by the planners who had prepared the consultation documents and written the draft policies. an attempt was made to get an independent view at a "formal" SEA stage, which was carried out inhouse by a planner who was not originally associated with the plan. The structure of the resulting SEA report is shown in Table 13.1

The assessor first appraised three approaches to the plan's development strategy: new settlements, the peripheral expansion of towns, and urban regeneration. Partly as a result of the SEA, the option of urban regeneration was promoted. For each of the plan's 39 policies, a policy appraisal was then carried out which considered (a) whether the policy would have any adverse effects on the achievement of the plan's sustainability aims and (b) whether any adverse or problematic impacts resulted from any incompatibility between it and other policies. Figure 13.4 shows this appraisal for one of the policies: the left-hand column covers (a), the right-hand column (b), and the central column provides explanatory text.

Overall, Hertfordshire's draft policies were found to be broadly beneficial to the plan's aims, and their environmental impacts compatible with each other. However, the appraisal did identify some policies with adverse impacts on sustainability, and/

PROSPECTS

or showing incompatibility with other policies. For instance, there was some concern that the plan merely fulfilled housing demand and did not address the *need* for housing. Similarly, road development causes environmental impacts, but the plan had to include policies for such development.

The SEA results were published in December 1994. The next SEA stage was to involve a SEA of the deposit draft plan, since this would incorporate the changes to the plan reflecting the consultation draft SEA and public consultation. These results, which were due out in late 1996 or early 1997, would then feed into the next stage of plan making.

Hertfordshire County council has taken an innovative approach by applying sustainability principles to the land-use planning process. The SEA process gave the planning team new ideas, raised questions, suggested answers and involved the public. It identified many issues that are not usually included in a standard structure plan: rather than deal with "traditional" specific policies (e.g. on employment or housing), the new policies focus on sustainable development, whole settlement strategies and issues about the quality of life and assets. These principles, if agreed and incorporated in the final adopted plan, will be implemented through local plans and the development control process: only then can the plan's effectiveness be gauged (Rumble & Therivel 1996).

13.7 Case study: SEA for the River Nene flood defence Programme

Several of the eight Environment Agency (previously National Rivers Authority) regions have been undertaking SEAS for their flood defence programmes since the early 1990s. One of the most recent of these SEAS is that for the River Nene from Peterborough to the Wash, which was undertaken by the Anglian region in 1995. This SEA is notable for its objectives-led approach, which is similar to Hertfordshire's "vision-led" approach. It differs from the Hertfordshire example in that most of the work was carried out by the consultants Posford Duvivier Environment, rather than internally. It is also essentially a completed study rather than part of an ongoing cycle of consultation and plan development, and the SEA report is presented as a separate document from the main report (the "strategic study"), which covers engineering and economic aspects of the flood defence strategy, rather than being integrated within it.

The River Nene strategic study covers an 8 km stretch of the River Nene from Peterborough to the Dog-in-a-Doublet sluice, where the river is fluvial, and a 39 km stretch from the sluice to the river's outfall at the Wash, where the river is tidal. The surrounding land is flat and predominantly agricultural. The study relates closely to other studies for the area, including a 1990 study about erosion along the tidal River Nene, management plans for the Wash estuary and shoreline, a strategic study for

STRATEGIC ENVIRONMENTAL ASSESSMENT

Table 13.2 Structure of River Nene flood defence programme SEA.

1.	Executive summary (3 pages)
2.	Introduction(5)
3.	Environmental baseline (14)
4.	Consultation (4)
5A	Strategic environmental objectives (3)
5B	Strategic flood defence options (3)
5C	Strategic development of options: riverbank protection (20)
5D	Strategic development of options: Construction impacts (1)
6.	Monitoring recommendations (1)
7.	Management framework for the strategy (2)

The Wash outfalls, the Lower River Nene catchment management plan and a study of options for water resources along the Lower River Nene (Fry 1996). The integrated objectives of the River Nene strategic study are:

- to examine the flood defences along the River Nene between the Wash and Peterborough and to prepare a report on the strategy to be adopted for the future maintenance of these defences;
- to include a preliminary programme of works for the next five-year period;
- to economically justify any works proposed by cost-benefit analysis;
- to prevent any loss of life and damage to property from flooding by protection the integrity of the Lower Nene river system, where appropriate, by protecting the river banks from erosion;
- to conserve and enhance the environment;
- to maintain the existing channel cross section;
- to preserve the integrity of the Nene Washes in their present equilibrium condition (NRA 1995).

The study's strategic environmental objectives, which form the basis of the SEA, are to ensure that the strategic option is environmentally as well as technical and economically acceptable, and establish an environmental baseline to ensure that environmental constraints and opportunities are taken into account in the detailed appraisals arising from the study.

The SEA report structure is shown in Table 13.2 The report describes the area's environmental baseline in terms of nature conservation sites, ecological characteristics, landscape, archaeology and heritage, land-use, water quality, fisheries, navigation, recreation and amenity, and the local community. As part of the process of gathering baseline data and analyzing management options, the consultants contacted 21 outside organizations as well as a number of NRA officers to reveal their concerns and objectives about the future use of the lower River Nene: copies of the Resulting 18 letters are included in an annex of the SEA report, and the results of the consultation were incorporated into the SEA. For instance, several organizations highlighted the need to take a "whole river" approach to the Lower Nene's Future management; although this was not in the strategic study' remit, consultation and

PROSPECTS

reference to the other studies for the Nene tried to ensure that such an approach was achieved.

The strategic study considered five management approaches for flood defence, based on a 50-year planning horizon: do nothing (no works undertaken, no repairs), a minimum investment (e.g. repairing a breach only once it had occurred), maintain the existing defences with minimum capital investment, sustain the existing stand- and of defence (e.g. protection work to prevent further erosion, restoring the integrity of the flood banks) and improve the existing defences by raising the flood banks. The study concluded, on safety and economic grounds, that the preferred option was to sustain the existing standards of defence.

Based on this preferred option, the SEA considered the environmental advantages, disadvantages and applications of various engineering options for protecting the tidal and fluvial stretches of the river and possible improvements to these options:

Tidal River Nene:

- (a) limestone "toe" in the riverbed, with a layer of limestone placed on the slope by a machine ("revetment");
- (b) a limestone "toe" with concrete blocks on the slope;
- (c) sheet piling in the riverbank, with the eroded bank slope backfilled.

Fluvial River Nene:

- (a) as option (a) above;
- (b) as option (c) above, but on a smaller scale;
- (c) willow branches woven around a willow stake to create a wall, with the eroded bank slope backfilled ("spiling");
- (d) planting along the riverbank;
- (e) sheet piling installed so that it is almost always submerged, with a roll of coir fibres placed behind the piling and the remaining area planted with reeds;
- (f) as (e), but with a low limestone "toe" instead of piling;
- (g) timber rather than steel piling.

The SEA summarized its analysis of these engineering options in a table (see Table 13.3), which "can be used to identify the most environmentally appropriate option(s) for a specific location" (NRA 1995). Further measures to enhance the environment were also listed, including re-seeding and planting on embankments, enhancing fisheries and fencing off grazing zones, as were measures to minimize the environmental impacts of any construction works.

The SEA establishes a framework within which subsequent flood defence projects can be planned. These projects are promoted through five-year strategies. Over the next five years, for each problem area along the river, the most environmentally acceptable engineering option will be chosen, based on the table, as long as it fits technical and cost criteria. A monitoring programme will also be put in place to identify existing environmental interest, assess whether the environmental impact of new projects is as anticipated, and provide information to improve subsequent projects.

STRATEGIC ENVIRONMENT ASSESSMENT

Table 13.3 Part of a table showing the suitability of fluvial riverbank protection options to a range of environmental criteria.

Environmental criteria	Fluvial riverbank protection option				
	stone toe & revetment	stone toe & concrete blocks	sheet piling	spiling	planting along the bank
<i>Fringing vegetation</i>					
Suitability of option to:					
• promote marginal growth below water line	**	**	.	.	***
• promote marginal growth above water line	***	***	.	***	****
• retain continuity of river habitats	**	**	.	**	***
• provide microhabitat for fish and invertebrates	***	***	.	***	***
<i>Berm</i>					
Suitability of option to:					
• provide opportunity to extend berm	***	.	***	**	.
<i>Landscape</i>					
Suitability of option to:					
• create varied profile	**	***	.	****	****
<i>Crazing</i>					
Suitability of option to:					
• withstand grazing and trampling damage	***	***	***	**	.
• withstand grazing and trampling damage given provision of water access and for fencing	N/A	N/A	N/A	***	***
<i>Navigation</i>					
Suitability of option to:					
• withstand damage by boatwash	****	****	****	**	**
• provide moorings	.	.	****	.	.
<i>Angling</i>					
Suitability of option to:					
• withstand damage	***	***	***	***	.
• withstand damage given boards, fishing stands etc.	N/A	N/A	N/A	N/A	***

Key: **** good; *** suitable; ** marginal; . poor
(Source: Based on IWA 1995)

PROSPECTS

The Environment Agency sees SEA as technique to enable it to fulfill its duties and use public resources more effectively. SEA is seen to promote consistency by taking environmental considerations into account systematically, and to improve the efficiency of project EIA by tackling appropriate issues at a strategic level rather than having to repeat studies for individual projects (Fry 1996).

13.8 SEA and sustainable development

In addition to resolving many of the difficulties associated with project EIA, SEA can be a central step in the achievement of sustainable development. To date, SEA practice has mostly expanded EIA techniques and principles to more strategic actions: the greater incorporation of environmental concerns in PPP decision-making; the mitigation of PPPS' adverse environmental impacts, greater transparency and public involvement, all used for PPPS with a clear authorization stage, in an attempt to lead to more sustainable practices. The USA system and the proposed EC directive are examples of such a "consent-related" or "incremental" SEA approach (see Fig. 13.5)

However, SEA can also be a central step in the achievement of sustainable development. Therivel et al. (1992) suggest that a "trickle-down" approach to sustainable development could involve:

- a commitment to the objective of sustainable development;
- a determination of the parameters within which sustainable development is to be achieved (e.g. area, resource, time);
- a determination of carrying capacity within these parameters;
- SEA of all relevant PPPS using alternative development scenarios which do not exceed the carrying capacity;
- Choice of one scenario that optimizes socio-economic factors;
- EIA of individual projects within the constraints set by the SEA;
- A monitoring programme that would give feedback to modify any/all of the above steps.

Sadler & Verheem (1996) are less deterministic and probably more practical. They suggest that a sustainability-based approach to SEA involves refocusing SEA processes towards sustainability assurance rather than towards impact minimization, and they propose a "proactive, forward looking approach that focuses on maintaining environmental bottom lines". This could be achieved through precautionary principles, the no-regrets policy and the application of simple sustainability tests.

The Netherlands, New Zealand and (the case study in) Hertfordshire are some of the few cases where sustainability-oriented SEA has been carried out to date, and they provide contrasting approaches to how this has been done. The Dutch system aims to achieve sustainable development in a clearly top-down, objectives-led manner. The report *Concern for tomorrow* (National Institute for Health and environ-

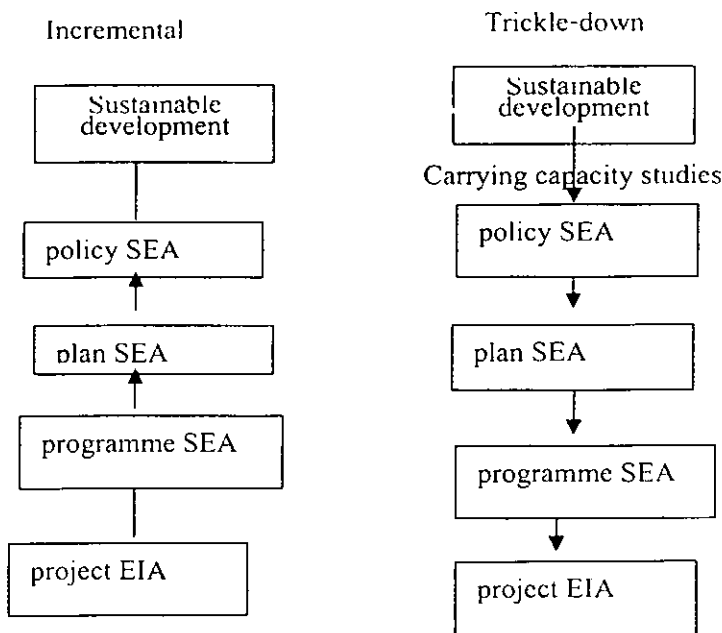

Figure 13.5 Incremental vs. trickle-down SEA system.

(Nent 1998) established carrying capacities for the Netherlands, which determined the changes needed to achieve sustainable development. For instance the report noted that the emissions of various air pollutants would need to be reduced by 70-90 per cent to achieve sustainability. The National Environmental Policy Plan of 1989 (MHPPE 1989) in turn set out specific actions for achieving these changes, including the requirement that policy instruments should be assessed for their contribution to effecting sustainable development.

In contrast, New Zealand has not established quantitative objectives to be reached, but instead aims to integrate sustainability into all levels of PPPS, essentially obviating the need for a formal SEA stage. The Hertfordshire example combines these two approaches: it has established a non-quantitative "vision", a type of objective based on sustainable development, is integrating this into all levels of planning and is trying to influence other organizations to help achieve the vision. These examples suggest that SEA, to help achieve sustainable development, must become increasingly objectives-led and integrated into PPP-making. It should be used to co-ordinate all the activities in an area, and should be based on the area's carrying capacity rather than simply try to minimize impacts (Partidario 1996).

However, a number of factors limit this process. The political systems of many countries focus on short-term objectives that react to specific events or problems, rather than on long-term preventative goals such as sustainable development. Effective parameters for sustainable development are virtually impossible to set. At a regional or national level, data collection and political agreements may be feasible, but will constantly be influenced by outside factors⁶. At a global level, data may be consistent (for example, trans-boundary pollution will be accounted for) but the

PROSPECTS

Amount of data needed is overwhelming, and political agreement may be impossible. Even if parameters are agreed upon, determining the carrying capacity within those parameters is very complex: carrying capacity is affected by such factors as personal consumption, technical innovation, and trade in resources within and outside the region. In many cases, the determination of carrying capacity requires much more environmental information than is presently available. The generation of alternative development scenarios and the prediction of the impacts of these scenarios have all the limitations discussed in Section 13.2. And, as discussed in Chapter 7, monitoring is only in its infancy.

Despite these limitations, SEA is still likely to be one of the most direct and effective ways of ensuring that human activities are carried out at a level that is environmentally sustainable. Many countries are already carrying out research on how to overcome these problems, and the initiatives of New Zealand and the Netherlands are particularly valuable models in this sense. In particular, they show that the concept of sustainable development can be effectively implemented even if the relevant methodologies are still relatively underdeveloped, as long as they are carried out in the spirit of "best practice". Concern for tomorrow pointed to a broad direction and order of magnitude of change, so that its implementation could be rapidly begun, even while further, more precise studies were being carried out. Other countries could expand their research on EIA and carrying capacity to develop their own objectives-led, integrated SEA systems, and begin to act on the preliminary findings of these studies, even as they refine the concepts through further studies.

13.9 Summary

Strategic environmental assessment is the EIA of policies, plans and programmes. SEA is often considered to be a tiered or nested process, in which the EIAs of individual projects are carried out within the framework established by the SEA of a programme (a group of similar projects), which in turn takes place within the framework of an SEA of a plan (co-ordinated and timed objectives), and before that of a policy (guidance for action).

SEA is still quite new. SEA systems have been established in the USA (particularly in California), the Netherlands, New Zealand, and to a lesser extent some other countries, but these are generally limited to plans and programmes (not policies) and are not yet well developed. The EC is working towards developing a directive on SEA. The UK department of the Environment is encouraging the SEA of both national and local government PPPS through a range of guidance, and good practice examples of SEA are emerging.

However, SEA can do more than merely expand EIA to the more strategic levels of decision-making. Objectives-led, integrated approaches to SEA are becoming seen as best practice. As shown in particular by the Dutch National Environmental Policy

STRATEGIC ENVIRONMENTAL ASSESSMENT

Plan of 1989, SEA can be a crucial step towards achieving sustainable development. SEA is the link between the EIA of projects, as it is presently being carried out, and the achievement of a level of human activities that maintains the quality of the environment.

References

- Bass, R.&A. Herson 1996. Strategic environmental assessment in the United States: policy and practice under the National Environmental Policy Act and the California Environmental Quality Act. Proceedings of the 16th annual conference of the International Association for Impact Assessment, 21-6. Estoril: IAIA.
- Bradley, K. 1996. SEA and the Structural Funds. In *The practice of strategic environmental assessment*, R. Therivel & M.R. Partidario (eds). London: Earthscan.
- CEC (Commission of the European Communities) 1987. Fourth action programme on the environment, COM (86)485 final. Brussels:CEC.
- CEC 1991. Draft proposal for directive on the environmental assessment of policies, plans and programmes, XI/194/90-EN REV.4 Brussels: CEC.
- CEC 1992. Towards sustainability: a European Community programme of policy and action in relation to the environment and sustainable development, COM(92)23 Final. Brussels: CEC.
- CEC 1997. Proposal for a Council directive on the assessment of the effects of certain plans and programmes on the environment. OJ no. 6 129/14,25 April. Brussels: CEC.
- CPRE (Council for the Protection of Rural England) 1996. *Greening government-from rhetoric to reality*. London: CPRE
- DOE . (Department of the Environment) 1990. *This common inheritance: Britain's environmental strategy*, CM 1200. London: HMSO.
- DOE 1991 *Policy appraisal and the environment*. London: HMSO.
- DOE 1992. *Development plans and regional planning guidance*. Policy Planning Guidance Note no. 12. London: HMSO.
- DOE 1993. *Environmental appraisal of development plans: a good practice guide*. London: HMSO.
- DOE 1994. *Environmental appraisal in government departments*. London: HMSO.
- English Nature 1996. *Strategic environmental assessment and nature conservation*. Peterborough: English Nature.
- Fry, C. 1996. *Strategic environmental assessment in the water sector*, MSc dissertation, Oxford Brookes University.
- Hertfordshire County Council 1994a. *Structure plan review: future directions, consultation document*. Hertford: Hertfordshire CC.
- Hertfordshire County Council 1994 Hertfordshire. *Structure plan review: environmental appraisal stage*
1. *Consultation document*. Hertford: Hertfordshire CC.
- Kent County council 1993. *Kent structure plan 3rd review consultation draft: strategic environmental assessment of consultation draft policies*. Maidstone:
- Kent County Council.Lancashire Country Council 1992. *Lancashire structure*

- plan technical report no. 13 environmental appraisal of the plan. Preston: Lancashire CC.
- Lee, N. & J. Hughes 1995. Strategic environmental assessment: legislation and procedures in the Community. Manchester: university of manchester.
- Local Government Management Board 1992. The UK local government agenda for the Earth Summit. Luton: LGMB.
- MHPPE (Ministry of Housing, Physical Planning and Environment) 1989. National environmental policy plan-to choose or to lose. The Hague: Netherlands Ministry of Housing, Physical Planning and Environment.
- National Institute for Health and Environment 1988. Concern for tomorrow. Bilthoven, the Netherlands: Government of the Netherlands.
- NRA (National Rivers Authority, Anglian Region) (1995) River Nene strategy study: Peterborough to the Wash, vol. 2, Strategic environmental assessment. Peterborough: NRA.
- Partidano, M.R. 1996. *Strategic environmental assessment –key issues emerging from recent practice. Environmental Impact Assessment Review* 16.
- Pinfield, G. 1992. Strategic environmental assessment and land use planning. *Project Appraisal* 7(3), 157-63.
- Rumble, J. & R. Therivel 1996. SEA of Hertfordshire County Council's structure plan. In *The practice of strategic environmental assessment*, R. Therivel & M.R. Partidario (eds). London: Earthscan.
- Sadler, B. & R. Verheem 1996. Strategic environmental assessment: status, challenges and future directions. The Hague: Netherlands Ministry of Housing, Spatial Planning and the Environment.
- State of California 1986. The California Environmental Quality Act. Sacramento: Office of Planning and Research.
- Therivel, R. 1995. Environmental appraisal of development plans 1992-1995. Working Paper no. 160. Oxford: Oxford Brookes University, School of Planning.
- Therivel, R. 1997. Strategic environmental assessment of development plans in Great Britain. *Environmental Impact Assessment Review* 17.
- Therivel, R. & M. R. Partidario (eds) 1996. *The practice of strategic environmental assessment*. London: Earthscan.
- Therivel, R., E. Wilson, S. Thompson, D. Heaney, D. Pritchard 1992. *Strategic environmental assessment*. London: Earthscan.
- USHUD (Department of Housing and Urban Development) 1981. *Areawide environmental assessment guidebook*. Washington, DC: Office of Policy Development and Research.
- Wood, C. 1991. EIA of policies, plans and programmes. *EIA Newsletter* 5, 2-

STRATEGIC ENVIRONMENTAL ASSESSMENT

Notes

1. See Chapter 12, Section 12.3 for a discussion of cumulative impacts.
2. Programme EIRS and master EIRS differ slightly. PEIRS apply to government actions that are related geographically, as part of a chain or in connection with rules, regulations, plans or other general criteria governing the conduct of a continuing programme, and to activities carried out under the same authority and having generally similar environmental effects (14 California Code of Regulations 15168[a]). Master EIRS are a more recent phenomenon, which apply to city or county general plans, specific plans, large projects consisting of several smaller projects, the rules or regulations that will be implemented by projects, development agreements, urban development projects, multi-stage highway

Or mass transit projects, transport plans and plans for the re-use of federal military bases. MEIRS are essentially a hybrid of PEIRS and project EIAS (Bass & Herson 1996).

3. Environmental appraisal is basically a more flexible, less rigorous version of full SEA.
4. In Wales, Planning Policy Guidance has traditionally run in parallel with English guidance. However, no equivalent to PPG12 has been ratified in Wales, and the recent restructuring of the Welsh local government system and PPGS has cast doubt on when and how Welsh guidance on SEA will emerge. In Scotland, the Scottish Office's National Planning Policy Guidance 1, The planning system, notes that structure plans should be "consistent with broader environmental objectives and sustainable development", and that all plans "should be regularly reappraised to ensure that policies are consistent with broader environmental objectives". The Scottish Office have prepared a Planning Advice Note on the environmental appraisal of development plans.
5. A structure plan is one form of local authority development plan in the UK, the other types being district local plans and unitary development plans. These plans in turn are generally composed of broad strategies for the location of development, which are then interpreted as more specific policies. In structure plans, these policies focus on strategic issues, while local plan policies are more location-specific. The SEA of development plans is some what easier than other forms of SEA, in that a development plan in the UK goes through a distinct life-cycle, lasting broadly 5-10 years, and has clear stages at which it is published and an SEA can be carried out.
6. For instance, the Dutch NEPP includes two very different costing estimates for its implementation: one if other countries aim towards sustainable development, the other if they do not

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญและคำแนะนำในการตรวจสอบภาพรวมของสารนิพนธ์
แผนยุทธศาสตร์และการประเมินสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์(SEA)

รายนามผู้เชี่ยวชาญและคำแนะนำในการตรวจสอบภาพรวมของสารนิพนธ์
แผนยุทธศาสตร์ และการประเมินสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์

1.	นายเกษมสันต์ จิณณาโส	รองอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
2.	นายเชิดพันธ์ ณ สงขลา	ผู้ว่าราชการจังหวัดตรัง
3.	ดร.ปิยนุช วุฒิสอน	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน
สำนักพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน
ทางเศรษฐกิจ
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ
4.	นายชูเกียรติ บุศยรัตน์	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 8 ว
สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด
(สบจ.)
สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย
5.	นายเอกชัย ภาระนันท์	นักวิชาการสิ่งแวดล้อม 8ว
สำนักนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
6.	นางภาณี สุวรรณถาวรกุล	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งบประมาณ 6ว
สำนักงบประมาณ
7.	นายประเทือง ชนะภัย	ผู้อำนวยการศูนย์การท่องเที่ยวกีฬา และ
นันทนาการจังหวัดตรัง

การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน
ของจังหวัดศรีสะเกษ

นางสาว ค.อ. อนุชิตา ใจดี
ผู้อำนวยการศูนย์วิจัย
ว.ว. ส.ว.

[Handwritten signature]

3 ธ.ค. 48

ศาสตราจารย์ ดร. วิมลรัตน์
ผู้อำนวยการศูนย์วิจัย

ดร.ปิยนุช วุฒิสอน
เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน

สำนักพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สารนิพนธ์

ของ

จุฑามาศ เขาวีฬักษณ์

982 ถนนกรุงเกษม
แขวงวัดโสมนัส
เขตป้อมปราบฯ
กรุงเทพฯ 10100

โทรศัพท์ +66 2 280-4085 ต่อ 3826
โทรสาร +66 2 281-1821, +66 2 281-1828
อีเมล : piyanuch@necsd.go.th

[Handwritten note:]
เอกสารประกอบ ส่วนวิจัย
ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยการท่องเที่ยว
และวัฒนธรรมจังหวัดศรีสะเกษ
3 ธ.ค. 48.

[Handwritten signature]

(นายชูเกียรติ บุศยรัตน์)

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 8 ว
สนง.ศ.ป.วท.

(นางภาณี สุวรรณถาวรกุล)

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งบประมาณ 8 ว

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

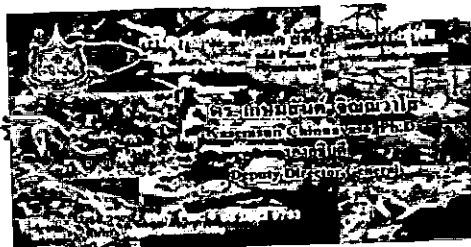
พฤศจิกายน 2548

- ความเห็น:
1. เห็นว่าเนื้อหาสาระของงานวิจัยมีสาระสำคัญและมีความเป็นงานวิจัยที่ชัดเจน สั้น กระชับ
 2. ควรเพิ่มเนื้อหา Part (อภิปราย) เกี่ยวกับ Gap Analysis b/w Existing & Proposed Plans.
 3. ขออนุญาตนำผลการวิจัยไปใช้
- [Handwritten signature]*
25 พ.ย. 48

ปิยนุช วุฒิสอน
Piyanuch Wuttisorn

ค.น.ค.
25/11/05

การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
ของจังหวัดตรัง

ได้ผ่านพิจารณาแล้วทั้งในแง่, หน้าที่
รูปทรง, ความเป็นไปได้, วัสดุ, งบประมาณ
นอก นอกเหนือจาก โดยได้
ขอความเห็นเพิ่มเติม ว่าเป็น 4-5 ปี
ก่อนแล้ว/รูปทรงเดิม แล้วใน definition
component ของเว็บไซต์กรมการ
ท่องเที่ยว มี งบประมาณ 2 ล้านบาท
สำหรับดำเนินการ

(Handwritten signature)

บทคัดย่อ

ของ

20 พ 49

(นายเกษมสันต์ จินฉะวาไร)

จุฬารามาต เซอร์พืพัฒนาอธิการกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

ได้รับทราบเนื้อหา สาระสำคัญ เรียบร้อย
เห็นว่า เอกสาร งานแผนยุทธศาสตร์ โดย/สำนักกรม
SEA แต่เป็นการเห็นในร่างเนื้อหา ซึ่งได้
กำกับ การประเมินศักยภาพ พัฒนาการท่องเที่ยว และ
สิ่งแวดล้อม แต่ถือว่า เป็นทรา เริ่มต้น
ซึ่ง จะต้องไปดำเนินการกับสิ่งแวดล้อม (EIA) ใน
ระดับ project ต่อไป

(Handwritten signature)
22 พ 49
ผู้อำนวยการสำนักงาน สอ.

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
พฤศจิกายน 2548

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวจุฑามาศ เซาว์พิพัฒนะ
วันเดือนปีเกิด	29 เมษายน 2517
สถานที่เกิด	กิ่งอำเภอหาดสำราญ จังหวัดตรัง
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	939/406 หมู่ 2 แขวงคลองถนน เขตสายไหม กรุงเทพ 10220
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2536	ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสภาราชนี จังหวัดตรัง
พ.ศ. 2540	คณะครุศาสตร์บัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
พ.ศ. 2543	ประกาศนียบัตรบัณฑิต (การจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2549	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (การวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ